

Országgyűlési Napló

Kövér László, Jakab István, Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,*
Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	21473
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Dr. Schiffer András</i> (LMP).....	21473
<i>Rogán Antal</i> , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	21475
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	21477
<i>Dr. Nagy István</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	21478
<i>Tóbiás József</i> (MSZP).....	21480
<i>Rogán Antal</i> , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	21482
<i>Harrach Péter</i> (KDNP).....	21485
<i>Rogán Antal</i> , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	21486
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz).....	21488
Ryszard Terlecki, a lengyel szejm alelnökének és delegációjának köszöntése	21489
<i>Rogán Antal</i> , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	21490
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	21492
Bejelentés mentelmi ügyek érkezéséről:	
/Tóth Bertalan (MSZP), Oláh Lajos (független)/	21492
Döntés időkeretben történő tárgyalásról:	
<i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	21493
Döntés Házzsabálytól való eltérések tárgyában.....	21493
Döntés napirend módosításáról	21493
Döntés kivételes eljárásban történő tárgyalásról.....	21494
Döntés napirend módosításáról	21494
Az ülés napirendjének elfogadása	21494
A 2016-os év magyar-lengyel szolidaritás évének nyilvánításáról szóló határozati javaslat általános vitája.....	21494
Dr. Csúcs Lászlóné (nemzetiségi szószóló), a napirendi pont előterjesztője.....	21495
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter.....	21496
Felszólalók:	
<i>Németh Szilárd</i> (Fidesz)	21498
<i>Kiss László</i> (MSZP)	21501
<i>Mirkóczki Ádám</i> (Jobbik)	21503
<i>Farkas Gergely</i> (Jobbik)	21504
<i>Bana Tibor</i> (Jobbik).....	21505
<i>Ikotity István</i> (LMP).....	21506
<i>Dr. Latorcai János</i> (KDNP)	21508
Dr. Csúcs Lászlóné (nemzetiségi szószóló) előterjesztői válasza	21510
A 2016-os év magyar-lengyel szolidaritás évének nyilvánításáról szóló határozati javaslat zárószavazása.....	21510
Bizottság felkérése beszámolók határozathozatalára	21510
Mentelmi ügy:	
<i>Gógös Zoltán</i> (MSZP).....	21511

Felszólaló:	
Dr. Vekkey Imre , a Mentelmi bizottság elnöke.....	21511
Határozathozatal	21511

Interpellációk

Dr. Harangozó Tamás (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Mi az Ön személyes felelőssége a népszavazás alkotmányos intézménynek kiüresítéséért és lejárataáért?” címmel	21512
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	21513

Viszonzválasz:

Harangozó Tamás (MSZP)	21514
Határozathozatal	21515

Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A kórházak a végüket járnák?” címmel.....	21515
--	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21516
---	-------

Viszonzválasz:

Rig Lajos (Jobbik)	21518
Határozathozatal	21518

Dr. Szél Bernadett (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Fapados atomerőművet veszünk Oroszországtól?” címmel	21518
---	-------

Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	21519
---	-------

Viszonzválasz:

Dr. Szél Bernadett (LMP)	21521
Határozathozatal	21521

Pócs János (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Földadót akar az ellenzék?” címmel	21522
---	-------

Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	21523
--	-------

Viszonzválasz:

Pócs János (Fidesz)	21524
----------------------------------	-------

Tukacs István (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Ki adott utasítást a pedagógusokkal kapcsolatos adatgyűjtésre?” címmel.....	21524
---	-------

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	21525
--	-------

Viszonzválasz:

Tukacs István (MSZP)	21526
Határozathozatal	21526

Novák Előd (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Meddig forogjanak sírjukban a kommunizmus áldozatai?” címmel	21527
--	-------

Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	21528
--	-------

Viszonzválasz:

Novák Előd (Jobbik)	21529
Határozathozatal	21530

Hollik István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogy állunk a bölcsődei ellátások fejlesztésével?” címmel.....	21530
---	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21531
---	-------

Viszonzválasz:

Hollik István (KDNP).....	21532
----------------------------------	-------

Szél Bernadett és Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „A Fidesz kormány mindent visz - a föld után az erdők jönnek?” címmel	21533
---	-------

Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	21534
--	-------

Viszonzválasz:

Sallai R. Benedek (LMP).....	21535
Határozathozatal	21536

Kucsák László (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Meghallotta-e a Kormány a pedagógusok szavát?” címmel	21536
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21537
Viszonzválasz:	
Kucsák László (Fidesz)	21539
Határozathozatal	21539
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Pénzért mindent?” címmel	21539
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	21540
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	21541
Határozathozatal	21542
Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Horgász, halász, közvélemény, tudják mi a közös mindháromban? A Kormány csúnyán becsapta őket!” címmel.....	21542
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	21543
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	21545
Határozathozatal	21545
Schmuck Erzsébet és Sallai R. Benedek (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért nem vehetnek igénybe a közalkalmazottak adósságtörlesztési támogatást cafetériaként?” címmel.....	21545
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	21546
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	21548
Határozathozatal	21548
Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor látják végre be, hogy működésképtelen a KLIK?” címmel	21548
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21549
Viszonzválasz:	
Kiss László (MSZP)	21551
Határozathozatal	21551
Szávay István (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Meddig viselheti még a Budapesti Corvinus Egyetem szakkollégiuma Rajk László, az ÁVH-t létrehozó tömeggyilkos kommunista nevét?” címmel	21552
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	21553
Viszonzválasz:	
Szávay István (Jobbik)	21554
Határozathozatal	21555

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Rendtelenség az osztályban?!” címmel.....	21555
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	21556
Viszonzválasz:	
Dr. Legény Zsolt (MSZP)	21556
Orbán Viktor miniszterelnök.....	21556
Dr. Lukács László György (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Konzílium az Ön helyzetéről” címmel... ..	21557
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	21558
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	21558
Orbán Viktor miniszterelnök.....	21559
Dr. Schiffer András (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Magyarország kapitulál?” címmel	21559
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	21560

Viszonzvász:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	21561
Orbán Viktor miniszterelnök.....	21561
Szatzmáry Kristóf (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hogyan nőtt 2015-ben közel 6%-kal a kiskereskedelmi forgalom?” címmel.....	21562
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	21562
Viszonzvász:	
Szatzmáry Kristóf (Fidesz)	21563
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	21563
Tóbiás József (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „A népakaratról” címmel.....	21564
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	21565
Viszonzvász:	
Tóbiás József (MSZP).....	21565
Orbán Viktor miniszterelnök.....	21565
Vona Gábor (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Terítsük ki a kártyákat! Mitől gazdagodik a miniszterelnök környezete? 2.,” címmel	21566
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	21567
Viszonzvász:	
Vona Gábor (Jobbik)	21567
Orbán Viktor miniszterelnök.....	21568
Földi László (KDNP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hogyan változott a boltokban kapható sertéshús ára az ÁFA csökkentést követően?” címmel	21568
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	21569
Viszonzvász:	
Földi László (KDNP).....	21570
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	21570
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	21570
Ikotity István (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Mikor rúgják ki végre Farkas Flóriánt?” címmel.....	21571
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	21571
Viszonzvász:	
Ikotity István (LMP)	21572
Orbán Viktor miniszterelnök.....	21572
Ágh Péter (Fidesz) - a belügyminiszterhez - „Állítsuk meg az újkori népvándorlást!” címmel	21573
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	21573
Viszonzvász:	
Ágh Péter (Fidesz)	21574
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	21575
Gógös Zoltán (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Meggüttetné-e magát gyorstalpalón 'aranyszikés' képesítést szerzett sebésszel?” címmel.....	21575
Orbán Viktor miniszterelnök válasza	21576
Viszonzvász:	
Gógös Zoltán (MSZP).....	21577
Orbán Viktor miniszterelnök.....	21577
Ügyrendi kérdésben felszólalók:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	21578
Kósa Lajos (Fidesz)	21579
Dr. Schiffer András (LMP).....	21579

A központosított illetményszámfejtés működésképtelenségével okozott törvénytérsepek orvoslása érdekében egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	21580
Gúr Nándor (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	21580
Felszólalók:	
Vágó Sebestyén (Jobbik)	21582
Bányai Gábor (Fidesz)	21582
Kónya Péter (független)	21583
Dr. Józsa István (MSZP)	21583
Gúr Nándor (MSZP) előterjesztői válasza	21584
Az önálló határőrség megteremtésének szükségességéről szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	21585
Apáti István (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	21585
Felszólalók:	
Kónya Péter (független)	21587
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	21588
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	21589
Demeter Márta (MSZP)	21590
Apáti István (Jobbik), előterjesztői válasza	21590
Magyarország Kormánya és a Globális Zöld Növekedési Intézet között kötendő, a Globális Zöld Növekedési Intézet kiváltságait és mentességeit részletező jogállási megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	21591
Felszólalók:	
Hadházy Sándor , a Törvényalkotási bizottság előadója	21591
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	21592
A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	21592
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója	21593
Fodor Gábor , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	21594
Szilágyi György , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	21595
Dr. Varga László (MSZP)	21596
Ikotity István (LMP)	21598
Gelencsér Attila (Fidesz)	21599
Szilágyi György (Jobbik)	21602
Gúr Nándor (MSZP)	21605
Ikotity István (LMP)	21606
Szilágyi György (Jobbik)	21606
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	21607
A postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	21609
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	21609
Dr. Tóth Bertalan , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	21610
Dr. Staudt Gábor , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	21611
Németh Lászlóné , a Miniszterelnökség államtitkára	21612
Gúr Nándor (MSZP)	21614
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	21616
Dr. Schiffer András (LMP)	21618
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	21620
Dr. Galambos Dénes (Fidesz) előterjesztői válasza	21620

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény módosításáról szóló előterjesztés összevont vitája.....	21622
Dr. Vas Imre (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	21622
Felszólalók:	
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	21623
Dr. Répássy Róbert , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	21623
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	21623
Dr. Rubovszky György (KDNP)	21625
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	21626
Dr. Vas Imre (Fidesz) előterjesztői válasza	21628
Napirend utáni felszólalók:	
Bodó Sándor (Fidesz).....	21628
Sallai R. Benedek (LMP).....	21629
Kész Zoltán (független).....	21631
Novák Előd (Jobbik)	21633
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	21635
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	21636
Ander Balázs (Jobbik).....	21638
Az ülésnap bezárása	21640

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, NÉMETH LÁSZLÓNÉ államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, TUZSON BENCE államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, BALOG ZOLTÁN emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
4. ülésnapja
2016. február 29-én, hétfőn
(13.10 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: Hiszékeny Dezső és dr. Szűcs Lajos)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 4. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schiffer András, az LMP képviselőcsoportjának vezetője: „A polgári berendezkedés éve” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Itt, ebben a teremben két héttel ezelőtt a miniszterelnök azt mondta, hogy 2016 nagy célja a kormány számára a polgári berendezkedés felépítése lesz. Véltetően ezzel a mondattal úgy volt, illetve úgy lehetünk, mint azzal a mondatával a miniszterelnöknek, amit 2010-ben mondott ugyanebben a teremben, amikor azt mondta, hogy harcot hirdet a cinizmus és a nihilizmus ellen, vagy amit tegnap hallottunk, hogy a Fidesz megmentette az oktatást és az egészségügyet. Ehhez annyit tudok hozzátenni, hogy véltetően majd ránk vár a feladat, hogy megmentsük az oktatást és az egészségügyet a Fidesztől.

Tisztelt Országgyűlés! A helyzet úgy áll, hogy véltetően Orbán Viktornak igaza volt abban, amit 2009-ben mondott: „Ne azt nézzék, amit mondok, hanem azt nézzék, amit teszek.” Nézzük sorban, hogy állnak, hogy épülnek föl ennek a polgári berendezkedésnek az építőkockái. Az elmúlt hetekben lassan már burleszkbe illő jelenetek voltak egy-egy fideszes sajtótájékoztatóról, akár frakcióvezető úr, akár főpolgármester úr sajtótájékoztatójára gondolunk, amikor rákérdezték a miniszterelnök titokzatos tanácsadójára. Főpolgármester úr egy nagyon frappáns definíciót adott, hogy ki is ez az ember, azt mondta, hogy mindenki tudhatja, aki nem gyengeelméjű, hogy a mi politikai közösségünkben - mármint a Fidesz-KDNP-ében - mindenki ismeri Habony Árpádot.

A kérdés csak az, hogy ha van egy ilyen titokzatos ember, aki nyilvánvalóan mindenféle titokzatos információkhoz is hozzáfér, túl azon, hogy remek videofilmeket is láthattunk róla az ibizai partihangulatról, az ő nemzetbiztonsági átvilágítása miért nem történt meg. És kérdés lehet az is, hogy a polgári stílussal, miniszter úr, hogyan fér össze, hogy egy ilyen titokzatos ember, akit mindenki ismer az önök politikai közösségében, hogyan lehet bejáratos a Szépművészeti Múzeumba és vihet haza potom pénz-

zért festményeket, ráadásul úgy, hogy L. Simon László és társai külön a kedvéért még törvényt is módosítanak. Ez is a polgári stílus része, éppúgy, mint Andy Vajna offshore cégei?

Miniszter úr, a polgári stílushoz, a polgári berendezkedés építőkockáihoz tartozik hozzá, hogy a Fidesz ifjúsági szervezete wellness-disznóvágást szervez, ahol agyba-főbe verik egymást az önök utánpótlásához tartozó személyek? Esetleg a polgári berendezkedés építőkockája az is, amikor önök elindítanak valakit úgy egy önkormányzati választáson, hogy előtte betonzásból feltehetően már jelesre vizsgázott, és még az adott megyei jogú város közbiztonsági tanácsnokává is választják? Esetleg, miniszter úr, az is a polgári berendezkedés egyik építőkockája, hogy önök úgy állnak a népszavazás intézményéhez, hogy ott is egyetlen szabály érvényesül: csak a Fidesz; ha bárki más megy népszavazási kezdeményezést leadni, fondorlatos trükkökkel játsszák ki, ha ebből sem tanul az illető, akkor verőlegények várják ott.

Ugye, nem akarják elhithetni azt velünk, azt a magyar emberekkel, hogy amit múlt kedden láttunk, szégyenletes események, ahhoz a Fidesznek semmi köze nem volt? Ugye, nem gondolják komolyan, hogy bárki is beveszi azt a maszlagot, amit a Habony-művek megpróbált kicsit késve meghangszerelni, hogy esetleg a szocialisták saját magukat akarták megveretni az Alkotmány utcánál? Beszéljünk világosan! Az, hogy a legnagyobb kormánypártnak kapcsolatai vannak alvilági elemekhez, verőemberekhez, ez egy elsőrendű nemzetbiztonsági kockázat. Ha valamiről ma beszélni kell, hogy tárja föl az Országgyűlés, tárja föl a Nemzetbiztonsági bizottság, milyen kapcsolatokat fűzik a legnagyobb kormánypártot különböző alvilági csoportokhoz. Azokkal az emberekkel akarják a polgári berendezkedést felépíteni, akiket ott láttunk az Alkotmány utcában, akik egyetlen huligáncsoportban védtek egy idős asszonyt?

Miniszter úr, arra is adjon választ, hogy a ma beterjesztett törvényjavaslat, amelyben a jegybank-törvényt módosítják, ez is a polgári berendezkedés része-e. Az, hogy pofátlanul létrehoznak egy törvényt, ahol Matolcsy György fizetését megemelik, ahol láthatatlanná teszik azt a több száz milliárdos birodalmat, amit a jegybank alapítványai megcsináltak az elmúlt években, és közben pedig átvágták a devizahitel-károsultakat. A devizahitel-károsultak kártalanítására nem volt elég pénz - még ön érvelt ezzel frakcióvezetőként -, nincs pénz az oktatásban dolgozó szakasszisztensek, a szociális dolgozók béremelésére, viszont törvényjavaslatot nyújtanak be, hogy Matolcsy György fizetését emeljék meg. Ezt értik önök polgári berendezkedés alatt?

Világosan színt vallottak ma az Igazságügyi bizottság ülésén, az antikorrupciós törvénycsomagunkat, amivel például az offshore lovagokat is kisép-rűznénk az országból *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* most már harmadjára szavazták le. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rogán Antal miniszter úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Először is hadd fejezzem ki az örömet (Sallai R. Benedek: *Salgótarján.*), hogy a kapitalizmus, a globális kapitalizmus jelentette problémák és a világ-összeesküvés helyett, amivel rendszerint foglalkozni szokott itt, a tisztelt Házban, most a polgári berendezkedés sokkal inkább kézzelfogható témájával foglalkozott, bár minden valószínűség szerint egészen mást értünk polgári berendezkedés alatt, mint amire ön gondolt. Engedje meg nekem, hadd mondjam el, hogy mi mire gondolunk akkor, amikor erről beszélünk, mert azt gondolom, hogy ez egy fontos dolog.

Polgári berendezkedés alatt mi azt értjük, hogy egy olyan országot hozzunk létre és teremtsünk meg, amelyik képes egyébként gazdaságilag megállni a saját lábán, amelyik képes arra, hogy nem az IMF mentőövében, lélegeztetőgépén legyen, mint ahogy az egyébként 2010-ben volt. Ezzel ment el kormányzásunknak legalább az első három éve, hogy sikerült azt elérnünk, hogy Magyarország vissza tudta fizetni az IMF-hiteleit, hogy sikerült azt elérnünk, hogy Magyarország az elmúlt öt esztendőben az adósságrátáját úgy mérsékelte, hogy Magyarország adósságrátája csökkent a legjobban az egész Európai Unióban, 8 százalékkal, hogy miközben, mikor átvettük a kormányzást, akkor az európai átlag felett volt a magyar adósságráta, azóta az európai átlag fölé ment, a magyar átlag lefelé ment, és ennek köszönhetően ma 11 százalékkal az európai átlag alatt van a magyar adósságráta, és csak Magyarországon sikerült elérni ezt az eredményt az Európai Unió összes országa, de legalábbis az euróövezeten kívüli országok közül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ez volt az első lépés egy gazdaságilag önálló, a saját akaratát érvényesíteni képes ország, amelyik utána rátérhet arra, hogy egyébként a polgárait is megerősítse. Ezért van az, hogy az önök véleményével szemben mi mindvégig azt az álláspontot képviseltük, és szerintünk ez is a polgári berendezkedés lényege, hogy ha gazdasági növekedés van, akkor vissza kell adni a források egy jelentős részét az embereknek, ezért a személyi jövedelemadó csökkentésére meg a gyerekek után járó adókedvezmény bevezetésére és növelésére van szükség.

Ezért tettük azt meg, hogy míg öt évvel ezelőtt még 36 százalék volt a legmagasabb személyi-jövedelemadó-kulcs Magyarországon, ma ez 15 százalékra csökkent; megjegyzem önöknek, hogy az EU-átlag 39 százalék. Ebből látszik, hogy Magyarország polgárai az elmúlt esztendőben, amikor elindult a gazdasági növekedés, az adókulcsok csökkenésén keresztül annak a pénznek egy jó részét, amit maguk termeltek meg, azt meg is tarthatták. Ezt tettük az

előző évi, illetve a mostani költségvetésben, és azt gondolom, hogy ezt kívánjuk tenni a jövőben is.

Ugyancsak a polgári berendezkedéshez tartozik a családok megerősítése és támogatása. Önök ezzel is vitatkoztak, amikor ezt megcsináltuk, mert önök azt mondták, hogy nem jó így a gyerekek után járó adókedvezmény. Szerintünk nemcsak hogy jó, hanem azóta beváltotta a hozzá fűzött reményeket, 1300 milliárd forint maradt öt esztendő alatt a magyar családoknál. Ma már ott tartunk, hogy a legalacsonyabb bérűek számára azt is lehetővé tettük 2014-ben, hogy egyébként felvehessék a gyerekek után járó adókedvezményt még nem is az adóból, hanem az általuk fizetett járulékokból is, és lehetővé tettük azt, hogy az idei évtől elindult a kétgyerekesek - ők vannak a legtöbben - adókedvezményének a növekedése, amit négy esztendő alatt meg fogunk duplázni, ami azt gondolom, szintén egy jelentős eredmény, és hozzá fog járulni ahhoz, hogy a magyar családok megerősödjenek, márpedig szerintünk ez a polgári berendezkedés lényege.

(13.20)

Ugyancsak a polgári berendezkedéshez tartozik az, hogy a munkavállalókkal és a munkaadókkal közösen, de elérjük azt, hogy Magyarországon a legalacsonyabb bér emelkedjen.

Tisztelettel szeretném jelenteni a Háznak, hogy egyébként öt év alatt másfélszeresére nőtt a legalacsonyabb bér Magyarországon, ami egész Európát tekintve az egyik legkomolyabb eredménynek számít, tisztelt képviselőtársaim. Ez is a polgári berendezkedés lényege, ahogy az is a polgári berendezkedés lényege, hogy amikor átvettük a kormányrudat, akkor 3 millió 600 ezer ember dolgozott az országban, ma pedig 4 millió 200 ezer ember dolgozik az országban. (*Közbeszólások az LMP padsoraiból.*) És az gondolom, az is a polgári berendezkedés lényege, hogy a 4 millió 200 ezer munkavállaló egyébként adófizetéssel hozzá is járul a közügyekhez, és ezáltal érvényesítheti az akaratát is, mert azt gondolom, hogy ez az egyik legfontosabb dolog, tisztelt képviselőtársaim.

És végül tegyük hozzá, hogy talán az sem mellékes dolog és szintén a polgári berendezkedéshez tartozik, hogy azt mondtuk, hogy még a multinacionális vállalatokkal szemben, akiket ön sem kedvel, azokkal szemben is érvényesítettük a magyar emberek érdekeit akkor, amikor letörtük a rezsiköltségeket és 25 százalékkal mérsékeljük a rezsit. Szerintünk ez a polgári berendezkedés, tisztelt frakcióvezető úr, és mi emellett fogunk kiállni ebben a Házban mindig, mert ezt tartjuk fontosnak.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Jobbik képviselőcsoportjának tagja,

Magyar Zoltán képviselő úr: „Beszéljenek helyettem a tények” címmel. A képviselő úré a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A múlt héten a balhész népszavazási kezdeményezésén túl volt egy másik is, amiről illene itt a Házban is beszélni. Ugyan a Nemzeti Választási Bizottság első körben elutasította, de a Kúria döntése értelmében biztossá vált, hogy elkezdődhet az aláírásgyűjtés, és lehet népszavazás az állami földek privatizációjáról.

Pedig mindent megtettek annak érdekében, hogy ezt az egyik utolsó nemzeti vagyunkat szépen csendben, fű alatt tudják értékesíteni. Hiszen a nyári szabadságok alatt dobták be a témát, sőt úgy tettek, mintha maguk a gazdák kérték volna, miközben az önkormányzatokban ülő Magosz-tagok és -vezetők szájába adták ezeket a kéréseket. Sőt, az Agrárkamara is emlegették mint az igény valós megformálóját, közben szintén az önkormányzatokban ül az elnöke, és a teljes vezérkar ezer szállal kötődik a Fideszhez. Sőt, odáig is elmentek, hogy 10 millió magyar ember közös tulajdonának elherdálásáról nemhogy nem kérdezték meg az Országgyűlést, de bizony még csak a szakbizottságot sem engedték, hogy tárgyaljon róla.

Pedig úgy gondolom, hogy a magyar emberek tulajdonáról csak maguk a tulajdonosok dönthetnek, hogy az állami tulajdonban maradjon vagy pedig esetleg privatizálják. Most jó szerencse kínálkozott, és esélyünk lehet, a nép esélyét meghozta az, hogy dönthetünk ebben a kérdésben. Ugye, így hangzik a kérdés, hogy egyetért-e ön azzal, hogy az Országgyűlés alkotson törvényt az állami tulajdonban álló termőföldek értékesítésének tilalmáról.

A Kúria, úgy gondoljuk, helyesen mondta ki: a magyar föld kérdése elsősorban nem költségvetési kérdés. Ez pedig az eddigieknél egyértelműbb helyzetet teremtett. A Jobbik határozott véleménye, hogy ilyen körülmények között nem folytathatják tovább az árveréseket. Tudtommal még egyetlen földbérleti, földértékesítési szerződést sem írtak alá, így az utolsó utáni pillanatban vagyunk ugyan, de még megtehetik, hogy felfüggesztik a folyamatot legalább addig, amíg a döntés megszületik, azok döntése, akiknek a tulajdonát képezi ez a föld.

Tudom, hogy önöknek ezt nehéz elfogadni, de higgyék el, ez a föld nem a kormány földje, nem a Fidesz földje, de még csak nem is a Mészáros család földje, ez mindannyiunk közös vagyona. Hitünk szerint ennek a vagyonnak az eladásáról csak a tulajdonosokat lehet megkérdezni. Egy érvényes és eredményes népszavazás nemcsak a magyar nemzeti tulajdont védheti meg az önkormányzatoktól, hanem még az önkormányzatok bűnét is képes lehet felülírni, hiszen lássuk be, az elmúlt fél év bebizonyította, hogy a Jobbiknak minden félelmében igaza volt.

Mit mondtunk mi fél évvel ezelőtt: félő, hogy az állami földeket politikai hátszéllel rendelkezők szerzik meg. Erről is sokat lehetett hallani: két miniszter,

négy államtitkár, egy tucat fideszes képviselő és családja érintett volt, nagyokat kaszált az állami földeladásokon. Sőt, legtöbbszörük vagyonyilatkozatából sem derült ki, hogy mégis miből vette a több százmillió forint értékű földeket.

Tudom persze, mindig ott a baráti kölcsön mint kifogás, kár, hogy azoknak a helyben élő családi gazdálkodóknak, akik elől elvették ezeket a földeket, nincsenek ilyen barátaik. Félő volt, hogy a nagytőke szerzi meg ezeket a területeket. Önök azt kommunikálják folyamatosan, hogy a kicsiket fogják majd támogatni a nagyokkal szemben, mégis beszéljenek a tények: az önkormányzatok alatt 78,8 százalékkal növelte birtokait a nagytőke. Itt csak a hét legnagyobb érdekeltségről beszélek. Az agrártámogatások területén pedig 50,6 százalékkal nőttek az önkormányzatok támogatásai. Ez lenne a kis- és közepes gazdálkodókat segítő politika?

Államtitkár Úr! Ez egy vérlázító helyzet, és most a magyar nép döntésével esély nyílik arra, hogy megállítsuk; mindenki, nemcsak mi, jobbikosok, nemcsak a magyar emberek, hanem a tények is azt mutatják, hogy le kell állítani ezt a privatizációt legalább a népszavazási döntésig.

Vagy ön szerint normális az, hogy például Fejér megyében a licitálók és a nyertesek 80 százaléka nem helyben élő, hogy egy vidéki megyében toronymagasan a budapestiek nyerték a legtöbb földet? Vagy normális az, hogy a 300 hektár feletti földterületek tették ki az eladott össz-földterület 43 százalékát? Több száz millió forint értékű területekről van szó, államtitkár úr. Kizárt dolog, hogy ezt becsületes, helyben élő családi gazdálkodók tudják megvenni.

A külföldiekéről is sokat hallhattunk. Miniszterelnök úr jelentette ki, hogy addig Magyarországon a külföldiek egyetlen hektár termőföldet nem vehetnek, amíg ő lesz a miniszterelnök. Csak egy példát hadd emeljek ki: Manuel Rappo Somogy megyéből 2014-ben 100 hektárt szeretett volna megvásárolni. A Jobbik jelzésére akkor lépett a Nemzeti Földalapról Szervezet - nagyon helyesen -, megvette a magyar állam számára, élt az elővásárlási jogával, és ehhez képest most, másfél évvel később 60 millió forinttal olcsóbban ugyanez az olasz vállalkozó megvette az állami földet.

Összességében tehát, államtitkár úr, azt hiszem, nem tehetnek mást, mint hogy leállítsák a privatizációt, és a népszavazást pedig egy napon írják ki a kvótás népszavazással azért, hogy az eredményes *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és érvényes lehessen, ráadásul az adófizetőknek is spóroljunk néhány száz millió forintot. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Nagy István államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ország-

gyűlés! Kedves Képviselőtársam! Amit ön itt fölvetett és elsorolt, abban nagyon sok valós dolog és valótlanosság keveredett egymással. Muszáj tisztába tenni mindazon fölvetett kérdéseket, amelyekkel ön itt most előállt.

Előjáróban szeretném kijelenteni, hogy ha természetesen a Kúria úgy dönt, hogy népszavazást kell erről a kérdéstről tartani, akkor ennek a kormány természetesen áll elébe, és minden további nélkül viseljük annak eredményét. Azt szeretném önnek mondani - és ha járt volna a gazdák köreiben, akkor láthatta volna, hogy az a több mint százezer gazda, annak szinte minden egyes tagja egyetért ezzel, a földárverések kérdésével. *(Közbeszólások az LMP padsoraiban.)* Azért, mert földhöz szeretnének jutni, hogy tudják a gazdálkodásukat folytatni.

Végtelenül fals dolog az, hogy egy szakmai kérdést úgy vitatunk és úgy öltöztetünk politikai kérdésbe, és úgy keltünk vele szemben hangulatot, amelyekkel azok véleményét akarjuk kicsikarni, akik nem is érdekeltek a földvásárlásban. *(Zaj.)* Ez így nagyon nehéz, és nagyon fals eredményhez tud vezetni.

Azt kell hogy mondjam önöknek: a bérleti szempontú gazdálkodás helyett a tulajdoni szempontú gazdálkodásra végtelenül nagy szükség van. És mindazokról, amiket ön felsorolt, hadd mondjak néhány olyan számot, amellyel kell tisztazzam, mert nagyon sok fals eredményt hirdettek: 200 496 hektár területet hirdettünk meg, 121 170 hektár, azaz ennek a 60 százaléka lett értékesítve. Az értékesített földterületek száma 5927 darab volt, a vevők száma 2931. Mi következik ebből? És nagyon szeretném, kedves képviselőtársam, ha figyelne.

Az átlagosan megvásárolt hektárszámok mindezek alapján 41 hektár/fő. A korábbi haszonbérlők *(Közbeszólások a Jobbik padsoraiban.)* 17 százaléka, mintegy 1735 személy lett árverési nyertes, és még van egy nagyon fontos szempont és egy nagyon fontos eredmény: az értékesített területek 38 százaléka esetében - tehát az értékesített területek 38 százaléka esetében - 40 év alatti gazda licitált eredményesen.

Összesen tehát 9700 árverés zajlott le, és azt mindenképpen szeretném elmondani önnek, hogy 2016. február 23-áig 2365 darab szerződést írtak alá a felek, február végéig, tehát a mai napig pedig közel 4 ezer darab szerződés aláírása várható, tehát a licitált területek nagy részének leszerződése meg is történik az elkövetkező időszakban.

(13.30)

Azt mondja ön, hogy a magyar föld nem költségvetési kérdés. Igaza is van, hiszen a föld egy olyan különleges jószág, amelynek a kezelése, amelyhez való hozzáállás végtelenül fontos dolog. Nem lehet elpazarolni, nem lehet felelőtlenül bánni vele. Mindakkor, amikor a bérlőkből tulajdonost akartunk és akarunk tenni a gazdálkodók részére, akkor pontosan ezt a felelősséget tudjuk megindokolni. Ráadásul

az ebből befolyt pénzt, az ebből befolyt összegeket megint csak olyan védett területek vásárlására, földvásárlásokra lehet fordítani, amely a nemzeti vagyont tudja gyarapítani.

Vádat fogalmazott meg azzal kapcsolatban, hogy politikai hátszéllel szerzik meg a földet. Azt hiszem, az a statisztika, amit ismertettem, az kellően helyre teszi ezt a dolgot.

Ön elkövet egy nagyon nagy hibát, és ezt hangsúlyozottan szeretném mondani: azt mondta, hogy amikor a nagytőke szerezte meg a földet, csak két nagy érdekeltséget vett alapul, és azoknak hogy növekedett a száma. Kedves Képviselőtársam! A magyar mezőgazdaság, a magyar föld nem csak két érdekeltségből áll, hanem számos, sokkal több érdekeltségből. S azt már sokszor elmondtuk innen, erről a helyről is, s én nagyon szeretném a magyar mezőgazdaság érdekében újra kijelenteni: nem lehet szembefordítani egymással a gazdálkodókat. Ahogy a nagygazdákra, úgy a kisgazdákra, a megerősödő középmezőgazdaságokra is végtelenül szükség van, hiszen azokkal tudunk versenyképesen menni, annak kell lenni a derékhadnak.

S azt hiszem, pont ön az, akinek tudnia kell: ez az a kormány, amely számos konfliktust felvállalt azért, hogy a nagybirtokrendszer támogatásait visszavágja és a támogatások arányát 80:20-ról átfordítsa 20:80-ra. Azt hiszem, hogy ezt mindenképpen figyelembe kell venni akkor, amikor különböző vádak fogalmaz meg. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most az MSZP képviselőcsoportjának vezetője, Tóbiás József képviselő úr következik: „Aktuális ügyekről” címmel. Parancsoljon!

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A valódi Magyarország döntött tegnap: óriási fölényrel nyert a szocialista jelölt Salgótarjánban. De nem egyszerűen Fekete Zsolt nyert, hanem nyertek a demokraták, együttműködésben a tarjáni emberekkel. Ugyanis minden közvélemény-kutatásnál beszédesebb az, amit maguk a választók egy adott napon megtesznek. Ezt hívják választásnak. A választás eredményét elvitatni immáron nem lehet. A valódi ellenzékben lévők, a Magyar Szocialista Párt és szövetségesei az elmúlt másfél évben két időközi parlamenti választáson és most egy meghatározó polgármester-választáson arattak nagyarányú győzelmet. Ezek a győzelmek, tisztelt képviselőtársaim, azt a reményt és azt a hitet hordozzák, hogy mindenki, aki ma Magyarországon le akarja váltani az Orbán-kormányt, az láthatja, hogy sem megfélemlítéssel, sem zsarolással, sem megvásárlással nem lehet eltántorítani az embereket, ha a saját sorsukról szabadon dönthetnek. *(Németh Szilárd István: Lássuk a költségvetést!)*

Minden tarjáni minden szavazatát szeretném megköszönni. Köszönöm, mert a részvétel nagysága, hogy ilyen arányban vettek részt, az önökkel ellen-

tétben azt jelzi, hogy az emberek pontosan tudják, miről kellett volna szólnia egy évértékelőnek, az emberek pontosan tudják, hogy mit végeznek önök a KLIK élén, és pontosan tudják, hogy azok a törvények, amelyeket benyújtanak, javarészt nem az ő sorsukról szól, hanem az önök hatalmának a bebetonozásáról.

Én nagyon örülök annak, hogy ilyen sokan elmentek szavazni, de felszólítom a Fidesz-KDNP minden vezetőjét, hogy tartsa tiszteletben az Alaptörvény és az önkormányzati törvény kereteit. Ne csináljanak úgy, mint a régi világban, hogy pártutasítással polgármestereknek meg önkormányzati testületeknek adnak utasítást egyik pillanatról a másikra! Ismerjék el, hogy vesztek! A salgótarjániak meg döntöttek, és azt akarják, hogy építkezzenek. Azt várják el a kormánytól, azt várják el Becsó Zsoltól, hogy mindenben legyen a város segítségére. Ha erre önök képtelenek, akkor fognak keresni olyan jelöltet, aki 2018-ban a város érdekét fogja képviselni. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(A hangosítás megszűnik.) Az évértékelőn, tisztelt képviselőtársaim, gondolom, mindannyian részt vettek. *(A kijelzőn dr. Nagy István neve jelenik meg.)* Kérem államtitkár urat, ne mondja el azt, ami tegnap történt.

ELNÖK: A mikrofont legyenek szívesek bekapcsolni! *(Megtörténik.)*

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ahogy láttuk, önök tegnap részt vettek a miniszterelnök évértékelő beszédén, és nagyon sokat tapsoltak. Kár, hogy előtte nem beszélték meg a szöveget. Elmondhatták volna a miniszterelnöküknek, hogy miniszterelnök úr, ez nem az a Magyarország, amelyben mi élünk; hogy miniszterelnök úr, ön eltévedt. Eltévedt, mert nem a magyar valóságról beszél, mert a magyar valóság és az ő beszéde között szakadék méretű úr keletkezett. XXI. századi egészségügyről beszél a miniszterelnök, miközben mindenki tudja, hogy a valódi Magyarországon romokban hever az egészségügy. Az oktatás összeomlott, a közigazgatás, amelyet önöknek kellene irányítani, szétzilálódott.

Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjenek meg nekem legalább egy adatot. 276 régió van Európában, és a legrosszabb húszból négy Magyarországon van. Csak a tévénezők kedvéért: hét ilyen régió van, és ebből négy a húsz legszegényebb régió között van Európában. Önök erre akarnak büszkék lenni! Tisztelt Képviselőtársaim! Erről kellett volna beszélnie a miniszterelnöknek! Az emberek millióinak hétköznapi létválságáról kellett volna beszélnie!

A miniszterelnök úrnak ellenben volt egy történelmileg zavaros értékelése, amelyet követett egy még zavarosabb európai értékelés. A miniszterelnök észrevétlenül, de Oroszország magyar hangja lett. Az oroszok, ha önöknek nem is tűnt volna fel, bár erre néha nagyon büszkék, 1990 óta nem a közvetlen

szövetségeseink, a közvetlen szövetségeseink ugyanis Európában vannak, függetlenül attól, hogy egy miniszterelnök beszédének milyen tartalma van, attól még Magyarország az Európai Unió tagja maradt, Magyarország biztonságát pedig a NATO, az euroatlanti szövetség garantálja.

ELNÖK: Képviselő úr, elnézést kérek, fél perce van még, mert az órát előreállították, amikor visszakapta a hangot.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm. Akkor az utolsó, amit szeretnék mondani, ha már a miniszterelnök úr beszédét nem lehet ilyen hosszan taglalni. *(Németh Szilárd István: Kár! A Házzsabály viszont ezt nem engedi meg.)* Kár; ezt most ne vitassuk meg - önök hozták a Házzsabályt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz politikája miatt amúgy is végtelenül legyengített a magyar társadalomban az együttműködés, de azért remélem, a mai napon mindannyian úgy gondoljuk, hogy közös sikerként élhetjük meg mindazt, amit a Saul fia eredményként és sikerként elért a világban. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő letelét.)* Az Oscar-díj - tisztelt házelnök úr, gondolom, ennyi még belefér -, az Oscar-díj nemcsak egy mű, hanem Magyarország sikere, ezért azt kérem, azt kezdeményezem, hogy minden képviselőtársam ismerhesse meg a filmet, és az általános iskolában minden fiatalnak legyen lehetősége az európai sikereket és nemzetközi hírvű műveket megismerni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Rogán Antalt miniszter úrnak adom meg válaszára a szót.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Két dologban egészen biztosan egyetértünk. Először is mondandójának a legutolsó részében: a Saul fia sikeréhez a kormány nevében miniszterelnök úr már a hajnali órákban külön is gratulált. Azt gondolom, ez valóban mindenki sikere, Magyarország sikere, egyébként pedig egy új filmtámogatási rendszer sikere is, amit viszont önök nem támogattak annyira a tisztelt Házban. Ezt azért ne felejtjük el, tisztelt képviselőtársaim! *(Felzúdulás az ellenzék soraiban.)* Mert ez egy olyan filmtámogatási rendszer, amely lehetőséget ad arra, hogy a jó alkotók érvényesülhessenek, és adott esetben még Hollywoodban is sikert arathassanak.

A másik pedig, amiben egyetértünk, tisztelt képviselőtársam, hogy minden választás rendkívül fontos, a 2010-es és a 2014-es is; ezért vannak önök ellenzékben. S természetesen fontosak az időközi és az önkormányzati választások is. Salgótarján minden polgárának, aki részt vett az országgyűlési választáson, és magam is személyesen köszönöm a kormány nevében, hogy eleget tett a demokratikus normákból

fakadó bizonyos értelemben kötelezettségének, illetve jogának - ki ki hogyan értelmezi ezt -, és elment a választásokra. Azt gondolom, a Szocialista Párt meg tudta tartani azt, amit az egyébként elveszített 2014-es önkormányzati választásokon is megnyert. Ebben önmagában nincs semmi meglepő.

Azt viszont tegyük hozzá, tisztelt frakcióvezető úr, én nagyon nem szeretném, ha ugyanabba a helyzetbe kerülnének a salgótarjáni polgárok, amilyenbe az ország került Gyurcsány Ferencsel 2006-ban. Mert egy kicsit nagyon hasonló a helyzet. Önök 2006-ban az ország költségvetéséről próbáltak meg - hogy is mondjam? - mélyen hallgatni, egészen addig, amíg nem jutottunk a választások végére.

(13.40)

Most pedig azt látjuk, hogy egy város költségvetéséről próbálnak meg rendkívül mélyen hallgatni. Ugyanis minden önkormányzat nemcsak hogy benyújtotta, de már régen elfogadta a költségvetését, ezt egyes-egyedül Salgótarján és a salgótarjáni képviselő-testület nem tette meg. Hírek szerint azért, mert Salgótarján városában, amit egyébként több mint 3 milliárd forintos adósságátvállalással támogatott 2010 és '14 között a kormány, és amit egyébként önök pozitív többlettel vettek át 2014-ben, ma állítólag 1 milliárd forintot jelentősen meghaladó hiány tátong a költségvetésben, és akkor ezzel, azt gondolom, a salgótarjáni polgárokat is szembesíteni kellene. Illetve el kellene mondani, hogy hová lett a pénz, tisztelt frakcióvezető úr. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Azt ti csináltátok.)*

Azt gondolom, hogy ez nagyon fontos kérdéssé válik majd Salgótarjánban a következő hónapokban. Az biztos, hogy az a helyzet nem tartható, hogy önök még a törvényeket is megszegve nem adják be a költségvetést azért, hogy a választók ne értesülhessenek arról, hogy valójában az önök által vezetett város milyen pénzügyi helyzetben is van. Erre az igazságra mindannyian kíváncsiak vagyunk, és ha valóban ez van, akkor, azt gondolom, a szükséges vizsgálatokat is le kell folytatni, az Állami Számvevőszéknek éppen *(Gógös Zoltán: Fenyegetőzöl?)*, mint egyébként a kormányhivatalnak. *(Nagy zaj, folyamatos közbeszólások az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Képviselő Úr! Ez csak akkor van így, ha a költségvetésben hiány van.

ELNÖK: Frakcióvezető úr!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Ha nincs hiány, akkor nincs probléma, akkor önök igazat mondtak a salgótarjáni választóknak. Ez rövidesen ki fog derülni, hogy Gyurcsány Ferenc esete forog fenn vagy pedig valami egészen más.

Aztán, amivel egyáltalán nem értünk egyet, tisztelt frakcióvezető úr, azt gondolom, a miniszterelnök úr éwertékelőjével kapcsolatban adott értékelése.

Nekem az a meggyőződés, amit Schiffer frakcióvezető úrnak is elmondtam, hogy azok az eredmények, amit az ország az adósságráta csökkenésében elért, lehet, hogy a magyar polgárok számára nem kézzelfogható, de az ország számára fontos kérdés. *(Folyamatos nagy zaj az MSZP soraiban.)* Mert akkor nem kell arra számítaniuk, mint az önök kormányzásának végén, amikor önök elvettek a pedagógusoktól egyhavi bért, a nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy az emberek számára az sem mindegy, hogy alacsony a személyijövedelemadó-kulcs, meg van gyerekek után járó adókedvezmény, amit önök töröltek el akkor, amikor kormányoztak. És minden bizonnyal a rezsi-csökkentést is fontosnak tartották az emberek, és mivel látták, hogy önök nem voltak ennek nagy támogatói, minden bizonnyal ezért nem kapták meg a választók támogatását 2014-ben. Mert akkor is pontosan ugyanazt mondták, mint ma, és akkor egy egész ország mondott véleményt az önök szavairól, illetve az önök értékítéletéről.

Tisztelt Képviselőtársam! Azt gondolom, abban sem értünk egyet, ami a miniszterelnök éwertékelőjének egyik legfontosabb üzenete volt, hogy a Magyarországot fenyegető bevándorlási veszélyben igenis konkrét és határozott lépésekre van szükség. Azt látom, hogy az önök pártja ebben soha nem volt támogató az elmúlt egy esztendőben. Először a veszélyt becsülték alá, azt követően pedig a kormány konkrét intézkedéseit támadták, fúrták idehaza, illetve külföldön egyaránt. Arra kérem önöket, hogy legalább 2016-ban ezt a veszélyt ne becsüljék alá, és ne bevándorlás párti álláspontot kövessenek, hanem a magyar emberek érdekét tartásuk szem előtt. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány párti padsorokban.)*

ELNÖK: Szeretném megkérni Tóbiás frakcióvezető urat, mivel én, azt gondolom, elég méltányosan eljárva fél perccel megtoldottam az ön idejét, és hagytam, hogy végigmondja mondandóját, arra tekintettel, hogy közben megszakadt a mikrofon működése, ezért nem tudhatta, hogy mennyi idő van pontosan hátra; tehát ha a házelnök képes méltányosan eljárni, akkor legalább annyi méltányosságot cserébe hadd kérjek önöktől, hogy amikor választ adnak önöknek, akkor lehetőség szerint hallgassák végig csendben. Úgy, ahogy mi is végighallgatjuk önöket csendben. Pedig, higgye el, az sem kis teljesítmény. *(Derűtség a kormány párti padsorokban. - Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Tehát kérem szépen, van még hátra két napirend előtti hozzászóló - nem adom meg önnek a szót, hiába matat a mikrofonja körül *(Tóbiás József közbeszól.)* -, szeretném arra kérni, hogy frakcióvezetőként tartson rendet a mögötte ülő képviselők körében. Legyen szíves végighallgatni ön is, ön is és a képviselőtársai is csendben azt, amit önnek válaszolnak, miközben önt is végighallgatták csendben. *(Tó-*

biás József: Ezt azért nem mondanám.) De én meg mondanám. Hallgassa vissza, hallgassa vissza és nézze meg!

Az a helyzet, hogy állandóan, minden egyes alkalommal csak és kizárólag önök csinálják a botrányt ebben a Házban. Az önök frakciója. Ez így van. (Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.) És ha gyógyszeres segítségre van szüksége a frakciónak, szívesen intézkedem. (Nagy zaj az MSZP frakciójában.)

Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harach Péter frakcióvezető úr, a KDNP részéről.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi napokban két népszavazási kezdeményezéstől volt hangos a közélet. Az egyik a kormányé volt a kötelező betelepítési kvótáról, a másik pedig az MSZP-é a szabad vasárnap kérdéséről. Engedjék meg, hogy most ezzel az utóbbival kezdjem. (Lukács Zoltán: Azzal nyugodtan lehet.) Két kérdésben egyetérték az MSZP-vel, a harmadikban viszont nem.

Tehát kezdjük azzal, mi az, amiben egyetértés van közöttünk. Módosítani kell a népszavazásról szóló törvényt, mégpedig elsősorban az eljárásjogi kérdésekben, hogy ne legyen olyan méltatlan helyzet, mint amiben az elmúlt napokban részünk volt. Abban is egyetértünk, mivel ugyanazon a politikai játéktéren szerepelünk, és ismerjük ezeket a játékszabályokat, hogy kell egy témát találnia egy politikai pártnak, amit ha felvet, akkor a társadalom egy részének támogatásával találkozik. Ez így eddig rendszerben van.

Mi az, amiben nem értünk egyet? A kérdésfeltevésével. Én inkább azt kérdeztem volna meg, hogy egyetért-e ön azzal, hogy a kiskereskedelemben dolgozó közel 200 ezer embertől elvegyük az egyetlen közös pihenőnapot. Vagyis a munkavállaló és nem a munkaadó oldaláról közelítenénk a kérdést, és ezzel a szolidaritást erősítenénk a társadalomban (Folyamatos nagy zaj, közbeszólások az MSZP soraiban.), nem pedig az egyéni és kényelmi szempontokat.

Van Európában egy olyan ország, nincs is olyan messze, ahol a multinacionális kereskedelmi cégek kezdeményezésével szemben az alkotmánybírósággal összefogtak a baloldali szakszervezetek. Hiszen ez elsősorban szociáldemokrata kérés. Kétségtelen, hogy egy szociáldemokrata párt hiányában a keresztényszociális párt is megteheti ezt.

Mivel riogattak kezdetben ennek a kérdésnek az ellenzői? Elbocsátásokkal. Ezzel szemben kijelentette a legnagyobb láncolat képviselője, hogy ő egyetlen embert sem bocsát el. (Lukács Zoltán: De nem is fizeti meg.) Forgalomcsökkenéssel. Több mint 5 százalékos forgalomnövekedés volt. (Lukács Zoltán: Mennyi a fizetésük?) Még egyszer szeretném megemlíteni, hogy mi a szolidaritásra apellálunk, amikor ezt a kérdést támogatjuk.

Engedjenek meg néhány mondatot a kormány kötelező betelepítési kvóta elleni népszavazási kez-

deményezéséről. Ez egy nagyon súlyos kérdés, sokkal súlyosabb, mint az előző. Igazságtalan az, hogy befogadjuk azokat, akiket nem mi hívtunk be. (Közbeszólások az MSZP soraiból: Viszont szolidaritás.) Egyébként ezek nagyrészt áldozatok. Rajtuk otthon segíteni kell!

De miért tehetetlen a Nyugat? Én két okot emelnék ki. Az egyik ideológiai ok. A hagyományos európai értékek megtagadásával az egyik legfontosabb, a jó és a rossz közötti különbségtétel is elveszett. Helyette maradt a mindenféle másság tisztelete. Mert a másik embert tisztelni kell, ez nyilvánvaló. De a másik ember mindenféle cselekedetét nem kell tisztelni. És a bevándorló tömegek cselekedetei olyanok, amelyek nem érdemelnek tiszteletet.

A másik a foglalkoztatási és demográfiai hiány. Be kell látni, hogy ezekkel a tömegekkel egyiket sem lehet pótolni. Amikor a népszavazást mint eszközt szorgalmazzuk, akkor ezzel a kormány kezébe szeretnénk adni egy olyan lehetőséget, a legdemokratikusabb intézmény lehetőségét, ami súlyt ad a nemzeti törekvéseknek Európában. Köszönöm a figyelmüket. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

(13.50)

ELNÖK: Ismét Rogán Antal miniszter úré a szó.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először engedjék meg nekem, hogy azzal kezdjem, hogy szemben az ellenzéki állításokkal, azért csak az elmúlt egy esztendőben négy olyan, az önök politikai közösségéhez, tehát a baloldali politikai közösséghez tartozó elindított népszavazási kérdés is volt, amelyekben egyébként teljes körű aláírásgyűjtést folytattak le, mindegyikben sikertelenül. Azt gondolom, ebből látszik (Gúr Nándor: Az Alkotmánybíróság megszüntette...), hogy nem mindig találkozik az önök szándéka adott esetben a választópolgárok akaratával.

A másik, amit szeretnék leszögezni, tisztelt képviselőtársaim: sem én, sem más nem örül annak, hogy amikor az MSZP elindul népszavazási kérdést beadni a Választási Irodára, akkor úgy tűnik, mindig balhé van. Ez történt a legutóbb is, és ez történt egyébként most is. (Felzúdulás az MSZP soraiban. - Dr. Harangozó Tamás: Szégyellj magad! Gyere oda legközelebb te is!) Hogy ez miért van, az egy jó kérdés természetesen (Bangóné Borbély Ildikó: Verőlegényeket...), de én azt gondolom, egyvalamire mindenképpen rámutat: az a népszavazási törvény, amelyik egyébként ezt lehetővé teszi, és amely ennek a Házban a közös munkája, azt gondolom, ebben a formában nem egy túlságosan sikeres népszavazási törvény. A kormánynak az az álláspontja, hogy a népszavazási törvényen módosítani kell. (Dr. Harangozó Tamás: Ki fogadta el ezt a törvényt?)

A kormány azonban nem kívánja ezt saját maga megtenni, hanem felkértük a Nemzeti Választási

Bizottság elnökét arra, hogy a Nemzeti Választási Bizottság (Dr. Harangozó Tamás: *Kecskére káposztát!*) fogalmazza meg a javaslatát arról, hogy egyébként a népszavazási törvényt hogyan változtassuk meg. (Lukács Zoltán: *Tavaly megfogalmazta, Tóni! Tavaly óta itt van a papír!*) A Nemzeti Választási Bizottság választott testület, a pártok delegáltjai is benne vannak, azt gondolom, megvan a lehetőség arra, hogy a pártok közötti egyeztetés is megvalósuljon a Nemzeti Választási Bizottság keretein belül. Őszintén remélem, hogy ez a javaslat megszületik, és akkor viszont arra szeretném kérni az ellenzéki pártokat, hogy támogassák a Nemzeti Választási Bizottság jövődi javaslatát (Dr. Harangozó Tamás: *Ne diktáljál itt, megbuktatok!*), és azt gondolom, közösen végezzük el azt a munkát (Az elnök cseppet.), hogy ahol kell, ott módosítsuk a népszavazási törvényt.

Ami pedig a kormány által indított népszavazási kezdeményezést illeti, ott szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat arról, Orbán Viktor miniszterelnök úr ezt a nyilvánosság előtt megtette, hogy a kormány a legutóbbi ülésén azt a döntést hozta, hogy él az alkotmányban biztosított jogával, és népszavazást kezdeményez. (Lukács Zoltán közbekiált.) Ez a népszavazási kezdeményezés értelemszerűen ugyanazt az utat járja be, mint egyébként bármely más felvétel, tehát ugyanúgy végig fog menni a jogorvoslati fórumokon, és azt követően kerül ide, a tisztelt Országgyűlés elé, ahol az Országgyűlés, itt a képviselőtársaim fogják meghozni a népszavazási kezdeményezéssel kapcsolatos végső döntést.

Szeretném tájékoztatni önöket arról, hogy a kormány a maga részéről miért tartja fontosnak ezt a népszavazási kezdeményezést. Azért, mert azt gondoljuk, hogy ma Magyarország számára, sőt, egész Európa számára az egyik legnagyobb veszélyt az Európába már beáramlott, illetve az Európába folyamatosan beáramló migránsok kötelező jelleggel történő széttelepítése jelenti. Ez jelenti mind Magyarország, mind Európa számára azt az egyik legnagyobb veszélyt, ami azt gondolom, a jövőnk, alapvetően az életünket és értelemszerűen kultúránkat, vallásunkat, mindent minden formában újraírhat az Európai Unióban, illetve akár Magyarországon is.

Mi azt gondoljuk, hogy ilyen fajsúlyú kérdésről nem hozhat más döntést, csak és kizárólag az emberek, hiszen itt a jövődi nemzedékek életéről is szó van. Ne felejtjük el, hogy Európa bizonyos országaiiban a migránsok tömeges befogadása gyakorlat, azonban ezzel párhuzamosan sajnos kiderültek ennek a betegségei is. Kiderült az, hogy ahol tömegesen fogadtak be migránsokat, ott nagyon sokszor nem sikerült az integráció, párhuzamos társadalmak alakultak ki, „no-go” zónák vannak európai országokban, ahol nem érvényesül az adott ország joga, sőt semmilyen formában nem érvényesül az európai jog. Az, amit Európában fontosnak tartunk, például a nők és férfiak egyenjogúságát, a nők tiszteletét, tisz-

telt képviselőtársaim, ezekben a „no-go” zónákban nem érvényesülnek.

Mi azt gondoljuk, a magyar embereknek el kell dönteniük, hogy ilyenből kérnek-e vagy sem, és sajnos ma Európában ezt az európai vezetők nem tekintik demokráciakérdésnek. Európa vezetői úgy gondolják, hogy meg lehet hozni ezt a döntést az emberek feje fölött; hogy rá lehet kényszeríteni akár több millió ember szétosztását a következő öt-hat évben Európában úgy az emberekre, hogy egyébként arról nem tudnak véleményt nyilvánítani.

Mi ezt nem így gondoljuk, éppen ezért azt gondoljuk, hogy a most, március elején az európai uniós csúcson elinduló kötelező szétosztási mechanizmusról Magyarországon az embereknek kell dönteni, mert csak az emberek döntése lehet az, ami alapján a kormány elfoglalhatja az egyik vagy a másik álláspontot. Ezért kérem önöket, hogy amikor majd idekerül az Országgyűlés színe elé, akkor támogassák a népszavazási kezdeményezést. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: A mai napirend előtti felszólalásaink sorában Kósa Lajos frakcióvezetője lesz az utolsó szó: „Védjük meg Európát!” címmel. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Legelőször szeretnék gratulálni a Fidesz nevében Nemes Jeles Lászlónak és alkotótársainak, fantasztikus sikert értek el a versenyfilmjükkel. (Taps a kormánypártok és az MSZP soraiban.) Engedjék meg, hogy a gratuláció mellett kifejezzem azt az örömet, hogy nagyon-nagyon örülünk annak, hogy a Nemzeti Filmalap bölcs döntésével támogatta ezt a filmet, és hozzájárulhatott legnagyobb szponzorként ahhoz, hogy ez a film elkészüljön az összmagyar filmipar és a -művészet javára.

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Másodszor: szeretnék gratulálni a salgótarjáni időközi választáson megválasztott új szocialista polgármesternek. Munkájához sok sikert kívánok! Szeretném megköszönni mindazoknak a szavazóknak a támogatását, akik a Fidesz jelöltjét támogatták, és természetesen érdeklődve várjuk azokra a kérdésekre a választ, amelyeket mi az időközi választáson feltettünk. 2014-ben az új önkormányzat szocialista vezetéssel tiszta lappal indult, hiszen a parlament és a kormány döntése kapcsán Salgótarján teljes adósságállományát, mintegy 3 milliárd 200 millió forintot a kormány magához vont, és ahogy minden megyei jogú város, a szocialista vezetésű Salgótarján is tiszta lappal, adósság nélkül indult.

Mára az a helyzet, hogy 1,2 milliárd forint hiánya van Salgótarjánban a költségvetésnek, ez a szocialista városvezetés felelőssége, és érdeklődve várjuk, hogyan válaszolnak arra a kérdésre, amit feltettünk. Hogyan tudtak összehozni ennyi adósságot ilyen rövid idő alatt, miközben más megyei jogú városok nullás költségvetéseket terjesztettek elő a mos-

tani költségvetési vitában? Reméljük, az új szocialista vezetés ezekre a kérdésekre választ fog adni, és nem azt a választ adja egyszerűen, hogy a helyi adókat brutálisan megemelik. (Gúr Nándor: *A kötelező feladatellátási költségeket se finanszírozzátok!*)

Elnök Úr! Tisztelt Ház! A hét végi miniszterelnöki éwertékelő beszéd kapcsán számos olyan értelmezés látott napvilágot, ami semmilyen módon nem felel meg a tényeknek és a jogi helyzetnek. Ezzel kapcsolatban újra és újra le fogjuk szögezni a következőket: azt gondoljuk, hogy aki összekeveri a menekülteket, az illegális határátlépőket, azokat az embereket, akik nem hajlandók a minimális együttműködésre sem a magyar és az európai hatóságokkal az azonosság igazolása kapcsán, a nyilvántartásba vétel kapcsán, hanem ezeket tudatosan összevissza hazudva keveri, az nem tesz mást, mint annak a sunyi, alapvetően bevándorláspárti és migránsokat segítő politikának az ügynökeként jár el, amivel kapcsolatban egyébként számtalan alkalommal kifejtettük a véleményünket, és ezt most is megismételjük. Nem önmagában az illegális határátlépőkkel van baj, hanem azokkal a politikusokkal, akik szándékosan, tudatosan összekeverik a különböző jogállású embereket, és megakadályozzák azt, hogy egyébként akár a magyar választók, akár az európaiak tisztán lássanak.

Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Magyarország nyitott ország, nem zárta le a határait a menedékjogi kérelmet előterjesztők elől, Magyarország ezért szigorúan és következetesen betartja az ENSZ menekültügyi konvencióit. És amikor azt mondja valaki, hogy milyen álságos a Fidesz álláspontja, hiszen 500 menekültjoggal rendelkező már él Magyarországon, akkor egész egyszerűen tudatosan keveri az illegális határátlépőket a menekültügyi státusszal rendelkezőkkel (*Kunhalmi Ágnes közbekiált.*), ami egyébként velük szemben is abszolút méltánytalan és hazug eljárás. Egészen más a helyzete az illegális határátlépőknek: nem együttműködőek és nem tartják be a rájuk vonatkozó dublini egyezményeket; Magyarország velük kapcsolatban viszont következetesen betartja a nemzetközi jogot a dublini egyezményekkel és a menekültügyi konvenciókkal összefüggésben.

És végül, de nem utolsósorban: teljesen nyilvánvaló, hogy a kérdés arra irányul, hogy el lehet-e venni Magyarországtól és a magyar emberektől azt, hogy közvetlenül és közvetve véleményt alkossanak arról, hogy mások az országon kívül ismeretlenek tömegével akarnak ránk kényszeríteni és Magyarországra telepíteni. (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*) Szerintünk ezt nem lehet elvenni, és ezt a kérdést hivatott tisztázni a népszavazás. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

(14.00)

ELNÖK: Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy mindannyiunk nevében tisztelettel **köszöntsem**

Ryszard Terlecki urat, a lengyel szejm alelnökét és kíséretét, akik hivatalos látogatáson tartózkodnak Magyarországon (*Taps. - A páholyban tartózkodók felállva köszönik meg a tapsot.*), hogy jelen legyenek a 2016-os magyar-lengyel szolidaritás évéről szóló határozat elfogadásán. A határozatot a lengyel szenátus február 19-én már elfogadta.

Alelnök úrnak és delegációjának sikeres tárgyalásokat és kellemes időtöltést kívánok mindannyiunk nevében, és köszönöm, hogy eljöttek.

Most pedig válaszára megadom Rogán Antal miniszter úrnak a szót.

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Frakcióvezető úr hozzászólásának azt a címet adta, hogy „Védjük meg Európát!”, és ha megengedik, akkor én ebben a kontextusban is szeretnék reagálni a frakcióvezető úr által elmondottakra.

Először is, valóban, a bevándorlás, azt gondolom, hogy 2015-ben olyan valós veszéllyé vált, ami ma már mindenkit foglalkoztat Európában, minden családot az európai asztaloknál, bárhol Közép-Európától Nyugat-Európáig bezárólag. Ez egy megkerülhetetlen téma, az emberek érzik, hogy egy olyan új helyzet alakult ki az újkori népvándorlás eredményeként, ami akár újrarajzolhatja Európa arculatát.

A tavalyi esztendőben a hivatalos adatok és a becslések szerint másfél millió ember volt az, aki gyakorlatilag illegálisan belépett az Európai Unió területére, közülük több mint egymillió ember egyébként ma Németországban van. Magyarországon 391 ezer ember haladt keresztül ebben az időszakban. A magyar hatóságok mindvégig próbáltak érvényt szerezni egyébként a törvénynek és az európai jogszabályoknak, ez azonban nem mindig, nem minden alkalommal sikerülhetett, hiszen kifejezett ellenállással találkoztunk akkor, amikor ezeknek a jogszabályoknak érvényt kívántunk szerezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A bevándorlási veszély azóta sem múlt el, az új esztendőnek még csak az első két hónapja telt el, de gyakorlatilag már 200 ezer ember lépett be a horvát-szlovén útvonalon keresztül az Európai Unió területére, és ahogy érkezik a tavasz, úgy az is várható, hogy egyébként újabb nyomás nehezedik majd Magyarország és Európa déli hatáira.

Szeretném hozzátenni önöknek azt, hogy miközben itt a tisztelt Ház ülészik, egyes sajtóhírek szerint a macedón-görög határon gyakorlatilag újabb, szinte összecsapásszerű jelenségek alakultak ki, és gyakorlatilag áttörték az illegális bevándorlók a görög-macedón határt; amiből az következik, hogy az a veszély, amiről beszélünk, úgy tűnik, egyre fokozottabb és egyre erőteljesebb. A magyar kormány éppen ezért a legutóbbi ülésén, amiről miniszterelnök úr az éwertékelőjén tájékoztatta a nyilvánosságot is, határozott döntéseket is hozott. Először is, megerősítettük a déli határaink védelmét, értjük ez alatt

a szerb és a horvát határszakaszt. Másik oldalról a magyar kormány megteszi az előkészületeket annak érdekében, hogyha kell, akkor a román-magyar határon is tovább tudja folytatni a kerítés építését. Erről természetesen a belügyminiszter úr tájékoztatni fogja román kollégáját, és tárgyalni is fog vele arról, hogy ezt milyen menetrendben és hogyan képzeljük el a következő időszakban.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyancsak szeretném tájékoztatni önöket arról, hogy a magyar kormány azért hozta meg azt a döntését, ami a népszavazási kezdeményezésre vonatkozik, mert szeretnék világossá tenni, hogy úgy látjuk, a délről érkező veszély, tehát a határok védelme, az újabb és újabb illegális bevándorlók százezrei, milliói mellett ma már fennáll az a veszély is, hogy egyik oldalról az Európába eddig belépett közel másfél millió ember kötelező újraelosztása az európai vezetők fejében az egyetlen lehetséges megoldásnak tűnik, sőt egy külön veszélynek számít az, hogy úgy tűnik, Európa vezetői egyfajta alkut kötöttek Törökországgal arról, hogy több százezer, akár félmillió ember éves átvételére is sor kerül - és egyébként kötelező szétosztására - az Európai Unió tagállami között. Mi azt gondoljuk, hogy ez alapvetően változtatná meg Európát arculatát.

Hozzá kell tenni, hogy a kvóta az egy ilyen lopakodó dolog, hiszen először találkoztunk egy 40 ezer emberre vonatkozó önkéntes kvótával, amiből, mivel önkéntes volt, Magyarország természetesen nem vette ki a részét. Aztán találkoztunk egy 120 ezres, immáron kötelező kvótával, amit az Európai Unió döntéshozó szervei gyakorlatilag a lisszaboni szerződés megkerülésével próbáltak meg jogszabályba iktatni és annak kötelező érvényt szerezni. Ezt a kvótát megtámadta a magyar kormány a megfelelő európai bírósági fórumokon, és ehhez gyakorlatilag Szlovákia is csatlakozott, és bízunk benne, hogy az európai bírósági fórumokon ezt a törvénytelen eljárást utólag meg fogják semmisíteni.

Másik oldalról azonban ott van előttünk a harmadik lépés: a valódi, mindenkire kiterjedő, állandó mechanizmusként működő kötelező betelepítési kvóta, amiről azt gondoljuk, hogy senki más nem hozhat döntést Európában, csak és kizárólag az emberek. Mert őket kell megkérdezni arról, hogy egyébként szeretnének-e együtt élni más vallású és más kultúrájú emberek tömegeivel; hogy valós veszélynek látják-e, hogy Közép-Európában, ahol eddig nincsenek, ott is ki fognak alakulni a „no-go” zónák, és esetleg ott sem fogják tiszteletben tartani az alapvető európai értékeket, például a nők és a férfiak egyenjogúságát vagy a nők tiszteletét. Ezért élt a magyar kormány a népszavazás jogával, és bízunk benne, hogy a népszavazás el is fog jutni oda, hogy megvalósuljon Magyarországon.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Hiszékeny

Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bodó Sándor, Fidesz; Sallai R. Benedek, LMP; Kész Zoltán, független; Novák Előd, Jobbik; Hege-dűs Lorántné, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Sallai R. Benedek, LMP; Lukács László György, Jobbik; Hiller István, MSZP; Hoffmann Rózsa, KDNP; Németh Szilárd István, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet, LMP; Sallai R. Benedek, LMP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Witzmann Mihály, Fidesz; Gúr Nándor, MSZP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkeztek Novák Előd, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy két országgyűlési képviselő **mentelmi ügyében** érkezett indítvány. Tóth Bertalan MSZP-s képviselő mentelmi ügyében magánvádas megkeresés érkezett a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróságtól, és Oláh Lajos független képviselő úr mentelmi ügyében szintén magánvádas megkeresés érkezett ugyanettől a kerületi bíróságtól. Ezeket megvizsgálásra kiadtam a Mentelmi bizottságnak.

Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló országgyűlési határozat 37. § (1) bekezdése értelmében az Országgyűlés a Házbizottság javaslatára egyes napirendi pontok időkeretben történő tárgyalását határozatja el. A Házbizottság ennek alapján azt kezdeményezi, hogy a közoktatás állapotáról szóló V/9122. számú előterjesztést az Országgyűlés négyórás időkeretben tárgyalja meg. A napirendi ajánlás tartalmazza az időkeret felosztását. A Fidesz, MSZP, KDNP, Jobbik és az LMP képviselőcsoportja kérésére az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló határozat 37. § (4) bekezdése értelmében az időkeretes tárgyalás elfogadása esetén a képviselőcsoport rendelkezésére álló időkeret a kétszeresére emelkedik. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az időkeret felosztására vonatkozó indítványt.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A javasolt négyórás időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 82 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 164 perc; az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 92 perc; a Jobbik képviselőcsoportjának 41 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen

82 perc; a KDNP képviselőcsoportjának 38 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 76 perc; az LMP képviselőcsoportjának 24 perc, amelynek duplázását kezdeményezte, tehát összesen 48 perc; a független képviselőknek pedig 9 perc áll rendelkezésére.

A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezérszónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem tehát a tisztelt Házat, egyetért-e azzal, hogy az előterjesztést a jegyző által ismertetett és valamennyi képviselőcsoport kérése alapján módosított **időkeretben tárgyaljuk**. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

A javaslatot a Ház 138 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(14.10)

Tisztelt Ház! Most házszabálytól eltérésről döntünk. A Házbizottság a házszabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés „A 2016-os év magyar-lengyel szolidaritás évének nyilvánításáról” szóló H/9366. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a mai napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot H/9366/1. számon a honlapon megismerhetik. Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házszabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazatára van szükség.

Kérdezem tehát a tisztelt képviselőtársaimat, hozzájárulnak-e a **házszabálytól való eltéréshez**. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 170 igen szavazattal, egyhangúlag a házszabálytól való eltéréshez hozzájárult. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság mai ülésén a házszabálytól való eltérésben azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény módosításáról szóló T/9379. számú előterjesztés tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a holnapi napon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot T/9379/2. számon ismerhetik meg a honlapon.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a házszabálytól való eltéréshez 170 igen szavazattal, 1 ellenszavazattal hozzájárult.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a T/9379. számú előterjesztés összevont vitájára a mai ülésnapon utolsó **napirendi pontként** kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a T/9279. számú előterjesztést benyújtóik az előző döntésünkre figyelemmel visszavonták.

Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik fideszes képviselő - a szükséges számú támogató aláírás benyújtásával - kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg a Magyar Nemzeti Bankról szóló 2013. évi CXXXIX. törvény módosításáról szóló T/9380. számú előterjesztést. A képviselő azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a mai napon, a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő harmadik óráig legyen lehetőség, az összevont vitára, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor.

A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az igen szavazatára van szükség.

Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/9380. számú előterjesztés **kivételes eljárásban történő tárgyalását** az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház az előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását 118 igen szavazattal, 56 ellenszavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta. *(Dr. Schiffer András: Szégyen, gyalázat!)*

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a T/9380. számú előterjesztés összevont vitájára a holnapi napon első **napirendi pontként** kerüljön sor, a határozathozatalok pedig legkorábban 12 óra 30 perckor kezdődjenek. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik „A 2016-os év magyar-lengyel szolidaritás évének nyilvánításáról” szóló előterjesztés általános vitája. A Csúcs Lászlóné lengyel nemzetiségi szószóló, Kövér László, Kósa Lajos fideszes, Tóbiás József MSZP-s, Vona Gábor jobbikos, Harrach Péter KDNP-s, Schiffer András LMP-s képviselők által benyújtott előterjesztés H/9366. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 10 perc, a kormány képviselő-

jének nyilatkozatára 10 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen - már úgy értem, hogy egyenként képviselőcsoportonként - 10-10 perc áll rendelkezésre. Az előterjesztéshez módosító javaslat és bizottsági jelentés benyújtására nincs lehetőség. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzeti-ségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csúcs Lászlóné lengyel nemzetiségi szószóló asszonynak, a napirendi pont előterjesztőjének. Felhívom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 10 perc időkeret áll rendelkezésre.

DR. CSÚCS LÁSZLÓNÉ nemzetiségi szószóló, a napirendi pont előadója: Wysoka Izba, Szanowni Państwo, Panie Posłanki i Panowie Posłowie! Szanowni Polscy Przyjaciele!

Kilka dni temu byliśmy w Warszawie, w Sejmie i w Senacie. I - chociaż nie ma w tym nic zaskakującego - przeżyliśmy nadzwyczaj podniosłe chwile - Panie Posłanki i Panowie Posłowie, nie zważając na przynależność do różnych ugrupowań politycznych, jednogłośnie przegłosowali uchwałę o ustanowieniu roku 2016 Rokiem Solidarności Polsko - Węgierskiej. A uczynili to powstając z miejsc - czym podkreśliли ważność i szczególność tego uroczystego aktu.

Było to bardzo podniosłe, dziękujemy!

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Kedves lengyel Barátaink! Néhány napja jártunk Varsóban, a szejmben és a szenátusban, és bár nem meglepő, mégis felemelő élményben részesültünk. Történt, hogy a képviselő hölgyek és urak - felülemelkedve napi gondjaikon és pártállásukat félretéve - egyhangúlag szavazták meg a lengyel-magyar szolidaritási évről szóló határozatot. Mi több, a határozat súlyát és az aktus ünnepélyességét kiemelendő, tették mindezt méltósággal felállva. Szép volt, köszönjük!

Indokolás. Az évszázados magyar-lengyel sorsközösség és barátság XX. századi megnyilvánulása volt a két nemzet közös küzdelme a kommunista diktatúrák ellen. A második világháború után kialakuló nemzetközi világháború által a Szovjetunióknak kiszolgáltatott, nemzeti érzéseikben megalázott, gazdaságilag kifosztott és politikailag elnyomott magyarok és lengyelek 1956-ban tetteikkel és áldozataikkal megnyitották az utat, amely 1989-90-re a kommunista rendszer bukásához vezetett Közép-Kelet-Európában, és megerősítette ezen térség nemzetjeinek egy igazságosabb nemzetközi rendbe vetett hitét.

A kommunizmus elleni harcukban a magyarok és lengyelek csak önerejükre és egymás támogatására számíthattak. Az 1956. június 28-án kitört poznańi munkásfelkelést élénk figyelemmel követte a reformokat követelő magyar értelmiség, egyetemi ifjúság és a magyar munkásság. 1956. október 23-án Budapesten a lengyelek melletti szolidaritási tüntetésre vonultak ki a magyar egyetemi hallgatók, amely a kommunista hatalom népellenessége miatt forrada-

lommá, majd a szovjet megszállók elleni szabadságharcá alakult.

(14.20)

A fegyveres népi ellenállás ereje az egész világon leleplezte a magát felszabadítónak tituláló hazug és elnyomó kommunista rendszert.

A magyar forradalom eseményeiről a lengyel sajtó 1956. október 24-étől folyamatosan tájékoztott. Lengyelországban több tízezer ember jelentkezett vért adni a magyar sebesülteknek, majd gyógyszer és építőanyagot szállítottak Budapestre. A nehéz helyzetben Lengyelország nyújtotta a legnagyobb értékű segítséget a harcban álló Magyarországnak.

1956 új fejezetet nyitott a magyar-lengyel barátság történetében. A két nemzet egymás iránti szolidaritása kivételes és jövőbe mutató érték, ezért indokolt a 60. évforduló évét, 2016-ot a magyar-lengyel szolidaritás évének nyilvánítani.

Úgy vélem, hogy az elhangzott indoklás a történelmi tények felsorakoztatásával meggyőző erejű. Talán azt is mondhatnánk, hogy évezredek örökségünk, többek által sokszor megirigyelt barátságunk újbóli megerősítése történik csupán. Ha azonban körütekintünk, látjuk, mert miért ne látnánk, hogy mi történik térségünkben és a nagyvilágban. Úgy gondolom, hogy ez az együvé tartozásról szóló szándéknyilatkozat ígéret vagy inkább garancia arra, hogy az idők próbáját kiállt értékeinket fel nem adjuk; ha kell, közös erővel is megvédjük.

És ha ezt tesszük, gazdag, megőrzésre valóban érdemes barátságot ápolunk és reményem szerint hagyományozunk utódainkra. Ezek bizodalmaival kérem és indítványozom, hogy második házam parlamentje is szavazzon egyhangúlag igennel a betervezett határozat elfogadásáról. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Tájékoztatom a szószóló asszonyt, hogy az esetleges zárszavára 4 perc áll majd rendelkezésére; az időkeretből 6 percet használt el.

Tisztelt Ház! Most megadom a szót Szijjártó Péter külügyminiszter úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni, szintén 10 perces maximális időkeretben. Parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország Kormánya üdvözlö a 2016-os esztendő a magyar-lengyel szolidaritás évének deklaráló országgyűlési határozati javaslat benyújtását, és természetesen támogatja, sőt, kéri annak elfogadását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország és Lengyelország, a magyar és a lengyel nép több történelmi korszakon átívelő barátsága egy egyedülálló szilárdaságú barátság európai összevetésben. A két nép már kölcsönös támogatást nyújtott egymásnak a XVIII. és a XIX. század szabadságharcai és forradalmi során,

majd kölcsönösen befogadták és menedéket nyújtottak egymás felkelőinek, amikor a nagyhatalmi túlerő felülkerekedett a szabadságvágyon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az évszázados magyar-lengyel sorsközösség és barátság igazi XX. századi megnyilvánulása volt a két nép hősies és közös küzdelme a kommunista diktatúrával, a kommunista diktatúrákkal szemben. Magyarország és Lengyelország népei hősies küzdelmükkel 1956-ban megnyitották azt az utat, amely végül Közép-Európában a nyolcvanas évek végén, a kilencvenes évek elején a kommunista rendszerek, a kommunista diktatúrák bukásához vezetett.

Mi, magyarok soha nem fogjuk elfelejteni, hogy 1956 őszén több tízezer lengyel ember adott vért annak érdekében, hogy segítse a forradalom magyar sebesültjeit, és soha nem fogjuk elfelejteni, hogy gyógyszer- és építőanyag-szállítmányokkal járultak hozzá, a magyarok harcát segítő, az elnyomó diktatúrával szembeni harc sikeréhez. A több tízezer lengyel vérért, a gyógyszer-szállítmányokért, az építőanyag-szállítmányokért köszönhetően ebben a nehéz helyzetben Lengyelország nyújtotta a legnagyobb értékű segítséget a harcban álló Magyarországnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! 1956 új fejezetet nyitott Magyarország és Lengyelország, a magyar és a lengyel nép barátságában. És ez a barátság nemcsak politikai szinten erős, nemcsak a politikusok között létezik, hanem erős a társadalom széles rétegei, a magyar és a lengyel emberek között is.

Az idej esztendőnek pedig különös jelentőséget ad az, hogy idén ünnepeljük az 1956. júniusi poznańi kommunistaelenes felkelés és a mi 1956-os forradalmunk 60. évfordulóját. A poznańi események egyértelműen inspirációt jelentettek a magyar szabadságharcosoknak; Lengyelországban pedig széles társadalmi összefogást és széles társadalmi mozgalmat hoztak létre, illetve indítottak Magyarország megsegítése érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma, 60 esztendővel később, a magyar-lengyel barátság és a magyar-lengyel szolidaritás pontosan ugyanolyan aktuális, mint bármikor közös történelmünk során. Ma ugyanis Európa, az Európai Unió és azon belül a magyar és a lengyel nép az Európai Unió történelmének leg súlyosabb kihívásával áll szemben. És ezért, mint annyiszor közös történelmünk legnehezebb időszakában, most is alapvető jelentőségű, hogy meg tudjuk erősíteni összefogásunkat és szövetségünket.

A magyar és a lengyel két olyan nép, amelyben határozottan erős a hagyományos európai értékek megőrzése iránti igény, így a keresztény hagyományok, a nemzeti identitás, az anyanyelv, illetve a családi értékek védelme. Éppen ezért nyilvánvalóan nem véletlen, hogy Magyarország és Lengyelország kormányai hasonlóképpen ítélik meg a helyzetet, amikor az Európai Unió történelmének legjelentősebb és leg súlyosabb kihívására adandó válaszok kerülnek terítékre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezen a ponton ismételtelen a köszönetnyilvánítás kell hogy eljőjön, hiszen Lengyelország segítsége nélkül Magyarország nem lett volna képes a déli határainál megállítani a modern kori népvándorlás áradatát. Köszönettel tartozunk Lengyelországnak, és Lengyelország mellett persze Csehországnak és Szlovákiának, hogy segítséget nyújtottak nekünk. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján természetesen nem véletlen, sőt nemhogy nem véletlen, hanem egyenesen indokolt is, hogy a jelenlegi magyar külpolitika fókuszában folyamatosan ott legyen a Lengyelországgal való együttműködésünk és a visegrádi együttműködés folyamatos erősítése. Mert mi, közép-európaiak így vagyunk erősek, illetve még pontosabban: így, együtt sokkal erősebbek vagyunk, mint hogyha külön-külön venénk fel a küzdelmet a mai kihívásokkal szemben.

Ennek jegyében fejlesztjük folyamatosan gazdasági együttműködésünket, amelynek következtében kereskedelmi forgalmunk már a 7 milliárd eurót is meghaladta. Ennek jegyében készítjük elő a lengyelországi magyar kulturális évadot. És ennek jegyében minden esztendőben, az elnökök jelenlétében emlékezünk meg a magyar-lengyel barátság napjáról.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért dolgozunk, hogy Magyarország és Lengyelország kétoldalú, térségi és európai politikai együttműködése még dinamikusabb és még eredményesebb legyen.

(14.30)

Lengyelországban a szenátus és a szejm egyhangú szavazással hozott határozatot arról, hogy 2016-ot a magyar-lengyel szolidaritás évének deklarálják. Ezért azt javaslom, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim, a kormány nevében, hogy az Országgyűlés fogadja el azt a határozatot, amely megerősíti a történelmi korokon és politikai irányzatokon átívelő magyar-lengyel szolidaritást. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm miniszter úr felszólalását. Most pedig a képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Németh Szilárd képviselő úrnak, a Fidesz-frakció tagjának.

NÉMETH SZILÁRD (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Házelnök Úr! Tisztelt Ryszard Terlecki Alelnök Úr! Tisztelt Piotr Naimski Államtitkár Úr! Tisztelt, kedves lengyel Vendégeink! Tisztelt Képviselőtársaim! A kommunizmus elnyomásra és szenvedésre épített erődítményét végül porrá zúzó repedés 1956-ban keletkezett. A magyar forradalom tette nyilvánvalóvá, hogy a kommunizmus előbb vagy utóbb vereségre van ítélve, még ha sokáig úgy tűnt, hogy ez a nap sohasem jön el. A lengyelek azon-

ban - mint oly sokszor azóta - ekkor is megelőzték a magyarokat. A júniusi poznaíni kommunistaellenes felkelésre a bolsevik elnyomó gépezet ugyanolyan embertelen brutalitással válaszolt, mint alig néhány hónappal később a magyar forradalomra. A kommunisták még a hősök emlékezetét is ki akarták irtani, a 13 évesen meggyilkolt, az ellenállás szimbólumává vált Romek Strzałkowski nevét Lengyelországban éppúgy nem volt szabad kimondani, mint Magyarországon Mansfeld Péterét.

Az 1956-os forradalom világtörténelmi esemény volt, amely kivívta a nemzetközi közvélemény elismerését, de megalapozta a kommunista elnyomók rettegését is. A magyar szabadságharc ügyéért legtöbbet a lengyelek tették, akik elsőként küldték segítségállományait Magyarországra. Szolidaritásuk jeléül élelmiszert, ruhát, gyógyszert szállítottak a magyar földre. Szczezin lakói különösen szép példával jártak elől, vért adtak, segélyeket juttattak a magyar hazafiaknak. Amikor hírül vették a megtorlásokat 1956. december 10-én, szolidaritási tüntetést tartottak a magyar forradalom mellett, és még aznap szétverték a helyi szovjet konzulátus épületét. Ez volt az egyetlen szovjet külképviselet az egész keleti tömbben, amelyet akkor megostromoltak és elfoglaltak. Akkor, 1956-ban Szczezin és Csepel testvérvárosok voltak, a lengyel városban még bélyeget is adtak ki, amelyen két egymásba fonódó kéz és a „Szczezin–Csepel” felirat volt látható.

Később azonban mindez feledésbe merült, mert az ostromlók közül sokakat kirakatperekben elítéltek, bebörtönöztek, megfigyeltek, zaklattak, megfélemlítettek. A lengyel és a magyar elvtársak agyonhallgatták, meghamisították közös történelmünket, kiiktatták a történelemlékönyvből a két népet, a két város egymás iránti szolidaritását, testvéri összefogását. Nem volt ez véletlen, hiszen december 10-e az első mérföldkő volt azon az úton, amelyet a harcoló Szolidaritás a független Lengyelország kivívásáért folytatott a hetvenes-nyolcvanas években. Ezért amikor idén ősszel, az '56-os forradalom 60. évfordulóján a hősökre emlékezünk, a Poznańban meggyilkoltakra, a Szczezinben elítéltekre is gondolunk majd.

Kedves lengyel Vendégeink! Tisztelt Országgyűlés! A magyar és a lengyel nép sohasem tűrte a rabigát. Ha történelmünket kissé sötéten nézzük, akkor az a megszállások története. A XVIII. század végén a nagyhatalmak előbb Lengyelország harmadát, majd kétharmadát kebelezték be, míg végül arra a következtetésre jutottak, hogy az egész Lengyelországot el kell törölni a térképről. Magyarországot előbb a törökök, majd a Habsburgok, később a náci és végül a szovjetek szállták meg. A magyarok és a lengyelek legnagyobb történelmi bűne az volt, hogy országaink rossz helyen voltak. Ha egy kicsit optimistábban tekintünk vissza az elmúlt ezer esztendőre, és én magam éppen ezt javasolnám, akkor az nem más, mint népeink szabadságvágyának története. A lengyel állam másfél hónap múlva lesz éppen 1050 éves,

és ami minket, magyarokat illet, mi is itt vagyunk már jó ideje, a legóvatosabb számítások szerint is idén lesz éppen 1120 éve, és hiába szálltak meg minket számtalanszor, végül mindig mi győztünk.

1991-ben, 25 évvel ezelőtt, mintegy történelmi rímként az 1335-ös visegrádi királytalálkozóra Magyarország és Lengyelország Csehországgal és Szlovákiával együtt arra szövetkezett, hogy vállalva halad az európai uniós tagság felé. Azóta a NATO és az EU tagjai lettünk, és ma ez a térség, a visegrádi négyek térsége az európai gazdasági növekedés motorja. Ha nálunk nincs gazdasági növekedés, akkor sehol máshol Európában nincs. Ezért sem túlzás azt állítani, hogy a következő években az egész Európai Unió sikere Közép-Európa sikerén múlik. A lengyel-magyar kapcsolatokat mi történelmi szövetségnek tekintjük, ami ritka kincs, ezért nagy becsben tartjuk. Barátságunk több évszázadra tekint vissza, és nemcsak bajtársaknak, de testvéreknek is tekintjük egymást. „Magyarország és Lengyelország két örök életű tölgy, melyek külön törzset növesztettek, de gyökereik a föld alatt messze futnak, összekapcsolódtak, és láthatatlanul egybefonódtak, ezért egyiknek a léte és erőteljessége a másik életének és egészségének feltétele.”, fogalmazott Stanisław Worcell, Kosuth Lajos sorstársa és barátja 1849-ben. Így azt is értjük, hogy egymásra vagyunk utalva.

Nekünk, magyaroknak létkérdés, hogy a közép-európai együttműködés minél erősebb legyen, és ez az együttműködés sikeres. Lengyelország ma segít nekünk megvédeni a schengeni határt, mi pedig osztozunk Lengyelországgal, bár ez Lengyelország számára egy nagyságrenddel nagyobb teher, mint számunkra az Ukrajnából menekülő befogadásában. Lengyelország számíthat ránk, és tudjuk, hogy mi is számíthatunk a lengyelekre. Két hete sincs annak, hogy a visegrádi négyek közös fellépésének köszönhetően sikerült megvédeni azt az elvet, hogy a szabad munkavállalás továbbra is az egész Európai Unió területén annak minden polgárára kiterjedjen. Ezt is Lengyelországgal közösen értük el. Egymás iránti kiállásunk azonban nemcsak barátságunkból, de legalább ennyire népeink mélyen gyökerező szabadságvágyából, Európa jövőjéért érzett felelősségünkől is táplálkozik.

Mindketten a nemzetek Európájában hiszünk, abban, hogy Európa csak akkor lehet erős, ha erős nemzetállamok alkotják. Ebben nem mindenki ért velünk egyet, különösen azok nem, akiknek az érdekeit ez sérti. Négy évvel ezelőtt a lengyelek hitet tettek amellett, hogy a magyar nép megválasztott képviselőin keresztül maga döntheti el, hogy milyen értékek fontosak számára. Ahogyan a történelem során már oly sokszor, a lengyel nép akkor is kifejezte szolidaritását a magyarral, és kiállt a magyarok önrendelkezése mellett, ezért most ismételtén kifejezzük köszönetünket. Azok, akik akkor Magyarországot támadták, akik akkor minket támadtak, most Lengyelországot helyezték a célkeresztbe. Fontos leszögeznünk, hogy ugyanúgy, ahogy mi számít-

hattunk a lengyelekre négy éve, most a lengyelek is számíthatnak ránk. Akkor ők álltak ki mellettünk, most pedig mi állunk ki mellettük. Lengyelország minden kettős mérce alkalmazásával szemben, minden méltánytalansággal szemben számíthat Magyarország szolidaritására.

A kezdetektől fennálló ezeréves lengyel-magyar barátság mindig is a két nemzet egymás iránti szolidaritására épült. Nemcsak a hagyományokra épül, nemcsak a dicső múltnak szól, hanem mindig aktuális tartalommal kell megtöltenünk, s közös céljainkat mindig a jövőnek kell megfogalmaznunk. Együttműködésünk mindig is túlmutatott önmagán, mindig egész Európa számára hozott létre nagy teljesítményeket. Az európaiság barátságokból, regionális identitásokból, nemzetekből, az ő együttműködésükből épül fel. A közép-európai népeknek közösen kell fellépniük Európa jövőképeinek kialakításakor, s ennek a regionális összefogásnak, szolidaritásnak a legerősebb pillére a lengyel-magyar együttműködés.

Tisztelt Ryszard Terlecki Alelnök Úr! Tisztelt Piotr Naimski Államtitkár Úr! A lengyeleknek a magyarokkal vállalt történelmi sorsközösségét mi sem fejezhetné ki jobban, mint hogy a szejm pénteken közfelkiáltással fogadta el az előttünk fekvő határozatot. A mi szabályaink ezt nem teszik lehetővé, de higgyék el, ha tehetnénk, mi magunk is így tennénk.

Végül engedjék meg, hogy a magyar-lengyel barátságot transzcendens keretben is értelmezem.

(14.40)

A két nép, a két nemzet egyedüli a világon abban a tekintetben, hogy hazájukat Szűz Mária országának tartják. Még államalapító Szent István királyunk ajánlotta fel országát Máriának, míg a lengyelek hite szerint országukat a Szűzanya kormányozza. Összetartozásunk tehát nemcsak a földön, de az égben is kötött. Isten óvja nemzeteink hitét, barátságát, Isten áldja meg a lengyel és magyar népet! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most pedig az MSZP képviselőjének, Kiss László úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt lengyel Vendégeink, lengyel Barátaink! A nemzetpolitikai előterjesztések kapcsán megszokhattuk, hogy a leggyakrabban olyan előterjesztések vannak előttünk, ahol csak valamely párt véleményét láthatjuk. Nagyon ritka az a pillanat, amikor valamennyi itt helyet foglaló párt közös előterjesztést tesz a Háznak. Ez egy ilyen pillanat. Ezért a pillanatot mindenképpen jó képviselőnek lenni. Azt kell mondanom, hogy valamennyi itt helyet foglaló képviselő és itt helyet foglaló politikai erő egyetért azzal a tartalommal, azokkal a célokkal, amelyek a határozati javaslatban benne vannak, és valóban

ezek azok a konszenzuális pillanatai a magyar demokráciának, amikor el lehet mondani, hogy jó dolog magyar országgyűlési képviselőnek lenni. Kár, hogy nincs több ilyen pillanat!

Nagyon jó, hogy olyan előterjesztések vannak előttünk, amelyek révén a Magyarországon élő nemzetiségiek is a jogalkotási tevékenységünkben hangsúlyosan helyet kapva növelik ennek az országnak a politikai súlyát, hiszen ez az előterjesztés is úgy született, hogy a magyarországi lengyelek közössége is mögötte áll. Ki kell mondani, hogy nagy szó, hogy a magyar parlamentben nemcsak a magyar-lengyel kapcsolatok, hanem az itt élő lengyeliség is hallathatja a szavát! Nagyon köszönöm a szószóló asszonynak, hogy a tevékenységével ezt kiválóan szolgálja és lehetővé teszi.

A lengyel és a magyar nép barátsága, ahogy többen elmondták már, nem száz-, ezeréves: amióta van ez a két ország, amióta ez a két nép államalkotó a történelemben, azóta ez a barátság létezik. Már az Árpádok és a Piastok barátsága is legendás volt, és ha a történelemben végigmennénk az elmúlt ezer éven, láthatnánk, hogy szinte minden pillanatban találhatunk olyan momentumot, amikor valamely magyar politikus vagy magyar király menedéket kap Lengyelországban, lengyel területeken, vagy amikor a magyarok számíthattak arra, hogy tömegével fogadják be őket a lengyelek. A történelem során számos alkalom van arra is, amikor lengyel barátaink, lengyel testvéreink jöttek ide segíteni, láthatjuk, hogy lengyel karok növelték seregeink erejét a '48-49-es forradalom és szabadságharcban. E két nép összefonódik sorsában, örömeiben, bánataiban, mindennapjaiban.

Én egy olyan kerületben életek - azt nem mondom, hogy olyan választókerületem van, mert körülbelül ötven méter a híja ennek -, ahol található a katyáni mártírok emlékparkja is, ahol rendszeresen megemlékezik a kerület arról, hogy mi is történt Katyánban. Azt gondolom, helyes, hogy vannak ilyen helyek Magyarországon, helyes az, hogy a történelmünk összefonódásaival és egymás tragédiájával ilyen módon szembesülünk.

Ha visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, azt láthatjuk, hogy a lengyel népnek kulcsszerepe van a legfontosabb magyar történelmi események során is. 1956. október 23-a a lengyel nép iránti szolidaritással kezdődött. Azzal kezdődött, hogy a magyar nép nem tűrte tovább azt, hogy lengyel testvéreinkkel hogy bánnak, milyen válasz érkezik az '56-os lengyel erjedésre, lengyel politikai folyamatokra. Ez volt az apropója annak, hogy Magyarországon is tüntetések kezdődtek, és végül maga a forradalom és szabadságharc is elkezdődött. Ez is jól mutatja a két nép összefonódását. Nem lehetünk eléggé hálásak lengyel barátainknak, lengyel testvéreinknek, a lengyel népnek azért a segítségért, amivel a forradalom és szabadságharc idején támogattak bennünket.

Pozsgay Imre azt írta 1956-ot követően, hogy lopva, alattomosan közelített 1956. Én nem értek

egyedül Pozsgay Imrével; én azt állítom, hogy 1956 alapja többek között a magyar-lengyel nép összeborulása és együttes működése, együttműködése volt. A lengyel nép ugyanis mindig tudta, hogy Kelet és Nyugat között a Nyugatot kell választani. Mindig is tudta, hogy szabadság és szolgaság között a szabadságot kell választani. Mindig is tudta, hogy az elnyomás lehet fájó, tarthat sokáig, de sosem lesz örök, ezért egyenes derékkal, bátorsággal és hittel kell viselni. A lengyel néptől mindig erőt, hitet és bátorságot tanulhattunk. Éppen ezért támogatjuk az előterjesztést. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most pedig a Jobbik képviselőinek fogom átadni a szót azzal a megjegyzéssel, hogy az előzetes jelentkezés szerint hárman fogják az időkeretet felhasználni. Mirkóczki Ádámé először a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt lengyel Vendégeink! Nagyon sokan, nagyon sokan és nagyon sokféleképp beszéltek már, és megemlékeztünk a lengyel-magyar kapcsolatok nagyszerűségéről, mélységéről. Éppen ezért most ebben a néhány percben sokkal inkább az aktualitásokra szeretnék kitérni. Hogy mit és miként kellene talán megtennünk így 2016-ban, a mai kihívásoknak megfelelően a szolidaritás évében.

Nagyon örülök annak, hogy külügyminiszter úr főként beszédének második felében azokat a problémákat és lehetőségeket érintette, amelyek mindkét nép, mindkét ország és egyáltalán régiónk számára is egyaránt fontosak, és amelyek igen, sajnos az elkészítő bevándorlási hullámmal szoros összefüggésben állnak. Kiváló példát erre talán a bevándorlás adta meg, illetve a bevándorlás következtében most először mondhatjuk a V4-ek valódi célját és valódi lehetőségeit, hogy hogyan és miként tudott összekovácsolni minket egy ilyen kihívás, egy ilyen probléma. A V4-eken belül a magyar és a lengyel fél talán a zászlóshajója mindannak az értékrendszernek, mindannak a jövőképnek, amit szeretnénk megővni, amelyet szeretnénk úgy biztosítani a jövő generációinak, amelyek minimum a mai napon még adottak.

Viszont látható az is és talán felelősségünk, a jelenlegi kormány, illetve kormányok - ha a lengyel felet is természetesen idesorolom - felelőssége, hogy ezt a kapcsolatot ne engedje megbontani. Az ugyanis jól látható, hogy Nyugat-Európa egyes vezetői, legyenek azok Brüsszelben vagy éppen Berlinben, kifejezetten azon munkálkodnak, hogy a V4-es együttműködésből elsőként Lengyelországot vegyék ki, elsőként megbontsák azt a lengyel-magyar tengelyt, amelynek mentén ezt a védekezést és ezt az összezárást, ami szerintem Európa utolsó immunrendszerként jelen van térségünkben, ezt mindenképpen gyengítsék. Én a magyar és a lengyel felet is arra

kérem itt és ezúton is, hogy semmilyen ármánykodásnak ne engedjen, amely Nyugat-Európa felől jön, hiszen ez potenciális veszély. Ha mi nem tudunk együttműködni a jövőben, akkor, azt hiszem, ez a küldetésünk és az a minimumcélunk, amit arra áldozunk, hogy ezt a térséget megóvjuk, el fog bukni.

Éppen ezért arra kérem a magyar kormányt, vagy inkább lehetőségként felvetem, hogy ahogy a közelmúltban Szlovéniában közös kormányülést tartott a magyar és a szlovén kormány, úgy próbáljunk meg akár Budapesten, akár Varsóban egy lengyel-magyar közös kormányülést tartani. Ezt javaslom a külügyminiszter úrnak és a kormány jelen lévő tagjainak is, itt ugyanis kifejezetten ennek az együttműködésnek a jövőbeni megbonthatatlan alapjait le lehet tenni, és természetesen nem utolsósorban akár gazdasági, akár kereskedelmi, akár kulturális és egyéb további együttműködéseket lehet lefektetni.

De ami potenciális veszély, és azt gondolom, ebben mindannyian egyetértünk, hogy sajnós Nyugat-Európa azon hatalmai, azon vezetői, akik másképp tekintenek a bevándorlásra, akik másként tekintenek Európa sorsára, akik - hogy is mondjam, ha viccelni szeretnék - egy nőnek öltözött szakállas férfiben látják a jövőt, ezek ármánykodásainak semmiképpen ne engedjünk, és készüljünk fel jó előre arra, hogy mi várható ebben a régióban, ha nem sikerül ezt a tartós együttműködést átmenteni a jövőre. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(14.50)

ELNÖK: Most pedig Farkas Gergelyé a szó. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kedves lengyel Barátaink! Engedjék meg, hogy Hóman Bálint idézetével kezdjem a felszólalásomat: „A magyar és a lengyel nemzet életsorsának, földrajzi helyzetének és sorsdöntő politikai problémáinak közössége szükségszerűen vezetett a két nemzet baráti érintkezésére, történetük analóg kifejlődésére.”

Ez a barátság, amit Hóman Bálint is említ, mutatkozik meg a most elfogadni készülő határozati javaslatban, amit értelemszerűen mi is nagy örömmel támogatunk, és nagyon örülünk annak, hogy a kezdeti tervekkel ellentétben ez egy összpárti, minden frakcióvezető által aláírt kezdeményezésként került ide a Ház elé, ezáltal is elejét véve különböző pártpolitikai csatározásoknak, és kifejezve azt, hogy valóban a magyar nemzet egységét, a parlamenti pártok, frakciók egységét és a magyar nemzet akaratát tükrözi ez a nyilatkozat.

Azért is tartottam fontosnak a mai felszólalásomat, mert mindazt a barátságot, ami megmutatkozik a magyar és a lengyel nép között, nekem néhány hónappal ezelőtt immár sokadszorra volt szerencsém személyesen is átélni, és tényleg felemelő érzés az,

amikor az ember nemcsak szavak szintjén tudja, nemcsak a gondolatokban tudja, hogy van egy ilyenfajta összekötöttség a két nemzet között, hanem mindezt személyesen is át tudja élni. Én kívánom mindenkinek, hogy legyen ebben része, mert valóban, én magam is ennek hatása alatt vagyok, ha belegondolok abba, hogy néhány hónappal ezelőtt milyen felejthetetlen néhány napot töltöttem el Varsóban.

Amit fontosnak tartok még kihangsúlyozni a két nemzet kapcsolata kapcsán, hogy ez nem pusztán egy gazdasági-politikai szövetség a magyar és a lengyel nép között, sok más ilyen szövetségünkre tekinthetünk, itt azonban egy lelki-érzelmi kötelék is összekapcsolja a két nemzetet, és ez emeli egy magasabb szintre a lengyel és a magyar nép közötti kapcsolatot. Két olyan népről beszélünk, amelynek a szabadság és a függetlenség igenis egy fontos viszonyítási pont, fontos fogalmat jelent, a két nemzet történetét megnézve számos példát láthatunk erre, és pont ebből adódóan a szolidaritás érzése is megnyilvánul mindakkor, amikor a baráti lengyel vagy épp a magyar nemzet kerül hasonló helyzetbe, amikor a szabadságáért, a függetlenségéért harcolnia kell.

Szeretném kihangsúlyozni, hogy itt a szolidaritás nem egy passzív, szentimentalista együttérzést, hanem egy cselekvő együttérzést mutat. Csak a XX. századból többen említették már itt a második világháborúban megmutatkozó, a magyarok által a lengyelek befogadására mutató nyitottságot, '56 kapcsán a kölcsönös szolidaritást, tehát számos tényező dologban nyilvánult meg ez a fajta szolidaritás, és az a dolog, amely a két nemzet között fennáll.

Amit én szeretnék még a határozati javaslat kapcsán megemlíteni, hogy én bízom benne, hogy ilyen fontos dokumentumok elfogadása mellett minél több gyakorlati tényező is fogja erősíteni a két nép barátságát, minél több személyes kapcsolat, minél több együttműködés, akár aktuálpolitikai együttműködés, amit most láthatunk Európával kapcsolatban, az Európára leselkedő válság, veszélyek kapcsán.

Én kívánom, hogy ez a barátság erősödjön és minél több gyakorlati tényezőben tudjon megmutatkozni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban. - Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most pedig Bana Tibor úrnak adom meg a szót, akinek 2 perc 50 másodperce maradt. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Kedves lengyel Barátaink! Tisztelt Képviselőtársaim! Örömteli számomra, hogy én is hozzászólhatok ehhez a határozati javaslatához, hiszen mindig is szívügyemnek tartottam a lengyel-magyar barátság kérdését, azt pedig az előttem szóló frakciótársaimhoz hasonlóan szintén üdvözlöm, hogy egy összpárti javaslatként került az Országgyűlés elé ez a javaslat. Abban csak bízni tudok, hogy minden egyes képviselő

selőcsoport támogatni fogja majd ezt a kezdeményezést, sőt továbbmegyek, nagyon remélem, hogy minden egyes országgyűlési képviselő igennel fog szavazni erre a javaslatra, ahogy ez a szejmben is történt. Fontos megemlékezni azokról az évfordulókról, amelyek egyrészt lengyel oldalról 1956. június 28-át jelentik, a poznańi kommunistaellenes munkásfelkelést, másrészt pedig az '56. október 23-án kezdődött forradalmat és szabadságharcot. A két nép akkor is kifejezte a szolidaritását egymással, és nagyon fontos az, hogy ezt ma, 2016-ban is minden lehetséges eszközzel megtegyük.

Nemrégiben, január végén, február elején Varsóban jártam egy konferencián, V4-es egyeztetésen, az európai uniós ügyekkel foglalkozó bizottságok között zajlott ez, és örömteli volt tapasztalni azt a baráti fogadtatást, ami lengyel oldalról bennünket ott körülölelt. Emellett pedig nagyon jó volt azt is tapasztalni, hogy amikor akár a bevándorlás kérdésében, akár az Európai Unió reformjával kapcsolatban hozzászóltam, akkor nemcsak lengyel oldalról, hanem cseh és szlovák oldalról is olyan hozzáállás volt tapasztalható, ami egyértelműen támogatta az általunk felvázolt törekvéseket.

Fontos tehát erősíteni a visegrádi négyek közötti együttműködést, de én azt gondolom, hogy ezt mindenképpen további országokkal is ki kell egészíteni, gondolok itt elsősorban Horvátországra, de közép-európai szinten, úgy hiszem, hogy találhatnánk még partnereket akár a migráció kérdésében, akár az Európai Unió megújítása vonatkozásában, a termőföld ügyében, és számtalan más kapcsolódási pontra is lehetünk akkor, ha tárgyalóasztalhoz ülünk, és számba vesszük azt, hogy mik is a közös érdekeink. Meggyőződésem az, hogy együtt sokkal erősebben tudunk fellépni uniós szinten, és ha ez az együttműködés kiegészül még a balti államokkal, akkor érdemi eredményeket is fel tudunk mutatni.

Fontosnak tartom még megjegyezni a Lengyelország melletti kiállítás szükségességét. A Jobbik Ifjúsági Tagozatának volt ez ügyben egy akciója, és pártunk is kifejtette egyértelmű véleményét: nemtelen támadások érik lengyel barátainkat, és azt gondoljuk, hogy ugyanúgy, ahogy 60 esztendővel ezelőtt is kiálltunk egymás mellett, ez ma is erkölcsi kötelességünk. A magunk részéről tehát ez ügyben is minden tőlünk telhetőt megteszünk, és a további érdemi együttműködés vonatkozásában számíthatnak a Jobbik támogatására, ahogy természetesen az előttünk fekvő, a lengyel-magyar szolidaritásról szóló határozati javaslat esetében is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban. - Szórványos taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most pedig az LMP képviselőcsoportja részéről felkérem Ikotity István urat, hogy tartsa meg a hozzászólását. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Vendégeink!

Ahogy Stanisław Worcell lengyel forradalmár olyan megindítóan és érzékletesen leírta 1849-ben: „Magyarország és Lengyelország két örökéletű tölgy, melyek külön törzset növesztettek, de gyökereik a föld alatt messze futnak, összekapcsolódtak és láthatatlanul egybefonódtak. Ezért egyiknek léte és erőteljessége a másik életének és egészségének feltétele.” Ezt az örök barátságot Európában egyedülálló módon a két ország parlamentje 1997-ben törvényesen is megörökítette, és minden év március 23-án megemlékezünk róla.

A szoros magyar-lengyel kapcsolatok a közép-korra nyúlnak vissza, a két uralkodóházat már az Árpád-korban dinasztikus kapcsolat fűzte össze. A XIV. században az Anjou-házi Nagy Lajos király idején perszonálunió fogta össze a két országot, Nagy Lajos király kisebbik lánya, Szent Hedvig pedig Lengyelország védőszentje lett. A lengyelek ma is legnagyobb uralkodóik között tartják számon Báthory István erdélyi fejedelmet, aki 1575 és 1586 között ült a lengyel trónon. II. Rákóczi Ferenc fejedelem lengyel földről hazatérve indította meg szabadságharcát. Az 1848-49-es magyar szabadságharc kiemelkedő tábornoka volt a lengyel szabadsághős, Bem József. Az elmúlt évszázad viharaiiban Magyarország 1920-ban a csepeli Weiss Manfréd Művekben gyártott, 22 millió lövedéket tartalmazó szállítmánnyal segítette a lengyeleket a támadó szovjet-orosz Vörös Hadsereggel szemben, és amikor 1939-ben a hitleri Németország megtámadta Lengyelországot, Magyarország lengyel menekültek ezreinek adott otthont.

Az 1956-os lengyelországi poznańi felkelés, a lengyelek szabadságküzdelleme iránti szolidaritás hangsúlyos szerepet játszott a magyar forradalom érlelődésében. 1956. október 23-án Budapesten ugyanis a Bem-szobornál rendezték a nagygyűlést. A magyarok és lengyelek hősiesség megmozdulása a szabadság iránti örökös vágyunk és az Európa második világháborút követő erőszakos felosztásával az egész régió rabigában tartása elleni tiltakozásunk tanúbizonysága volt.

A nemzeteink által 1956-ban tanúsított, kölcsönös szolidaritás és segítség egy olyan különleges értéket képez, amelyre kötelességünk közösen emlékezni. A rendszerváltozás idején a lengyel Szolidaritás mozgalom szolgált példaképpül a magyar ellenzéki erőknél. A két közép-európai ország egyszerre lett a NATO és az Európai Unió tagja, és 2011-ben Magyarország után az év második felében Varsó vette át az EU soros elnökségét.

(15.00)

De szóljunk pár szót a jelen értékeiről és kihívásairól is. A visegrádi négyek szervezete mint politikai integráció a közép-európai országok számára a legfontosabb XX. századi örökség. Ebben az évtizedben ismét felértékelődött a régióknak, egyrészt mint az EU keleti határa - elég csupán az orosz-ukrán konfliktusra gondolnunk -, másrészt mint az EU déli, keleti

határa, amely a balkáni és migrációs turbulenciák során került a figyelem középpontjába. A V4-ek eddigi legfontosabb eredménye az orosz-ukrán háború eszkalálódásának csillapítása volt és maradt.

Nem hunyhatjuk be a szemünket afölött sem, hogy az EU Bizottsága a közelmúltban jogállamisági vizsgálatot indított a lengyel alkotmánybíróság és a közmédia átszabása miatt. Sajnos látjuk, hogy hazánkban a közmédia mára a pártállam hűséges, a Kádár-korszak korai időszakát idéző kiszolgálója lett. Ezért is fontos időben felemelni szavunkat a lengyel barátaink jogállamának védelmében.

Végezetül hadd idézzem báró Eötvös József szavait: „Emlékekből él az ember, s múltból él az emlékezet. Kinek nincs múltja, nem lehet jelene s jövője sem.” Ennek jegyében szeretném köszönten a magyar-lengyel szolidaritás évét az LMP nevében. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most pedig a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja képviselőjében Latorcai János alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ryszard Terlecki Marsall Úr! Tisztelt Piotr Naimski baráti tagozati Elnök Úr! Tisztelt lengyel Vendégeink! Nagykövet Urak! Kedves Képviselőtársaim! Az a történelmi csillagpár Európa egén, amely Szent Adalberttől Szent Kingán, Szent Hedvigen, Báthory Istvánon keresztül napjainkig jellemzi a lengyel és a magyar nép történelmi múltját, barátságát, példa nélküli. A magyar-lengyel perszonálunió, Bem apó, Dembinszky és mások önfeláldozása a magyar szabadsággért, az első világháborút követően a lengyeleknek nyújtott magyar segítség, a második világháború során befogadott lengyel, majd az 1956-os forradalmunk elbukása után befogadott magyar menekültek története örök kapocs a két nemzet életében.

Ebben a barátságban úgy tudunk egymásba kapaszkodni a legnehezebb időkben is, mint az a bizonyos két tölgyfa, amely gyökereivel, gyökérzetével és lombkoronájával egymásba fonódott. A talaj, amiből ez a fa kisarjadt, Európa vérrrel és verítékkal áztatott szegletének, Közép-Európának a földje. Ebbe a földbe kapaszkodunk közös keresztény értékeinkkel és nemzeti hagyományainkkal. Innen kap erőt és tápanyagot mindennap a történelmi sorsközösségre és kölcsönös megbecsülésre épülő barátságunk, amely így fejlődhetett folytonosan új hajtásokat hozó, az idők és a történelem viharainak is ellenálló erős tölgyfává. Ennek a barátságának a termése a mai határozati javaslat is, amelyet pénteken a lengyel parlament ünnepélyesen és egyhangúlag fogadott el. Sorsszerűnek látom azt, hogy mindezt a kommunizmus áldozatainak magyarországi emléknappja és az elátkozott katonák holnapi lengyelországi ünnepnapja között került, illetve kerül sor.

De mi is az a szolidaritás, tisztelt képviselőtársaim, amelyre a mai határozat hivatkozik? A szocioló-

giai meghatározás szerint a szolidaritás tudatosan vállalt lemondás, az egyéni vagy csoportérdek korlátozása annak érdekében, hogy a közösségen belül vagy más közösségek számára a társadalmi egymásra utaltságból fakadóan együttérzést fejezzen ki, segítséget nyújtson. Ez a szolidaritás több mint ezeréves közös múltunkban gyökerezik, és mind a mai napig formálja országaink sorsát. Közös történelmünk során egymásra utaltságunkat felismerve mind a lengyelek, mind a magyarok számtalanszor helyezték testvérm nemzetük érdekeit a sajátjuk elé, nemegyszer vérüket is ontva a másikéért.

Ennek egyik legszebb XX. századi példája az 1956. júniusi poznańi kommunistaellenes felkelés és az 1956. október-novemberi magyar forradalom és szabadságharc, amelyet sohasem feledhetünk. A százezres poznańi megmozdulás, az azt vérbe fojtó sortűz - amelynek áldozatait pontosan még ma sem ismerjük, de legalább száz főre teszik - híre felébresztette a lengyelek iránti szolidaritást hazánkban. Az egyetemeken, az ifjúsági szervezetekben, a Petőfi Körben folyó viták során ez a szikra lobbantotta lángra a társadalmi elégedetlenség parazsát, amely az elnyomó kommunista rendszert felperzselve elhozta a szabadság rövid, de felejthetetlen 13 napját.

De szolidaritásunk, tisztelt képviselőtársaim, nem csupán a történelem egy-egy rendkívüli eseményében ragadható meg, hanem a legegyszerűbb hétköznapi valóságban is: a virágzó kulturális és testvérvárosi kapcsolatok, az egyre szorosabbá váló gazdasági együttműködés, a turizmus évről évre közelebb hozzák egymáshoz a lengyel és a magyar embe-
reket, segítenek megélni együvé tartozásunkat.

A lengyel-magyar barátságból és szolidaritásból erőt merítő V4-ek együttműködése már európai szinten is jelentős tényezővé vált. Felismertük, hogy problémáink és törekvéseink nemcsak a múltban, hanem a jelenben is közösek. A közép-európai népek, különösen a magyarok és a lengyelek rengeteg vérrel adóztak a szabadságért, a nemzeti függetlenségért, azért, hogy saját útjukat járassák. Ez a régió ma is a saját útját kívánja járni. Európához akarunk tartozni, egy olyan Európához, amely büszke keresztény gyökereire, amely a multikulturalizmus olvasztótégelye helyett hisz a nemzetek sokszínűségében; olyan Európához, amely elég erős ahhoz, hogy ne mástól várjon segítséget saját problémáinak megoldásához, hanem képes legyen azokon maga is felülkerekedni.

Mi, magyarok és lengyelek a történelem folyamán a nagyhatalmak szorításában sem vártuk soha, hogy mások cselekedjenek helyettünk. Ha a hatvan évvel ezelőtti poznańi és budapesti forradalmárok nem így gondolkodtak volna, a demonstráció után otthonaikba térnek, és ma már talán senki sem emlékszik rájuk. De ők mertek bízni, mertek bízni egymásban, mertek egymásból erőt merítve cselekedni. Talán ez a szolidaritás évének legfontosabb üzenete is: egymásban bízva, egymásból erőt merítve merjünk cselekedni!

A pillanatot megragadva innen mondom köszönetet lengyel barátainknak azért a kezdeményezésért és méltóságteljes, egyhangúlag meghozott döntésért, amellyel a 2016-os évet a lengyel-magyar szolidaritás évének nyilvánították, ezzel is kiemelten tisztelegve a hatvan évvel ezelőtti események előtt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Törekvéseink ugyan hatvan éve elbuktak, de szellemük végül mégis diadalmaskodott: a Szovjetunió felbomlott, a kommunizmus Európában megbukott, de mi, magyarok és lengyelek itt maradtunk, itt maradtunk, itt élünk vérrel áztatott földünkön, és hőseink áldozatvállalásából erőt merítve haladunk nap mint nap együtt a holnap felé. Isten éltesse a lengyel-magyar barátságot, Isten éltesse a lengyel-magyar szolidaritást! (Taps.)

ELNÖK: Most pedig visszaadom a szót Csúcs Lászlónénak, aki az előterjesztők nevében néhány rövid gondolatot kíván még elmondani. Parancsoljon!

(15.10)

DR. CSÚCS LÁSZLÓNÉ nemzetiségi szószóló: Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Lengyel Vendégeink! Hálás vagyok mint lengyel és mint a lengyel nemzetiség képviselője ezekért az egységet, barátságot sugárzó felszólalásokért. Kérem, hogy egységünket, közös értékeinket, barátságunkat, vágyainkat ne hagyjuk szétverni, hanem pártpolitikai hovatarozástól függetlenül erősítsük!

Isten minket úgy segéljen, és örökéletű legyen a közmondás: lengyel, magyar két jóbarát, együtt harcol s issza borát. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el a helyüket, és ellenőrizzék, hogy a kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Soron következik a **2016. év magyar-lengyel szolidaritás évének nyilvánításáról** szóló H/9366. számú határozati javaslat zárószavazása. Emlékeztetem önöket, hogy mai döntésünknek megfelelően az előterjesztést házsabálytól eltéréssel tárgyalta az Országgyűlés.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/9366. számú határozati javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás. - A képviselők felállnak. Hosszan tartó, nagy taps.)

Megállapítom, hogy a miniszterelnök úr szavazatával együtt - aki jelezte, hogy gépe nem működött - 166 igen szavazattal a Ház egyhangúlag elfogadta a határozati javaslatot. (Gógös Zoltán és Kunhalmi Ágnes is jelzi, hogy nem működött a gépe.) Még két szavazattal, tehát 168 igen szavazattal a Ház egyhangúlag elfogadta a határozati javaslatot.

Tisztelt Országgyűlés! Az elnöki jogkörben előterjesztett B/9168/2. számú javaslat szerint az Országgyűlés **az állam nevében tulajdonosi joga-**

kat gyakorló szervezetek 2014. évi működéséről, az állami vagyon állományának alakulásáról, az állami vagyonnal való gazdálkodás folyamatairól című B/9168. számú előterjesztés határozathozatalára a tárgyaló bizottságot kérje fel.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Gazdasági bizottságot a B/9168. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a javaslatot 114 igen szavazattal, 54 nem ellenében, tartózkodás nélkül a Ház elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Arra tekintettel, hogy a frakciók bizottsági tagcserékre nem tettek javaslatot, személyi döntésekre a mai napon nem kerül sor.

Soron következik Gógös Zoltán MSZP-s képviselő úr mentelmi ügyének megtárgyalása és annak határozathozatala. A Mentelmi bizottság a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 11.Bpk.1734/2015/5. számú megkeresésére H/9393. számon határozati javaslatot terjesztett elő Gógös Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Vejkey Imrének, a Mentelmi bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni, 5 perces időkeretben.

DR. VEJKEY IMRE, a Mentelmi bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 11.Bpk.1734/2015/5. számú átiratában indítványozta Gógös Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését rágalmazás vétsége miatt Sneider Tamás feljelentése alapján. A Sneider Tamás feljelentésében foglaltak szerint Gógös Zoltán 2015. március 19-én a Hír TV Magyarország élőben című műsorában rágalmazást és becsületsértést kimerítő állításokat fogalmazott meg. Gógös Zoltán képviselő a 2016. február 29-i mentelmi bizottsági ülésen is kijelentette, hogy soha semmilyen fórum előtt ezeket a tényállításokat, rágalmazásokat így nem fogalmazta meg. Ezt követően a Mentelmi bizottság az ügyet 2016. február 29-i ülésén megtárgyalta.

A Mentelmi bizottság hatáskör hiányában nem foglalkozott a cselekmény büntetőjogi értékelésével; a magánvádas ügyekben követett, mentelmi jogot töretlenül fenntartó gyakorlat a mentelmi jog célját, az Országgyűlés, illetve a képviselők zavartalan munkavégzését kívánja biztosítani.

A Mentelmi bizottság 4 igen és 2 nem szavazattal mellett azt javasolja a tisztelt Országgyűlésnek, hogy Gógös Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogát az adott ügyben ne függeszse fel. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr men-

telmi jogát az Országgyűlés ne függeszse fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazatára van szükség.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, felfüggeszti-e Gógös Zoltán országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 22 igen szavazattal, 129 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a képviselő úr mentelmi jogát nem függesztette fel.

Most 15 óra 16 perckor áttérünk az **interpellációk** és azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Mi az ön személyes felelőssége a népszavazás alkotmányos intézményének kiüresítéséért és lejáratásáért?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úr válaszol. Képviselő úré a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Orbán Viktor 2007 márciusában, még ellenzéki képviselőként a következőképpen méltatta a népszavazás alkotmányos intézményét: „Egy demokráciában nem képzelhető el, hogy egy kormány a saját programját az egyetlen lehetséges útnak minősítse. Egy demokráciában mindig van más út, ha az emberek úgy döntenek. Akkor leszünk erősebbek, ha Magyarország polgárai nem lesznek kiszolgáltatva a hatalom önkényének. Közös döntést várunk, azt, hogy a legfontosabb kérdésekben végre a nép döntsön.” Emellett még azt is kifejtette, hogy nem érdemes az állami szervezetnek ravaszkodni, és egyszerűbb, ha szabad folyást engednek a népszavazásnak, a népakaratnak.

Akkor, amikor Orbán Viktor ezeket a mondatokat elmondta, a Magyar Köztársaság valódi demokrácia volt, ahol lehetőség volt arra, hogy az emberek népszavazáson mondják el véleményüket. Ezzel szemben ma azt a világot éljük, amikor felbérelt verőlegényekkel akadályozzák meg a népszavazáshoz való jog gyakorlását. Mindehhez pedig az állami szervek asszisztálnak.

Orbán Viktor vajon még demokratának tartja-e magát? Ha igen, akkor adjanak magyarázatot, hogy a több mint ötéves kormányzásuk után, óriási parlamenti többséggel a hátuk mögött, a párttársaik által tollba mondott új alkotmány elfogadása után miként juthatott oda Magyarország, hogy bőrfejük erőszakkal akadályozzák meg a magyar népet legalapvetőbb politikai jogainak gyakorlásában.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Önök szerint rendben van ez így, államtitkár úr? Ilyen jövőt képzeltek el Magyarország számára? Arra lennének kíváncsiak, hogy személy szerint Orbán

Viktornak miniszterelnökként és a legnagyobb kormányzó párt, a Fidesz vezetőjeként mi a személyes felelőssége a február 23-án törtétekért, a népszavazás alkotmányos intézményének kiürítéséért és lejáratásáért.

(15.20)

Ezért kérdezem most öntől: adott-e utasítást Orbán Viktor a népszavazási kezdeményezés benyújtásának fizikai megakadályozására, verőlegények ki rendelésére? Ha nem adott ilyen utasítást, akkor pártelnökként és miniszterelnökként kérdezem tőle: kivizsgálhatja-e, milyen szerepe lehetett ebben Kubatov Gábornak, a Fidesz alelnökének, a Fradi vezetőjének? Miért nem csinált semmit a rendőrség, és miért nem tettek semmit az állami szervek a nyilvánvaló törvénytértek láttán?

Végezetül: miért nem kezdeményezték a nyilvánvalóan rossz népszavazási szabályok módosítását az elmúlt egy évben? Miért nem tett semmit a kormány azt követően, hogy még a Nemzeti Választási Iroda is jelezte a jelenlegi rendszer tarthatatlanságát több mint fél évvel ezelőtt? Várom választát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A válaszadásra megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Figyelmesen végighallgattam az interpellációját és az írásban beadott anyagot is. Azért egy nagyon fontos kérdésre szeretném felhívni a figyelmet, ami mégiscsak ennek az interpellációnak a veleje. Itt egy 2007. márciusi időpontra hivatkozik, amelyben azt mondja, hogy Magyarországon milyen nagy volt a demokrácia. 2007 márciusáról beszélünk, fél évvel azután, hogy október 23-án megverték az embereket, kilőtték embereknek a szemét és emberek életét tették tönkre. *(Felzúdulás a kormánypárti padosorokban. - Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük dr. Bárándy Gergely: Az is jobb volt, mint ami most van.)* Ez volt az a nagy demokrácia, ez volt az önök demokráciája. Enyhén szólva furcsa és elég cinikus, hogy önök pont minket próbálnak ezzel kapcsolatban a demokráciáról kioktatni. *(Gógös Zoltán: A kopaszokkal mi van?)*

Ezzel kapcsolatban viszont és a konkrét üggyel kapcsolatban nagyon határozott a mi álláspontunk. Mi úgy gondoljuk, hogy a tisztelet kultúrájának - és mi ezt képviseljük már jó régóta Magyarországon *(Derültség és közbekiáltások az MSZP soraiból: Hol?)* -, a tisztelet kultúrájának kell érvényesülnie, és ezt kell támogatnia mindenkinek. Olyan szabályoknak kell lenniük Magyarországon, ahol mindenki képes a demokratikus jogait érvényesíteni, és olyan szabályok legyenek, ahol ez meg is valósítható. *(Dr. Bárándy Gergely: Magyarországról beszélj, ne*

külföldről!) Ennek megfelelően, amikor egy ilyen helyzet áll elő, és amikor többször, bár az önök részvételével ugyan, de mégiscsak valamilyen balhé alakul ki egy ilyen ügy körül, akkor meg kell nézni azt - hogy mindannyian elégedettek lehessünk -, hogy mi, jogalkotók, mi, országgyűlési képviselők mit tehetünk annak érdekében, hogy a rend e tekintetben helyreálljon és olyan szabályok legyenek, ahol mindenki tisztességesen érvényesítheti a jogait. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Vizsgálat legyen!)*

Ennek megfelelően tehát nem véletlen az, hogy a miniszterelnök is a Választási Bizottság döntését kezdeményezte ezzel kapcsolatban, illetve azzal fordult hozzá, hogy kezdeményezzen jogalkotást a Választási Bizottság is, mondja el a véleményét, és mondják el a politikai pártok, hogy mi a véleményük, és legyen Magyarországon olyan szabályozás, amely a Választási Bizottság javaslata alapján, az Országgyűlés lehetőleg egyhangú döntése alapján olyan szabályokat alkot, amelyek alapján bárki méltóan érvényesítheti a jogait. *(Közbekiáltások az MSZP soraiból: Miért kellett megbízni a kopaszokat? - Gógös Zoltán: Mi van Kubatovval? Arról beszélj!)*

A méltóságról külön szót kell itt említeni és külön ki kell ezt emelni, hiszen amikor erről beszélünk, akkor arról is meg kell emlékeznünk, hogy vajon amikor ilyen jelenetek vannak egy demokrácia történetében, akkor ezek a jelenetek kinek állhatnak az érdekében. *(Gógös Zoltán közbeszól.)* Nyugodtan mondhatom, kedves képviselőtársaim, hogy nekünk biztosan nem. *(Derültség az MSZP soraiban.)* Mi nem azok vagyunk, akik egyébként olyan lépéseket szoktunk tenni, amelyek bizonyos dolgokat meghamisítanak, mint például a bajai videó esete. *(Zaj, közbeszólások az MSZP soraiban, köztük Gógös Zoltán: Ó, istenem!)* Az sem hozzánk kötődik, milyen érdekes a hasonlóság egyébként az ügyek között, ez sem hozzánk kötődik. *(Gógös Zoltán: Mi van Kubatovval?)* Erre is legyenek önök figyelemmel.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gógös Zoltán: Jön még kutyára dér!)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Először is az első mondatom az, hogy Orbán Viktor gyávaságát vagy érintettségét jelzi, hogy nem mert ma személyesen válaszolni *(Felzúdulás a kormánypárti padosorokban.)*, és önnek ezt a szuper produkcióját kellett Magyarországnak végighallgatnia.

Egyébként érthető, hiszen Orbán Viktor a hét végén elmondta, hogy a magyarok közül 4,8 millió embernek már nincs közvetlen tapasztalata az előző rendszerrel, hát most adnak nekik ilyen tapasztalatot. Adnak nekik a verőlegényekkel, adnak nekik azzal, hogy a rendőrség és a hatóságok ehhez asszisz-

tálnak, adnak azzal a cinikus, hazudozó Igazságügyi Minisztériummal, aki egyébként és önök mint Fidesz, semmit nem tettek ennek az ügynek a megváltoztatásáért. És magának még van képe ilyeneket nekünk itt elmondani!

Ebben ön az élen szerepel, tisztelt képviselőtársam, ez nem a polgári Magyarország - nem tudom, figyeltek-e vasárnap -, amit itt csinálnak. Ez nem az, tisztelt képviselőtársaim. Ez egy gyáva, korrupt, önkényuralmi rendszernek a bemutatkozása. *(Zaj és felzúdulás a kormányparti padsorokban.)* Ezt pedig a magyar emberek - gondolom, látták itt az előző pillanatokot is - nem tűrik. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Legalább ebből tanulhatnának.

A válasza elfogadhatatlan és szégyenteljes. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A választ a képviselő úr nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 98 igen szavazattal, 45 ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Ezt a gyálázatot! - Gratulálunk!)*

Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A kórházak a végüket járnak?**” címmel. Rig Lajos képviselő urat illeti a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy olyan kérdésre szeretnék választ kapni, amely a kórházigazgatókban aggodalmat váltott ki, hiszen a feltett kérdéseikre ez ideig nem kaptak választ a megfelelő fórumon.

Az országunk egészségügyi rendszere haldoklik, ezért egyértelmű, hogy gyökeres változásokra van szükség. A márciusban előterjeszteni kívánt új tervzet azonban nem tűnik jó megoldásnak. Ez alapján a kormány kiszervezné a krónikus és ápolási betegágyakat, továbbá a betegeket szakápolási otthonokba helyezné. Az ápolási osztályok szociális rendszerbe való kiszervezése teljesen érthető, hiszen a nevében hordozza funkcióját, viszont a krónikus osztályok kiszervezése hibás döntés. A krónikus ágyakon betegek fekszenek, akiknek szüksége van szakorvosi felügyeletre.

A kórházigazgatók többsége ellenzi a krónikus betegágyak megszüntetését. Ha a kórházak finanszírozásából elveszik a krónikus ágyak finanszírozását, akkor a kórházak aktív osztályai tönkremennek, mivel az általuk termelt hiányt nem tudják pótolni. Gondoljunk csak bele: nem is volt olyan rég, hogy a tapolcai kórházban megszüntek az aktív fekvőbeteg-osztályok, a lakosság tiltakozása ellenére is. Most nemhogy nem kapja vissza a kórház a megígért aktív belgyógyászati ágyakat, de még a krónikus ágyakat is elvonnák struktúraváltás címén. Ha önök

ezt az átszervezést véghez viszik, akkor a funkcióváltó kis kórházak, köztük Tapolca és Zirc halálra vannak ítélve.

Önök szerint ez normális így? Ezek után teljes joggal mondhatjuk ezekről az intézetekről, hogy többé már nem kórházak. Önök nem egészségügyi reformot csinálnak, hanem kórházrombolást. Ugyanazt hajtják végre, mint elődeik, Horváth Ágnes és Molnár Lajos. Igenis, szükség van a krónikus betegágyakra, hiszen gyakran előfordul, hogy a beteg egészségi állapota olyan komplex kórházi ápolást igényel, amelyet egy szakápolási otthon nem tudna biztosítani. Változásra szükség van, államtitkár úr, de efféle átcsoportosítások nem oldják meg a magyar egészségügyi problémáit, hiszen azok alapvetően az alulfinanszírozásból erednek.

Kérdezem tehát államtitkár urat: miért akar a kormány olyan intézkedéseket hozni, amelyek ellehetetlenítik a kórházakat? Illetve egyeztetett-e a kormány a kérdésben az érintett egészségügyi szereplőkkel? Ha igen, miért nem veszi figyelembe az ő véleményüket? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nagyon furcsállom, hogy azzal kezdte a felszólalását, hogy a kórházigazgatók nem kaptak választ. Ha jobban utánanézett volna ennek a hírnek, amit ön olvasott és ami önt ennek az interpellációnak a megírására buzdította, akkor pontosan azt olvashatta volna az eredeti hírben, hogy onnan van az egésznek az alapja, hogy az egészségügyi államtitkár úr összehívta a kórházigazgatókat, velük tartott egy megbeszélést, ahol ezt a javaslatát is elővezette, hogy miként lehetne a krónikus ágyakat a kórházak rendszeréből a szociális ágazat rendszerébe átvinni részben, bizonyos elemeit tekintve.

Tehát maguknak a kórházigazgatóknak volt először lehetőségük arra, hogy erről a tervről szakmai véleményt mondjanak. Nemhogy nem hallgatták meg őket, nemhogy nem mondhatták el, ők voltak az elsők, akik a szélesebb körű nyilvánosság előtt is értesülhettek az egészségügyi államtitkár úrnak erről a javaslatáról, pontosan azért, hogy közvetlenül ők tegyék meg az első visszajelzéseket.

(15.30)

Amiből kiindulunk, az természetesen ebben az esetben is a betegek érdeke, hiszen itt még mielőtt bármifajta jogszabályalkotás elindult volna, bármiféle jogszabálytervezet kikerült volna a minisztériumból vagy egyáltalán elkészült volna, azelőtt gondoltuk, hogy a társadalom valós elvárásaira épülő rendszert vagy módosítást kell véghez vinnünk. Ugyanis

vannak olyan krónikus ágyak, amelyek nem tartoznak a kórház alapvető funkciójához, nem a legszorosabban vett kórházi feladatok, ön is nyilván ismer ilyen kórházrészeket, nem állítjuk azt, hogy az összes krónikus ágy ilyen, de egy jó része olyan, ahol már nem szükséges annyira intenzív kórházi orvosi ellátás. Másrészt pedig a kórházi orvosokat elvonja azoktól a részekről a kórházon belül, ahol viszont valós orvosi teendőkre, gyógyításra lenne szükség, és éppen ezért ez a fajta módosítási irány segítene abban, hogy az egészségügy a saját területére tudjon koncentrálni, és ezzel párhuzamosan a szociális ellátás is jobban megjelenjen ott, ahol valóban szociális ellátásra van szükség. És hiába egy részleg, egy osztály, pár kórterem, kórházon belül van, de ott valóban szociális ellátást igénylő emberek fekszenek, ellátottak fekszenek, akkor nyilván indokoltabb, hogy ők a szociális ellátórendszernek a részei legyenek. Ezért fontos ez a rendszerszintű profiltisztítás, ami az egészségügyi szakemberek és intézmények számára a betegellátásra való koncentrációt erősíti, az ő szektoruk irányából is előnyös ez.

Ha megnézzük a kórházi ágyakkal kapcsolatban, akár általában, akár a krónikus ágyakkal kapcsolatban, hogy Magyarországon a belső szerkezet milyen, és milyen ez más OECD-országokban, akkor azt láthatjuk, hogy ha megnézzük, hogy ezer magyarországi lakosra mennyi kórházi ágy jut, akkor az ötödik legtöbb jut az OECD-országokon belül. A krónikus ágyak számában pedig még előrébb vagyunk, ott a negyedik legtöbb krónikus ágy van Magyarországon ezer lakosra vetítve. Ez azt jelenti, hogy a teljes kórházi ágyszámot nézve, ezer lakosra nézve kétszer akkora Magyarországon az ágyszám, a krónikus ágyak tekintetében pedig még nagyobb, még magasabb ez az arány. Tehát más országokban jóval kevesebb az az arány, ami krónikus ágyakból a betegekre jut.

Szintén fontos elmondani, az elmúlt évek módszertani fejlesztésének eredményeképp több krónikus betegség és állapot esetén is leírásra kerültek olyan megoldások, amelyek a betegek otthoni környezetben levő gondozását, ápolását teszik lehetővé az alapellátás és a szakellátás szereplőinek együttes bevonásával. Így lehetőség nyílik majd arra, hogy a betegeket ne családjuktól távol, hanem éppen lakóhelyük közelében vagy otthonukban lehessen majd krónikus gondozásban részesíteni. Ezek a betegek mentesülnek mindattól a sok kényelmetlenségtől és betegbiztonsági kockázattól, amellyel a hosszú távú kórházi bennfevés járna.

Ezért én azt kérem öntől, képviselő úr, hogy ne politikai logika alapján, hanem szakmai logika alapján közelítsen ehhez, és azt, ami a kórházak számára is és az ellátottak számára is előnyös, azt önök is támogassák, és utána ez megjelenik jogszabályi formátumban is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, a válasza egyértelműen arra utalt, hogy ugyanúgy kórházrombolást és a lehető legnagyobb ágyszámcsökkentést fogják végrehajtani az egészségügyben. Valóban össze voltak hívva a kórházigazgatók regionális szinten, de az volt a kérése az összehívottak felé, hogy kérdést ne tegyenek fel, mert választ nem fognak rá kapni. Az elmúlt hetekben egyeztettem kórházigazgatókkal a körzetemben, és mindegyik ugyanazt a választ mondta, hogy káros a krónikus ágyak kiszervezése. Kérdezem, melyik az a kórházigazgató, aki önként beleegyezik abba, hogy a finanszírozását csökkentsék, plusz még a feladatot is elvegyék tőle. Ilyen kórházigazgató nincsen.

Az elmúlt napokban a kormánytagok kaptak egy felszólítást a Független Egészségügyi Szakszervezettől, hogy menjenek be egészségügyi intézményekbe, nézzék meg, milyen belülről. De igazuk van, ne menjenek, mert önök nemhogy személyzetnek rosszak, még látogatóknak is rosszak egy egészségügyi intézményben. *(Derűtség, taps a Jobbik soraiban.)* Nem tudom elfogadni a választát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 38 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselő asszonya, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: **„Fapados atomerőművet veszünk Oroszországtól?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszönöm a fideszes képviselőknek is a szurkolást innen a háttérből. Tisztelt Miniszter Úr! A tervezett paksi bővítésnek a sorozatos vargabetűi, úgy is, mint például az orosz gazdaságnak a megrendülése, illetve az, hogy a reklámpénzeket a Fidesz láthatóan egyre inkább a saját háttérországa felé terelgeti, úgy látom, hogy egyre kevésbé tudják fenntartani azt a látszatot, hogy a nukleáris biztonságra még valamennyire is adnak ebben az országban. De ezen túlmenően is van számos nyugtalanító kérdés, amire igazából a mai napig nem érkezett biztos válasz. Úgy tudjuk ugyanis, hogy az Orbán-kabinet által rendre példaként hivatkozott finnországi Fennvoima konzorcium - amiről azt kell tudni, hogy elvben a Roszatomtól vásárol és ugyanolyan típusú atomreaktorokat, mint amit a Fidesz szeretne a Roszatomtól vásárolni - az elmúlt évben a fukusimai tapasztalatok és az újabb nyugat-európai biztonsági elvárások miatt plusz biztonsági berendezéseket vásárolt a Roszatomtól, gyakorlatilag az alapkonstrukciót kiegészítették olyan tételekkel, ami a nukleáris biztonságot emeli. A birtokomban vannak olyan európai bizottsági anyagok, amelyek ugyanezt hiá-

nyolják a magyar kormány részéről, vagyis úgy tűnik, hogy az EPC-szerződésekbe, a megvalósítási megállapodásokba önök elfelejtették ezeket a plusz biztonsági berendezéseket belefoglalni. Önök nem éltek ezzel a lehetőséggel, amivel például a finnek éltek.

Na most, egyvalamiben talán megegyezhetünk, még ha vitatkozni is fogunk sok mindenben, hogy ha nukleáris erőművet akar valaki építeni, akkor a nukleáris biztonság a legfontosabb, amire gondolnia kell. Ugyanis a nukleáris energia nem egy biztonságos energiaforrás, egy nagyon veszélyes energiaforrásról van szó, a Föld bolygó és nagyon sok nemzet megélt már nagyon komoly nukleáris katasztrófákat, és nagyon problémásnak tartom azt, hogy önök, amikor az oroszokkal szerződést kötöttek, láthatóan nem tettek meg mindent annak érdekében, hogy biztonságos, korszerű atomerőműre szerződjenek le.

Úgyhogy, tisztelt miniszter úr, legyen kedves, válaszoljon öt kérdésre, egyrészt hogy időközben megrendelték-e ezeket a különböző berendezéseket. Például baleseti menedzsmentrendszerre gondolkodok, illetve passzív biztonsági rendszerek tesztelésére alkalmas berendezésekre. Illetve azt is szeretném kérdezni, hogy az EPC-szerződésekben ezek miért nem szerepeltek. Itt a kórus a háttérben kérdezte tőlem, hogy honnan tudom, hogy szerepelt-e. Valóban minden titkos, csak hogy az európai bizottsági anyagok egyértelműen rámutattak arra 2015 őszén, kifogásként felhozva, hogy önök nem foglalták be ezeket a biztonságnövelő tételeket az eredeti szerződésekbe, tehát szeretném kérdezni, hogy felülvizsgálták-e a szerződéseket ilyen módon.

Azt is szeretném tudni, hogy ha ezt megtették, akkor mennyibe fog ez kerülni a magyar adófizetőknek, ugyanis Finnországban - információim szerint, bár felháborítóan tartom, hogy egy magyar képviselő többet tud a finn projektről, mint a magyarról - a beruházás értékének a 10 százalékát is érintheti ez a módosítás. Illetve, tisztelt miniszter úr, önök már annyit beszéltek mellé Paks II.-vel kapcsolatban, hogy válaszáat akkor tudom elfogadni, ha hitelt érdemlően bizonyítja, azaz átadja azt a dokumentációt, amiből meggyőződhet minden magyar állampolgár és az ellenzék is arról, hogy ezeket a nukleáris biztonságot fokozó berendezéseket önök valóban megrendelték a befektetőtől. Várom szíves válaszáat. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszára megadom a szót Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Immáron sokadjára kell megköszönnöm alapos és körültekintő kérdését, részben azért, mert lenyűgöz a műveltségével, egy reneszánsz hölgy képe bontakozik ki mindannyiunk előtt *(Derűtség a kormánypartok soraiból.)*, aki az atomenergiától egy egészen széles spektrumon át

képes képviselni minden ügyet, sőt olyan kérdéseket tesz fel, ami, bevallom őszintén, az én szerény képességeimet meghaladja. Ezért, ha megtenné nekem, képviselő asszony, hogy részleteznéd, hogy a passzív biztonsági rendszereken mit ért egy atomerőmű esetében, és ha megtenné, hogy a független első körös nyomásleeresztő kialakítása mit jelent konkrétan, illetve az irányító központ és a létesítmény szeparálása az ön technikai műveltsége alapján hogyan értendő egy nukleáris erőmű esetében, megkönnyítené a kérdésre adandó válaszomat.

Mindenekelőtt azonban szeretném a leghatározottabban visszautasítani azt az állítását, hogy a Paksi Atomerőmű akár most vagy akár a jövőben bármiféle biztonsági kockázatot jelentene. Kedves Képviselő Asszony! Ebben az erőműben ma több ezer ember dolgozik azért, hogy Magyarországon olcsó legyen a lakossági áram, és egy olyan áramforrása legyen az országnak, amely teljes egészében megfelel minden hazai és nemzetközi biztonsági előírásnak.

(15.40)

Amikor ön kétségbe vonja a magyar nukleáris ipar teljesítőképességét, a magyar atomerőmű teljesítőképességét, több ezer ember szakértelmét vonja kétségbe. Ne feledje el, képviselő asszony, hogy az elmúlt harminc esztendőben a nukleáris atomerőművünket orosz technológiával, orosz műszaki segítséggel magyar emberek működtetik, ezeknek az embereknek a munkáját vonja ön kétségbe.

Másrészről szeretném megjegyezni, hogy a Paksi Atomerőmű, amelynek a mintájára fogjuk fenntartani a kapacitást, a legmagasabb nemzetközi biztonsági követelményeknek felel meg. Ma olyan orosz technológiával működő atomerőműve van Magyarországnak, amely az egyik legbiztonságosabb atomerőmű. Ön ezt vonja kétségbe, ezeknek az embereknek a tevékenységét, munkáját, felkészültségét kétségbe vonva próbál pánikot kelteni.

Ami pedig a jövőbeni szerződést illeti és az atomerőművet: szeretném elmondani önnek, hogy két nagyon fontos sarokpontja van annak a szerződésnek, amit ön láthatóan jobban ismer, itt az előbbi műszaki fogalmak jól bizonyítják. Az egyik ilyen, hogy mi kulcsrakész atomerőművet vásárolunk, ami azt jelenti, hogy az orosz félnek minden garanciális szabályt teljesítenie kell. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy a legfontosabb elvárás egy létesítendő atomerőművel kapcsolatban, hogy először is minden hazai, minden európai uniós és minden nemzetközi, a világ összes atomerőművére vonatkozó nemzetközi sztenderdnek maximálisan megfeleljen. Ennek hiányában természetesen nem fogjuk üzemeltetni az atomerőművet, a kulcsrakész atomerőművet nem fogjuk majd átvenni a kivitelezőtől, illetve a beruházótól. Tehát szeretném önnek világosan elmondani, hogy minden biztonsági követelménynek az atomerőmű teljes egészében meg fog felelni.

Másrésről szeretném azt is figyelmébe ajánlani, hogy semmilyen olyan döntés nem született tudomásom szerint, amely alátámasztaná az ön kérdését, tekintettel arra, hogy az orosz partner ezután fog tendert hirdetni, amelyben a különböző technológiák megoldási ügyei és megoldási kérdései lesznek megversenyeztetve.

Én egy dologra szeretném különösképpen felhívni képviselőtársaim figyelmét, arra a legújabb statisztikára, amely a 2015-ös áramárakkal kapcsolatos. 2015-ben Németországban az áram energiadíja 24 forintba került kilowattóránként, Magyarországon 15,50-be. 2015-ben minden német háztartás minden kilowattórát 19 forinttal szubvencionált, a különböző hálózati díjak, adók, koncessziók, megújuló támogatás, kapcsolt támogatás azt eredményezte, hogy Németországban tavaly kilowattóránként 90 forint volt a lakossági áram díja, Magyarországon pedig 36 forint 50 fillér.

Ebben kell döntést hoznia, képviselő asszony, hogy 90 forint legyen az áram díja vagy 36,50. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a miniszteri választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Sajnos nem tudom elfogadni a választát, és először nem is értettem azt, hogy miért ilyen ideges. Hát, most már értem, miért ideges. Ugye, én a nukleáris biztonságról kérdeztem, és ön elkezdett áramárakkal válaszolni. Ezek szerint a helyzet az, hogy önök nem vették meg ezeket a biztonsági berendezéseket az orosz féltől. Ezek szerint az Európai Bizottságnak az az állásfoglalása, amit pár hónapja hozott, és felkérte a magyar kormányt arra, hogy bővítsék ki ezzel a konstrukcióval a mostani megrendelésüket, az nagyon is helytálló, de sajnos azt a választ kaptam ezek szerint öntől burkoltan, itt mindenféle más megjegyzésbe beleszóve, hogy önök szerződést még nem módosítottak. Márpedig ez probléma, mert az, amiről nincsen szerződés, nem számonkérhető, és szerény számításaink szerint itt 300 milliárd forint a tét alsó hangon, de sokkal nagyobb itt a tét: itt a magyar polgároknak, sőt mondhatnám, az egész régióknak a nukleáris biztonsága a tét.

Tudja, tisztelt miniszter úr, a helyzet az, hogy ha önök ennyire atomerőművet akarnak építeni, akkor muszáj azt biztonságosan csinálni; láthatóan önök még erre sem figyelnek. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő asszony a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a miniszteri választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 106 igen szavazattal, 13 ellenszavazat és 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Pócs János, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Földadót akar az ellenzék?”** címmel. Pócs János képviselő urat illeti a szó.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrég fórumot hívott össze az LMP agrárügyekben illetékes politikusa, képviselőtársunk, Sallai R. Benedek. A fórum sokatmondó címe „Élet a Fidesz után” volt, és az LMP vidékpolitikájába engedett bepillantást. Kapjunk hát képet mi is!

Az ellenzék vidékpolitikai kiindulópontja természetesen nem is lehetett más, mint a jelenlegi kormány intézkedéseinek rendszere, amelynek erős kritikája nem maradhatott el.

A fórumon részt vevők kellő hangulatának megteremtése érdekében a képviselő úr igen sötét képet festett: kivándorlással, elnéptelenedő vidékkel, demográfiai katasztrófával, aránytalanul eloszló támogatásokkal.

Viszont a mezőgazdaság teljesítményének stabil emelkedéséről, az egyes ágazatok számára nyújtott hathatós kormányzati segítségről, a nehezen kiharcolt, rendkívüli mértékű EU-s vidékfejlesztési támogatásokról vagy a vidéki emberek lehetőségét javító családtámogatási rendszeréről nem sok szó esett. Slágertémaként viszont előkerült a „Földet a gazdáknak” program eredményeinek ellenzéki nézőpontú ismertetése, ahol Sallai R. Benedek képviselő úr megismételte azon nyilatkozatát, amely szerint a legutóbbi elérvezetett 130 ezer hektár egyharmada fideszesekhez került.

Tisztelt Államtitkár Úr! Nem tudunk olyan árverésről, ahol pártszimpátiától függően különböző színű, mondjuk, narancssárga, vörös vagy zöld tárcsákat emelgettek volna a gazdák, és így meg lehetett volna állapítani, hogy mennyi földet nyertek az egyes pártok támogatói. Azt viszont észleltük, hogy az árverések helyszínére beharangozott ellenzéki tüntetések jórészt elmaradtak, bizonyára azért, mert azokon pártállástól függetlenül, el nem ítéhető módon mindenki részt kívánt venni.

A fórum számunkra legtanulságosabb részlete azonban mindenképp az lehet, hogyan kívánja megoldani az ellenzék a meglehetősen szubjektíven tált vidéki problémákat. Az új ellenzéki vidékpolitika föld- és vagyonadó bevezetésén alapszik, amely 100 hektár földtulajdon vagy 100 négyzetméter fölötti lakóingatlanok esetében kerülne kivetésre. Nem tudom, hogy az ilyen intézkedés milyen módon tudná jó irányba befolyásolni a vidéken élők helyzetét.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hogyan látja és milyen intézkedésekkel kívánja a kormány segíteni a magyar vidék helyzetét? Milyen eredményei vannak a „Földet a gazdáknak” programnak? Hogyan értékeli a minisztérium a föld- és a vagyonadó bevezetésének ellenzéki ötletét?

Várom megtisztelő választát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszadásra megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Egy valóban nagyon fontos kérdésre világított rá az interpellációjában, de ha megengedi, akkor egy pillanatra eggyel hátrébb lépnék, hogy tulajdonképpen miért is van ez a „Földet a gazdáknak” program, és mit szeretnének ezzel elérni.

Ha jól látom az európai agrárgazdasági versenyt, akkor nagyjából két alapon nyugszik az agrárgazdaság sikeressége. Az egyik a földtulajdon, a másik pedig a források. Azt kell megteremteni, hogy ebben a versenyben a magyar családi gazdaságok is minél versenyképesebbek legyenek. Ezért én azt gondolom, hogy az kifejezetten helyes, hogy az előző kormányzati ciklusban meghirdetésre került a „Földet a gazdáknak” program, ami közel 290 ezer hektár állami termőföldet adott haszonbérbe, és azt gondolom, az helyes, hogy megkezdtük az állami tulajdonú szántóterületek értékesítését, amelyen családi gazdaságok egy nyilvános árverés keretében vásárolhatnak.

Tehát egyrészt van a tulajdon, ami nagyon fontos a versenyképesség szempontjából, másrészt vannak a források. Itt jellemzően európai uniós forrásokról és hazai forrásokról beszélünk, de ez egy másik tárcának a szakterülete.

Mi azon a biztos elképzelésen állunk, hogy a családi gazdaságoknak termőföldtulajdont kell adni a versenyképességük érdekében. Ehhez képest mit ajánl az ellenzék? Azt halljuk folyamatosan, hogy nem jó ez a tulajdon, és sokkal jobb lenne, hogy ha az állam nem eladna, sőt amit eladott, az ellenzék ígéretei szerint még vissza is szeretnék venni. Szeretném megkérdezni, hogy az kinek jó. A családi gazdaságoknak biztos, hogy nem, vagy a magyar agrárgazdaságnak sem jó az, hogyha folyamatosan növelném az állami szántóföldvagyont, pláne olyan vagyont terhére, amit egyébként már egyszer tulajdonba adtunk.

Nagyon érdekes lenne az az átgondolás is, hogy inkább bérletet adjunk a családi gazdaságoknak. Én azt mondom, hogy vannak erre lehetőségek, vannak olyan területek, ahol valóban, mondjuk, védett természeti területek vonatkozásában nem indokolt és nem is tesz lehetővé törvények azt, hogy magántulajdonba kerüljön, de a szántóföldek vonatkozásában erre sem társadalompolitikai, sem agrárgazdasági ok nincsen.

(15-50)

Azt pedig végképp kíváncsian várnám, hogy melyik az a cél, amit megvalósítana egy földadó bevezetése. Kinek kedvez az, amit az ellenzék szeretne, vagy legalábbis, ha jól hallottam, az LMP szeretne, hogy valamilyen földadó bevezetésre kerüljön? Miben

segíti ez az agrárgazdálkodókat, miben segíti a családi gazdaságokat, miben segíti a versenyképességét ezeknek a gazdaságoknak? Az pedig szintén egy érdekes kérdés, hogy miért pont 100 hektárban. Tehát melyik az a szakmai elképzelés, amely alapján oda szeretnének visszatérni, hogy bármilyen szinten meghúzzunk ilyen adóbevezetési elképzeléseket, örületeket? Miért gondolnám én azt, hogy mondjuk, egy szántóföldi kukoricatermesztésnél, pláne egy nehezebb adottságú területnél 100 hektár után bárkinek bármilyen adót kellene, plusz földadót bevezetni? Ez teljesen szembemegy mindenféle tulajdoni, illetőleg agrárgazdasági logikával, ráadásul nem is jelentene ez semmilyen előrelépést, legalábbis én azt gondolom, hogy a családi gazdaságok számára semmiképpen sem. Nagyon érdekes, hogy amikor ők pályáznak, amikor ők próbálnak termőföldhasználathoz jutni - az említett képviselő úr is szerencsés nyertese érdekeltségével a „Földet a gazdáknak” programban -, akkor nem kerül elő ez a kérdés, hogy bármilyen adót, földadót kivessenek.

Szeretnék kitérni arra is egyébként, amit a statisztikák... - hogy egyharmad fideszes nyert vagy nem. A Jobbik teljesen más számot mond, az LMP teljesen más számot mond, én is szeretnék mondani egy számot: több mint 8 ezer családi gazda vásárolt már a földértékesítési programban, az átlagos vásárlások pedig körülbelül olyan 30 hektár körül vannak, amit megvásároltak.

Magyarországon a földprogram jó, a kormány nevében pedig szeretnék visszautasítani minden olyan ellenzéki elképzelést (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), ami földadót szeretne bevezetni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypárti padso-rokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Bitay államtitkár úr. Kérem Pócs képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, a választ elfogadom. Láthatjuk a témából adódóan is, hogy mi lenne, ha az ellenzék, ezen belül az LMP kormányra kerülne, a szénát lapátolnák, a trágyát aszfaltra borítanák, a gazdákat megadóztatnák, és láthatjuk, hogy lenne máshoz irigység. Az agráriumnak lenne két ellensége, az időjárás és az LMP. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Pócs képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszter úrhoz: **„Ki adott utasítást a pedagógusokkal kapcsolatos adatgyűjtésre?”** címmel. Tukacs István képviselő urat illeti a szó.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy máig példátlanul hitt eset ügyében szeretném önt kérdezni. Arra

is kitérnék majd, hogy miért csak máig éreztem ezt az ügyet példátlanul.

Szabolcs-Szatmár-Bereg megye két falujából jelezték azt, hogy az ominózus pedagógustüntetés előtt szolgálatban lévő rendőr érdeklődött az intézmény vezetőjénél arról, hogy mennek-e pedagógusok tüntetni, és kik ők. Tisztelt államtitkár úr, egy eset is elég tragikus lenne, de azt gondolom, hogy még ez a kettő sem önmagában való, tehát ennél is lehet még több. Konkrétan azonban nekem kettő jutott tudomásomra, ezért én erről a két esetről szeretném kérdezni önt. Nagyon egyszerű a kérdésem: ki adott erre parancsot, mert ha jól tudom, a rendőrség önszorgalomból nem működik, minden utasításra, illetve parancsra történik. Azért kell feltennem ezt a kérdést, tisztelt államtitkár úr, mert én úgy gondolom, hogy mindenkinek törvény adta joga, hogy ott és akkor demonstráljon, ahol és amikor ezt tenni akarja, néhány kivételtől eltekintve, ugyanakkor ezek a pedagógusok, nem is kell mondanom, nem munkaidőben tették ezt, bár ha akkor tették volna, sem lenne köze hozzá a rendvédelemnek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt is gondolom, hogy nemcsak önmagában az eset érdekes, hanem annak a jelentősége az adott falvakban, hiszen erről beszélnek az emberek, ezért meg is tud félemlíteni embereket a jövőre nézvést is. Ezért tehát, ha válaszol majd a kérdésekre, kérem, hogy tegye ezt őszintén és úgy, hogy az hihető és életszerű legyen, mert ott az esetek után már mindenféle felmerült: közlekedésirányítási információkat akartak szerezni, csak segíteni akartak és így tovább, miközben nagyon egyszerűen fogalmazva az történt, hogy egy rendőr arról érdeklődött egy iskolában, hogy akarnak-e a pedagógusok demonstrálni menni. Márpedig ehhez senkinek nincs joga.

Tisztelt Államtitkár Úr! Egyetlen kérésem még lenne: ne mondja azt, hogy nem történt meg. Megtörtént, nyilvánosságban a szereplők egyébként nyilatkoztak, már aki ezt el merte vállalni, tehát letagadni az ügyet nem lehet, félreértésként kezelni nem lehet, hiszen mégiscsak egy katonás rendben, hierarchiában működő szervezetről beszélünk. Ezért tehát, ha válaszol, azt is meg kell mondania, hogy mi a garancia arra, hogy ilyen esetek a következő időszakban nem történnek, nem történnek azért, mert nem lehet elvitatni, elvonni vagy más módon akadályozni azt a jogot, hogy mindenki ott és akkor menjen politikai véleményét kifejezni, amikor azt jónak látja.

Várom a válaszát, tisztelt államtitkár úr, nagyon kíváncsian. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által feltett konkrét kérdésre a válaszom a követ-

kező: senki nem adott parancsot arra vonatkozóan, hogy azokat az információkat összegyűjtsék, amelyeket ön állít, sem az Országos Rendőr-főkapitányság, sem pedig a helyi, megyei rendőr-főkapitányság, sem pedig egyéb rendőri szerv vezetője e tekintetben, erre vonatkozóan nem adott parancsot vagy utasítást. A rendőrség törvényesen jár el, tiszteletben tartja minden körülmények között az állampolgárok Alaptörvényben rögzített gyülekezéshez való jogát.

Tisztelt képviselő úr, tehát a válasz az ön által feltett kérdésre, hogy ilyen utasítás nem hangzott el, ilyen adatgyűjtés nem történt. Kérem, hogy fogadja el a válaszomat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Figyelemre méltó a válasza, mert ön nem vitatja, hogy ezek az esetek megtörténtek, pusztán csak azt mondja, hogy nem adott senki erre parancsot. *(Dr. Bárándy Gergely: Felelősségre vonták, aki magától csinálta ezt? - Kontrát Károly: Azt kérdezte, hogy ki adott parancsot.)* Ezért tehát azt kell mondjam, hogy bizonyára egy szolgálatban lévő rendőr önszorgalomból próbált meg érdeklődni arról, hogy ki, mit csinál, amit én egyébként elképzelhetetlennek tartok.

Tisztelt államtitkár úr, azt én elképzelni nem tudom, hogy van az, amikor az ismert, tehát mindenki által ismert rendőr odafárad a pedagógushoz, odafárad az iskolaigazgatóhoz, polgármesterhez, és elkezd arról érdeklődni, hogy kik és hová akarnak menni. Ezért, államtitkár úr, én ezt a választ nem fogom elfogadni, mert csak felháborodni tudok. Tehát a mai napig ezt példátlanul gondoltam, a mai napon a Rogán Antal nevezetű propagandaminiszter megfenyegetett egy várost. Ezt akarják stílussá tenni, államtitkár úr, ezt a XXI. században, Magyarországon, a mi hazánkban?! Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr az államtitkári választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadják-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 93 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: „**Meddig forogjanak sírjukban a kommunizmus áldozatai?**” címmel. Az interpellációra miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Rogán Antal Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter úr kérésére Tuzson Bence államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, Novák Előd képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik szerint nem lehet méltósággal megemlékezni a kommunizmus áldozatainak emléknapján addig, amíg nem történt meg az állambiztonsági múlt, így többek közt a 2060-ig titkosított ügynöklisták feltárása, a kommunista vezetők elszámoltatása és közéletből való kitiltása, valamint a kommunista luxusnyugdíjak megvonása. A kommunizmus áldozatai igenis forognak a sírjukban, gondoljunk csak a Mansfeld Péterre halálos ítéletet kérő ügyészre, Mátsik Györgyre, aki nemhogy elszámoltatástól nem kell hogy féljen, miután feljelentésünket elutasították, de a kommunista luxusnyugdíjat még ő is kapja, ahogy Biszku Béla is rózsadombi otthonában. Sajnos, az elmúlt 24 évben csak maszatolás történt ezen antikommunista követeléseink ügyében, ami az MSZP- és a Fidesz-kormányok közös szégyene. A Jobbik azonban e három legfontosabb antikommunista programpontját kormányra kerülése esetén haladéktalanul meg fogja valósítani.

Az egypárti Nemzeti Emlékezet Bizottsága csak a további időhúzást szolgálja, a bürokráciacsökkentés keretében egész nyugodtan megszüntethették volna ezt is, de önöknek kényelmes áttolni rájuk a felelősséget.

(16.00)

Pedig egy egyszerű kormánydöntéssel kutathatóvá tehetnék azokat a jelenleg 2060-ig titkosított mágnesszalagokat, melyek ha nem is hiánytalanul, de amelyek megvannak, torzítatlanul tartalmazzák az állambiztonsági múlt jelentős részét. Persze nem csoda, hogy erre nem hajlandók, hiszen még a kormányzatnak is tagja lehet a D-209 fedőnevű Medgyessy Péter egykori kollégája, a szintén III/II-es Tasnádi László, ma rendészeti államtitkárként.

Elfogadhatatlan, hogy az egykori kommunista vezetők ebben az állítólagosan új rendszerben szintén meghatározó politikusok lehetnek, miután önök leszavazták a lusztrációs javaslatunkat, ahogy minden más alaptörvény-módosító javaslatunkat is az alkotmányozás során, miközben a nemzeti együttműködés rendszeréről beszéltek. És még van képük ennek ötödik évfordulóját megünnepelni, megünnepeltetni, hogy a rákosista alkotmány helyére egy hasonlóan egypárti Alaptörvény kerül, melybe eredetileg még saját neveiket is bele akarták foglalni.

Lusztrációs alaptörvény-módosító javaslatunk leszavazása miatt maradhatott országgyűlési képviselő többek közt az MSZMP Központi Bizottságának több tagja az MSZP soraiban, valamint az egykori cenzor, Lendvai Ildikó és a KISZ KB-titkár Gyurcsány Ferenc is. Ha lett volna valódi rendszerváltás, ő nemhogy országgyűlési képviselő, de miniszterelnök sem lehetett volna soha. A Jobbik az állami cégek éléről is eltávolíttatná a pártállami vezetőket.

Végül a kommunista luxusnyugdíjakról, amelyek folyósítása a legfelháborítóbb. Félmegoldásnak is kevés látszatintézkedés az a kommunista kítunte-

tések után járó néhány ezer forintos pótlék megvonása, az is csak az érintettek tizedénél, miközben a legérintettebbek juttatása - például Biszku Béláé - lényegében nem változott, a mai napig több százezer forint havonta. Ennek a megváltoztatásához a Jobbik által már 2010-ben benyújtott átfogó nyugdíjtörvény-módosító javaslat elfogadására volna szükség, amit azonban számtalan alkalommal szavaztak le önök Biszku Béla legnagyobb örömére, az MSZP összefogásával.

Azt szeretném kérdezni öntől, miért kell megvárni ezekkel az antikommunista követelésekkel (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a Jobbik kormányra kerülését. Várom ezért mellébeszéléstől mentes és őszinte bűnbánással is felérő beismerő választát. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik és az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy kicsit eklektikus volt ez az interpelláció, de azért haladjunk sorjában, és azért, ha most hangzik el ez az interpelláció, nem baj, ha egy kicsit emlékezünk, hiszen nemrég volt február 25-e, ami nagyon fontos nap, a nemzeti megemlékezés napja. Nem véletlen, hogy 2000-ben pont az első Orbán-kormány döntött úgy, hogy ez egy olyan nap lesz, amikor megemlékezhetünk a kommunizmus áldozatairól.

Február 25-e azért jeles nap e tekintetben, illetve azért fontos nap e tekintetben, hiszen annak idején Kovács Béla kisgazdapárti képviselőt elhurcolták a Szovjetunióba. (*Novák Előd közbeszól.*) Abba a Szovjetunióba, ahova néhány évvel később egy másik Kovács Béla önszántából indult el tanulni, hogy ott egyébként az ottani párt szervezetei mellett elsajátíthasson bizonyos tudást. Bizonyos tudást, ami segítségével lehetett abban, hogy amikor elindul az ellenkező irányba (*Felzúdulás a Jobbik padsoraiban.*) és elindul Brüsszelbe az önök segítségével és az önök támogatásával, akkor bizony élhessen annak a lehetőségével, amit megszerzett, és ezt ne a haza szolgálatába állítsa.

Azt gondolom, hogy amikor ezek a tények merülnek föl és ilyen irányból is látjuk az eseményeket, látjuk, hogy volt egy jeles országgyűlési képviselője az országnak, aki föláldozta magát annak érdekében, hogy mégis Magyarország demokrácia lehessen, utána egy másik Kovács Béla milyen lépéseket tesz pont Magyarországgal szemben. (*Közbeszólások a Jobbik padsoraiból, köztük: Mondj ilyet! Ne hazudj!*) Ennek megfelelően arra hívom fel az önök figyelmét, hogy amikor bármilyen ilyen kérdést fölvetnek, először önvizsgálatot tartsanak. Tartsanak valós önvizsgálatot, és nézzék meg, hogy kik ülnek az önök soraiban! (*Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Kik?*) Hány olyan Kovács Béla lehet még önök között, akiről nem tudunk? Van-e ilyen? Nézzék

meg! Hiszen azért mégiscsak arról van szó, hogy a legfontosabb dolog az Országgyűlésben a hitelesség.

Akkor beszélhetünk hitelesen ezekről a kérdésekről, ha egyébként a választópolgárok szemébe tudunk nézni és azt tudjuk mondani, hogy egyébként nincsenek közöttünk ilyen emberek. Önök ezt meg tudják tenni, kedves képviselőtársaim? Nem tudják megtenni, mert önök ma is rejtegetik ezeket a kérdéseket, és ma sem néztek szembe Kovács Bélával, illetve Kovács Béla múltjával. Vajon hogy van ez önöknél, kedves képviselőtársaim?

Ennek megfelelően még egyszer arra szeretném önöket kérni, hogy amennyiben ilyen kérdéseket felvetnek, azokat, akik egyébként tettek is annak érdekében, hogy megfelelő megbecsülésük legyen ezeknek az embereknek, akik annak idején tényleg föláldozták magukat egy önkényuralmi rendszer leküzdése érdekében, azokat az embereket becsüljük meg megfelelően, és ezt tartsuk fontos feladatunknak, de amikor ilyet lépünk, akkor az is fontos, hogy akik fölszólalnak annak érdekében, hogy további lépések legyenek az ügy érdekében, azok önmagukkal is szembe tudjanak nézni, és ne legyenek önök között olyan emberek, akik a hazájukat képesek elárulni bizonyos érdekek mentén. *(Szilágyi György: Konkrétum? Konkrétum?)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Betonkemény volt ez az érvelés, államtitkár úr, de sajnos mégis elfogadhatatlan, hiszen a kommunizmus áldozatai igenis forognak a sírjukban. Forognak akkor is, amikor ezt a választ hallják a kommunizmus áldozatainak emléknapja alkalmából tett panaszáradatom nyomán. Semmilyen választ nem hallhattunk azzal kapcsolatban, hogy a legfontosabb antikommunista követeléseink ügyében legalább csak egy jottányit is hajlandóak volnának elmozdulni.

Hajlandóak volnának elmozdulni például a 2060-ig titkosított ügynöklisták kérdésében? Hajlandóak volnának-e a kommunista vezetők elszámoltatására és közéletből való kitiltására? Hajlandóak volnának-e a kommunista luxusnyugdíjak megvonására? Ezekről ön egy szót sem szólt. Ehelyett olcsó kovácsbélázásba menekült, amiért nem tudom, adott esetben Habony Árpád mennyit számlázott ki önöknek, hogy ezt mindenre válaszként elmondják, és mekkora kommunikációs fogás ez.

Azonban egy dologban szeretném önt pontosítani: a kommunizmus áldozatainak emléknapjára Pokorni Zoltán nem tett anno javaslatot, ő csak a holokauszt áldozatainak emléknapjára való emlékezésre tett javaslatot. Horváth Béla kispalota képviselő volt az, aki a kettős mércére való rávilágítással elérte azt egy módosító indítványával, hogy végre emlékezhünk a kommunizmus egyébként világszerte száz-

milliónyi halálos áldozatáról, *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, amiről, úgy tűnik, önök azonban nem kívánnak emlékezni, és az antikommunista követelésekkel sem kívánnak foglalkozni. Nagyon sajnálom. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, a képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 103 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hollik István, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogy állunk a bölcsődei ellátások fejlesztésével?”** címmel. Hollik István képviselő urat illeti a szó.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Számunkra mindig is különösen fontos volt a családok, illetve a gyermekek helyzete és azok jövője. Éppen ezért különösen örvendetes számunkra, hogy az elmúlt időszak híradásaiból értesülhettünk, hogy további jelentős bővítésre van lehetőség a bölcsődei ellátás terén.

Itt jegyezném meg, hogy a Statisztikai Hivatal adatai szerint 2014-ben már 38 ezer fölött volt a bölcsődei férőhelyek száma, míg például a második Orbán-kormány hivatalba lépését megelőző évben ez a szám még a 27 ezret sem érte el. Emelkedett a bölcsődék finanszírozására fordított összeg is, az új férőhelyek mellett több ezer bölcsődét újítottak fel a kormány támogatásának jóvoltából, és a folyamat eredményeképpen csaknem ezer új munkahelyet is sikerült létrehozni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy értesültünk, hogy nemcsak az idén várható jelentős fejlesztés e területen, hanem a jövő évtől is, amikor új ellátástípusok közül is választhatnak majd a szülők: például a családi, a munkahelyi bölcsőde. A bölcsődei férőhelyek további bővítésével egyébként nemcsak a népességnövekedést tudjuk ösztönözni, hanem közvetetten a munkaerőpiacot is támogatjuk. Ne feledkezzünk el arról sem, hogy a települések, a nehéz sorsú, hátrányos helyzetű térségek életében is fejlődésösztönző lehet egy felújított bölcsőde.

A férőhelyek számának bővülése, az itt kapott ellátás, a nevelői munka jótékony hatása mind-mind segíti az igazán szegény családok életét, ezáltal úgy is tekinthetünk rá, mint a szociális segítségnyújtás egy fontos formájára.

(16.10)

Tisztelt Államtitkár Úr! Az eddigi lépésekre és a jövőben várható fejlesztésekre tekintettel kérdezném, hogy a gyermekeket nevelő családok helyzeté-

nek javítása érdekében 2018-ig a bölcsődékkal kapcsolatosan milyen konkrét intézkedéseket tervez a kormány, és ezeknek mi lesz a költségvonzata. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ahogyan már ön is utalt rá, két oka is van annak, hogy miért fogott a kormány akár a bölcsőde-, akár az óvodafejlesztések körében fokozatváltásba, és miért másfélszerese-kétszerese a bölcsődeépítésnek, óvodaépítésnek a sebessége annak, mint a 2010-et megelőző időszakban.

Az egyik ok, hogy családbarát országot építünk, és úgy gondoljuk, hogy ebben a nőknek meg kell adni a szabadságot, a családoknak meg kell adni a szabadságot, hogy maguk döntsék el, hogy ha akarnak, akkor két-három évig otthon maradhatnak a gyermekkel, és ne az állam döntse el, hogy ez maximum két év lehet, hanem kibővítettük, hogy akár három év is lehessen, ugyanakkor, ha valaki akar, akkor akár fél év után a gyed extrával visszamehessen dolgozni, és mindamelllett a gyermeknek a napközbeni gondoskodásáról, felügyeletéről is a különböző állami szervek vagy a bölcsődék révén tudjon a közösség gondoskodni, ezáltal a nőknek minél szélesebb körű szabadságot nyitunk meg.

Erre igény is van, hiszen a nők foglalkoztatottsága évtizedes rekordokat döntöget, és annyi nő áll munkaviszonyban az elmúlt esztendőben, mint az elmúlt évtizedekben még soha. Ezáltal megnőtt az igény, hiszen egyre több gyermek születik, magasabb a gyermekek születési száma, mint az előző években, a nők foglalkoztatottsága is magasabb szintű, tehát egyértelmű, hogy több bölcsődére van szükség. Ezért mind a fejlesztési források tekintetében, mind a jogi formák tekintetében igyekeztünk rugalmasabbá, szélesebb körűvé és a családok igényeihez jobban igazodóvá tenni a bölcsődei ellátási rendszert. Fontos volt, hogy a területi egyenlőtlenségeket kiküszöböljük, hiszen nagyon sokszor pontosan a kisebb településeken, a nehezebb sorsú településeken nem voltak bölcsődék: rugalmasabb legyen, többlépcsős legyen, többszereplős, minél családiasabb, minél kisebb létszámú, és adott esetben minél közelebb legyen a munkahelyhez is.

Ezért nyitottunk meg három új kategóriát a meglévők mellett: a minibölcsődét, a családi bölcsődét és a munkahelyi bölcsődét. A minibölcsődének sokkal könnyebbek a működési feltételei, egyszerűbb ezeket létrehozni. A családi bölcsőde szintén talán a korábbi családi napközihez hasonlít a leginkább. A munkahelyi bölcsőde pedig abban segít, hogy ha egy munkahelyen vállalja egy munkáltató, hogy ebben is segíti a dolgozóit, akkor az állam is segítséget nyújt ahhoz, hogy ilyen munkahelyi bölcsődéket létrehoz-

zanak. Az önkormányzatok akár önállóan, akár társulásban, akár ellátási szerződés alapján, valamilyen fenntartóval kötött társulási szerződéssel is elláthatják ezt a feladatot.

Az a célunk, hogy a három éven aluli gyerekek ellátását biztosító férőhelyek száma 2018-ig, a ciklus végéig 44 ezerről 60 ezerre emelkedjen. Ez 37 százalékos bővülést jelentene, és azt jelentené, hogy a 2014-es 16 százalékos korosztályon belüli férőhelyszámot 22 százalékra tudnánk emelni, amely már európai uniós szinten is becsülendő szám, azt hiszem.

A fejlesztési forrásokból 2020-ig 100 milliárd forint az, ami e tárgy körben rendelkezésre áll bölcsődék és óvodák fejlesztésére, nagyon sokféle jogcímen. A terület- és településfejlesztési operatív programokban is található ilyenek, a versenyképes Közép-Magyarország operatív programban is vannak források, de megjelentek már EFOP-os források is, 2016. január 8-án kettő is: az egyik a „Családbarát, munkába állást segítő intézmények, közszolgáltatók fejlesztése”, a másik pedig „A foglalkoztatás és az életminőség javítása családbarát, munkába állást segítő intézmények, közszolgáltatók fejlesztésével” címen. Ezek összességében már 53 milliárd forintnyi pluszforrást jelentenek bölcsődei, óvodai férőhelybővítésre is fordíthatóan.

Ahogy a képviselő úr is fogalmazott, ez a gazdaságfejlesztésnek is fontos része, hiszen azok, akik akarnak, így könnyebben vissza tudnak menni dolgozni. Éppen ezért a gazdaságfejlesztési és innovációs operatív programban is egymilliárd forintos fejlesztési forrás fog rendelkezésre állni hasonló célra.

Bízunk benne, hogy ez a gyermekek érdekét is szolgálja, a szülők érdekét is szolgálja a munka és magánélet kiegyensúlyozásának megteremtése érdekében, és a hátrányos helyzetű gyermekeknek is nagyobb segítséget jelent a kisgyermekellátásba való bekapcsolódás révén.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a választ. Azt láthatjuk, hogy a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy fenntartható demográfiai fordulatot hajtson végre, és nemzetközi kutatások, tanulmányok is mutatják, hogy ezt csak azokban az országokban sikerül véghez vinni, ahol a családpolitikához komplex módon közelítenek, és nem csupán közvetlen pénzügyi támogatásként tekintenek erre. Örömmel láthatjuk, hogy a magyar kormány is ezt az utat járja, hiszen a közvetlen pénzügyi támogatások mellett - itt gondolok az adókedvezményre, a családi otthonteremtési kedvezményre - figyelmet fordít a rugalmas foglalkoztatási formákra vagy éppen a böl-

csődék és óvodák fejlesztésére, ahogy ezt ön is elmondta, 53 milliárd forintot fordít erre.

Reméljük, ezzel valóban meg lehet fordítani azt a demográfiai trendet, ami az elmúlt húsz évben Magyarországra jellemző volt, és minden évben több gyermek tud születni. Köszönöm szépen a választ, elfogadom azt. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hollik István képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett és Sallai Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a földművelésügyi miniszterhez: „**A Fidesz-kormány mindent visz - a föld után az erdők jönnek?**” címmel. Sallai Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A Földművelésügyi Minisztériumnak „Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény felülvizsgálata és módosítása” című dokumentuma jelent meg az interneten, és nyilvánvalóan ez a dokumentum az, ami az erdőtörvény koncepcióját újragondolná.

Nyilvánvalóan ez a koncepció így első ránézésre nem tűnik szakmailag tökéletesen megalapozottnak, mert habár elismeri a sokrétű, semmi mással nem pótolható értékét az erdőknek, mégis alkalmat teremtene arra, hogy a természetvédelmi vagy közjóléti szempontból jelentős szabályok nagyon szűk látókörű gazdasági érdekek szerint legyenek felülírva.

Nyilvánvalóan rendkívül sajnálatos ebben a helyzetben, hogy a tárca két területet, a természetvédelmet és az erdőgazdálkodást megpróbálja egymással szembeállítani, pedig a konfliktusok nem ezek között vannak: a jó erdősz a természetvédelem barátja. Ennek megfelelően csupán most arról lenne szó, hogy a szabályozást megpróbálják úgy felpuhítani, hogy a fakitermelés és az abból szerzett haszon olcsón maximalizálható legyen.

Nyilvánvalóan érdekes az, hogy olyan demokratikus eszközöket is sértő javaslatok vannak benne, amelyek korlátoznák a helyi önkormányzatok lehetőségeit arra, hogy helyi védetté nyilvánítással, amennyiben erdő művelési ágú területről van szó, a helyi védett terület erdőgazdálkodását maguk határozhassák meg, és ezt a Földművelésügyi Minisztérium hatáskörére emelnék fel. Nyilvánvalóan meglepő az is, hogy a Natura 2000-es területekről gondoskodik ez a jogszabály-koncepció, és nyilvánvalóan aggasztó az, hogy a természetvédelemért felelős miniszter alapvetően a természetvédelem érdekeit jelentős mértékben sértő javaslatot, illetve koncepciót terjeszt be.

Tisztelt Államtitkár Úr! Most azért mondom csak, hogy világos legyen. Ha azt mondja, hogy ezt a koncepciót visszavonják és széles körű társadalmi egyeztetés alapján újragondolják, el fogom fogadni az interpellációját, mert a kérdés nyilvánvalóan arra irányul, hogy az a fajta törekvés, ami látható a kor-

mány és kormányközeli körök törekvéséből, hogy lenyúlják a természeti erőforrások sokaságát, most újabb teret kap-e az erdőgazdálkodás kapcsán vagy sem. Amennyiben visszavonják, el fogom fogadni a választát. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Közbeszólások a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszádra azzal adom meg a szót az államtitkár úrnak, hogy megkérdezem, az eredeti interpellációs szövegben ez volt-e, és válaszol-e az államtitkár úr. Köszönöm.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy látom, nem tudunk ezen túllépni, hogy van az interpelláció, aminek van egy műfaja, meg van az azonnali kérdés, ami egy másik műfaj. A kettő között jelentős különbség van, de megpróbálom áthidalni ezt a különbséget néhány válaszzal.

Ha jól értem, akkor ön azt kéri tőlem, és azt mondja, hogy akkor elfogadja az interpellációt, ha visszavonjuk a koncepciót a társadalmi vitáról, és ennek az az indoka, hogy folytassunk társadalmi vitát. Na de azért tettük fel a koncepciót a honlapra, hogy folytassunk társadalmi vitát! Az a lényege a társadalmi vitának, hogy mindenki el tudja mondani a véleményét, azért nem igazán világos, hogy most pontosan ebben a disszonáns elképzelésben melyik kérését kövessük: most vonjuk vissza, vagy hogy legyen társadalmi vita, mert a kettő üti egymást.

Szerettük volna megtisztelni önt is és mindenkit, aki ebben a vitában részt kívánna venni, hogy már a koncepcióról is társadalmi vitát folytatunk, nem előrántunk a fiókból egy normaszöveget, nem azt mondjuk, hogy ez lesz az új törvény és pont, hanem már a koncepcióról is folytassunk társadalmi vitát.

(16.20)

Szívesen értekeznek arról hosszabban, hogy tulajdonképpen mi is van ebben a koncepcióban, de ha megengedi, inkább csak így megmutatnám önöknek *(Felmutat egy iratot.)*, ez van fent a minisztérium honlapján. Itt tíz pontban foglaltuk össze a legfontosabb teendőket.

Ebben egyébként hangsúlyosan - szó szerint - a következő mondat van benne: „az aktív természetvédelem a fenntartható erdőgazdálkodás keretében”. Ön félreérti ezt a helyzetet, tisztelt képviselő úr, nem szembeállítani szeretnénk, hanem pont szeretnénk feloldani azt a konfliktust, ami adott esetben erdőgazdálkodás és természetvédelem között van. De azt a tényt nem lehet elvitatni, hogy az erdőknek alapvetően hármas funkciója van: van egy védelmi funkciója, van egy közjóléti funkciója, és van egy gazdasági funkciója. És mind a háromnak nagyon fontos szerepe van, a három között meg kell találni az egyensúlyt, ami egyébként most a törvényben nem jelenik

meg. Vagy nem jelenik meg az a különbség sem, hogy a kétmillió hektár magyarországi erdőből egymillió hektár magánerdő-tulajdonos van, akik profitot szeretnének termelni, akik használni szeretnék a saját erdejüket, nagyon díjazták a közjóléti funkciót meg minden védelmi funkciót is, de mégiscsak a saját tulajdonáról van szó. A jelenleg hatályos törvényben nem válnak el egymástól megfelelően a különböző rendeltetésű erdők. A jóléti erdők nem válnak el a gazdasági funkciójú erdőktől, vagy mondjuk, per pillanat nem igazán tudjuk kezelni azt az erdőterületet, amit egyébként ipari méretben, kombájnnal aratnak, mert energiaültetvénynek hívjuk. Ezek között mégiscsak meg kell találni a különbséget, és pontosan le kell tudni írni, hogy mit szeretnénk, hogyha ezekben az erdőkben tennénk.

Azt a tény pedig szeretném szintén a figyelmébe ajánlani, hogy az a rossz szellemiség, ami a jelenleg hatályos erdőtörvényben benne volt... - megjegyzem egyébként, ezt ön is megemlítette, és ebben egyetértünk, hogy nem az erdészekről kell védeni az erdőt, és nem is az erdőtulajdonosoktól kell védeni az erdőt, mert neki jól felfogott érdeke, hogy vigyázzon rá és minél több profitot termeljen belőle. Az erdészek meg évszázadok, évezredek alatt alakították ki ezt az erdősültséget, ami egyébként most Magyarországon megvan. Tehát az új törvényben a hármas funkciók közötti egyensúlyt próbáljuk megkeresni, erre teszünk javaslatot egy tíz pontból álló, nagyjából tízoldalas koncepcióban, amit feltettünk társadalmi vitára.

Zárójelben szintén szeretném felhívni a figyelmét, hogy ezt az anyagot a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara véleményezte, támogatta, az Országos Erdészeti Egyesület az egyik kidolgozója volt, ami a legrégibbi magyarországi egyesület, 150 éves. A Magán Erdőtulajdonosok és Gazdálkodók Országos Egyesülete támogatta, a fagydálkodók országos egyesülete támogatta. Konferenciát szerveztünk már a koncepciójáról is, ahol nagyon érdekes viták alakultak ki. És valóban úgy van, ahogy ön említi, van még nagyon sok vitapont.

Csak azt szeretném kérni, hogy egy picit tekintsünk rá erre, és vegye a fáradságot, olvassa el ezt az anyagot, mert nem egymással rivalizálnak ezek a funkciók, hanem pont egymást szeretnék segíteni. A társadalmi vita meg pont arról szól, hogy mindenki el tudja mondani a véleményét.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elnök úr, az államtitkár úr nem akarja, hogy elfogadjam, tehát nem tett semmi olyat, amivel azt szeretne volna. *(Dr. Bitay Márton Örs: Ez igaz.)* Államtitkár úr, miután fogunk még egy darabig idejárni, hadd mondjam el, hogy a Házaszabály 42. §-a nem írja elő, hogy szó szerint kelljen elmondanom. Új tény nem közölhe-

tek, és nem is közöltem semmilyen új tény az interpellációmban. Majd megszokja ezt a műfajt, tehát hogy ez szükséges.

A koncepció: azt mondja, hogy a koncepció mire való. Pont arra céloztam a kérdéssel, hogy ez a koncepció nem alkalmas megtárgyalásra, és nem alkalmas így társadalmi vitára. Most nyilvánvalóan megint azzal jön, mint a földprivatizációnál, hogy az agrárkamara meg a Magosz, meg saját maguk, az ifjúsági tagozatuk megtárgyalta és ez volt a koncepció. Ez elfogadhatatlan! Szakmai szervezetekre lenne szükség; a szakmai szervezetek nem tudnak... Az önkormányzatokról egy szót nem szólt, hogy miért vonják el a jogait az önkormányzatoknak, amelyek helyi védett területeket hoznának létre. És miután azt mondja, hogy saját tulajdonáról van szó: tudjuk jól, hogy lehet tulajdonosnak kezelni ezeket, de ennek ellenére nem jogosít fel valakit, hogy a jogszabályokat átlépje.

Önök az ön által említett három funkcióból a gazdálkodáshoz való jogot és a profitmaximalizálást tartják elsődlegesnek ebben a koncepcióban. Ez az, ami elfogadhatatlan, hogy a természetvédelemből, az ökológiából, a közjóléti funkciókból csak egy díszmasnit tesznek egy teljesen alkalmatlan, rossz javaslatra. Ezért kell visszavonni a koncepciót. Köszönöm szépen. *(Dr. Bitay Márton Örs: Taps! - Közbeszólások a Fidesz soraiból: Tapsolja meg valaki! - Nincs itt Szél Bernadett!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el a választ.

Nyomon követtük a szöveget, és bizony van benne új elem. Nem akarok itt vitát nyitni erről, tessék majd ellenőrizni, hiszen pontosan államtitkár úr követte a szöveget, és bizony beemelt új elemet, ami nem volt eredetileg a szövegben. *(Sallai R. Benedek: Nem is!)* Kéretik újólággal figyelembe venni, Sallai képviselő úr, a kötött műfaj szabályait!

Tisztelt Országgyűlés! Kérem szépen, elfogadják-e az államtitkári választ? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - Sallai R. Benedek: Nem! - Derűtség a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 103 igen szavazattal, 31 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta. Köszönjük szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Kucsák László, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Meghallotta-e a kormány a pedagógusok szavát?**” címmel. Kucsák László képviselő urat illeti a szó.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt hetekben a pedagógusok részéről több kritika érte a köznevelés helyzetét. Látva a vitás, a megoldást igénylő ügyeket, miniszter úr országos konzultációról döntött, amelynek keretében tankerületenként fórumokat tartva kívánta kikérni a pedagógusok véleményét, hogy e konzultáció eredményeképpen

pontosan feltérképezhesse a pedagógusokat feszítő problémákat, összegyűjtse észrevételeiket, javaslatokat. Nyilvánvaló: a pedagógusok azt várják, hogy észrevételeik ne sikkadjanak el, megnyugtató válasz szülessék a felvetéseikre, és érthető türelmetlenség is tapasztalható részükről. Ezért nagy nyomás nehezedik a köznevelési kerekasztalra, a felállt munkacsoportokra, ugyanakkor a kapkodó megoldások hibákat szülhetnek.

Mindezek miatt is érthetetlen a pedagógus-szakszervezetek viselkedése, amelyek - és vezetőik is - pontosan tudják, hogy a megoldások csak tárgyalással mellett szülehetnek meg, és azzal, hogy nyomásgyakorlási szándékkal kivonulnak a kerekasztal munkájából, lemondanak arról, hogy a pedagógusok szempontjait megjelenítsék. Lehetetlen nem gondolni arra, hogy a szakmai indokokon túli megfontolások is mozgatóják őket, különösen, ha felidézzük, hogy a szocialista kormányzás alatt, amikor 2010-re az oktatásra fordított állami támogatások nominálisan nem érték el a 2003-as szintet, hallgattak.

Szakszervezetekkel vagy nélkülük - mindez nem változtat azon, hogy a pedagógusok felvetéseivel érdemben kell foglalkozni, és a tárcának olyan megoldásokkal kell előállnia, amelyek megnyugtató és szakmailag jó válaszokat adnak a kialakult helyzetre.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hányan vettek részt a megtartott tankerületi fórumokon, és milyen eredményei voltak ezeknek? Az Emberi Erőforrások Minisztériuma beemeli-e a fórumokon elhangzott felvetéseket a köznevelési kerekasztal munkájába? Várható-e, várhatók-e az észrevételek alapján érdemi intézkedések, döntések a kormány részéről? Ha igen, milyen ütemezéssel számíthatunk változtatásokra? Tisztelettel várom válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kucsák képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A köznevelési konzultációk során egy olyan párbeszéd zajlott Magyarországon a köznevelés rendszerén belül, amelyre valószínűleg emberemlékezet óta nem volt példa, hogy minden magyarországi iskolának az igazgatóját, pár pedagógusát, sok helyen szülőket is, diákokat is tankerületi vezetők párbeszédre hívtak, sok esetben voltak ott a KLIK országos vezetői, helyettes államtitkárok vagy az első nyitó alkalommal Miskolcon Balog Zoltán miniszter úr is, és közvetlenül nyílt lehetősége minden magyarországi iskolaigazgatónak, hogy elmondja a véleményét, elmondja a javaslatait 198 tankerületi fórumon arról, hogy ő mit tart a legfontosabb kérdésnek, a legfontosabb problémának, amit a köznevelés rendszerében meg kell oldani.

Ezen a 198 tankerületi fórumon összességében 2207 iskola képviselői vettek részt, és ahogy mondtam, volt olyan intézmény, ahol ketten-hárman, de volt olyan intézmény, ahol 11-12-13-an is eljöttek és kifejtették az álláspontjukat. Összességében az észrevételek, javaslatok száma, ami elhangzott, 4538, és ezt a több mint négy és fél ezer javaslatot a tankerületekben összesítették, a KLIK-nek továbbították.

(16.30)

A köznevelési kerekasztal első ülésén, szűk három héttel ezelőtt, ismertetésre is kerültek ezek a javaslatok, ott voltak a kerekasztalon ezek az összefoglalók, és mindenki, aki részt vett az ülésen, láthatta, hogy mi az, amit a legtöbbször, második legtöbbször, harmadik legtöbbször említettek a pedagógusok és az iskolaigazgatók, csoportosítva is, akár a tartalmi kérdésekkel kapcsolatban, a KLIK-kel kapcsolatban, a finanszírozással és más kérdésekkel kapcsolatban mi volt az, ami a legtöbbször került említésre. Ezek alapján, illetőleg a tárca korábbi ismeretei alapján, valamint a köznevelési kerekasztalon megjelenő szervezetek véleménye alapján négy csoportba sorolta a kerekasztal azokat a feladatokat, amiket el kell látni. Az első az azonnali feladatok, és utána az első, második és harmadik prioritás szerinti, különböző időzítésű feladatok.

Az azonnal megoldandók közé tartozik a KLIK közbeszerzési, beszerzési folyamatainak az átalakítása, a KLIK költségvetésének az átalakítása, az esetleges jövedelemelmaradások rendezése - hozzáteszem, hogy ezek természetesen nem közalkalmazotti jövedelmek, mert azok mindig kifizetésre kerültek -, a nyugdíjas kort elérők foglalkoztatása az adott időszak, tanév végéig, a tanfelügyeleti önértékelési folyamatok egyszerűsítése. Ez utóbbi meg is történt, hiszen egyharmadára sikerült visszanyesni a pedagógusokat a minősítéssel kapcsolatban érintő adminisztrációs terhet.

Az első prioritáson felsorolt feladatokat 2016. szeptember 1-jéig kell megoldani. Ez azt jelenti, hogy itt a tavaszi törvényalkotó munkában és a nyár eleji kormányrendeletet alkotó munkában kell hogy megjelenjen, hogy már a nyár folyamán hatályba lépjen, és szeptember 1-jétől alkalmazásra is kerüljön. Ebből a legfontosabb a KLIK működésének az átalakítása, hiszen ez az egy központ hosszú távon valószínűleg nem szolgálja a hatékony működést, ezt át kell alakítani; a finanszírozás, a decentralizáció kérdései, a szervezeti rugalmasság, a különböző folyamatoknak a menedzsmentszemléletű működés érdekében való átalakítása, a KLIK és az iskola közötti hatáskörök újraszabályozása, a KLIK és az önkormányzatok közötti, a fenntartás melletti működtetés kérdéseinek, ennek az egyfajta kettős felelősségnek a rendezése, hiszen a sajtóban is olvasható visszajelzésekből úgy látjuk, hogy ez a 3 ezer fő fölötti településeken sok esetben nem működött jól, ezt egységesebbé kell

tenni. Fontos ennek a rendezése, valamint a foglalkoztatási kérdések áttekintése.

Az időbe már nem fér bele, de ezt követik a 2017. január 1-jétől és a későbbi, hosszabb távon megoldható feladatok, amelyeken a munkacsoportokban összességében száz szakember dolgozik. Kérem, hogy fogadja el a válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem Kucsák képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen az elmondottakat. Talán nagyon sokan egyetértünk itt a parlament patkójában abban, hogy az oktatás-nevelés kiemelt fontosságú nemzeti ügy, és remélem, abban is sokan egyetértünk, hogy mindez nyugodt és kiegyensúlyozott működésű intézményrendszerben kell megvalósuljon úgy, hogy a tevékenység fókuszában, középpontjában folyamatosan és kiemelten a gyerekeknek, a fiataloknak kell állniuk, és annak, hogy ők, tehát a gyerekek és a fiatalok versenyképes tudás birtokosaivá válhassanak.

Nagyon remélem, hogy higgadt tárgyalásokon alapuló intézkedésekkel ezek a célok megvalósíthatók lesznek. Ennek szellemében köszönöm és elfogadom a válaszat. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kucsák képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Pénzért minden?**” címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. 2013 óta mintegy 250 milliárd forintos nagyságrend az a pénzüsszeg, amely tekintetében letelepedési kötvényeket árultak. Ezen letelepedési kötvények nyilván azt hozzák magukkal, hogy mivel offshore cégeken keresztül történik a dolog, ezért a haszon, a hozam egy jelentős részét ők viszik el. Most ott tartunk, hogy egy 300 ezer eurós letelepedési kötvényből 34 ezer eurót visznek el az offshore cégek egy letelepedési kötvény kapcsán, plusz még egy 40-60 ezer eurónyi adminisztrációs költség címén történő nagyságrendet. Magyarul, egy letelepedési kötvény után mintegy 25 millió forintos nagyságrendet kaszálnak ezek az offshore cégek. Tudjuk, a Gazdasági bizottság hagyta jóvá, hogy mely cégek lehetnek ezek, eredeti állapotban hét ilyen volt, most háromnál-négyenél tartunk, és a Gazdasági bizottság elnökét is ismerjük, itt a parlament falai között is találkoztunk vele, most propagandát csinál - Rogán miniszter úrnak hívják.

Az alapvető problémám ott van, hogy 2003 óta ezen letelepedési kötvények kapcsán hat, azaz hat darab elutasítás fogalmazódott meg. Mintegy 3 ezer darab letelepedési kötvényt adtak el, és mellette a

családtagok olyan 5 ezren vannak, tehát összességében mintegy 8 ezren érintettek a történetnek. Szeretném jelezni, hogy ezzel szemben példaként 2014-ben és 2015 első felében 713 fő kapott menedékjogot. Szóval, pénzért minden, egyébként meg mindenki menjen oda, ahova a fideszesek gondolják - körülbelül ez a rendszer működik.

No de a galádság a történetben igazából az, hogy mindezek mellett, mint ahogy mondtam, ebből a 300 ezer euróból 34 ezret direkt módon az offshore cégek tesznek el, azt nem tudom, hová, nem tudom, kikkel osztoznak vagy kiknek osztanak vissza, de ugye balga módon senki nem gondolja ebben az országban, hogy ez mind az ő hasznuk. Ilyen értelemben azt tudom csak mondani, elfogadhatatlan mindaz, amit ezzel kapcsolatban csinálnak, már csak azért is, mert kötvényről van szó, és ha kötvényről van szó, ezt vissza kell fizetni, a visszafizetést meg az emberek fogják megtenni, még azt is, amit az offshore cégek haszonként élveznek.

Miért kellene ezek a közvetítő cégek? Miért jutnak gyakorlatilag diszkont áron a kötvényekhez? Miért van a busás közvetítői haszon? Fizet-e az állam közvetítői járulékot? És hol vannak a nemzetbiztonsági kockázatok ebben a kérdésben? Hogyan áll a rendőrségi nyomozás egy konkrét ügyben, a VolDan Ltd. és az S&Z Program Ltd. kapcsán? Ezeket szeretném viszonylag tisztán látni. Államtitkár úr, remélem, hogy ebben kellő felvilágosítást tud adni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először egy ténybeli módosítást szeretnék tenni. Az elhangzottaknál nincsenek offshore cégek, és azért nincsenek offshore cégek, mert a pályázatnál fel kell fedni a tulajdonosi viszonyokat, és mindenki tudhatja, láthatja, hogy ki ennek a tulajdonosa. Az offshore cég az, ahol nem tudjuk, hogy ki a tulajdonos. A jelen esetben mindegyik esetben tudjuk, hogy ki a tulajdonos.

Miután hat kérdést tett fel, ha megengedi, konkrétan rátérek a kérdéseire.

Miért van szükség közvetítő cégekre? Azért van szükség közvetítő cégekre, tisztelt képviselő úr, mert a letelepedési kötvényt vásárlók nem Magyarországon élnek, hanem valamelyik országban a világon, tengerentúl, és nyilvánvalóan az adott országban kell értékesíteni ezt a lehetőséget. Ahhoz, hogy adott országban tudjuk értékesíteni, ismerni kell az ott élő emberek szokásait, kultúráját, befektetési gondolkodásmódját, és ahhoz általában kell egy iroda, valamint számítógép és program, hogy ezt a szolgáltatást lehessen biztosítani az adott irodán. Ha ezt az állam végezné, nyilván jelentős befektetést kellene eszkö-

zölnie, így viszont, hogy külső cégek végzik ezt, az államnak az adófizetők pénzéből erre nem kell külön befektetést, pénzt fordítania.

Miért juthatnak diszkont áron a letelepedési kötvényekhez a közvetítők? Azért, mert ha valaki állampapírt vásárol, annak az állam részéről valamilyen költsége van: vagy kamatokat fizetünk az állampapírok után, vagy a másik módszer, hogy diszkont áron értékesítik, és akkor az államnak lényegében a különbözetet kell költségként viselnie. Olyan nincs, hogy valaki évekig ad pénzt a magyar államnak, és annak semmilyen költsége nincs az állam részéről. Ezért van az, hogy az államnak úgy, mint más állampapírok vonatkozásában, itt is felmerült költsége.

Miért tehetnek rá busás közvetítői hasznot? Az államnak, a magyar államnak ehhez semmi köze nincs. Létrejön egy üzlet az értékpapírt vásárló, a befektetési kötvényt vásárló magánszemély nem magyar állampolgár és egy értékesítő cég között. Ketten állapodnak meg abban, hogy annak a külföldi magánszemélynek ez az üzlet mennyit ér, mennyi költséget bír el. Jelzem egyébként, hogy más országokban is vannak ilyen lehetőségek, és a külföldi állampolgár nyilvánvalóan el fogja dönteni, hogy ha ez Magyarországon drága, akkor más ország befektetési kötvényét fogja megvásárolni.

(16.40)

Fizet-e az állam a közvetítő cégeknek közvetítői járulékot? Erre nagyon egyszerűen tudok válaszolni, amit ön is tud: nem fizet. Hogyan alakulnak a nemzetbiztonsági kockázatok? A nemzetbiztonsági kockázatok az Alkotmányvédelmi Hivatal ellenőrzi, ha az szükségesnek látszódik, és ő tesz erről jelentést. Egyébként nemrég ezt meg is tette az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottsága előtt, külön napirend volt ez a kérdés, és beszámolt róla az Alkotmányvédelmi Hivatal. Hogyan áll a rendőrségi nyomozás nevezett cégek kapcsán? Azt tudom önnek mondani, hogy nincs nyomozás. Feljelentés van, és a rendőrség feljelentéskiegészítésre szólította föl a feljelentőket.

Szeretném még önnek elmondani, hogy nem egyedi példa az, ami Magyarországon van. Nemzetközi példa van rá, sőt mi ezt tanulmányoztuk is. Így Ausztriában, Cipruson, az Egyesült Királyságban, Görögországban és Máltán, Portugáliában is alkalmazzák ezt a módszert arra, hogy a letelepedést elősegítsék az adott országban. Köszönöm megtisztelő figyelmét, kérem válaszom elfogadását. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai államtitkár úr. Kérdezem a képviselő urat, jegyző urat, elfogadja-e a választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, mindenre nem sikerült azért válaszolni, itt a cégek jóváhagyásával, a jogosítványok megvonásával, Rogán Antal személyes szerepvállalásával,

sok minden egyéb mással kapcsolatosan *(Tállai András: Nem volt kérdés.)* adós maradt államtitkár úr. De nem is vártam tőle, hogy sikerrel jár ebben a dologban.

Tudja, mintegy 80 000 millió forint az a hozamhaszon, amit ezen a 3 ezer, illetve a családtagokkal együttesen 5 ezer tartózkodási engedélyen, letelepedési kötvényen nyernek egyesek. Azt kell mondanom, hogy nyilván ez az emberek agyában nem más-ként csapódik le, mint ha egy lopásalapú kormányzás zajlik, akkor a fideszes végrehajtói ezeknek a folyamatoknak busásan tömik meg a zsebüket, miközben az országban az EU-n kívüli országokból pénzért mintegy 8 ezer ember kap letelepedési engedélyt. Pénzért mindent lehet, mindent a haveroknak főleg.

Az adófizetők fizetik meg majd utólag, öt év múlva mindezt, amit ezek a cégek elvisznek, és még nem tudni, ki mindenki más. Hát, elnök úr, ebből kifolyólag ez a válasz messze nem elfogadható. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Horgász, halász, közvélemény, tudják mi a közös mindhárunkban? A kormány csúnyán becsapta őket!”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! 2015 végén a kétharmad hiányában keresték az ellenzékkel a konszenzust, hogy átmehessenek azok a módosítások, amelyek végeredményeként a Magyar Országos Horgászszövetségen keresztül rendezhetik el a természetes vizek kezelését. Rengeteg ígéret elhangzott, de nézzük meg, hogy mi lett a valóság: hal és gazda nélkül maradt horgászterületek, munka és jövő nélkül maradt halászcsaládok és átvert emberek. Ez a kézzelfogható eredménye az önök természetes vizeken történő ténykedésének.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben Gelencsér Attila váltja fel.)

De nézzük azt is meg, hogy ki a káosz és politikai háttéralkuk nyertese: a bizonytalanságot kihasználó rapsic, az óshonos halakat kiszorító invazív fajok, na és persze a Fidesz közeli egyesületek, társaságok. A januártól senki földjévé tett természetes vizek kifosztása hatalmas ütemben kezdődött el, félipari módszerekkel tömegesen fogták ki telelőhelyeikről a halakat, a rablóbandák egymás között osztották föl a folyószakaszokat, tették tönkre évek, évtizedek munkáját, nem

kímélve védett halakat, sérülékeny populációkat sem. Állami víz- és halvédelem szintjéről pedig ne is beszéljünk, teljesen felesleges, az a nullához közelít. Sőt, a horgászoknak is komoly panaszuk vannak, mire ugyan megkötöttek majd a legtöbb területen a megállapodások, egy teljes horgászszезон kiesik, hiszen lassan eljön jó néhány fajra a tilalmi időszak. A kormány és a Mohos felelőssége megkerülhetetlen. Egymásnak ugrasztottak horgászt és halászt, haltermelőt és telepítőt, időst és fiatalot, hobbiját űzőt és természetvédőt, miközben a valódi ellentét nem közöttük feszül. Azt is ígérték, hogy a hagyományos, a vizeket nem kizsákmányoló halászat megmaradhat bizonyos keretek között. A több száz érintett család nem szeretne múzeumokba költözni, nem egy régi, lesajnált életmód utolsó példái. Az ő tevékenységük a XXI. század körülményei között is beépíthető. Ki fog szelektíven halászni? Kik fogják az invazív fajokkal felvenni a versenyt? És talán, ami a legtöbbünket érinti, hogy fogunk helyben fogott halat enni egy tó- vagy folyóparti étteremben? Miből lesznek hal alapú gasztrofesztiválok ellátva? Tudom, tudom, önöknek ez nem gond: majd veszünk külföldről.

Mindezek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, miért nem történt meg időben a természetes vizek átadása, átvétele, ki ezért a felelős. Mi lesz ennek a következménye? Ki és hogyan kárpótolja a kifosztott vizeket? Mikortól lesz érdemi halórzés? Mi lesz a halászokkal? Bocsánatot kérnek az érintettektől? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Bitay Márton Örs államtitkár úrnak.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon sajnálom, hogy átterelődik ez a téma egy politikai kommunikációra, mert azért korábban tudtunk szót érteni. A legutóbbi módosításnál is, azt gondolom, nem véletlenül szavazta meg a Jobbik frakciója is a törvény módosítását. Az az előtti szavazásnál pedig egy óvatos tartózkodással, néhány apróbb kérdésre, ha itt jól figyeltem az akkori vitánkat, fenntartva, de mégiscsak támogatták azt a módosítót, most meg egy ilyen nagyon erősen politikai színezetet ad a dolognak.

Az első és legfontosabb, amit szeretnék kiemelni, hogy számos csúsztatás vagy félreértés van az ön által elmondottakban. Azt mondja szó szerint: azt is ígérték, hogy a hagyományos, a vizeket nem kizsákmányoló halászat megmaradhat bizonyos keretek között. Ezt sosem ígértük, kedves képviselő úr, nincs is ilyen benne a törvényben. Kizárólag az ökológiai célú és a kizsákmányoló, rekreációs célú halászatot engedi a törvény. Semmilyen más halászatot a természetes vizeken nem enged a törvény, és ebben volt is konszenzus közöttünk, hogy ide eljutottunk.

Szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy bár valóban ez problémát okoz annak a 250 halásznak, aki a természetes vizek halászati jogát gyakorolta az

utóbbi évtizedekben, de mégiscsak ott van a serpenyő másik oldalában 350 ezer horgász és egy ökológiai szempont. Az ökológiai szempont pedig az nevezetesen, hogy ezeken a természetes vizeken azt a típusú hústermelő nagyüzemi halászatot nem lehetett már fenntartani a XXI. században.

Szeretném azt is világossá tenni az ön interpellációjával kapcsolatban, ami szintén egy csúsztatás, hogy az állami halórszolgálat nem működik. Az állami halórszolgálat működik, nagyon komoly költségvetéssel működik. Ezt a költségkeretet meg is növeltük már, és természetesen mindent elkövetünk annak érdekében, hogy minél jobban visszaszorítsuk a rapsictevékenységet. De azt ön sem gondolhatja komolyan, hogy azt meg lehet humán erőforrással vagy anyagi háttérrel, hogy minden egyes folyómenterhez egy halórt állítson akár állami, akár egyesületi szinten az, akinek feladata ezt a területet őrizni.

Szeretném arra is felhívni a figyelmét, hogy több mint 400 vízfelületre megkötöttek már ezek a szerződések, több mint 400 vízfelületnek megkezdődött a horgászati célú hasznosítása, pont azoknak a problémáknak az elkerülése végett, amit ön is itt az interpellációjában volt szíves nekünk megemlíteni.

Összességében arra szeretném kérni önt, vagy azt javasolnám, hogy térjünk vissza arra a szakmai kommunikációra, amit a törvények elfogadásakor ön is tanúsított, és a Jobbikkal szót tudtunk érteni ebben a kérdésben. Térjünk vissza ahhoz a beszédhez, ahhoz a szakmai hozzáálláshoz, ami arról szól, hogy a természetes vizeken ezt a típusú nagyüzemi halászatot nem lehet fenntartani. Közös megállapodtunk abban, hogy a horgászati célú hasznosítást szeretnénk előtérbe tolni. Abban szeretném kérni az ön támogatását is, akár az interpellációja kapcsán is, hogy ne riogasson ilyenekkel, nagyüzemi módon lehalászni rapsicoknak a természetes vizeket, amit ön itt elmondott. Ez egyébként fogalmilag is per pillanat kizárt, nemcsak azért, mert működik az állami halórszolgálat, bár kétségtelen, hogy előfordulhat, hogy ezt azért ki tudják játszani, de azokat a módszereket, amikkel ezt meg lehetett tenni, a büntető törvénykönyv szabályozza. És egyébként nincs is erre sem bejelentés, sem példa, hogy ilyen előfordult volna. Ha tud ilyet, akkor arra kérem, hogy konkrétan segítse a mi munkánkat. Természetesen elkövetünk mindent annak érdekében, hogyha ilyet lát.

Tehát arra szeretném kérni önt, hogy térjünk vissza abba a konszenzusba, amiben már megállapodtunk, a horgászati célú hasznosításba és abba a hasznosításba, ahol több mint 400 esetben már megkötöttek ezekre a vízfelületekre a hasznosítási jog. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

(16.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bitay államtitkár úr. Megkérdem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Az államtitkár úr nagyon ügyesen kerülte azokat a témákat, amiket felvettem, és csak azokra fókuszált, amelyekben egyetértünk, azokban továbbra sincs vita közöttünk.

Azonban nem véletlenül volt az, hogy megszávtuk ezt a törvényt, hiszen jó néhány módosító indítványom kapcsán, amely éppen a halászatról szólt, azt ígérték, hogy különböző rendeletekben, más módon kezelni fogják, és megmaradhatnak azon speciális esetekben, amiket ön is felsorolt. Ma ez sem működik. Tíz állami halór van, államtitkár úr, és amíg önök nem adták át ezeket a területeket, addig erre a tíz emberre bízta az egész országot. Nem véletlen, hogy a szárnyas és szárnyatlan kormoránok ekkora pusztítást tudtak végezni egyébként a halpopulációban. Úgyhogy ezekre vártam volna érdemi választ, és arra, hogy a horgászoknak azt ígérték, hogy január 1-jétől rendezett körülmények között folyhat a horgászat minden természetes vízben. Ehhez képest, a saját beismerése szerint is, még csak a töredékénél tartanak. Úgyhogy a választ ezek miatt nem tudom elfogadni. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadják-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Sallai Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miért nem vehetnek igénybe a közalkalmazottak adósságtörlesztési támogatást cafetériaként?”** címmel. Az interpellációra, a miniszterelnök úr megbízásából, a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügyi miniszter úr kérésére Völner Pál államtitkár úr fog majd válaszolni. Sallai Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Miniszter Úr és mindenki más, aki itt van! Az Európai Unió Bírósága múlt héten a közösségi jogba ütköző cselekedetnek ítélte az Erzsébet-utalvány és a SZÉP-kártya bevezetését. A Fidesz akarnokságának és dilettáns törvényalkotásának köszönhetően tehát elkaszálták a jelenlegi cafetéria-rendszer két fő elemét.

Ez az esemény még inkább felértékeli azokat a cafetériaelemeket, amelyeket már nem érint a döntés. A cafetéria véleményünk szerint fontos eleme a bérezésnek, mert az állam így tudja kedvezményes vagy adómentes formában támogatni azokat a juttatásokat, amelyeket társadalmi szempontból fontosnak tart, mint az étkezés, a kulturálódás, a pihenés, az egészségügyi és nyugdíj-öngondoskodás.

Különösen az alacsonyabb... *(Derültség a Fidesz padsoraiból.)* alacsonyabb bérekből élőknek fontos

ez a juttatás, hiszen ott a munkaadó minden fillért megnéz, és maximálisan kihasználja az adómentesen adható juttatásokat, ezért is sújtja az alacsony bérű, országos verejtékekkel húzó dolgozókat a Fidesz számos intézkedése, amivel a kafetériát szűkítették az utóbbi években.

2014. évben hiteltörlesztési támogatást is adhat a munkáltató adómentes juttatásként, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 1. mellékletének 2.7. pontja alapján, a juttatás azonban sokak számára mégsem vehető igénybe. Sok közalkalmazott és köztisztviselő tapasztalhatta, hogy hiába az elvi lehetőség, az éves cafetériakeret megállapításakor mégsem ajánlják fel nekik ezt a lehetőséget. A probléma gyökere az lehet, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény az szja-törvény 71. §-ára hivatkozik, amikor a cafetériaelemekről beszél, és nem vesz tudomást a mellékletben szereplő elemekről. *(Folyamatos közbeszólások a Fidesz padsoraiból.)* Így a köztisztviselők elesnek egy egyébként adómentesen adható és a családoknak nagy segítséget jelentő juttatási formától.

Problémát jelent az is, hogy egyes évek juttatásai nem vonhatóak össze, azaz ha valaki végtörlesztene többévi juttatásból, nem teheti meg, nem spórolhat erre. Ezen is változtatni kellene.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az Európai Bíróság döntése miatt a cafetéria-rendszer egyébként is átalakításra szorul. Kérem, hogy ennek az átalakításnak a során bővítsék a köztisztviselők számára igénybe vehető elemeket a hiteltörlesztési támogatással, és tegyék lehetővé a cafetériakeretek többéves felhasználását erre a célra. Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm, elnök úr, a szót. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az ön által elmondott interpelláció előkérdése, hogy az Európai Bíróság döntése miatt a cafetéria-rendszer átalakításra szorul.

Felvetése az, hogy a rendszer átalakítása során a köztisztviselők számára igénybe vehető elemek köre bővüljön a hiteltörlesztési támogatással, valamint legyen lehetőség cafetériakeretek többéves felhalmozására, hiteltörlesztési célból.

Először engedje meg, hogy arra az állításra reagáljak, miszerint elkaszálták a jelenlegi cafetéria-rendszer két fő elemét. A magyar kormány továbbra is elszánt az Erzsébet-program megtartásában, emellett tudomásul veszi és tiszteletben tartja az Európai Bíróságnak a magyar cafetéria-rendszerről szóló döntését. Olyan cafetéria-rendszer kialakítása a célunk, amely megfelel az Unió követelményeinek, de legfőképpen tiszteletben tartja, figyelembe veszi a magyar emberek érdekét.

Egy sikeres, jól működő programról van ugyanis szó. Az elmúlt években 48 ezer munkaadó és több mint 2 millió felhasználó élt a program adta lehetőségekkel, valamint 58 ezer elfogadóhely jött létre. Ennek révén pedig több mint 600 ezer fő, ezen belül 300 ezer gyermek szociális üdültetését és pihenését tette lehetővé a program a korábbiakkal ellentétben, amikor ez magáncégeket gazdagított.

Az interpellációja második részére rátérve meg kívánom jegyezni, hogy a közszolgálati tisztviselők számára az adósságtörlesztési támogatás igénybevételére most is van törvény adta lehetőség, igaz, nem cafetériajuttatásként. A közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény tartalmazza a közszolgálati tisztviselőket megillető cafetériajuttatások felsorolását, amelynek értelmében a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott béren kívüli juttatások nyújthatók cafetériajuttatásként. Mivel ebben a felsorolásban nem szerepel, valóban nem ad lehetőséget arra, hogy cafetériajuttatásként, az éves cafetériakeret terhére lehessen igénybe venni lakáscélú hitelek törlesztéséhez nyújtható adómentes, vissza nem térítendő munkáltatói támogatást.

Ugyanakkor nem szabad, hogy elkerülje a figyelmünket, hogy a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvény azonban a kormánytisztviselők részére az éves cafetériakereten kívül nyújtható egyes további, visszatérítendő, illetve vissza nem térítendő szociális, jóléti, kulturális, egészségügyi juttatásokról rendelkezik, és nem tartalmazza ezen juttatások taxatív felsorolását. Ezért a lakáscélú munkáltatói támogatás nyújtására lehetőség van a hivatali szervezet vezetőinek döntése alapján, a személyi jövedelemadó törvény keretei között, az éves cafetériakereten kívül, az egyes juttatások körében, az adott intézmény rendelkezésére álló anyagi források terhére.

Ez alapján tehát a hatályos jogi környezetben is lehetőség van az ilyen módon hiteltörlesztésre is nyújtható adómentes, vissza nem térítendő munkáltatói támogatás nyújtására a közszolgálati tisztviselők részére. Ez a támogatás nincs is az éves cafetéria összegéhez kötve, ennek összege akár ennél több is lehet.

A fentiek a közalkalmazottakra úgy ismerhetők meg, hogy a közalkalmazotti törvény nem rendelkezik a közalkalmazottak béren kívüli juttatásairól, de nem is tiltja meg. A döntés tehát ebben az esetben is az intézményi vezetők kezében van. Amennyiben a költségvetési szervnek van elegendő szabad forrása, az adómentes lakáscélú támogatás juttatásának nincs jogszabályi akadálya. És még egyszer szeretném megismételni, hogy a kormány elkötelezett ezeknek a programoknak a folytatásában, és az a fajta elkaszálás, amit ön említett, kizárólag a külföldiekre érintő megszorítások tekintetében él. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Völner államtitkár úr. Kérdezem Sallai képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elnök Úr! Sajnos nem tudom elfogadni, tekintve, hogy az államtitkár úr által elmondottak csak lehetőségeket teremtenek, és nem jelentenek jogszabályi kötelezettségeket arra, hogy segítsünk a kormánytisztviselőknek, illetve köztisztviselőknek azon lehetőséggel élni, amelyek kedvezőbbé és jobbá tennék a jövedelmi viszonyaikat.

Mint ön is tudja, nem pusztán az önök kormánya alatt és az előző Orbán-kormány alatt, hanem az azt megelőző időszak óta nem volt érdemi bérrendezés ebben a szférában, és ennek megfelelően szükséges lenne, hogy az ilyen jellegű juttatásokkal a kormány szolgálatában álló alkalmazottak életminőségén javítani tudjunk.

Ennek megfelelően akkor lehetne elfogadni az ön által elmondottakat, hogyha a jogszabályi kötelezettségek megmaradnának arra, hogy a cafetériaszolgáltatások kapcsán, akár törlesztési célú, akár más célú hasznosításra, megmaradnának a lehetőségek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. Tehát a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadják-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

(17.00)

Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor látják végre be, hogy működésképtelen a KLIK?”** címmel. Kiss László képviselő urat illeti a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt gondolom, mindenki egyetért, aki a teremben itt van, hogy a lehető legaljasabb dolog a gyermekeink jövőjének a tönkretétele, a jövőjükkal való játék, az iskolák tönkretétele. Az elmúlt időszakban, az elmúlt években hatalmas küzdelmet kellett nekünk is vívni, hogy megtudjuk, hogy mennyi a KLIK adóssága, de most már önkritikusan be kell vallanom, elismerjük, önöknek is nagy küzdelmet kellett vívni, hogy ezt megtudják, mert önök sem tudták pontosan. Most éppen 17 milliárd forint jött ki legutóbb. Ez ijesztő nagyságrend. Fogalmuk sincs azonban a mai napig arról, hogy hogyan működik ez a rendszer és mennyiből. Jól mutatja, hogy nem szervezeti, finanszírozási vagy működési keretek korrekciójára van szükség a rendszerben, hanem a teljes KLIK felszámolására. Arra lenne szükség végre, hogy beismerjék, hogy hibáztak, elnézést kérjenek a tanároktól, a szülőktől, a gyermekektől. Nem is értem, hogy gondolhatták azt, hogy ez működni fog.

Az elmúlt hónapok történései viszont azt mutatják meg, hogy önök nem értik vagy nem akarják megérteni, hol hibáztak. A rendszer működésképte-

lensége, az intézményfenntartó olyan mértékű centralizációja, amely minden normatív szabályt nélkülöz, veszélybe sodorja egy generáció teljes tanszabadságát. A Fidesz oktatásirányítói a finanszírozási modellt a fenntartó szervezet szintjén nem alakították ki sem a KLIK, sem a tankerületek, sem az intézmények kapcsolatában. Ebben a rendszerben - ez egy felülről irányított rendszer természetesen - a gazdálkodási önállósággal nem rendelkező tankerületek és a politikai vezetés között sincs semmilyen eljárásrend, semmilyen kialakított finanszírozási rendszer. Pillanatalapú költségvetési tervezés folyik, gazdálkodás címén csak technikai kifizetések történnek, az is nagyon rosszul számítva. Hogy gondolhatná bárki, hogy ez működőképes, hiszen sem a tankerületek, sem az iskolák nem gazdálkodnak érdemben? A kialakított rendszer romló eredményeket, országos felháborodást eredményez. Már odáig mentek el az elkeseredett szülők, hogy nem viszik iskolába a gyermekeiket. Ma jól láthatjuk ennek az elkeseredésnek minden jelét számos iskolában.

Kérdezem ezért államtitkár úrtól, nem gondolják-e, hogy meg kellene hallgatni a hangokat, a véleményeket. Nem gondolják-e, hogy vissza kell adni az igazgatók szabad döntési jogait? Mikor látják végre be, hogy működésképtelen a KLIK? Mikor adják vissza végre az iskolát a gyermekeknek, a pedagógusoknak? Mikor szüntetik meg a működésképtelen KLIK-et? Mikor kapják vissza az önkormányzatok az iskolákat?

Köszönöm, hogy meghallgattak. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön azt mondta, tisztelt képviselő úr, hogy a 17 milliárd forintos adósság ijesztő. Hát még mennyire ijesztő akkor az az 1300 milliárd forint - 1300 milliárd forint -, ami 2010-ben volt, az intézményfenntartó önkormányzatok adóssága, amit szociális intézmények, oktatási intézmények *(Moraj az MSZP soraiból. - Tóbiás József: Az nem ebből van! - Gógös Zoltán: Kötvényből van, ne szórakozzunk, államtitkár úr!)*, egészségügyi intézmények alulfinanszírozottsága miatt kötvénykibocsátással, hitelfelvétellel, kölcsön felvételével *(Bangóné Borbély Ildikó: Kik voltak a polgármesterek?)* az önkormányzatoknál láthattunk, hiszen ennyivel finanszírozta a 2010-et megelőző években alul ezt az oktatási rendszert és a többi ellátórendszert az akkori kormányzat. *(Gógös Zoltán: Ezt ki írta le neked?)*, és közel 1300 milliárd forint adósságot termelt ez.

Ehhez képest ön azt mondja, hogy ez a 17 milliárd ijesztő. Hát akkor az önök kormányzása egy rémisztően ijesztő időszak Magyarországnak az ön

szavaival élve, hiszen akkor jóval nagyobb adósság volt az, amit az önkormányzatok - mint akkori intézményfenntartók - felhalmoztak. Ez mutatja azt, hogy az a rendszer, ami előtte működött, csődbe ment, egész egyszerűen évről évre egyre nagyobb adósságot halmozott fel maga előtt, nem volt kiút, nem volt perspektíva, hogy mi történjen ebben a rendszerben, csak azt lehetett látni, hogy ami adósság van az egyik évben, az nagyobb lesz a következőben, és még nagyobb, és még nagyobb, és még nagyobb.

Ezért volt szükség arra, hogy az állami intézményfenntartás belépjen, és az állam garantálja minden helyen az intézmények működését és a fenntartását, hiszen voltak olyan önkormányzatok, amelyek nem tudtak hitelt felvenni, mert nem voltak hitelképesek, nem volt annyi vagyonuk, nem volt annyi bevételük. *(Bangóné Borbély Ildikó: Hatodik éve kormányoztok!)* Ők 381 helyen, 381 feladatellátási helyen az intézmény bezárását választották az önkormányzatok nyolcéves tevékenysége alatt. Éppen ezért fogalmazódott meg a Magyar Szocialista Párt sorai között is, hogy 2010 szeptemberétől opcionálisan lehetőségként az állami intézményfenntartást is be kellene vezetni, de nem voltak ezzel egyedül önök sem, hiszen a Jobbik programjában is hasonló hangzott el, amely szintén egy fokozottabb állami egységes szerepvállalást írt elő.

A Fidesz-KDNP pedig a KLIK-en mint eszközön, mint intézményen keresztül valósította meg az iskolák állami fenntartását és éppen ezért a stabilitását. Ez volt az, ami életre hívta a KLIK-et. Amikor azt mondják, hogy meg kell szüntetni, sosem mondják azt, hogy mi lenne utána. Visszamenőnek abba a rendszerbe, tisztelt képviselő úr, amikor ekkora adósságok keletkeztek, és az önkormányzatok nem tudták fenntartani az iskolákat, csak hitelből, vagy 381 helyen bezárták? Arra az útra lépnének vissza, hogy megint a kistélepléseken az utolsó iskolát is bezárják, hogy az önkormányzatok teljes mértékben ismét eladósodjanak, és majd egyszer valamikor egy polgári kormány ismételen konszolidálja az önkormányzatokat? Önök ebbe a folyóba lépnének bele újra?

Mi nem ezt gondoljuk, mi nem ezt szeretnénk csinálni, hanem az állami fenntartáson, a KLIK szervezeti rendszerén szeretnénk javítani. Erre vonatkozóan pedig mindenkit meghívtunk egy nagyon széles asztalhoz, voltak ott szakszervezetek, intézményfenntartó központ, szülők, diákok, munkaadók képviselői, a Magyar Tudományos Akadémia képviselői és mindenki más, hogy közösen vitassuk meg, és már két kerekasztalon részt is vettünk. Persze, voltak olyan szervezetek, amelyek követelték, hogy ez jöjjön létre, mert bele akarnak szólítani a KLIK működésének az átalakításába, majd amikor megkapták a meghívót, akkor hirtelen bojkottot hirdettek, hogy mégsem vesznek részt. Vannak olyan szakértők, tisztelt képviselő úr, akik az elmúlt években nem százezer forintot, nem egymilliót, hanem százmilliókat kaptak

azért, hogy hozzájáruljanak az új rendszer kialakításához, ezeket a pénzeket felvették, ők maguk a rendszer kialakításához a saját munkájukkal hozzájárultak, majd most mindenféle alternatív kerekasztalon és platformokon éles szóval és éles kritikával illetik a felépült rendszert, azt, aminek a felépítésében ők is részt vettek.

(A jegyzői székben Hiszékeny Dezsőt
Hegedűs Lorántné váltja fel.)

Tudja, képviselő úr, ez olyan, mint ahogy ön rábízta egy építésre a terveket, hogy készítse el, felépül a ház, és utána az építész szidja önt, hogy milyen csúnya házat épített magának (*Az elnök a csengető megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), miközben ők szakértőként ebben közreműködtek. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padosorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Azt gondolom, hogy ne beszéljünk mellé, a KLIK rossz, és meg kell szüntetni. Azt meg pláne nem szabad hagyni, hogy az önök polgármesterének a kötvénymutyijait az oktatás és a pedagógusok nyakára ráraják, mintegy beállítva azt, hogy az oktatásnak és nekik köszönhető ez a költség. Ez nem így van. (*Dr. Rétvári Bence: Mi lesz utána? És mi lesz utána?*)

Az MSZP álláspontja most is az, ami korábban volt. (*Dr. Rétvári Bence: Mikor korábban?*) Azok az önkormányzatok tarthassák fenn az iskolákat, amelyek ezt fenn akarják tartani. Nem mondtunk mást korábban sem, bárki bármit is mond erről. Önök folyamatosan ködösítenek, hazudnak. Úgy vélik, hogy ebben a ködben eltévedt mindenki, de valójában az a helyzet, hogy akkora ködöt csináltak, amelyben már csak önök nem látnak jól, de mindenki más meg igen. Mi látjuk azt, hogy mi a valóság az oktatásban.

Oszlassák szét ezt a ködöt, ne hazudozzanak se nekünk, se itt, se másnak, se maguknak, szüntessék meg a KLIK-et! Nem tudom elfogadni a választát. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadják-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 36 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Meddig viselheti még a Budapesti Corvinus Egyetem Szakkollégiuma Rajk László, az ÁVH-t létrehozó tömeggyilkos**

kommunista nevét?” címmel. Szávay István képviselő urat illeti a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kommunizmus áldozatainak emléknapja alkalmából Novák Előd képviselőtársamnak a kommunista múlttal való szembenézést és leszámolást követelő interpellációjához kapcsolódva szeretném egy újabb kormányzati fideszes mulasztásra felhívni a figyelmet.

(17.10)

2013. január 1-je óta nem viselheti közterület vagy közintézmény olyan személynek a nevét, aki a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerek megalapozásában, kiépítésében vagy fenntartásában részt vett. Ezzel kapcsolatban a Magyar Tudományos Akadémia közreadott egy összefoglalót, amely szerint Rajk László „az 1945-ben megindult magyarországi demokratizálódási folyamat egyik közismert akadályozója, koncepciós perek aktív közreműködője, az ÁVO, illetve a BM ÁVH felügyelője. Belügyminisztersége idején számolták fel a magyarországi civil egyesületeket, szervezeteket, kezdődött meg a B-listázás, és indult meg a koncepciós perek sokasága. Az 1947. augusztus 31-ei országgyűlési választások alkalmával a választási csalások egyik irányítója” - az állásfoglalás szerint ezért közterület elnevezésére nem használható.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az a tény, hogy Rajk végül az általa is létrehozott gyilkos gépezet áldozatává vált, ez még semmiben nem mentesíti őt korábbi rémtetteinek felelőssége alól, ennek ellenére a mai napig is Rajk László nevét viseli a Budapesti Corvinus Egyetem egyik szakkollégiuma. Ez is ékes példája annak, hogy amikor tettekre kerül sor, akkor a Fidesz már messze nem annyira elkötelezett a kommunista múlttal való szembenézésben. Ezért élvezhetik a mai napig is az egykori pártfunkcionáriusok háborítatlanul a luxusnyugdíjukat, ahelyett, hogy börtönben ülnének, ezért nem tiltották ki az előző rendszer működtetőit a közéletből, ezért nem nyilvánosak még mindig az ügynökakták.

Önök ez ügyben tehát nemcsak a jogos társadalmi elvárásokat nem teljesítik, hanem a saját maguk által hozott törvényeket sem tartják be. A Rákosi-diktatúra és a kommunista terrorállam kiépítésében meghatározó szerepet játszó Rajk László nevét a XXI. századi Magyarországon ugyanúgy nem lenne szabad semmilyen közintézménynek viselnie, mint ahogy a kommunista rendőrgyilkos Ságvári Endrét sem. Büszke vagyok arra, büszkék vagyunk arra, hogy személyes fellépésünk is hozzájárult ahhoz, hogy Ságvári mára eltűnt Szegedről, és csak bízom benne, hogy hamarosan Rajkkal is ez fog történni.

Egy korábbi írásbeli kérdésemre Rétvári államtitkár úr kitérő választ adott, és az intézmény, valamint a hallgatói önkormányzat vezetőihez irányított, mi azonban továbbra is úgy gondoljuk, hogy ennek a

kérdésnek a tisztázása a kormány felelőssége. Kérem ezért államtitkár urat, hogy ne kezdjen el megint ön is itt kovácsbélázni, hanem válaszoljon érdemben arra, egyetértenek-e azzal, hogy az egykori tömeggyilkos kommunista belügyminiszter, Rajk László nevét a mai napig is egy felsőoktatási szakkollégium viselhesse Magyarországon, és amennyiben nem, akkor milyen lépéseket kívánnak tenni ennek a gyalázatnak a megszüntetése érdekében. Várom érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szávay képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Bár nekem erről nem jutott volna eszembe Kovács Béla, de most, ahogy így kimondta képviselő úr *(Derűltég a kormánypártok soraiban.)*, egyrészt a lelkiismeret dolgozik a Jobbikban, ezt örömmel látom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Másrészt meg milyen szerencse, hogy a Magyar Tudományos Akadémiának kell kikérni a véleményét és nem Kovács Bélának, hogy az egyes kommunista diktatúrában vezető pozíciót betöltő személyek esetében vajon tartható vagy nem tartható a név. Hiszen ön is tudja, képviselő úr, hogy az elmúlt ciklusban elfogadtunk itt egy törvényt - ön is abból idézett *(Szávay István: Ezt kérem alkalmazni!)* -, 2012-ben, amelyben egyrészt cégek elnevezésében, másrészt sajtótermékek elnevezésében, harmadrészt civil szervezetek elnevezésében, negyedrészt pedig közterületek és közintézmények elnevezésében megtiltottuk azt, hogy olyan személy neve szerepeljen, aki a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerek megalapozásában, kiépítésében vagy fenntartásában vezető szerepet töltött be *(Mirkóczki Ádám: Akkor miért szerepel továbbra is?)*, vagy olyan kifejezés vagy olyan szervezet neve, amely a XX. századi önkényuralmi politikai rendszerrel közvetlenül összefüggésbe hozható. És itt, akár a civil szervezetek, akár a közterületek elnevezése kapcsán, akár közintézményeknél a Magyar Tudományos Akadémiának kötöttük ki azt a lehetőséget vagy azt a kötelezettséget, hogy állást foglaljon, hogy ki köthető és ki nem a XX. századi diktatúrához. Itt, ebben az esetben nemcsak a maradék Lenin vagy Vöröshadsereg utcák tűntek el így akár budapesti, akár vidéki területekről, itt Lenin utcából is egy féloldalmi volt, Marx Károly utca, Felszabadulás, Vörös Csillag, Szamuely, Kun Béla, Münnich Ferenc, Ságvári *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Rétvári!)*, Néphadsereg szintén, Tanácsköztársaság, Népfront, Frankel Leó, Munkásőr, November 7-e, Engels és még sorolhatnánk, hogy milyen más utcák voltak. Vagy például Pataky István illegális kommunista helyett most már Borics Pál kőfaragó nevét viselheti utca, Kiss István építész nevét viseli Fürst Sándor kommunista politikus he-

lyett egy közterület, Hámán Kató KMP-s aktivista helyett Szurmay tábornok, egykori honvédelmi miniszter nevét, vagy pedig Sallai Imre kommunista mozgalom helyett Cziffra György zongoraművész nevét, vagy Kulich Gyula kommunista ifjúsági mozgalom helyett Orbán Balázs székelyföldi írónak, tudósnek a nevét viselheti most már közterület.

Ezt a Fidesz-KDNP érte el az elmúlt kormányzati ciklusban, és az egyetemek számára is a saját névviselésüknek, saját belső szervezeti szabályzatuknak az áttekintésére a 87/2015. számú kormányrendelet 68. § (6) bekezdésével 2015. december 31-éig szabtuk feladatként, hogy intézkedjenek. Kollégium esetében a felsőoktatási intézményeknek kellett és kell felülvizsgálni a névviseletet. Ebben, mint ezt ön nagyon jól tudja, képviselő úr, sem a kormánynak, sem a minisztériumnak, sem a parlamentnek közvetlen ráhatása, közvetlen befolyása nincs. Mi megtiltottuk ezeknek az akár a náci diktatúrához, akár a kommunista diktatúrához köthető személyneveknek, kifejezéseknek a használatát, és maga az egyetem az, aki dönt arról, hogy akár a szabályzataiban, akár máshol milyen neveket használ.

Úgyhogy továbbra is azt tudom önnek mondani, hogy a rektort és a hallgatói önkormányzatot kell hogy megkeresse, hogyha ezeket a neveket meg akarja változtatni, hiszen a 2012. évi törvény - amit az előbb idéztem - egyértelművé teszi, hogy ilyen nevek nem használhatók. De ugyanakkor sok minden más intézkedést hoztunk, ön is tudja, tisztelt képviselő úr, azzal ellentétben, amit itt a Jobbik ma valótlanul állított: a kommunista nyugdíjpótlékokat 142 esetben megvontuk azoktól, akik állampárti vezetők voltak vagy KISZ-es vezetők vagy titkosszolgálati vezetők; a Btk.-ban szerepel a kommunizmus bűnei- nek tagadása; vagy európai uniós szinten bevezettük augusztus 23-át, mint a közös XX. századi diktatúrák áldozatainak emléknapját.

Ami pedig a Rajk kollégiumot illeti, én csak Wittner Mária fideszes képviselőtársunkat tudom idézni, ő azt mondta itt a parlamentben, hogy ő mint '56-os forradalmár, azt tartaná talán a legjobb megoldásnak, ha Rajk László áldozatainak kollégiumává neveznék át ezt az intézményt, de erről csak az egyetem dönthet. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Szávay képviselő urat, elfogadja-e az államtitkár úr válaszát.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Államtitkár úr, én úgy szerettem volna elfogadni a válaszát, komolyan mondom, Isten lássa a lelkemet, itt a többiekkel beszélünk, de ne haragudjon már, államtitkár úr, tehát ön most itt azt mondja, hogy önök hoznak egy törvényt, és annak a végrehajtási felelősségét megletolják magukról? Ne haragudjanak, ez egészen elképesztő! Arról nem is beszélve, hogy ön volt az, aki IKSZ-es vezetőként meg KDNP-s képviselőként a

Marx-szobor kitakarítását követelte a Közgáz aulájából, és most azt mondja, hogy ami ellen országgyűlési képviselőként fel tudott lépni, az ellen meg államtitkárként nem tud.

Tehát szavakban nagyon megy az antikommunizmus, hallhattuk miniszterelnök urat a hétvégén is. Itt egyetlen elfogadható válasz lett volna, államtitkár úr, az az, hogy tisztelt képviselő úr, köszönöm szépen, hogy felhívta erre a figyelmünket, és mi, mint az oktatásért felelős államtitkárság, fel fogjuk hívni az intézmény figyelmét, hogy ezt a nyilvánvaló törvénysértő állapotot ne tartsák fenn a továbbiakban.

Kedves fideszes képviselőtársaim, önök pedig most nyomhatnak gombot, hitet tehetnek a polgári Magyarország mellett, és hitet tehetnek amellett, hogy hogyan álljunk szemben az elmúlt 40 évvel: egyetértenek-e önök azzal (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy Rajk László nevét viselje szakkollégium Magyarországon vagy nem?

Nem tudom elfogadni a választ. Köszönöm, elnök úr. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szávay képviselő úr a választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e az államtitkári választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 112 igen szavazattal, 28 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdések** napirendjére. Legény Zsolt, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Rendetlenség az osztályban?”** címmel. Legény Zsolt képviselő urat illeti a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nemrégiben, néhány nappal ezelőtt az ön kormányának egyik minisztere, Lázár János, a Miniszterelnökséget vezető miniszter úr sajtóhírek szerint egy lakossági fórumon, majd azt követően a Kormányinfón „nekiment” az MVH-nak, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnak, több dolgot is állított. Sajnos állításainak van jogalapja, ezt azért hozzá kell hogy tegyük, többek között miniszter úr állítása szerint, mondjuk, az MVH-t gyakran ÁVH-ként emlegetik, és a gazdálkodók, a gazdák panaszok százait és ezreit nyújtják be. Vagy éppen említette miniszter úr azt is, hogy az MVH sok munkatársa ellen eljárás és vizsgálat is indult, vagy az egyik korábbi alelnököt bilincsből vitték el.

(17.20)

Mint ahogy említettem, tehát Lázár miniszter úr állításainak sajnos van jogalapja az MVH működésével kapcsolatosan. Majd azt követően néhány nappal később kormányának egy másik minisztere, a szakminiszter, Fazekas Sándor miniszter úr kiállt az

MVH szerinte - idézem - „törvényesen és tisztességesen dolgozó munkatársai mellett, a minősíthetetlen hangvételű, alaptalan támadással szemben”.

Miniszterelnök úr, ön a miniszterelnök, az ön kormányának miniszterei veszekednek. Azt gondolom, ettől még mi nyugodtan tudnánk aludni, vagy a gazdák is, akik leginkább érintettjei az MVH eljárásának és ügyrendjének. Nyugodtan tudnának aludni attól, hogy két minisztere nem ért egyet valamiben. Azonban azt szeretném kérni miniszterelnök úrtól, hogy a nyilvánosság előtt tegye nyilvánvalóvá és egységessé azt az álláspontot, hogy mi a kormányzat szándéka, mi az ön szándéka az MVH-val.

Ez a szervezet a továbbiakban fog-e működni vagy nem fog működni, mi lesz az MVH jövője? Ön az osztályfőnöke ennek az osztálynak, kérem, válaszoljon arra, hogy mi fog történni az MVH-val. Köszönöm. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Az MVH jövőjéről jelenleg vita folyik. Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a választ, miniszterelnök úr, bár hozzáteszem, hogy igen rövid válasz volt, és igazából nem tudtunk meg erről semmit.

Ahogy említettem, Lázár miniszter úr állításainak sajnos van jogalapja. Sokan hallunk mi is panaszokat arról, hogy mi történik az MVH berkein belül, azonban ez az az akkreditált szervezet, amely az uniós források kifizetését is lehetővé teszi a gazdáknak. Éppen ezért én nagyon sokan olyan gazdálkodóval és gazdával találkoztam, akik nem megijedtek attól, hogy a miniszterek között vita zajlik, hanem csak nem tudják, hogy mi lesz majd ezt követően a jövőben és mi fog zajlani ekkor.

Még egyszer mondom: ha a miniszterek veszekednének, azzal nekünk nem lenne gondunk, az azonban, hogy nem tudjuk, mi fog történni az MVH-val, már gondot jelent. Inkább a gazdálkodóknak jelent gondot, nekünk, képviselőknak is természetesen, de a gazdák azok, akik szeretnék tudni, hogy mi történik az MVH-val, mi lesz ennek a szervezetnek a sorsa, a jövője. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A viszonzás megilleti a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! A kormányban gyakran van vita. Amikor a kormány tagjai nem értenek egymással egyet, azt mi nem veszekedésnek tekintjük, hanem a dolgok

elintézésének természetes rendjeként tekintünk rá. Akármilyen is lesz ennek a vitának a kimenetele, ez a gazdákat egyáltalán nem fogja érinteni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból. - Dr. Bárándy Gergely: Az, hogy korrupt vagy nem, azért nem jelentéktelen vita!)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Konzílium az ön helyzetéről**” címmel. Lukács László György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön a tegnapi évértékelőjében azt mondta, hogy a vidéki kórházakban XXI. századi körülmények uralkodnak, XXI. századi körülmények vannak. Így hát úgy is értelmezhetjük, hogy a magyar egészségügy jó részében ön szerint XXI. századi körülmények között dolgoznak.

Kétségtelen tény, hogy a vidéki kórházak egy része kívülről jól néz ki, viszont az is kétségtelen tény, hogy belülről ezek a kórházak nemhogy a XXI. századot, de sokszor a XX. századot is úgy tükrözik, hogy annak az ötvenes-hatvanas évei uralkodnak. Soha ilyen kevés dolgozó nem volt még a magyar egészségügyben. Soha nem voltak ennyire elmaradtak és alacsonyak a bérek, nemhogy XXI. századi béreket kapnak a szakdolgozók, hanem a XX. század végének béreit is alig érik el. Lehetőségképpen még fel sem zárkózott ahhoz a nemzetközi átlaghoz, de a környező országbeli átlaghoz sem, amelyet szeretnénk nekik adni. Arról sem lehet már XXI. századi keretek között beszélni, hogy Magyarországon a kórházakban fertőzésben többen halnak meg, mint a közutakon balesetben, de az is arcpirító, hogy nem XXI. századi az ország ráfordítása az egészségügyre.

Ön az egészségügynek az igazi vezére lehetne, egy igazi kormányzóra, kormányosra van szüksége az egészségügynek, hogy kivezesse a jelenlegi csapdából, ahol jelenleg is tart. De úgy tűnik, hogy ön nem kormányos az egészségügy viharában az egészségügy tutajának, hanem inkább egy tanácstalan kormányos, egy céltalan bolyongó. De most önnek kell válaszolni azokra a kérdésekre, amelyekre a Jobbik valódi nemzeti konzultációjában válaszolni fognak a háztartások is. Például arra, hogy valóban úgy gondolja-e, hogy XXI. századi körülmények vannak az egészségügyben. Mikor emelik, miniszterelnök úr, a szakdolgozók XX. században ragadt bérért? Valóban nemcsak a béremelésre vonatkozó követelések az igazak, hanem a fertőzésekre vonatkozó is? Mikor lesznek összességében végre valóban XXI. századi körülmények a magyar egészségügyben?

Miniszterelnök úr, erre várom bőséges és mellébeszélés-mentes választ. Köszönöm szépen. *(Taps a*

Jobbik padsoraiból. - Dr. Józsa István: Létszámihiány!)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Röviden hadd mondjam el, hogy mi az, amit eddig meg tudtunk tenni. Az egészségügyi alapellátásra 2010-hez képest 40 százalékkal több pénzt biztosítottunk. *(Dr. Józsa István: Nem igaz!)* Erre lehet azt mondani, hogy ez kevés, de azt gondolom, kevés olyan öt évet fog találni, amikor ez bekövetkezett. A várólistákat felére csökkentettük. Több mint 500 milliárd forintot fordítottunk kórházaink fejlesztésére. Kevés olyan intézmény található az országban, ahol ne lett volna vagy ne zajlana jelenleg is valamilyen fejlesztés. A közelmúltban 300 kórház és rendelőintézet újult meg uniós és hazai forrásokból. *(Dr. Józsa István: Nincs benne orvos!)* És valóban, a vidéki kórházak jelentős többségében már XXI. századi körülmények fogadják a betegeket. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem igaz, még orvos sincs!)*

Ugyanakkor Budapesten baj van, a kormány fontos feladatának tekinti, hogy Budapesten is jelentősen javuljon az ellátás színvonala. Éppen ezért a jövőben felépül egy új nagy egészségügyi központként működő budapesti kórház. *(Dr. Józsa István: Na!)* Az új kórház mellett további budapesti kórházfejlesztésekre is sor kerül. A fővárosban három-négy helyen lesz modern sürgősségi centrum. Ennyit tudtunk tenni a mögöttünk hagyott években. *(Dr. Józsa István: Orvos lesz?)* Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszontválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én azért gondoltam, hogy mindenképpen szükséges lesz egy konzíliumra önnel kapcsolatban, mert úgy tűnik az elmondottak alapján, hogy ön vagy nem látja, vagy nem hallja, vagy nem érti magát a problémát. De semmi gond! Ön is részt vehet a Jobbik valódi nemzeti konzultációjában, és majd olvashatja azokat a kérdéseket *(Zaj a kormánypárti padsorokból.)*, amelyeket a lakosság véleménye alapján fogunk feltenni és eljuttatni a háztartásoknak. Ebben a lakosság meg fogja jelölni önnek, hogy ők szívesebben látnának az egészségügyben több forrást és nem például az önök médiabirodalom-építésében, szívesebben látnának az egészségügyben forrást és nem például az ön hobbijához köthető stadionépítésekben, és szívesebben látnának az egészségügyi *(Kósa Lajos: Hány orvost adtál el külföldre?)* szakdolgozóknál béremelést, mint egyes juttatott forrásokat MNB-elnököknél, illetve egyéb öönhöz közeli embereknel.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én úgy gondolom, hogy a konzílium nem volt sikeres, a diagnózis mégiscsak az, hogy ön valószínűleg nem is hallja, nem is látja, de úgy tűnik, nem is érti ezt a problémát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás megilleti a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Amilyen az adjonisten, legyen olyan a fogadjisten! Tisztelt Képviselőtársam! Az ön vállalkozása üzletszerűen szállít külföldre orvosokat. *(Nagy zaj, közbekiáltások a kormánypárti padsorokból, köztük: Így van!)* Miközben bennünket azzal támad, hogy kevés az orvos, az ön személyében a Jobbik egy olyan emberre bízta az egészségügy-politikáját, aki nem azért dolgozik, hogy itthon jobb legyen, hanem hogy kiszállítsa az orvosokat külföldre.

Beszéljünk egyenesen: ön azért kap pénzt, abból tesz zsebre nyereséget, hogy kiviszi a magyar orvosokat külföldre. *(Folyamatos zaj a kormánypártok padsoraiban. - Közbekiáltások ugyanott, köztük: Szégyen! - Szégyellj magad!)* Én nem vonom kétségbe ennek a jogszerűségét, de miután ön személyesen anyagilag abban érdekelt, hogy az orvosok elhagyják Magyarországot, a Jobbik *(Közbekiáltás a kormánypárti padsorokból: Szégyellj magad!)* magyar egészségügyi programjavaslatait szemforgatásnak és őszintétlennek kell tekintenünk. *(Dr. Rétvári Bence: Csak rontasz a helyzeten!)* Köszönöm a figyelmét. *(Nagy taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az ügyrendben jelentkező Lukács képviselő úrnak jelzem, hogy majd a napirend végén kap szót.

Tisztelt Országgyűlés! Schiffer András, az LMP képviselője, frakcióvezető úr, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Magyarország kapitulál?**” címmel. Schiffer András frakcióvezető urat illeti a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tavaly júliusban Tusnádfürdőn ön nagyon helyesen úgy fogalmazott az amerikai lehallgatásokkal kapcsolatban, hogy miután ez kiderült, nem szakad le az ég, mi, európaiak úgy teszünk, mintha mi sem történt volna, és folytatjuk a szabadkereskedelmi tárgyalásokat azzal a féllal, aki előbb ismeri az álláspontunkat, mint saját magunk. Önnek igaza volt. A kérdés az, hogy akkor miért folytatjuk még mindig ezeket a tárgyalásokat.

(17:30)

Eltelik néhány hónap, Colleen Bell amerikai nagykövet idén januárban megdicséri önt és kül-

ügyminiszterét mint a transzatlanti tárgyalások nagy támogatóját. Miniszterelnök úr, pontosan tudja ön is, hogy egy úgynevezett unortodox szabadkereskedelmi tárgyalás folyik; immáron nem a vámjellegű akadályokat akarják lebontani, hanem azokat a szabályokat, amelyek bennünket, embereket, a természetes környezetet, a jövő generációt, az élelmiszer-önrendelkezést védi. Ehhez kíván Magyarország is mint az Európai Unió tagállama asszisztálni. Ha valami elsőrendű szuverenitáskérdés, akkor az, hogy nem születhet olyan nemzetközi egyezmény, amely a demokratikus kormányok és parlamentek dolgát, például a vízszolgáltatás, energiarendszer, oktatás, egészségügy dolgában korlátozza. 600-700 ezer munkahellyel lesz kevesebb Európában; ez egy lassított puccs a globális nagytőke által a demokratikus kormányokkal szemben. Teljesen világos a Biotech-lobbi szándéka: az európai GMO-szabályozást is szét akarják rombolni, hogy úgymond ne diszkriminálják őket.

Miniszterelnök úr, olyan tárgyalásokról beszélünk, aminek az anyagát ugyanúgy 30 évre titkosították, mint önök az oroszokkal kötött paksi paktum dokumentumait. 600 lobbista kíséri Brüsszelbe az amerikai kormányt minden tárgyalási fordulóra. Az ön által rendelkezésre bocsátott Századvég-tanulmány nagyon egyértelmű: a Magyarország számára legfontosabb exporttermékek esetében egyenlőtlen versenyhelyzet lesz, a magyar gazdák, a magyar exportálók veszíteni fognak ezen a bolton. Az a kérdés: meddig tart a magyar nemzeti érdekekkel ellentétes Fidesz-MSZP-DK-nagykoalíció a szabadkereskedelmi egyezmény mellett? Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Én a magyar kormánynak azt a döntését, hogy az Európai Unió tagjaként részt vesz azokon a tárgyalásokon, amelyek az Európai Unió és az Egyesült Államok között zajlanak, természetesnek tekintem. Ezért azt a javaslatát, hogy mi ott ne vegyünk részt, nem tudom elfogadni.

Ami pedig a tárgyalások esetleges kimenetelét illeti, ott azt tudom mondani önnek, hogy az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió között kötendő szabadkereskedelmi egyezmény, ismertebb nevén TTIP ügyében a magyar kormány továbbra is fenntartja álláspontját, miszerint csak olyan megállapodást szabad aláírni, amely az ország érdekeit szolgálja és életbevágó nemzeti érdekeinket nem sérti.

Hogy ki kit dicsér meg a nemzetközi politikában, annak pontos megértéséhez pedig idevonatkozó irodalmi műveket, különösképpen a Piszkos Fredre vonatkozó részeket javaslom elolvasásra. *(Derült-*

ség.) Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Viszonzásommal meg Schiffer frakcióvezető urat.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Miniszterelnök úr, a helyzet az, hogy ennek a tárgyalássorozatnak egyetlen olyan lehetséges kimenetele sincsen, ami a magyar nemzeti érdekeknek jó lenne. Az önök által megrendelt Századvég-tanulmány pontosan ezt mutatja ki. Nincsen olyan szektor, ahol Magyarország jól járna, hacsak a tollkereskedelmet ide nem vesszük.

Az a helyzet, hogy ön mindig arra szokott hivatkozni, hogy 80 százaléka a magyar GDP-nek export által van előállítva. A kérdés az, hogy meddig tartjuk Magyarországot egy kiszolgáltatott exportfüggő helyzetben. Az az előny, ami esetleg egy vékonyka keletkezik, a GDP 0,3-0,5 százalékáról beszélünk, az a multiknál csapódik le, és ki fog csorogni ebből az országból.

Miniszterelnök úr, ha ön versenyképességről beszél, a magyar munkavállalók elkezdhetnek rettegni, mert az ön fordításában - ön derék thatcherista neolibéralis - ez azt jelenti, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a bérekkel akar lefelé versenyezni. Az a kérdésem, miniszterelnök úr, tervez-e népszavazást ennek a szégyenteljes kereskedelmi egyezménynek a megerősítéséről. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A viszonzásommal megilleti a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Alkotmányjogi emlékeim szerint az ilyen nemzetközi szerződéseket a parlamentnek majd meg kell vitatnia és döntést is kell arról hozni. Utána majd dönthetünk arról, ha ön is úgy látja, hogy ennél szélesebb felhatalmazás kell hozzá.

Ami pedig a mondandójának lényegét illeti, be kell látnom, hogy én sem olyan bátor nem vagyok, mint ön, sem olyan messzire nem látok előre, mint ön. Tehát azt az állítást, hogy nincs olyan kimenetele egy diplomáciai tárgyalásnak, ez esetben ennek, amely ne lehetne nekünk jó, ezt én nem merem megkockáztatni. Lehet, hogy van ilyen kimenetele, lehet, hogy nincs. Azt javaslom, hogy egyelőre dolgozzunk, figyeljünk, tárgyaljunk, és a végén majd meglátjuk. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szatmáry Kristóf, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Hogyan nőtt 2015-ben közel 6%-kal a kiskereskedelmi forgalom?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közzeladat ellátása miatt válaszára Cseresnyés Péter államtitkár urat

jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Szatmáry Kristóf képviselő úr.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A KSH február 23-ai második megbecslésével megerősítette, hogy a decemberi 5 százalékos növekedéssel együtt 2015-ben a kiskereskedelmi forgalom összesen 5,6 százalékkal haladta meg az egy évvel korábbi szintet. A kiskereskedelmi forgalom számain is megfigyelhető, hogyan érett be a kormányzat munkája és a magyar gazdaság teljesítményének ezen a területén is a gyümölcse.

Elmondhatjuk, hogy 2013 júliusa óta minden hónapban, vagyis immár harmincadik hónapja folyamatosan erősödik a hazai kereskedelmi forgalom, amely ilyen szempontból az elmúlt 25 év egyik leghosszabb ilyen periódusa, és mindenképpen nagyon örvendetes. Ezen belül egyébként az élelmiszer- és élelmiszer jellegű vegyes kereskedelem 3,4 százalékos bővülésről, a nem élelmiszer pedig 7,6 százalékos bővülésről tud beszámolni a tavalyi évben.

E mögött két nagyon kedvező tendencia húzódik meg. Egyrészt ez nagyon kedvező a hazai vállalkozások számára, hiszen jól tudjuk, a hazai kis- és középvállalkozások döntően a belső piacból élnek, tehát a belső piac bővülése ilyenfolytán bevételt jelent a hazai vállalkozások számára, amit mi sem mutat jobban, mint az iparüzési adó bevételeinek folyamatos növekedése.

A másik nagyon örvendetes hír e tekintetben az, hogy több pénz van az embereknél, vagyis a kormányzatnak a reálbérek emelkedése, a foglalkoztatás bővítése mind-mind ilyen formában megtérül.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy a kormányzat hogyan számol a 2016-os évben, tudjuk-e folytatni ezt a kedvező tendenciát. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szatmáry képviselő úr. Válaszára megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy, ahogy ön mondta, a kiskereskedelem kiemelkedően jó teljesítményt mutat a 2015. évben. Nemzetközi összehasonlításban a magyar kiskereskedelmi forgalom volumenének növekedése decemberben éves alapon az ötödik leggyorsabb volt az Európai Unióban. A kiskereskedelmi forgalmi adatok megerősítik, hogy a háztartások vásárlási kedve visszatért, hiszen jövedelmi kilátásaikat sokkal pozitívabbnak látják. Ezt alátámasztja az a tény is, hogy tovább javult és így közel kétéves csúcsra emelkedett a fogyasztói bizalom januárban. A lakosság vásárlóerejét támogatja egyrészt az alacsony infláció, a növekvő keresetek és az élénkülő foglalkoztatás. A

magyar fogyasztók sokkal kedvezőbbnek ítélik meg a személyes pénzügyi helyzetüket, a munkahelyi kilátásokat és saját vásárlási hajlandóságukat, mint egy évvel korábban.

2016-ban a kiskereskedelmi forgalom további növekedése várható, amelyet a devizahitelek rendezésén túlmenően a további emelkedő reáljövedelmek, a rekordméretű foglalkoztatás, illetve olyan intézkedések, mint a kétgyermekesek családi adókedvezményének megemlése, egyes állami közszolgáltatások díjának, valamint bizonyos illetékeknek a mérséklése vagy eltörlése, illetve a személyi jövedelemadó egy százalékpontos csökkenése is támogat.

Így kérdésre röviden a válasz az, hogy 2016-ban továbbra is folytatódhat a kiskereskedelem bővülése. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár úr, ez annak fényében is örömdetes hír, hogy jól tudjuk, egy évvel ezelőtt még a vasárnapi pihenőnap bevezetése kapcsán azzal riogatták egyesek a magyar közvéleményt, hogy ennek a pihenőnapnak a bevezetése a kiskereskedelemben visszaesést, a foglalkoztatás visszaesését és egyéb problémákat okozhat.

(17.40)

Remélem, kijelenthetjük azt most már lassan egy év távlatából, hogy ennek semmi alapja nem volt. Ugyanakkor azért is érdekes és azért is örömdetes ez az adat, hiszen azt látjuk, hogy a magyar kereskedelmi láncoknak jól megy. És ezért is elég érthetetlen Brüsszelnek azon próbálkozása, hogy folyamatosan a magyar közteherviselésből próbálják mentesíteni a nemzetközi láncokat. Ennek láttuk egy példáját legutóbb Brüsszelben, amikor is próbálták azt a korábbi jogszabályt ellehetetleníteni, hogy nem működhet veszteséges vállalkozás.

Bízom benne, az adatok arra ösztönzik a kormányzatot, hogy fenntartsák a nemzetközi vállalatok közteherviselésben való fokozott szerepvállalását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra van lehetősége államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Egy számot szeretnék mondani: az elmúlt egy évben közel kétezer fővel vagy több mint kétezer fővel nőtt a kiskereskedelemben foglalkoztatottak száma, tehát az az aggodalom, ami a vasárnapi pihenőnap bevezetése előtt megfogalmazódott sokak szájából, az nem lett igaz, nem valósult meg. Érdekünk egyébként az,

hogy senki se ügyeskedjen, és ne abból próbáljon megélni, főként az üzleti világban.

Azt szeretnénk, ha a közteherviselésből mindenki egyenes arányban venné ki a részét, és ez igaz a kereskedelemben dolgozóakra is, a kereskedelemmel foglalkozó vállalatokra is, ugyanis nehezen hihető, hogy egy bővülő forgalom mellett, bővülő létszámok mellett veszteségesen működjenek nagy cégek. Tehát nekünk az az érdekünk, hogy ezek a cégek nyereségesen működjenek, nekik pedig az az érdekük, hogy bővülő kereskedelem mellett ezt a könyvelésükbe is így tudják be. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tóbiás József, az MSZP képviselője, frakcióvezető úr azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**A népakaratról**” címmel. Tóbiás József képviselő urat illeti a szó.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A népakaratnak érvényesülnie kell, ez hangzott el tegnap is az ön beszédében, és másfél éve Magyarországon az emberek közel 70 százaléka szeretne népakarat formájában véleményt mondani népszavazás keretében a vasárnapi zárvatartásról. Eddig nem nagyon sikerült, bár tudom, hogy küzdelem kell ahhoz, hogy az ember sikereket érjen le, még akkor is, ha önök mindent megtettek azért, hogy nehezítették a népszavazás módját, és ezt Alaptörvényben is rögzítették.

Viszont van egy momentum, amiről szeretném, ha miniszterelnök úr szót ejtene a Ház falai között. Ez pedig a múlt héten történt kedden a Nemzeti Választási Iroda épülete előtt és az épületében; olyan esemény, amelyről ma szakemberek egyöntetűen állítják, hogy bűncselekmény történt. 26 éve nem volt erre példa Magyarországon *(Dr. Semjén Zsolt: Feljelentést kell tenni!)*, és igen, mondják önök, feljelentést tett is néhány képviselőtársam, egy kérdés viszont nyitva maradt: egy hete mit csinál a kormány? Egy hete az ügyészség, a rendőrség hivatalból eljárást indítandó módon mit tett? Azt szeretném megkérdezni miniszterelnök úrtól, hogy egy hete azt várják, hogy a nép majd feljelentést tegyen, vagy hivatalból állampolgárok jogait csorbító, úgymond fogdmegek megakadályozzák, hogy állampolgári jogával éljen, ez az önök kormánya szerint rendjén való-e, vagy elintézhető azzal az egyszerű mondattal, hogy akinek problémája van, az forduljon a megfelelő hatósághoz.

Előre jelzem, miniszterelnök úr mondta: e Ház falai között sok vitát el lehet viselni, egy dolgot nem szeret, a cinizmust. Ha ezt a választ kapjuk, az nem más, mint a cinizmus. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Válaszadásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Valószínűleg nem ugyanazt a tényt figyeljük a nyilvánosságban. Én azt olvastam, hogy az MSZP a maga kérdését beadta. Azt pedig befogadták. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Dr. Schiffer András közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzás illeti meg Tóbiás József frakcióvezető urat.

TÓBIÁS JÓZSEF (MSZP): Az az igazság, hogy pontosan látszik, miniszterelnök úr, hogy mire megy ki itt a játék. Az, amit most ön elmondott, pontosan az történik. Az, ami ma a Nemzeti Választási Bizottságban fog történni, az úgy önmagában törvénytelen, bár még nekünk is kedvez, csak azért, hogy elfedjen egy bűncselekményt. Miniszterelnök úr, nem azt kérdeztem, hogy nekem van-e jogom, és beérkezett-e az MSZP kezdeményezése. Azt majd eldönti az NVB, eldönti a Kúria, az a dolog rendje. Amiről én beszélek, az a múlt hét kedd. Az, hogy ott, ami történt, az a kormány számára azt jelenti-e, hogy ez így rendjén van, vagy azt jelenti, hogy tisztázza a kormány és az állam a viszonyát a fogdmegekhez, a Fidesz alelnökéhez vagy az ügyészséghez és a rendőrséghez.

Ez a kérdés. Önmagában csak ennyi van az asztalon, mert a választó azt szeretné tudni, miniszterelnök úr, hogy ha neki bármilyen vitája van a hatalommal, akkor abban ő erre kell-e számíton, vagy élhet azzal a jogával, hogy ma még Magyarországon a jog megadja neki a lehetőséget, hogy elmondja a véleményét és képviseltesse az álláspontját. Ez a kérdés.

Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás megilleti a miniszterelnök urat is.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: A politikai patkónak ezen az oldalán az a biztatás, hogy tisztázzuk a saját magunkhoz való viszonyt, nem tűnik értelmesnek, mert az tisztázott. Azt értem, hogy van identitásválság a patkó másik oldalán, de hát ehhez nekünk nincsen semmi közünk. A dolog lényege végül is mégiscsak az, hogy Magyarországon népszavazást lehet kezdeményezni, azt be lehet adni, ha vita van, azt az arra feljogosított alkotmányos szervek el fogják dönteni. Ha pedig arra utal, hogy mégiscsak méltatlan helyzetek és állapotok alakulnak ki, mint ahogy ki is alakultak, az szerintem nem fogadható el.

Következésképpen a kormány azt tette, amit tennie kell, miután a politikai pártok, például önök is képviselik magukat az Országos Választási Bizottságban, arra kértük őket, hogy nyújtsanak be egy olyan törvénymódosító javaslatot, amely a nyilvánvalóan rosszul szabályozott, ilyen méltatlan helyzetek kialakításához vezető szabályokat megváltoztatja, és nyugodtan, kellő vita után meghozzuk azokat a döntéseket, amelyek megnyugtató módon szabályoz-

zák ennek a jogintézménynek a részletkérdéseit. Ezt tette a kormány, mert ez volt a dolga. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vona Gábor, a Jobbik képviselője, frakcióvezető úr azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Terítsük ki a kártyákat! Mitől gazdagodik a miniszterelnök úr környezetete? 2.**” címmel. Vona Gábor képviselő urat, frakcióvezető urat illeti a szó.

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tavaly év végén közöttünk egy vita lezáratlan maradt. Akkor én tettem a véleményem szerint egy lovagias, egyértelmű ajánlatot vitás kérdéseink rendezésére, de akkor ön ezt kissé indulatosan visszautasította. Tudjuk be ezt az év végének, de mivel új év, új lehetőségek, én újra javasolnám azt, hogy gondolkodjunk el annak a két vizsgálóbizottságnak a felállításáról, amit tavaly év végén is javasoltam.

Az egyik vizsgálóbizottság az önök által sokszor szorgalmazott, Jobbik és Oroszország közötti kapcsolatot vizsgálná, hiszen nagyon sokszor a képviselők erről szoktak beszélni. Ebben, ugye nem egyezünk meg, önök azt mondják, hogy a Jobbik Oroszországból kap pénzeket, mi azt mondjuk, hogy ez nem igaz. Nem tudom, volt-e már az elmúlt 26 évben olyan, hogy valaki önmagára kér vizsgálóbizottságot, de ez is eljött. Most azt kérem, hogy állítsunk fel egy vizsgálóbizottságot, és vizsgálja meg a Jobbiknak ilyen irányú kapcsolatait. Sőt, hogy legyen gálans az ajánlat, ezt vezessék önök, miniszterelnök úr, mi pedig állunk elébe a kérdéseknek, és nézzük meg, hogy mit lehet tudni erről a kérdéstről.

A másik vizsgálóbizottság, amit viszont szintén javasoltam ezzel párhuzamosan, az pedig az ön környezetét és ennek is a meggazdagodását vizsgálná. Ezt szívesen vezetnénk mi, és bízom benne, hogy önök is állnak ennek a vizsgálóbizottságnak a kérdései elé, és különösképpen az ön környezetébe tartozó triumvirátusnak, Habony Árpádnak, Mészáros Lőrincnek és Andy Vajnáknak vizsgálná meg azt a meggazdagodását, amiről ön azt mondja, hogy tisztességükkel és szorgalmukkal érték el, mi azt mondjuk, hogy ez nem feltétlenül így van.

Szóval, arra kérem, miniszterelnök úr, hogy ezt a társadalmat, a magyar társadalmat alapvetően érdeklő kérdést tisztázzuk. Mi is az önök által folyamatosan felvetett orosz pénzeket vizsgáló vizsgálóbizottság elé állunk tiszta lelkiismerettel, bármit nyugodtan kérdezzenek. Ott leszünk, és válaszolunk a kérdésekre, és önök is jöjjenek el erre a vizsgálóbizottságra, sőt első körben is elsősorban támogassák ennek a felállítását, és önök is jöjjenek el, és válaszoljanak a mi kérdéseinkre, és akkor a magyar társadalom ebben a két izgalmas kérdésben végre tisztán láthat.

Miniszterelnök úr, arra kérem, hogy ne futamodjon meg ez elől a kihívás elől. Szerintem ez egy

lovagias, gálans ajánlat, kérem, hogy fogadja el. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Ön többször és többször kérdez engem, mindig egyetlen dolog köti össze az ön kérdéseit, az a pénz. Már rájöttem arra, hogy nem a politika érdekli önt, hanem a pénz *(Derűtség a Jobbik soraiból.)* és a politikából is csak az, aminek köze van a pénzhez. Láttam én már az elmúlt 26 évben itt épp elég olyan politikust, akinek a libidóját csak a pénz érintette meg, úgy, mint az önét.

(17.50)

Megértem. Megértem, fiatal ember, fiatal párt, nyilván szükségük van a pénzre, azonban nem helyes átesni a ló másik oldalára. Van például önök között olyan képviselő, aki a saját édesanyja cégének fizette ki a kampánypénzét. Önök abból is pénzt csinálnak, hogy orvosokat visznek külföldre, és ahogy ön mondja, terítsük ki a kártyákat, hiszen mégiscsak történnek az önök háza táján furcsa dolgok. Például egy autókölcsönző cég 18 millió forint értékben kap önöktől megbízásokat tanulmányíráásra, egy autószerelő cég 6 millió forintért ír tanulmányokat önnek, egy informatikai cég 8-ért, de a legszebb, hogy egy fuvarcég is ír tanulmányokat a Jobbiknak 4,4 millióért olyan témákban, mint az európai radikális trendek vagy az izlandi válságkezelés. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*

Nem is sorolom tovább, nem is a ló, hanem egyenesen a mamut lába lóg ki ezekből az ügyekből. Nem kellene söpörni egy jóízűt a saját házuk táján, mielőtt bennünket rágalmaznak? Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. A viszonzásra megadom a szót a frakcióvezető úrnak.

VONA GÁBOR (Jobbik): Sajnálom, miniszterelnök úr, hogy úgy tűnik, megfutamodik ez elől a lehetőség elől. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)* Legutóbb is azzal jött, hogy a bűnözők pártja a Jobbik, hát, az inga azért az önök irányába mozog. Nem akarok itt licitálni, de nem a mi képviselőnk az, aki Viagra-hamisítással bűnbándát szervezett; nem a mi képviselőnk ment Dunaújvárosba gyilkolni és betonba önteni utána a holttestet; nem a mi alpolgármesterünk volt, aki a születésnap buli után majdnem agyonverte a zenészt; nem a mi ifjúsági szervezetünk volt az, ahol erőszak a disznótor, és a malacvágás vagy a disznóvágás bulija tömegverekedésbe torkollik; nem a mi roma önkormányzati embereink nem tudnak elszámolni 1,6 milliárd forinttal, és nem a mi

embereink voltak azok, akik a Nemzeti Választási Iroda elé mentek, hogy megakadályozzák a népszavazásban a kezdeményezőket. *(Moraj, közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

Miniszterelnök úr, lehet licitálni, és én egyetértetek önnel, mindenki söpörjön a háza táján, az önök háza táján nagyon sok söpörnivaló van, és arra kérem, hogy abban a két kérdésben, amit fölvettem, igenis ne meneküljön el, álljon elébe a két kérdésnek, vizsgáljuk meg mind a két ügyet. Legyen bátor, erre kérem. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A viszonzás megilleti a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Nem akarok turkálni az önök zsebében, mert az csúnya szokás, de szívesen segítek, ha már az előbb elhangzott ügyekre ön nem válaszolt. Azt javaslom, nézzék meg, hogy a Kovács Bélánál talált fiktív számlákon szereplő pénz vajon a Jobbik pénze volt-e. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Földi László, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Hogyan változott a boltokban kapható sertéshús ára az ÁFA csökkentést követően?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Igen.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Földi László képviselő urat illeti a szó.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Január 1-jétől a sertéshús áfája 27 százalékról 5 százalékra csökkent. A jogszabály pontosan meghatározza, mely húsfélékre terjed ki az áfacsökkentés, így a házi sertéshús adója lett kisebb, idetartozik egyebek mellett a comb, lapocka, tarja, karaj, az oldalas és a dagadó is, ebbe a kategóriába.

Az Országos Kereskedelmi Szövetség tanulmánya szerint a kereskedők abban érdekeltek, hogy az áfacsökkentéssel járó előnyöket a vásárlók nyerjék meg. Az élelmiszerpiacon jelentős verseny zajlik az üzletek, kereskedelmi láncok között, ilyen esetben alapvető üzleti érdeke a kereskedőknek az, hogy az áfakulcs csökkentéssel elérhető árelőny a vásárlóknál csapódjon le. A fentiek mellett várhatóan tisztulni fog a gazdaság is, hiszen az 5 százalékos áfa mellett már nem éri meg a termelőknek feketén értékesíteni a tőkehúst. A 2016. januárt megelőző időszakban bizonyos felmérések szerint a számla nélküli értékesítés mértéke elérte a 30 százalékot is.

Tisztelt Államtitkár Úr! A sertéshús áfájának csökkentésével előnyhöz jutnak a termelők és a fogyasztók is. Tisztelettel kérdezem önt, hogy a fenti feltételezésekből mi az, ami megvalósult az áfacsökkentést követő másfél hónap alatt. Elképzelhető-e, hogy a sikeres áfacsökkentési akciót további hasonló intézkedések követhetik?

Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Nagy István államtitkár úrnak.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! A mondas úgy tartja, hogy a sűrű fillér jobb, mint a ritka forint, és igazából a válaszból a lényege ön számára pontosan ez, hogy minden tapasztalatunk azt támasztja alá, hogy az áfacsökkentés átment a kereskedelembé. Az áfacsökkentés különbözetét a kereskedők odatették a vásárlók asztalára, otthagyták a vásárlók asztalánál.

Ha le akarom fordítani önnek ezt forintban, akkor azt jelenti, hogy mintegy 25 milliárd forintot hagyunk most ott a fogyasztók asztalánál. Ez a 25 milliárd, ha ezt tovább osztjuk, akkor ez egy négytagú család esetében évi 10-12 ezer forintot jelent. Mindez azt jelenti, hogy 10-12 kilogramm sertéshúst, 12-15 kilogramm baromfi húst tud vásárolni, és lehetne fokozni tovább a haltermékekkel mindezt, amit pluszban jelent ez az 5 százalékos áfacsökkentés *(sic!)*.

Azt kell mondjam önnek, hogy akkor, amikor a kormány arról döntött, hogy a sertéshús áfáját csökkenti, akkor azt azért tette, mert nem volt biztosítva, hogy a termelők és a kereskedők egyforma feltétellel tegyék a pultra a termékeket. Nagyon sok, mintegy 30 százaléknyi feketekereskedelemről származó áru volt érintve ezen a téren. Az 5 százalékos áfa azt jelenti, hogy mindenki egyforma eséllyel teszi a pultra, és ez nagyon jól látszik most már, hiszen növekvő sertésállományról beszélünk, növekvő fogyasztásról beszélünk, és azt láthatjuk, hogy ez az intézkedés egy olyan fogyasztásbővülést vont maga után, amely megalapozta mindezt az intézkedést.

Jeleznem kell önnek ugyanakkor azt is, hogy csak fokozatosan lehet bevezetni, és ezért vizsgáljuk különböző monitoringgal, hogy betartja-e az áfacsökkentést a kereskedelem, mert a gazdaságra nézve olyan mértékű pénz kerül a választókhöz *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, a fogyasztókhoz, amelynek a pótlását a gazdaságnak pótolnia kell, ezért csak fokozatosan lehet menni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége a képviselő úrnak.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a válaszát, tisztelt államtitkár úr. Mint rendszeresen piacra járó és vásárló ember tapasztalom, hogy az emberek körében milyen jelentőségű az áfacsökkentés a sertéspiacon, ugyanakkor azt is érzékelni fogjuk reményeink szerint, hogy ez a közétkeztetésben is meg fog majd nyilvánulni, jobb minőségű ételeket fognak kapni a gyerekeink ezen az áfacsökkentésen keresztül.

Abban is bízom mint vidéken élő ember, hogy a sertéságazat egyre több sertést fog kibocsátani, és jó minőségű hússal látja el a magyar lakosságot. És várjuk, jómagam is mint piacról élő ember, várjuk, hogy a további áfacsökkentések mit tesznek lehetővé, természetesen a költségvetés függvényében. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg az államtitkár urat.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Mindenképpen azt szeretném önnek tisztázni, hogy áfacsökkentés mindenkor a gazdaság teljesítményének függvényében lehetséges. Áfát csak akkor lehet csökkenteni, ha a nagy egész költségvetést nem fenyegeti veszély. Mivel a gazdaság jól teljesít, növekedő ágban van, ezért lehetővé vált, hogy 27 százalékról 5 százalékra csökkentsük a sertés áfáját.

Lehetővé vált ezáltal az, hogy 10-15 kilogramm közötti pluszhúst tudjanak venni a fogyasztók, ezt is pluszban oda lehet tenni az asztalra. Azt kell mondjam önnek, hogy a minőségi élelmiszer, a táplálkozás egészségesebbé tétele, fehérjedúsabbá tétele érdekében ez egy nagyon fontos intézkedés volt.

A gazdaság további növekedésének függvényében, a feketegazdaság kitisztulásának érdekében további intézkedések megfigyelésére, megvizsgálására van szükség ahhoz, hogy ezt az áfacsökkentést más alapvető élelmiszerekre is ki lehet-e terjeszteni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet és Sallai Benedek, az LMP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a belügyminiszter úrhoz: „Miért hagyja cserben a kormány a rendvédelmi dolgozókat?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy ragaszkodik a miniszter úrhoz.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelettel, **megvárnánk a miniszter urat.** Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úrnak a második soron következő azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

(18.00)

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Mikor rúgják ki végre Farkas Flóriánt?”** címmel. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön az én kérdésemre tavaly decemberben itt a parlamentben azt válaszolta, hogy „ameddig Farkas Flóriánt valamilyen eljárásban hibásnak nem mondják ki, mindig meg fogjuk védeni”, vagyis addig nem váltja le, és továbbra is foglalkoztatja havi 1 millió forintért miniszterelnöki biztосként.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Van egy hírem önnek, miniszterelnök úr: bebizonyosodott a hiba. Az Emberi Erőforrások Minisztériuma arra fogja kötelezni az Országos Roma Önkormányzatot, hogy fizesse vissza a „Híd a munka világába” program keretében felhasznált 1,2 milliárd forintot. De a hírek szerint már több tucat vizsgálat folyik az Országos Roma Önkormányzat ellen, és több milliárd forintot érint majd a visszafizetési kötelezettség.

Ezek a tetemes összegek be fogják dönteni az Országos Roma Önkormányzatot; persze tegyük hozzá, a jelen formájában egyáltalán nem kár érte. Olyan programokról beszélünk, amelyek akkor indultak, amikor Farkas Flórián még jócskán az Országos Roma Önkormányzat elnöke volt, vezetőként és romaügyi miniszterelnöki biztосként is felelős ezekért a projektekért.

De, miniszterelnök úr, egyáltalán mennyire megbízható az az ember, aki azt sem tudja, hol szerzte a diplomáját, ha már valójában szerzett ilyeneket? De azt sem árulja el, hogy hol érettségizett, amikor felmerült, hogy esetleg még érettségije sincs. Más téren is ilyen megbízható emberekkel veszi körül magát? Miért fogadja el Farkas Flórián tanácsait? Egyáltalán mit csinál Farkas Flórián? Végez bármilyen érdemi munkát? Miért foglalkoztatja őt még mindig? Miért hagyja, hogy a romafelzárkóztatás ügyét lejárassa a személyi felelősség elkenése?

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Mikor rúgják ki végre Farkas Flóriánt? Várom válaszát. *(Taps az LMP soraiban. - Dr. Józsa István: Megy a lecsóba!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Orbán Viktor miniszterelnök úr válaszol. Megadom a szót, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Arra a kérdésre, hogy mikor rúgom ki Farkas Flóriánt, azt a választ tudom adni, hogy nincs ilyen szándékom. Azt is

látom, hogy ön utazik Farkas Flóriánra, és ez az ő pozícióit erősíti. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Derűltség és taps a kormánypárti oldalon. - Dr. Józsa István: Ez nem volt válasz!)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát, és viszonzásra megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Úgy tűnik, ez a miniszterelnöki kegyelem.

Miniszterelnök úr, én egy mítoszt szeretnék eloszlatni, egy mítoszt, amely közel húsz éve veszi körül önt. Ez a mítosz a jó vezető és a gonosz tanácsadó mítosza, amely arról szól, hogy a jó vezető minden szándékában jó, azonban a tanácsadók, akik körülveszik, mindig rossz útra viszik, és mindig valami rossz sül ki belőle, lopnak, csalnak, hazudnak. Jól mutatják egyébként a közvélemény-kutatások is, hogy az ön népszerűsége lényegesen magasabb, sokkal jobban hisznek az emberek Orbán Viktorban, mint a Fideszben. Ezt a mítoszt olyan, szakmájukban jeles emberek állították fel, kezdve Makovecz Imrétől Cseh Tamáson át másokig, akik sajnos már nincsenek közöttünk, és ezt már nem tudják felülbírálni. Márpedig ez a mítosz nem igaz, miniszterelnök úr. Ez abból is látszik, hogy jelen pillanatban is ön tartja pozícióban Farkas Flóriánt és a hozzá hasonlókat. *(Taps az LMP soraiban. - Apáti István: Mert kellenek a szavazatok '18-ban is!)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Először is nem tudom elfogadni azt a helyzetértelmezést, hogy engem Farkas Flórián vinne rossz útra.

Másodsorban pedig, ha jól értettem, amit mondtott, akkor önnek valójában nem Farkas Flóriánnal van baja, hanem velem. *(Dr. Józsa István: Is! - Dúró Dóra: Is! - Sallai R. Benedek: Is!)* Ezt én most megértettem. Azt tudom önnek mondani, nehéz megmondani, hogy az embert mikor miért támogatják, különösen akkor, ha az ember már 26 éve parlamenti képviselő - négyen vagyunk ilyenek ebben a Házban -, csak azt tudom mondani, hogy én ezzel az országgal meg a magyar emberekkel együtt csináltam végig a Kádár-rendszer utolsó éveit, együtt csináltam végig a rendszerváltást, azóta itt ülök, dolgozom, és mindent megteszek annak érdekében, hogy nekik jobban menjen. Nem lehet, hogy esetleg ezért támogatnak? Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez. *(Zaj az MSZP soraiban. - Tóbiás*

József: *Az nem lehet! - Közbeszólások, az elnök csenget.)* Ennyit jelent egy gyors váltás, tisztelt Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Állítsuk meg az újkori népvándorlást!”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki.

Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Igen, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A legújabb kori népvándorlás újabb fejezetéhez érkezett. A kerítés megépítése, illetve a rendőrség és a honvédség közös fellépése óta az elmúlt időszakhoz képest újabb rekordot döntött az illegális határsértők száma. Február 21-én 237-en, míg ezen a hétvégén 311-en próbáltak illegálisan Magyarország területére lépni. Fontos kihangsúlyozni, a növekedés oka az, hogy a bejáratott útvonal országokban sorra szigorító intézkedéseket hoznak, hogy kiszűrjék a nem háború sújtotta országokból érkezőket.

Így akiket nem engednek be Európába a még nyitott tranzitútvonalakon, azok most újra Magyarország felé indulnak, illetve indulhatnak. Az adatokból látszik, hogy a most illegálisan próbálkozók nem mind szírek, afgánok vagy irakiak, hanem például pakisztániak, marokkóiak, vagyis egyértelmű, hogy nem a háború elől menekülnek, csakis gazdasági szempontból döntöttek hazájuk elhagyása mellett.

Tisztelt Államtitkár Úr! Először is engedje meg, hogy mindenkinek, aki részt vett határaink biztosításában, megköszönjük a munkát, mert egy év távlatában többszörösen igazoltnak láthatjuk, hogy a megfelelő lépéseket tettük meg az akkori helyzetben. Ennek fényében tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy az újra növekvő migrációs nyomás kezelésére milyen újabb intézkedéseket terveznek. Köszönöm és várom válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban igazak azok a számok és megfelelnek a valóságnak azok a 2016-os adatok, amelyeket idézett. Ebben az évben, abban a két hónapban, amely mögöttünk van, a rendőrség 2754 főt fogott el illegális határátlépés miatt, ebből 2721 főt a szerb határsza-

kaszon. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalhoz összesen 2534 menedékkérelem érkezett.

Az elmúlt évben sikerült megvédeni az országot, megvédtük az embereket a déli határon kiépített határárral, a jogi és technikai lépésekkel, valamint a személyi élőerős védelemmel. Azt szeretném önnök és a tisztelt Háznak elmondani, hogy ebben az évben is meg fogjuk védeni az országot, meg fogjuk védeni a magyar embereket, ennek érdekében megerősítettük a műszaki határárral, és megdupláztuk a járőröző rendőrök létszámát. A Magyar Honvédség Mórahalom, Ásotthalom, Domaszék, Kelebia és Röske térségében helikopteres légi felderítéssel is segíti a határőrizeti szervek munkáját. Megkezdtük a védvonalak építésének előkészítését a magyar-román határszakaszon, s ha kell, Szlovéniától Ukrajnáig teljes hosszúságban védekezni fogunk az illegális migránsok belépése ellen. Ezen túlmenően pedig Bács-Kiskun és Csongrád megyében határozott, szigorított ellenőrzést rendeltünk el.

Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány elszánt annak érdekében, hogy megvédje az országot, megvédje a magyar embereket, éppen ezért 85 milliárd forintot fordított erre a célra. Készek vagyunk ezt az erőfeszítést ebben az évben is folytatni. Bízunk benne, hogy eredményesek leszünk, ennek az összes feltételét megteremtjük. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót Ágh Péter képviselő úrnak. Parancsoljon!

(18.10)

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Köszönöm államtitkár úr megtisztelő válaszát. Az illegális bevándorlók újabb hulláma mellett azonban egy nagyon komoly fenyegetés éri Magyarországot azzal kapcsolatban, hogy az Unió kötelező betelepítési kvótát kíván Magyarországra róni; egy olyan kötelező betelepítési kvótát, amelyről tudjuk azt, hogy jogtalan, értelmetlen és veszélyes. A magyar kormány kezdettől fogva elutasította ezt, és ezért is az Európai Bírósághoz fordult. A kvóta ugyanis nem más, mint az illegális bevándorlók betelepítése.

Brüsszel így gyakorlatilag a jogi határárral támadta meg, amelynek alapvető szerepe volt abban, hogy eddig meg tudtuk védeni Magyarországot az illegális bevándorlólaktól, miközben kimondhatjuk azt, az európai bevándorlási politika egyértelműen megbukott. Az uniós betelepítési kvótával kapcsolatban ezért tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy milyen lépéseket tesz a kormány annak érdekében, hogy a magyar emberek biztonságát fenn tudja tartani a jövőben is. *(Szórványos taps a kormánypartok padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra megadom a szót, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ezekon a konkrét biztonsági intézkedéseken túlmenően a kormány népszavazást kezdeményezett a kötelező betelepítési kvóta ellen. Szeretném itt is aláhúzni, a tisztelt Ház előtt is elmondani, hogy ez a kezdeményezés, ez a népszavazás nem a korábban eldöntött kötelező betelepítési kvóta ellen irányul, hanem a márciusban tárgyalásra kerülő kötelező európai uniós betelepítési kvóta ellen irányul.

Azt is szeretném elmondani, hogy ez a kötelező betelepítési kvóta jelentős veszélyt jelent nemcsak Magyarországra, hanem az Európai Unió más országaira is. Hiszen etnikai, kulturális és vallási arculatát rajzolja újra Európának, az Európai Unió országainak, így Magyarországnak is. A kormány úgy látja, hogy erre nincs felhatalmazása sem az Európai Uniónak, sem az európai vezetőknek, semmiféle európai testületnek, ezért az emberekhez, a néphez fordul. Hiszen ez a népszavazás igazságos és jogszerű.

Bízunk abban, hogy támogatják az emberek ezt a kezdeményezést. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni miniszterelnök úrhoz: **„Meggmüttetné-e magát gyorstalpalón 'aranyszikés' képesítést szerzett sebésszel?”** címmel. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Nekünk, úgymond falusi gyerekeknek, hiszen ön is onnan származik, azt gondolom, közös felelősségünk, hogy a mezőgazdasági szakma becsületét megvédjük. Ami most az agrárium környékén zajlik, most a spekulánsok egyértelmű földszerzési céllal néhány óras tanfolyammal vagy néhány óra alatt elvégzett tanfolyamokkal képesítést szereznek földszerzéshez, illetve a cégek vásárlásához, úgy gondolom, az mindenki számára elképesztő.

Miniszterelnök Úr! Itt mi élő organizmusokkal dolgozunk, ugyanúgy, mint ahogy az orvosok az emberrel. Ha ezt valaki olyan csinálja, aki ehhez nem ért, az csak kárt tud okozni. Ön tegnap azt mondta, hogy nem használjuk ki az adottságainkat az agráriumban, és én ezzel teljesen egyetértek. De azért nem használjuk ki, mert pontosan ilyen embereket engedtek erre a rendszerre.

Az ön közvetlen barátja vagy munkatársa úgy veszi az agrárcégeket meg a földeket, mint más 10 deka parizert. *(Derültség a kormánypárti padsorokban.)* Ne hagyják ezt, miniszterelnök úr! Álljon már valaki a sarkára, és mondja azt, hogy igenis, a Lázár miniszter úr mondja már meg, hogyan vehetett földet a mostani szabályok szerint, ugyanis egy hónapja szórakozik velem, próbál szórakozni úgymond, de úgyse hagyom abba, és nem hajlandó el-

árulni, hogy milyen képesítéssel tudott ő földművesé válni. Ma megint írt egy cinikus választ, hogy bent van a földműves-nyilvántartásban. Ezt nem vitatom, hát ő felügyeli azt a rendszert, nyilván nem mondják azt neki, hogy nem veszik be ebbe a nyilvántartásba.

Azért rohadtul érdekelne, megmondom őszintén, hogy a jogi egyetemi végzettség mellett, mondjuk, az erdőgazdálkodó papír egy kicsit necces, de nem tudom, a jövedelmének legalább fele abból származik-e. Ne tegyék ezt, miniszterelnök úr! Ne tegyék! Tudják, innen egy lépés az, hogy egy aranykezü tőgysimogató tanfolyammal is lehessen földet venni. *(Derültség.)* Most már lassan abba kéne ezt hagyni, mert higgyék már el, ez egy szakma, ez a vidéki ember lejáratása. Ezt valamikor a szüleinktől megtanultuk, utána azért jártunk egyetemre, azért végeztünk iskolákat, hogy értsünk ehhez, hogy ne tegyék tönkre a jövőnket.

Ennek a jövőnek a tönkretétele zajlik, miniszterelnök úr. Állítsák meg ezt, arra kérem. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Ha megengedi, akkor megpróbálnám abban a barátságos hangnemben folytatni a diskurzust, ahogy ön is elkezdte, emlékeztetve mindkettőnket arra, hogy ha már egyszer falusi gyerekek vagyunk, akkor beszéljünk egymással komolyan. Azt is látom, hogy ön Lázár János miniszter urat nem kedveli, azt is látom, hogy itt ül ugyan mellettem, hozzá is beszélhetne, de ha nem tévedek, akkor föl kínálja nekem a lehetőséget, hogy Lázár János szóvivője legyek. Ezt én elutasítom, nincs ehhez nagy kedvem, megmondom őszintén. Ezzel szemben az ön kérdésének van azért komoly tartalma is, és szerintem érdemes erről, még ha rövid idő is áll rendelkezésünkre, váltani komolyan három falusi szót.

Tehát a dolog úgy fest, hogy volt itt egy értelmes vita valamikor, talán egy vagy két évvel ezelőtt, amikor arról beszélünk, hogy miután a földtulajdon-szerzés Magyarországon csak a földművesek számára válik lehetségessé az itt elfogadott kétharmados törvény alapján, ezt egy zárt közösségnek és zárt világnak tekintsük-e vagy sem. Teremtsünk-e lehetőséget arra, hogy olyanok is belépjenek, akik még nincsenek benne, vagy ne teremtsük meg ezt a lehetőséget. Ezt itt megvitattuk. Akkor az volt a vélemény, hogy teremtsünk lehetőséget arra, hogy aki be akar lépni, beléphessen. Ezt a képzettségen keresztül lehet megtenni, és én látom, hogy valahogyan politikai hecc-kampányok részévé vált, hogy gúnyolódnak az aranykalászos képzés rendszerében szerzett papíron. Én ezt nem tartom egy felelősségteljes és értelmes magatartásnak, még ha viccelődésre talán jó is. De ez nem helyes dolog. Hiszen hogy a... *(Derültség.)* - hogyan másképpen segítenénk be a mezőgaz-

daságba, a gazdák közé a fiatalokat, ha nem a képzésen keresztül?

Ezért én inkább arra hívom fel az ön figyelmét, amit ön szerintem ugyanolyan jól tud, mint én, hogy ha megnézi Magyarországot az európai agrárnemzetek között, akkor azt fogja látni, hogy a földműveléssel foglalkozó néprétegen belül Magyarországon a képzettek száma alacsonyabb, mint a mi versenytársainknál. Úgyhogy nekünk emelni kell a képzettségünket. Ezért azt javaslom, hogy akik ilyesmire vállalkoznak, azokat ne ledorongoljuk, hanem inkább bátorítsuk és ismerjük el őket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonzásra megadom a szót Gőgös Zoltán képviselő úrnak.

GŐGÖS ZOLTÁN (MSZP): Szóval, miniszterelnök úr, OKJ-s orvosi képzés nincs. Úgy gondolom, ez legalább egy ugyanolyan szakma, mintha valaki emberekkel bánik, semmivel nem alávalóbb. Vagy ha valaki úgy gondolja, akkor szerintem téved. Azt gondolom, nem azzal van a baj, hogy az aranykalászos tanfolyam 400 óra és komoly tanfolyam, hogy ilyen létezik és létezett. Az a baj, hogy visszaélnék ezzel. Az a baj, hogy nem végzik el, miniszterelnök úr. Az a baj, hogy ha nem tartanak ebédszünetet, 3 nap alatt elvégeznék egy 400 órás tanfolyamot. Ez a baj!

Meg az a baj, hogy ezt mindenki kihasználja, mindenki olyan, akinek egyébként a szakmához az égdarta világon semmi köze nincsen, de van pénze ahhoz, hogy földet vegyen, úgy, mint az ön miniszterének. Tehát ez a probléma ezzel. Még azt is elfogadom, hogy ő is ért ehhez valamit, mert régen megtanulta az apjától. De legalább egy miniszter ne akarja a szabályokat kijátszani, hogy válaszoljon őszintén a kérdésekre. De ezt mondhatom nagyon sok emberre itt, ebben a teremben.

Úgy gondolom, hogy ezt abba kell hagyni. Inkább arra biztassuk a fiatalokat, hogy egyetemi végzettséget szerezzenek, ahhoz adjunk segítséget, oda vegyünk föl több embert, ha lehet, és ne a csalásra alkalmas tanfolyamok alapján adhassanak vagy vehessenek földet Magyarországon. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterelnök urat. Miniszterelnök úr, öné a szó.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Megkérdeztem a miniszter urat, mert mégiscsak rákényszerülök arra, hogy szővivővé váljak, aranykalászos gazda-e. Azt mondja önnek rajtam keresztül, hogy nem. *(Derűltég és hosszan tartó taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! 18 óra 18 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Azon képviselőtársaim, akik az üléstermet most elhagyják halaszthatatlan közfeladataik ellátása végett, kérem, csendben tegyék ezt. *(Mozaik. - Nagy zaj.)*

Tisztelt Országgyűlés! **Ügyrendi kérdésben** kért szót Lukács László György képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, kétperces időkeret áll rendelkezésére.

(18.20)

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Személyes érintettség okán szerettem volna reagálni legalább azokra a felvetésekre, amelyeket miniszterelnök úr velem kapcsolatban mondott. Úgy gondolom, hogy mivel személyemet érintették, ezért mindenképpen le kell szögezni pár tény.

Elsősorban nemcsak a személyemet, hanem a Jobbikot érte az egyébként álláspontom szerint teljesen ferdítő és hamis vád, hogy bármilyen köze lenne a Jobbiknak ahhoz, hogy az orvosok külföldre vándorolnak. El kell mondani azt természetesen, hogy annak a cégnek, amelynek én tagja voltam, 2013-ig voltam tagja, amikor én az Országgyűlésnek képviselője sem voltam. Az, hogy az országgyűlési képviselő-sége előtt egyébként mit csinál valaki, és jogi tanácsadást végez egy cég részére, úgy gondolom, hogy azzal különösebb elszámolnivalója nincs. Viszont az, hogy a személyemen keresztül támadnak olyan csoportokat, akik orvosok, külföldre kényszerültek menni dolgozni, és róluk negatív véleményt formál meg a miniszterelnök, úgy gondolom, hogy a legrosszabb támadás. Amire viszont... *(Balla György: Ez beismerő vallomás! Nem személyes érintettség! - Folyamatos zaj, közbeszólások.)*

ELNÖK: Képviselő úr, válaszára nincs lehetősége...

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tudom...

ELNÖK: ...csak a személyes érintettség okán megszólalni.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Amire mindenkinek felhívnam ezzel az ügygel kapcsolatban a figyelmét, hogy hallottuk Orbán Viktortól azt, hogy ne arra figyeljenek, amit mond, hanem amit cselekszik, ebben az esetben is arra kell figyelni, amit cselekszik, és nem arra, amit... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját. - Balla György: Beismerő vallomás!)*

ELNÖK: Képviselő úr, figyelmeztetem önt, hogy személyes érintettség okán szólhat.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Elnök Úr! Ez volt a személyes érintettség, elmondtam,

amivel engem illettek, illetve a pártot érintették. Innentől kezdve, úgy gondolom, hogy tisztázott, Orbán Viktor nem mondott igazat, amiket állított, azok nem igazak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban. - Balla György: Beismerted! Csináltad!)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ügyrendi kérdésben kért szót Kósa Lajos frakcióvezető úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, öné a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! A frakciónk kezdeményezi azt, hogy az Igazságügyi bizottság, amely az ügyrendi feladatokat is ellátja a Házban, foglaljon állást abban a kérdésben, hogy meddig terjed a személyes megtámadtatás vagy a személyes érintettség, vagy meddig nem. Mert azt gondolom, hogy nem jó az a precedens, hogy személyes érintettség kapcsán képviselőtársunk elkezd hosszán fejtegetni egy olyan tényt, hogy tagja volt a cégnek, de kilépett, de azelőtt orvosokat szerződtetett külföldre vagy ebben közreműködött, de aztán már nem, meg hogy ez hogy van. Ez nem a személyes megtámadtatás része.

Ezért írásban fordulok a házvezetéshez a tekintetben, hogy ebben egy világos útmutatást adjon, mert egyébként a Házban se szeri, se száma a személyes megtámadtatásnak. Valaki feláll és azt mondja a képviselőtársáról, hogy nem mond igazat, hazudik, megteveszti a közvéleményt s a többi, ez is a személyes megtámadtatás része *(Novák Előd: Nincs olyan a házszabályban, hogy megtámadtatás! Érintettség van!)*, akkor nem fogunk tudni értelmes vitát folytatni, ezért kérem az ügyrendi kérdésben az állásfoglalást. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! *(Folyamatos zaj.)* Természetesen a jegyzőkönyvvel egyetemben az ügyrendi bizottsághoz fogjuk megküldeni a mai vita részleteit azzal, hogy kérem frakcióvezető urat, szíveskedjen az ügyrendi bizottsághoz, mint frakcióvezető fordulni. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Szintén ügyrendi kérdésben jelentkezett Schiffer András frakcióvezető úr. *(Dr. Schiffer András: Ügyrendi vita!)* Ezt ügyrendi vitának nem tekintettük, minekutána frakcióvezető úr jelezte, hogy a bizottsághoz fog fordulni. Nem vita zajlik, a vita majd a bizottságban zajlik, tisztelt frakcióvezető úr. *(Dr. Schiffer András: ...tehetek ügyrendi javaslatot!)* Tegen!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen Kósa Lajosnak igaza van *(Kósa Lajos: És mit iszol? Menjünk a büfébe!)*, valóban meg kell állapítani azt, hogy a személyes érintettség terjedelme mekkora, de ezt akkor lehet megtenni, ha egyébként pedig az ügyrendi bizottság abban is világos útmutatást ad a házvezetésnek, hogy ha és amennyiben bármelyik parlamenti képviselő egy kérdéssel, egy közpolitikai problémá-

val megtalálja akár a miniszterelnököt, akár más kormánytagot, legyen szíves a kérdésre válaszolni. *(Novák Előd: Úgy van!)* Történetesen például arról adjon számot a miniszterelnök, hogy miért menekülnek a magyar orvosok külföldre. Ilyen... *(Az elnök kikapcsolja a képviselő mikrofonját.)*

ELNÖK: Tisztelt Frakcióvezető Úr! Nem tekintetem ügyrendi kérdésnek, a vitát majd az adott bizottságban lefolytatják. *(Szávay István: Köszönjük szépen a pártatlan ülésvezetést, elnök úr!)*

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének a tárgyalása következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a központosított illetményszámfejtés működésképtelenségével okozott törvénytértek orvoslása érdekében egyes törvények módosításáról** szóló T/8197. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Vállalkozásfejlesztési bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, ötperces időkeretben. Gúr Nándor képviselő úr, parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát a központosított illetményszámfejtés működésképtelenségéről azért nyújtottunk be törvénytervezetet, merthogy látható módon az a folyamat zajlik Magyarországon, hogy miközben a munkavállalóknak egyetemleges felelőssége van, aközben azoknak, akik a munkaadók ügyeiben eljárnak - most legyen ez egy állami szerv is, akár a MÁK vagy akár bárki más, adóhatóság -, ott már ugyanez nem áll fenn. Magyarra fordítva a szót, az, aki a folyamat végén van mint munkavállaló, elszenvedője lehet a történetnek anélkül, hogy bármit is tett volna ezért.

Egyébként, ahogy elnök úr felkonferálta a történetet, ahhoz illesztett az a kiegészítést el kell mondanom, hogy a Vállalkozásfejlesztési bizottság 4 igen és 4 nem álláspontot foganatosított, tehát azért így szebben hangzik a dolog, mint úgy, hogy elutasította. *(Dr. Józsa István: Nem született döntés!)*

A lényeg a dologban, hogy Bányai Gábor, aki ott a Fidesz részéről álláspontot rögzített, a KIRAs rendszerrel kapcsolatosan azt kérte, hogy majd térjünk vissza később erre a történetre, hogy gyakorlatilag legyen idő arra, hogy ez a probléma megoldódjon. Szeretném elmondani itt, a Parlament falai között is, hogy 2015. szeptember 1-je volt az az időpillanat, amikor gyakorlatilag útjára bocsátásra került ez a történet, és 2015. november 1-jével, azaz két hónap elteltét követően már egy országos kiterjesztésre került sor. Ez elég régen volt, lassan egy fél esztendeje.

Ha úgy öt hónap időintervallum nem elégséges ahhoz, hogy olyan típusú alapvető kérdések kezelését megtegyék egy illetményszámfejtéssel kapcsolato-

san, amely a munkavállalók jogos érdekeinek a kiszolgálását hordozza magában, azzal párosul, akkor nem tudom, mennyi idő kell ennek a kormánynak. Nekem az egyszerű személyes véleményem, de azt hiszem, a Magyar Szocialista Párt véleményével is azonosíthatom, tehát a közös álláspontunk az, hogy aki ilyen rendszereket működtet, az alkalmatlan a rendszer működtetésére. Nyugodt lelkiállással mondom, ezért a MÁK vezetésének már rég fel kellett volna állnia. Mindezek mellett azt is mondom, hogy annak a felügyeletet ellátó miniszternek is, aki gyakorlatilag ezt az ügyet az égigse alatt hordozza. Igen, felállni, ha képes rá, és arrébb tolni a biciklit - Balog után -, mert így stílszerű a dolog, képviselőtársam.

Tudják, akkor, amikor azon emberek bérének a kifizetése csúsznak vagy csak részlegesen történnek meg, akik nem milliós nagyságrendű jövedelmeket és javadalmakat szereznek egy adott hónapban, hanem annyit, amiből nagyon megtakarításokat sem tudnak képezni, akkor ez egy elfogadhatatlan állapot. Az emberek menet közben még azzal is szembesülhetnek, hogy büntetőkamatokat fizetnek bizonyos értelemben azért, merthogy ők nem kapják meg megfelelő időben az illetményüket vagy a bérüket, és persze a szolgáltatók meg kiróják rájuk mindazt, amit kiróhatnak.

Semmilyen kártalanítás nincs a háttérben. Magyarra fordítva a szót, még egyszer, a munkavállalók egyetemleges felelőssége fennáll, de azoké, akik azért felelnek, hogy a munkavállalók a jogos jussukhoz hozzájussanak, az már nem áll fenn.

Ugyanez van egyébként a bérek utáni adók és járulékok esetében is. Tehát ha rosszul kerülnek kiszámításra, az nem gond, az nem probléma. A családi adókedvezményeknél is ezzel találkozunk szembe, hogy rossz számítások miatt adóbevallás előtti újabb járulékfizetési kötelek az állam által elkövetett hibákból születnek.

(18.30)

Na, ezért született ez a törvényjavaslat, mert azt gondoljuk, hogy ha és amennyiben a munkáltató az illetmény kifizetésével késedelembe esik, akkor a jegybanki alapkamat ötszörösével megegyező mértékű kamatot kell hogy fizessen a későbbiekben. Azt gondoljuk, az is teljesen jogos, hogy a bérfizetési nap tényleg a bérfizetési nap kell hogy legyen, és ha itt a személyi juttatásait nem fizetik ki az érintett embernek, akkor a Kincstárnak a személyi juttatások kifizetésével kapcsolatos számfejtést haladéktalanul - nem 10 nap múlva, nem 5 nap múlva, haladéktalanul - le kell folytatnia. Az illetmények tárgyhót követő 5. napján pedig ezeknek a kifizetéseknek érvényesülniük kell.

Nem lehet késedelembe esés. Ha van, akkor az alapkamat ötszörösét kell érvényesíteni. Erről szól a javaslat. Ehhez kérem képviselőtársaim támogató vélekedését és majd a szavazatát is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben szólalhat fel. Először az írásban jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Felszólalásra következik Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik frakciója támogatni fogja a javaslat tárgysorozatba vételét. A magukat demokratikusnak mondó államok egyik alapelve a jog előtti egyenlőség, persze tudom, hogy rendhagyó ezt természetes és nem természetes személyek közötti kapcsolatra ráhúzni, de itt, ebben az esetben a jelen törvények szerint ezzel állunk szemben, mert ahogy az előterjesztő felvezetésében és ismertetésében is hallottuk, amennyiben akár közszolgáltatónak, akár állami szervnek a magán-személy tartozik, amennyiben késedelmesen fizeti ki azt a tartozását, büntetőkamatokat kap.

Fordított esetben ez nem történik meg. Gondoljunk bele abba, hogy ez milyen abszurd helyzeteket okozhat, főleg, ha a közszférában dolgozó emberekről beszélünk. A nagyon rossz anyagi helyzetben lévőkről, akár a saját ágazatomról ha beszélek, a szociális szférában dolgozó emberekről, akik 38 százalékkal keresnek kevesebbet, mint az oktatásban dolgozó kollégáik és több mint 23 százalékkal, mint az egészségügyben dolgozó kollégáik, náluk olyan abszurd helyzetek adódhatnak egy ilyen hibás történetből, el kell gondolkodniuk, hogy tejet vagy kenyeret vegyenek; el kell gondolkodniuk azon, hogy el tudnak-e jutni adott helyre, akár a munkahelyükre, ki tudják-e fizetni akár a menetdíjat.

Nevetségesnek tűnik, de ilyen abszurd helyzetek előfordulhatnak, és még abszurdabb helyzet is előfordulhat, mert mi van akkor, ha egy ilyen kifizetés késedelmé miatt nem tudja időben kifizetni vagy teljesíteni azt a követelést, amit mondjuk, a NAV vagy pont a MÁK, vagy éppenséggel egy másik állami szereplő igényelt tőlük, illetve nyújtott feléjük. Akkor mi van? Neki ki kell fizetnie az államnak a kamatot azért, amit nem fizetett be, amit azért nem tudott befizetni, mert az állam nem fizette ki a számára. És semmi kártalanítást sem kap, egy fillér kamatot sem kap.

Ez az abszurd példája a jog előtti egyenlőségnek. Úgy gondolom, hogy egy demokratikus állam parlamentjének egy ilyen javaslatot el kell fogadnia. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bányai Gábor képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

BÁNYAI GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Vágó Sebestyén által elmondottakhoz csak annyit mondanék, hogy a javaslat nem

arról szól, hogy kártalanítást kívánjunk tenni Gúr Nándor javaslata és Tóbiás József javaslata alapján, hanem annyiban szól mindössze, nem is kártalanításról, hanem csak egy pénzügyi elszámolási hiba orvoslására ötszörös szorzót kíván az aktuális jegybanki alapkamathoz képest nyújtani az ezt elszenvedőnek, aki a rendszer hibájából jelen pillanatban később kapja meg a fizetését és juttatásait; ami miatt, bár mi nem felelünk érte a patkó ezen részén, de mi sem tartjuk ezt elfogadhatónak, és elnézést kérünk érte azok nevében, akik esetleg a hibáért felelnek.

Magyarán, a javaslat, miután más törvények rendelkeznek róla, és akár a munka törvénykönyvében, akár a közszolgálati jogviszonyt betöltőkről szóló és a közalkalmazotti jogviszonyról szóló törvényben is benne van az, hogy van jogorvoslat, mégpedig az aktuális félév elején lévő hónapkor esedékes jegybanki alapkamatnak az egyszeres szorzója adja meg a kártalanítás mértékét, így ez a garancia benne van azokban a törvényekben, amiket most esetleg honosítani kívánunk.

Úgyhogy nem tartjuk indokoltnak a bizottság részéről ennek a törvénynek az előterjesztését. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Kónya Péter képviselő úr, független képviselő. Megadom a szót kettőperces időkeretben.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Mindenképpen támogatandónak tartom az MSZP-s képviselőtársaim előterjesztését. Számos olyan, a közsférában dolgozó volt kollégámmal beszéltem, akiknek óriási gondot okozott az, hogy késve kapták meg a bérüket. Ilyenkor az államnak felelőssége van, ezért akár büntetőkamatot is kell hogy fizessen az állam azoknak, akiknek ilyen kárt okoztak.

Számos olyan kolléga van, akinek adott időben, adott helyzetben fizetnie kell a hitelét, pontosan azért nem tudták ezeket teljesíteni, mert egyébként az állam késve fizette ki a fizetésüket. Emlékszem arra az időre, amikor katonakoromban, ha akár egy napot késett a fizetés a katonák kifizetésénél, akkor azonnal leváltották a vezérkar főnökét egyébként. Tehát olyan felelősséggel tartozott a Magyar Honvédség a katonáknak, hogy egy napot sem késheetett.

Most nemcsak a civil közalkalmazottaknak és köztisztviselőknek csúszott a bére, hanem számos fegyveres rendvédelmi dolgozónak is ebben az esetben. Mindenképpen támogatni tudom ezt a javaslatot. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Józsa István képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egyszerűen

döbbenetes, hogy ilyen helyzet kialakulása után az orvoslástól is elzárkózik a kormánypárt képviselőcsoportja. Egyszerűen méltatlan és megalázó, hogy kis fizetésű emberek - az itt ülő fideszes képviselőkhöz viszonyítva messze kis fizetésű emberek - úgymond adminisztratív hiba folytán nem kapják meg időben a fizetésüket. Arra gondoljon az a néhány - három - kormánypárti képviselő, aki itt van, hogy akikről szó van, nekik ez az életük.

Amikor olyan OECD-statisztikát látunk, hogy a magyar lakosság 70 százaléka egy 60 ezer forintos rendkívüli kiadást nem tud megoldani, ha az életében ilyen szituáció alakul ki, annyira nincs megtakarítása, amikor az önök Nemzeti Bankja azt jelenti, hogy óriási mértékben növekszik a lakossági megtakarítás, minden emberre 3 millió forint jut, akkor lássák ezt az égbekiáltó különbséget!

Az önök adópolitikája következtében a felső 10 százalék megtakarítása rohamosan növekszik, a többi 90 százaléknak meg nincs pénze. Tehát olyanok kerülnek az önök úgymond adminisztratív hibája miatt kiszolgáltatott helyzetbe, amiből még az is fölmerülhet, hogy lehet, hogy direkt akarják kiszolgáltatott helyzetbe hozni azt a közalkalmazottat, azt a köztisztviselőt, hogy tudjad már, hogy ki a gazda a háznál, kitől függsz.

Tehát azt mondom, hogy szégyelljék el magukat, és fogadják meg ezt a gesztusértékű képviselői javaslatot, hogy legalább egyfajta fokozott kamatfizetési kötelezettsége legyen az államnak, ha ne adj' isten, még egyszer még egyszer ilyen hibába esne, de én azt javaslom, hogy ne kövessenek el többet ilyen hibát, alkalmazzanak megbízható számfejtőket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra, kettőperces időkeretben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ellenzéki Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a támogató nyilatkozataikat, és arra kérem önöket, segítsenek abban, hogy a fideszes képviselők is megértsék, hogy miért fontos ez a történet.

Nézzék, nem közmunkásokról, nem minimálbéresekről szól a történet. Tudjuk nagyon jól, azokról az emberekről szól, akik dolgozó emberként adott esetben a létminimum összegét sem keresik meg, mert sokan vannak közöttük ilyenek. Azokról szól, akik az átlagkeresetnél nagyon sokan kevesebbet keresnek; egyébként az országban dolgozó emberek kétharmada keres az átlagkeresetnél kevesebbet, meg a fele a létminimumnál kevesebbet.

Tehát róluk szól a történet. Olyan emberekről beszélünk, akiknek a fizetése a mindennapi megélhetését biztosítja. *(Dr. Józsa István: Vagy azt sem.)* Azt, hogy a kenyér ott legyen az asztalon, hogy na-

gyon leegyszerűsítsem a történetet. Tudom, mosolyognak képviselőtársaim ott a kormánypárti padsorokban, hogy önök nem ismerik ezt a történetet. Sajnos, azt kell hogy mondjam, nagyon sok ember ismeri, és az a baj, hogy önök még arra sem eszmélnék, hogy az ilyen helyzetek kialakulását fékezze a végükre.

(18.40)

Amikor létező javaslat van arra vonatkozóan, hogy hogyan és miképpen orvosoljuk az állam által elkövetett hibákat, akkor önöknek az a válasza erre, hogy a probléma ugyan adott, de a megoldási javaslatot nem támogatják. Ez szégyenletes!

Ez szégyenletes akkor, amikor az utcán nem hall mást az ember, csakis azt, hogy a lopásalapú kormányzás fideszes végrehajtói degeszre tömik a zsebüket, miközben ezek az emberek, akik pedig a megélhetés minimumát talán biztosító forráshoz jutnak hozzá, ezeket a forrásokat nem kapják meg megfelelő időben és teljes egészében.

Én azt kérem önöktől nagy tisztelettel, gondolják újra ezt a történetet, támogassák ezt a törvényjavaslatot. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az önálló határőrség megerősítésének szükségességéről** szóló H/8849. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Honvédelmi és rendészeti bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót az előterjesztőnek Mirkóczki... *(Apáti István jelentkezik.)* - bocsánat, Apáti István képviselő úrnak, több előterjesztő van megjelölve, ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az újra erősödő migrációs hullám kifejezetten sürgőssé, mi több, halaszthatatlanná teszi, illetve tenné azt, hogyha a kormánypárti képviselők is úgy akarnák, hogy ezzel a határozati javaslattal érdemben foglalkozzunk, sőt a parlamenti munkával mielőbb végezve hozzájárunk a határőrség valódi, fizikai értelemben vett újralétrehozásához, felállításához.

Eleve nagy hiba volt, hogy a Fidesz és az MSZP koprodukcióban 2007-2008 tájéka megszüntette ezt a fegyveres testületet. Igaz, hogy akkor még nem lehetett számolni azzal, hogy 2015-re, '16-ra mekkora migrációs hullám vagy nyomás nehezedik az országra, ez ugyan igaz, de a legtöbb uniós tagállamban működik ez a fegyveres testület, sok esetben még rendőrség, csendőrség és egyéb rendfenntartó szer-

vek mellett is. Semmi nem indokolta azt, hogy Magyarországon akár szervezeti, munkaszervezési vagy egyéb szempontokra való hivatkozással ezt megszüntessék. És lám, néhány év telt csak el a megszüntetés óta, és mindennél nagyobb szükség lenne most arra, hogy önálló határőrséggel védjük Magyarország határait, különösen a szerb, a horvát és most már lassan a román és az ukrán határszakaszt is.

A Jobbik elképzelése szerint a határőrség egy, a rendőrségtől függetlenül működő önálló testület, önálló rendvédelmi szerv lenne, amelynek feladata elsősorban az államhatár őrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a határforgalom ellenőrzése. Ráadásul szükség lenne akár a határvonal mentén, akár esetleg mélységben különböző műveleti feladatok végrehajtásához olyan határhadász alakulatokra, amelyek működtek a határőrség megszüntetéséig. Ugyanakkor a schengeni külső határszakaszt most ahelyett, hogy egy önálló határőrséggel védenénk, tulajdonképpen azt tesszük, hogy rendőröket és honvédeket címkézünk át, nevezünk át határőrnek. Jellemző, hogy attól még egyikőjük sem lesz határőr, nem megsértve ezeket a derék rendvédelmi dolgozókat, de attól még egyik sem szerez határőr szakképesítést, szaktudást, egyik sem fog rendelkezni helyismerettel, terepismerettel, személyi ismerettel csak attól, hogy a kormányzat őket éppen most határőrnek címkézi.

Pontosan ez lenne a dolog egyik lényege, hogy egy határőr rendelkezik terepismerettel, rendelkezik helyismerettel, személyi ismerettel. Nem Borsodból, Szabolcsból, Heves megyéből meg, mondjuk, az Észak-Dunántúlról vezénylik le a déli határokra a rendőröket és a katonákat, akik nyilvánvalóan mind ezen ismeretek híján vannak, önhibájukon kívül természetesen. Ráadásul egy határőr még pluszmotivációval is rendelkezik, hiszen a szolgálati helyének közvetlen közelében van vélhetően a családja, a lakóhelye, a gyermekei, így őket aztán szó szerint közvetlenül - ha úgy tetszik - a saját fizikai erejével, a saját testével, tudásával is védi. Ez csak egy plusz érzelmi motiváció vagy plusz mentális töltet, amely nem lényegtelen egy olyan feszült helyzetben, amely várhatóan vár majd az állományra.

A másik hiba, nemcsak az átcímkézés, amely önmagában szaktudást, helyismeretet és terepismertetet nem ad, hanem az is, hogy azok a rendőrök, akiket elvezényelnek eredeti szolgálati helyükről, az eredeti szolgálati helyen rendkívüli módon fognak hiányozni. Az eredeti szolgálati helyen valószínűleg rosszabb helyzetbe, rosszabb állapotba kerül a közrend és a közbiztonság, hiszen akár a szervezett, akár a kevésbé szervezett bűnözői csoportok nagyon hamar ki fogják szagolni, hogy a rendőrök fizikai jelenléte visszaesett vagy esetleg megszűnt, azonnal fogják azt tudni, hogy az adott helyen meggyengült a közbiztonság. Amúgy sincs túl rózsás állapotban most a közrend az ország több megyéjében vagy nagyon sok településén, innentől kezdve még rosszabb állapotok alakulhatnak ki. Plusz, hogyha még a relokációs kötelezettségeket nézzük, amelyeket a

miniszterelnök úr néhány nappal ezelőtt aláírt vagy a nyakunkba varrt, magunkra vállaltuk az ő döntése folytán, illetőleg újabb befogadó állomásokat fognak létesíteni, ezeknek az őrzése ismét katonákat, rendőröket fog lekötöni.

Tehát kérdezem azt, hogy ha az eredeti szolgálati helyről történő elvezénylés mellett az idegenrendészeti objektumok őrzése plusz élőröket, erőforrásokat fog lekötöni, akkor ki fogja őrizni a magyar államhatárt. Legalább 8 ezer főre lenne szükség, ez a minimális létszám, amiben gondolkodunk, úgy hiszem, az ehhez szükséges szakembergárda rendelkezésre áll. Mi nagyon számítanánk azokra a szolgálati járadékosokra, akik megfelelő, korrekt feltételek biztosítása esetén visszajönnének a testülethez. Semmi szükség nincs arra, hogy ebből felesleges pártpolitikai kicsinyességi kérdést csináljunk, kicsinyes szintre süllyedjünk, csak azért, mert nem a kormánypártoknak jutott előbb az eszébe, vagy valamelyik kormánypárti képviselőnek, hogy a határőrséget vissza kellene állítani.

Jelzem, hogy a Jobbik eddig is szavazatokat adott, ha kellett, kétharmadot biztosított Magyarország megvédéséhez, legyen szó akár a kerítésről, vagy a honvédség határookra vezényléséről, mi is elvárnánk azt a kormánypárti képviselőktől, hogy támogassák ezt a javaslatot. De mint ahogy a kvótával kapcsolatos népszavazás kapcsán láttuk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), lehet, hogy két hét múlva majd Magyarország miniszterelnöke bejelenti, hogy mégiscsak fogják támogatni a határőrség felállítását. Ne várjunk két hetet se, mert az is borzasztó sok idővesztés. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2 perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő felszólalása következik. Mivel írásban a független képviselők közül Kónya Péter független képviselő úr kért szót, megadom a szót. Képviselő úr!

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy tűnik, hogy mára bebizonyosodott az, hogy az egykoron megszüntetett határőrségről szóló döntés egy óriási hiba, egy hibás döntés volt, az idő már bebizonyította, hogy szükség lenne egy önálló határőrségre Magyarországon, és kár volt megszüntetni anno, hiszen egy olyan fegyveres kultúra szűnt meg Magyarországon, amelynek a pótlása évekbe, akár évtizedekbe is kerülhet.

Ugyanakkor az is látszik, hogy a kormány tűzoltó jelleggel próbálja a migránsválság okozta feszültséget megoldani. Ezért módosították a rendvédelmi szervek szolgálati törvényét, illetve a katonák jogállásáról szóló törvényt, amivel semmi mást nem okoztak, mint hogy a katonákat, illetve a rendőröket és a rendvédelmi dolgozókat egy óriási túlterheltség alá helyezték, hiszen megemelték a készenléti idő idejét

és a túlmunka idejét, a katonáknál pedig eltörölték a munkaidőt, ami azt jelenti, hogy gyakorlatilag bármennyig lehet őket foglalkoztatni.

Ezért nyilván kapnak valamiféle pluszpénzt a rendvédelmi dolgozók, ugyanakkor ez az idő végtelességéig nem vihető tovább, hiszen egyszerűen túlterhelődnek, családok mennek tönkre az átvezénylések miatt és a túlmunkáztatás miatt. Nyilván ezt egy-két hónapig lehet vinni. Ugyanakkor a kormány maga is beismerte és arra készül, hogy ez a migránsválság akár évekig, évtizedekig is elhúzódhat, tehát itt az ideje, hogy elkezdjük egy önálló határőrség felállítását, ami nem fog egyik napról a másikra menni.

Apáti képviselőtársam utalt arra, hogy egyébként lehetne számítani azokra a volt határőrökre, akik a mai napig is büszkén gondolnak arra, hogy ők valaha határőrök voltak, azonban ahhoz, hogy rájuk számíthasson ez a kormány és számíthasson ez az ország, először arra lenne szükség, hogy ez a kormány, a Fidesz-kormány bocsanatot kérjen azoktól a rendvédelmi dolgozóktól és katonáktól, akiket megaláztak akkor, amikor a szolgáltatinyudj-rendszerüket megszüntették. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! További felszólalások következnek. Megadom a szót Simon Miklós képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem igaz az, tisztelt Apáti képviselő úr, hogy a határőrség megszűnt. (*Derűtlenség a Jobbik soraiban.*) 2008. január 1-jén a határőrség beolvadt, integrálódott a rendőrségbe. (*Apáti István: Beolvadással szűnt meg.*) Az MSZP előterjesztését igenis a Fidesz képviselőcsoportja is megszavazta, mert úgy gondoltuk, hogy (*Z. Kárpát Dániel: Beismerő vallomás.*) ez egy olyan lehetőség, amely segíteni fog (*Z. Kárpát Dániel: A migránsoknak idejönni.*) a schengeni határok megvédésében, és hála Istennek, ez az elképzelés valóra vált.

(18.50)

2008. január 1-jén, emlékezzenek vissza, tisztelt képviselőtársaim, Magyarország csatlakozott a schengeni övezethez. Ekkor megnyíltak a határok Ausztria, Szlovákia és Szlovénia irányában, míg a külső határokon Ukrajna irányában, Románia, Szerbia és Horvátország irányában pedig erősíteni kellett a határőrizetet. Így egy 45 ezer fős lélekszámú egység, rendvédelmi egység, a rendőrség jött létre sokkal nagyobb tartalékokkal és mozgósítási képességekkel.

Az integrációnál figyeltünk arra, hogy azok a hagyományok, amelyek a határőrséget jellemezték, beépüljenek a rendőrség rendszerébe, ezért értük el, hogy négy határőr-igazgatót, négy megyei határőr-igazgatót kineveztek főkapitánnyá, és a rendészeti főigazgató is a határőrségtől érkezett akkoriban a

rendőrséghez. Tehát az a kultúra, amit a határőrség képviselt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), a rendőrségbe átültetésre került, és a rendőrség pedig most a migrációs nyomás tekintetében jelesre vizsgázott (*Az elnök ismét csenget.*), köszönet érte nekik. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az imént elhangzott kormányparti csúsztatással szemben az a helyzet, hogy a határőrség beolvadással megszűnt. Lehet átpántlikázni embereket, egységeket, fejezzük ki itt is, hogy a rendőrség és a honvédség munkája előtt le a kalappal, de nem önökön múlt, hogy mondjuk, a rószkei incidens során ilyen jól teljesítettek, hanem lényegében a vak szerencsén. Mert ha ott akár csak egy két kilométer széles sávban éri támadás az országot, és nem így, ahogy megtörtént, lehet, hogy az önök elképzelései kudarcot vallanak.

Tehát önálló határőrségre van szükség a megfelelő eszközrendszerrel, mélységi műveletekkel, mélységi felderítéssel, tisztességes helyeken. Korábban Magyarországon is ez 50-70 kilométeres mélységet is jelenthetett. Éppen ezért elmondhatjuk, ha mindez meg lenne és adott lenne a Jobbik elképzelése szerint, lehet, hogy nem fordulhatna elő az, hogy miközben Szeged pályaudvara mellett sajtótájékoztatót tartunk, most, amikor önök küzdenek a retorikai térben helyesen a migrációs nyomás ellen, akkor a hátunk mögött tucatnyi migráncsoportok zavartalanul grasszálnak, beülnek egyet gíroszozni, vagy éppen a nyitott befogadóközpontból - hangsúlyozom, hogy nyitott, mert zártnak kellene lennie - Tóth Péter helyi képviselőnk beszámolója szerint a BÁH hivatalos autójával, egy furgonnal bevásárlóturizmusra viszik ezeket az úriembereket. Kirakják őket a népszerű bevásárlóközpontnál, ahol könnyedén kontaktust teremthetnek a polgári lakossággal, de az embercsempészekkel is. Ez most zajlik a valóságban, miközben önök helyesen aláírásokat gyűjtöttek, nagyon helyesen a Jobbik nyomvonalára mentén ki fognak írni vélhetően egy kvótaellenes népszavazást. (*Simon Miklósnak:*) Ne mosolyogjon, mert szűk fél évig önök húzták az időt, amikor mi már benyújtottuk az alaptörvény-módosítást. Semmi mosolyognivaló nincsen azon, hogy önök eltötymörögtek fél évet. Egyáltalán nincs okuk büszkének lenni magukra. A helyzet az, hogy ami ellen önök küzdenek, az most itt sétál közöttünk. Hétfvégén ötszáz ember! Ne mondják tehát, hogy rendben van a helyzet! Még a fizikai határzár sem teljes! De emberi erőforrással úgy kell megerősíteni, hogy egy önálló határőrség (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) munkájára építve, teljeskörűen szavatolható legyen a magyar határ biztonsága. Jelen pillanatban

önök nem szavatolták ennek a feltételeit. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Demeter Márta képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Abban teljesen egyet tudunk érteni, hogy a határrendészet jelenlegi feltételrendszerében egyértelműen változtatásokra lesz majd szükség, de véleményünk szerint erre nem egy új, önálló fegyveres erő létrehozása a megoldás, hanem a rendőrség szervezetén belül egy olyan országos hatáskörű szerv létrehozására van szükség, mely a határszakaszokhoz rendeltlen kell ellássa a feladatát, és a szakmai döntés függetlenségének a teljes birtokában szükséges ezt megtegye. Ezen határrendészeti szerv működéséhez szükséges biztosítani a megfelelő személyi és dologi feltételeket is.

Határozott szakmai álláspontunk továbbra is az, hogy egy, a rendőrség szervezetén belüli önálló, országos hatáskörű szervre van szükség, mely nem a megyei főkapitányságok alárendeltségében, hanem a határszakaszokhoz igazodó illetékességgel, határrendészeti igazgatások működésével szükséges, hogy ellássa a feladatát, hogy csak a határrendészeti feladatok ellátására tudjon koncentrálni ebben. Mivel az előttünk fekvő javaslat nem egy ilyen megoldásra tesz kidolgozott javaslatot, hanem alapvetően inkább egy önálló új fegyveres erő létrehozására, ezért ebben a formában ezt a javaslatot az MSZP nem fogja tudni támogatni. Köszönöm. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak mint előterjesztőnek, aki válaszolni kíván az elhangzottakra. Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Simon Miklós Képviselő Úr! Lehet azon mosolyogni, hogy a Jobbiknak jutott legelőször eszébe a kvótaellenes népszavazás - hát, ez így történt. Lehet, hogy önöknek rosszulesik ezt beismerni, de így történt. Korábban azt hazudták, még két héttel ezelőtt, hogy a Jobbik nem támogatta a kerítésépítést. A Jobbik támogatta a kerítésépítést.

Aztán azt is hazudták, de a legpofátlanabb cinizmussal, hogy a Jobbik nem támogatta a Magyar Honvédség határookra történő levelezését. Ha mi nem vagyunk, nincs hozzá kétharmad biztosítva, akkor a katonák nem védik meg a határt, tehát nem értem, miért kell ilyen nyilvánvalóan nem csúsztatást, hanem hazugságot belevinni a kommunikációjukba.

Aztán most itt van egy újabb fontos kérdés, az újra növekvő migrációs nyomás, tisztelt képviselő úr. Egyre valószínűbb, hogy Ukrajna és Románia felől, tehát a keleti határszakaszról is fognak támadni a migránsok, ott még egyelőre se kerítés, se élőőr nem védi a magyar településeket. Engedtessek meg nekem, hogy egy határőrvárosban született és felnőtt képviselőként, csengeri illetőségű képviselőként hadd aggódjam egy kicsit Csengerért és a Csenger környékiekért. Aki kicsit távolabb lakik a közvetlen határszakasztól, lehet, hogy kicsit nyugodtabban alszik, én speciel mivel a családom nagy része ott lakik, nem tudok ennyire nyugodt lenni vagy nyugodt maradni, másrészt pedig úgy tűnik, a jelenlegi lakóhelyem, Mátészalka is lehet, hogy benne van a BM által kijelölt azon tizenkettes települési listában, ahol a közeljövőben befogadóállomást kívánnak létesíteni, bár korábban ezt is letagadták. Nos, ha ezeket összegezzük, és számba vesszük azt, hogy hány rendőrt vezényeltek el, megint ezt mondom, hány rendőrt vezényeltek el rendőrőrsről vagy körzeti megbízotti beosztásból, kapitányságról, eredeti szolgálati helyéről, plusz az egyre szaporodó létesítményeket őrizni kell, nem lesz elég ember, aki megvédje a magyar határokat. Épp emiatt önálló, a rendőrségtől teljesen függetlenül működő testületre van szükség annak érdekében, hogy tényleg meg tudjuk védeni Magyarország államhatárait és a magyar embereket. Egyáltalán nem valószínű az, hogy a katonai tudással, a harci tapasztalatokkal felvértezett migránsok hamarosan rá fognak érezni arra, hogy a röszkei második, harmadik vagy negyedik ütközetben sok kilométeres sávban fognak támadni, akkor nem lesz az a készenléti rendőrség, amely megállítja őket. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Úgyhogy ezen gondolkozzanak el, és ennek tükrében döntsenek! Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Globális Zöld Növekedési Intézet között kötendő, a Globális Zöld Növekedési Intézet kiváltságait és mentességeit részletező jogállási megállapodás kihirdetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/8673. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. A rendelkezésre álló időkeret 15 perc. Megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a Törvényalkotási bizottság a Házsabály 46. §-a alapján 2016. február 25-én megtárgyalta a Ma-

gyarország Kormánya és a Globális Zöld Növekedési Intézet között kötendő, a Globális Zöld Növekedési Intézet kiváltságait és mentességeit részletező jogállási megállapodás kihirdetéséről szóló T/8673. számú törvényjavaslatot. A Törvényalkotási bizottság 24 igen szavazattal, tehát egyhangú döntéssel összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be az irományhoz.

(19.00)

Az összegző módosító javaslat csupán a Külügyi bizottság kétpontos technikai pontosító jellegű módosító javaslatát tartalmazza. Bízom benne, hogy a zárószavazás az összegző módosító javaslat támogatásához hasonlóan egyöntetű lesz, ezzel is nyomatékosítva az Országgyűlés egészének kiállását a klímavédelem mellett. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Szabó Zsolt államtitkár urat, hogy az előterjesztő képviselőtében kíván-e most szólni, vagy esetleg a vita későbbi szakaszában. *(Szabó Zsolt: Majd csak a zárszót.)* A későbbi szakaszában.

Folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Külügyi bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót... *(Kepli Lajos nemet int.)* Kepli Lajos képviselő úr jelezte, hogy nem kíván felszólalni. Tehát kérdezem, kíván-e még valaki valamelyik frakció részéről felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Államtitkár úr, megadom a szót.

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság által beterjesztett összegző módosító javaslat megfelel a kormány álláspontjának, ezért kérem önöket, hogy mind az összegző módosító javaslatot, mind pedig a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/8840. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel a Törvényalkotási bizottság most ülésezik és Salacz László képviselő úr, aki előadója a napirendnek a bizottság részéről, valamint Fodor Gábor és Szilágyi György képviselőtár-

saink szintén nem tartózkodnak a teremben, ezért most időkeretet nem szabok meg, egy gyors tájékoztató következik az ülésvezetés részéről. Egyelőre ötperces szünetet rendelék el. Kérem, képviselőtársaim, hogy nagyon messzire ne menjenek el az ülésteremtől.

(Szünet: 19.02 - 19.07
Elnök: Jakab István
Jegyző: Gelencsér Attila)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Arra kérem tisztelettel a munkánkat segítő kollégákat, hogy a TAB irányába szíveskedjenek majd a következő napirendi pontokhoz a kollégáknak jelezni, hogy mikor kell érkezniük, hogy ne kelljen ismételt szünetet elrendelni.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, összesen 15 perces időkeretben. Megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. február 25-én megtárgyalta a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, valamint a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/8840. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen és 10 nem szavazattal mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat egyedül a Törvényalkotási bizottság saját indítványát tartalmazza.

Ahogy a bizottsági ülésen is elhangzott, az összegző módosító javaslatban foglaltak elsősorban jogtechnikai pontosítások, illetve a koherenciát teremtik meg a sport- és az államháztartási törvénnyel. Számomra az előttünk fekvő törvényjavaslat egyértelmű elköteleződés mellett, hogy a társasági adókedvezmények továbbra is a magyar sport fejlődését szolgálják, legyen szó látványsportokról vagy éppen magáról az olimpiai mozgalmról, mindezt persze csakis törvényes és átlátható keretek között. A módosítással kialakított törvényjavaslat ezt a célt szolgálja. Kérem, támogassák az előterjesztést. Köszönöm, hogy meghallgattak.

(19.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi véleményt két felszólaló képviselőtársunk ismerteti, összesen 7 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Fodor Gábor független képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr! (Fodor Gábor mikrofonja nem működik.) A kártyát kérem, képviselő úr, szíveskedjen elhelyezni. (Megtörténik.)

FODOR GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Talán most már rendben van. Köszönöm szépen. Elnézést még egyszer az intermezzóért. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a kisebbségi véleményt Szilágyi György képviselő úrral megosztva mondjuk el, úgyhogy a rám eső időszakban hadd fejtsem ki néhány mondatban azt az álláspontot, amit a Liberális Párt nevében is képviseltem a Törvényalkotási bizottság ülésén, és itt a Házzal is szeretném megosztani.

Nos, a magunk részéről elutasítjuk ezt a törvényjavaslatot, még hozzá azért, ahogy a bizottsági ülésen is kifejtettük mi magunk is és több más ellenzéki képviselőtársunk ezzel egybehangozóan, tehát elutasítjuk azért, mert a taopénzeknél, tehát a társasági adóról és osztalékról szóló törvény módosításával kapcsolatban a taopénzeknél nem lát tisztán az ország. Nem lát tisztán, és a sport és a politika összefonódása miatt, egyébként helytelen és rossz irányú összefonódása miatt - lásd, ami a Nemzeti Választási Bizottságnál történt a múlt héten, ahol a Fradi Security képviselői jelentek meg, tehát pont e miatt az összefonódás miatt - joggal várja el a közvélemény, hogy öntsünk tiszta vizet a pohárba, átlátható legyen a finanszírozás.

Ráadásul egy olyan delikát ügyben jelenik meg a taopénzeknek ez az átláthatatlansága és annak a kiterjesztése, ami az olimpiát jelenti. Az olimpiai pénzekre is kiterjesztődik ez a zűrzavar, ez az átláthatatlanság. Egyébként amikor átláthatóságról beszélek - zárójeles megjegyzés -, akkor többek között szeretnék hivatkozni a Transparency International jelentésére is, amely nemzetközi szervezet 2015 őszén publikálta azt a jelentését, amelyben külön a taopénzekkel foglalkozott, mondván, hogy teljességgel nyomon követhetetlen és átláthatatlan Magyarországon e pénzeknek az útja.

Nos, ha az olimpiára is kiterjesztjük mindezt, akkor óriási hibát követnek el a kormánypárti képviselőtársaim, még hozzá azért, mert az olimpia egy olyan kérdés, amelyben szükség lenne - ha ezt sikeresen akarjuk megrendezni Magyarországon - minél szélesebb körű konszenzust felmutatni a társadalomban és a politikai életben. Én magam is támogattam annak idején a szavazatommal az olimpiai döntést azért, hogy adjuk meg a lehetőséget Magyarországnak egy sikeres olimpia lebonyolítására. De természetesen az embernek megváltozhat a véleménye, ha azt látjuk, hogy szemben minden elvárással - hiszen az olimpiánál is azt fogalmaztuk meg, hogy átláthatóak legyenek ezek a pénzek, világosan tudjuk, hogy minden forint, amit az olimpiára költünk, az hová megy -, tehát ha azt látjuk, hogy ez az út nem világos, nem tiszta, akkor sokakban ellenérzés fog kialakulni az olimpiával kapcsolatban.

Többek között egyébként a Budapesti Olimpia Mozgalom is - amelyik több mint évtizedes múltra tekinthet vissza -, amikor kiáll az olimpia mellett és lobbizott éveken keresztül azért, hogy olimpiát rendezzünk itt, az egyik legfontosabb érve az volt, hogy azért is akarja az olimpiai rendezést, többek

között azzal is alátámasztva ezt a várható sikert, merthogy Magyarországra ráfér egy olyan sikeres projekt, amelynek teljességgel átlátható az egész finanszírozása. Nos, ez az előterjesztés nem felel meg ennek a szempontnak.

Ezért azt javaslom, tisztelt képviselőtársaim, hogy a politikai botrány miatt is és a becsület miatt is ezt vissza kell vonni, nem szabad ideterjeszteni a Ház elé, és mi mindenképpen ellene fogunk szavazni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a bizottság másik kisebbségi előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Előjáróban el kell mondanom, ezt ki is jelentettük, mi e törvény szavazásánál eredetileg, amikor elindult a tárgyalás, az általános vita, tartózkodtunk volna ennek a törvénynek a megszavazásánál. Azóta változott a véleményünk, el is mondom azt, hogy miért változott a véleményünk, és nem támogatjuk ezt a törvényjavaslatot, nemmel fogunk szavazni egyébként a végszavazásnál, és nemmel szavazunk a módosító javaslatokra is.

Nagyon egyszerű az ok egyébként, hogy miért nem. Azért, mert önök azt mondják, hogy egy fontos kérdés az olimpia kérdése, behoznak egy törvénymódosító javaslatot a Ház elé, ennek a törvénymódosító javaslatnak az általános vitáján, a bizottsági vitáján és most sem található egyetlenegy sportszakpolitikusa sem a Fidesznek. Nem jöttek el; de még ennél is durvább, hogy államtitkár asszony, a sportért felelős államtitkár asszony sem jelent meg sem az általános vitán, sem a bizottsági ülésen, sem most. Ha önöknek ezek szerint ennyire fontos az olimpia, akkor nem kell annyira erőltetni!

A másik, elhangzott itt most az előterjesztő részéről is, hogy mennyire fontos az átláthatóság. Valóban, ezt mondtuk, addig tudjuk támogatni az olimpiai pályázat lehetőségét, és addig vagyunk konstruktív ellenzékiként e mellett a pályázat mellett, amíg valóban átlátható lesz az egész pályázattási rendszerünk, mire költjük a pénzeket, és hogy kívánják ezeket önök elkölteni. Föltettünk jó pár kérdést, egyetlenegy választ nem kaptunk a kérdéseinkre. Egyetlenegy választ nem kaptunk; kaptunk ellenben arroganciát, pökhendiséget és szakmaiatlanságot. Nagyon-nagyon komoly kérdéseket tettünk fel, keresztkérdéseket tettünk fel, amire nem lehetett volna válaszolni. Például az egyik ilyen kérdés az volt, hogy addig, amíg nem lesz taobevétele ennek a nonprofit zrt.-nek, addig vajon ki fogja finanszírozni a működését. Ha a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium fogja finanszírozni a működését, akkor az addig elköltött összeget majd a taopénzből visszautalják-e a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak? Azt hiszem, roppant egyszerű kérdés; önök erre sem voltak hajlandóak válaszolni.

Azt is elmondtuk és megkérdeztük, hogy miért kell egyáltalán a taón keresztül a forrásokat biztosítani, amikor decemberben van egy kormányhatározat arról, hogy ugyanúgy 19 milliárd forintot 9,5-9,5 milliárd forint felosztással 2016-ban és '17-ben a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium fog a zrt. rendelkezésére bocsátani. Erre sem kaptunk választ, hogy vajon miért jó ez. Mind a kettő közpénz, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól kapott költségvetési pénz is közpénz és a taón keresztül juttatott forrás is közpénz. De hogy miért kell ezt, önök erre sem adtak választ.

Elmondtuk az aggályainkat, hogy a taóval kapcsolatosan pont az ellenőrzéssel vannak súlyos problémák. Tehát maguk a taobevételek a sportági szakszövetségeknél is nagyon sokszor ellenőrizhetetlenek, nem látjuk a pénznek az útját. Kértük, hogy adjanak ezekre is választ. Semmiféle választ nem kaptunk. Tehát föltettünk olyan kérdéseket, amelyek véleményünk szerint nagyon fontos kérdések, amelyek az átláthatóságot és főleg az ellenőrzés lehetőségét hivatottak megkérdőjelezni, és kérdeztük meg önöktől, hogy hogyan lesz, önök semmire nem adtak választ. Ha önök nem adnak semmire választ, ha önök úgy gondolják, hogy egyedül meg tudják ezt oldani, akkor próbálják meg. A Jobbik Magyarországért Mozgalom ebben nem vesz részt és nem fogja önöket támogatni, és majd a normál hozzászólásomban el fogom mondani azt is, hogy ennek milyen súlyos következményei lehetnek egyébként az olimpiai pályázatra vonatkozóan. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem Cseresnyés Péter államtitkár urat mint előterjesztőt, most vagy a vita későbbi szakaszában kíván szólni. *(Cseresnyés Péter: A végén.)* Államtitkár úr jelzi, a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sokszor vitatkoztunk már a társasági adóról szóló törvényjavaslatokról. Elmondtam az általános vita során is, hogy 2011 óta folyamatosan az asztalon van a társasági adókedvezmény rendszere öt látvány-csapatsportág tekintetében. Nem eretnek gondolat ez eredendően, hiszen mindig elmondom, hogy a 2010 előtti szocialista kormányok is alkalmaztak ilyen kedvezménylehetőséget például színház- és filmművészet tekintetében. Nagy reményeink voltak nekünk is, hogy a sporttámogatások ezen módja dinamizálhatja az öt látvány-csapatsportágat.

A reményeink nagyon gyorsan átváltottak csalódásba. Láthatjuk, hogy az első évben már a négy másik látvány-csapatsportágnak nyújtott összes

társaságiadókedvezmény-lehetőséget meghaladta egyedül a felcsúti utánpótlás-akadémia támogatási összege. Sok vita van erről a közéletben; ez egész egyszerűen felháborító. Több újságcikk is született az elmúlt időszakban, mintegy 11 milliárd az az ösztámogatás, amit sikerült ezen 1600 lelkes kis település nagy múltú klubjának és akadémiájának elnyerni. Az első tavaszi fordulóban ebből egy, az utánpótlás-akadémián nevelkedett játékost sikerült az NB I-be kiállítani.

(19.20)

No, hát 11 milliárdért egy játékos, nem igényel ez szerintem több kommentárt. Aki látta ezt a területet, az szerintem önmagában is érzi azt a nagyon komoly értékválságot és problémát, amit igazából ez az egész ügy jelent. Ez határozottan elutasítandó. Számos visszaélés látszik, a rendszert átláthatóbbá, ellenőrizhetővé kéne tenni, merthogy egyébként, ahogy az elején elmondtuk, ez kisebb kluboknak komoly támogatási lehetőséget jelenthetne. Nyilván néhányaknak jelent is, akik valóban jól használják.

Ehhez képest ilyen előzmények után, ne haragudjanak, ehhez a törvényjavaslathoz nem sok pozitív érzésünk volt már az első pillanattól fogva. Hiszen azt gondoljuk, hogy a források felhasználásának ezer előzménye és ilyen módja visszaélésekre fog okot adni az olimpiai pályázat lebonyolítása kapcsán is. Ez elhangzott a kisebbségi vélemények kapcsán is, és azt kell hogy mondjam, mi eredendően is nemet mondtunk, a Magyar Szocialista Párt nemet mondott erre a javaslatra. De az, ami itt az összegző módosító javaslatban van, az egész egyszerűen felháborító. Tehát az pont az i-re, az egy életmű betetőzése, vagy nem tudom, hogy mondjam önöknek. Egy nyílt, cinikus bevallása annak, hogy tulajdonképpen önök átláthatatlanul, ellenőrizetlenül közpénzt kívánnak elkölteni olyan pályázatra egyébként, aminek még logója sincsen. Egvedüli olimpiai pályázatként, ezt azért el szeretném mondani. Nem tudom persze, ilyen előkészítettségi fokkal milyen remények vannak.

Merthogy ugye, a TAB-kezdeményezés, ami itt elhangzott, hogy nyilván a kormánypárti képviselők támogattak, ez beemeli a javaslatba, tehát az egyébként is rossz javaslatba még beemeli azt, hogy nem minősül költségvetési támogatásnak a szervező cégnek adott juttatás. Tehát kiveszik az államháztartási törvény hatálya alól ezeket. Csak néhány gondolat, hogy mit jelent ez. Nem kell ezeknek a támogatásoknak a felhasználását innentől közbeszerzés alkalmazásához kötni. Ugye mert ez akkor nem vonatkozik erre. A kedvezményezettet beszámolási kötelezettség terhelné, de hát ezek után akkor nyilván nem terheli. Nem értem, hogy hogy lehet ezt úgy felfogni, hogy akkor a javaslat az ellenőrizhetőség, az átláthatóság irányába mutat. Nyilván a támogató a költségvetési támogatás felhasználását a hatósági ellenőrzés szabályai szerint ellenőrzi, ha az államháztartásról szóló törvény hatálya alá tartozna, de hát nem. Tehát ez sem fog akkor ennek a cégnek nyújtott támogatásokra vonatkozni.

A kincstári monitoringrendszerrel is elfelejthetjük, és nyilván a közérdeklődés-igénylést is mint olyan lehetőséget, tehát ezek nem lesznek közérdekből nyilvános adatok. Innentől fogva kiváló melegegya a visszaélésnek, pénzek eltüntetésének. Ezt önmagában felháborítónak tartjuk, és hadd kérjem ki személyesen is a magam részéről, hogy sportszerető emberként, olyan emberként, aki szívesen vesz részt olyan jogszabályok akár közös kialakításában is, amely a magyar sportéletet szolgálja, akár egy pályázatot, akár a látvány-csapatsportágakat, akár az olimpiai sportágak ügyét vagy a nem olimpiai sportágak ügyét is, tehát kikérem magamnak, hogy olyan helyzetbe hoznak sokadjára, hogy határozottan nem kell hogy mondjak egy ilyen javaslatra. Azonban az általam eddig elmondottak alapján erre a javaslatra jó szívvel nem lehet mást mondani. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A tárgyalt törvényjavaslat jól illeszkedik a Fidesz gazdaságpolitikájába: két kézzel, számolatlanul szórja a pénzt kétes, soha meg nem térülő vagy akár káros célokra, miközben gazdaságunk, társadalmunk alapvető strukturái recsegnek és omlanak össze. 19 milliárd forint, most ennyi a magyar adófizetők, az ápolók, a pedagógiai munkát segítő, bölcsődei dolgozóknak a vesztesége, akik béremelésére a kormány szerint sajnos nincs forrás. Erre bezzeg van pénz.

Abban is tökéletes az illeszkedés, hogy a kormány nyűgnek érzi a kötelességét, hogy átláthatóan gazdálkodjon és tisztességesen elszámoljon az adófizetők által rábízott pénzzel. A jelenlegi magyar kormány úgy viselkedik, mint ha a közpénzek nem rábízott vagyon lenne, amivel sáfárkodni kell, hanem a magánbirtokaiknak a jövedelme.

A beterveztett javaslat egyik legnagyobb hiánya - hogy a közepén kezdjem -, amit saját maga megfogalmaz: „Nem kell alkalmazni az államháztartási törvény költségvetési támogatásokra vonatkozó rendelkezéseit a társaságiadó-kedvezmény alapján nyújtott támogatásokra az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős nonprofit gazdasági társaságnak.” Ez azt jelenti, mint ahogy ezt már többen elmondták, az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős zártkörűen működő nonprofit részvénytársaságot sem közbeszerzési, sem beszámolási kötelezettség nem terheli a pénz felhasználásánál, annak adatai nem lesznek közérdekből nyilvánosak. Azaz úgy nyúlják le és menekítik ki offshore cégekbe, ahogy nem szégyellik. És az utóbbi időben azt tapasztaltuk, hogy egyáltalán nem szégyellnek ilyesmit. A közpénzekkel való átlátható gazdálkodás olyan követelmény, amivel minden tisztességes ember egyetért.

Vitatottabb, hogy maga a cél, az olimpiára való pályázás jó cél-e: kívánatos-e egyáltalán Budapest-

nek olimpiát rendeznie, és hogy a taokedvezmények rendszere, amit a kormány most kiterjeszt erre a célra, jó-e, kívánatos-e, fenntartható-e? A Lehet Más a Politika válasza mind a két kérdésre az, hogy nem. Egy olimpia megrendezése csak kapitális és eladósító pénzszozás lenne. Most 750 milliárd forintról beszélnek mint megvalósítási költségről, a tapasztalatok szerint a végső számla az eredetileg tervezett összeg általában többszörösére emelkedik. Minél keletebbre megyünk, annál inkább. A londoni olimpia három és félszeresébe került az eredetileg tervezettnél. A szocsi téli olimpia négyszeresébe. Ennek alapján a budapesti olimpia valós költsége körülbelül 3000 milliárd forint lenne, egy újabb paksi erőmű költsége, és hasonló méretű teher a következő generáción. Az is óriási kérdés, hogy mire kell a pályázó cégnek 19 milliárd forint, mint ahogy a törvénytervezetben szerepel.

Valóban az volna az adófizetők pénzének legjobb felhasználása, hogy a világ egyik legkorruptabb területében, a Nemzetközi Olimpiai Bizottságban próbáljuk meg a kedvező döntést elérni? Tényleg a korrupt NOB-tisztségviselők megvesztegetése az a cél, amit a költségvetésnek erre áldozni kell, amikor közben recsegnek-ropognak a társadalom alaprendszeri, például a kórházak, és emberek ezrei halnak meg szükségtelen fertőzésekben? Mindezt nagyon jól tudják az emberek is, nem véletlen, hogy a hatalom minden eszközzel meg akarja akadályozni, hogy a kérdéssről népszavazást lehessen kiírni.

És itt vissza is jutunk ahhoz az elvi kérdéshez, hogy helyes-e az államkasszát illető és a közszolgáltatások finanszírozására szolgáló adatokat eltéríteni, sőt az adófizetőket ösztönözni is arra anyagi előnyökkel, hogy ne közcélokra fizessenek be, hanem a kormány aktuális kedvenc projektjére, legyen az a felcsúti stadion vagy éppen olimpia. Nem helyes.

2016-ban körülbelül 64-69 milliárd forint kiesést okozott volna a taorendszer, ezzel a módosítással együtt ez 83-88 milliárdra ugrik, miközben az iskolákban a nem pedagógus dolgozók nyolc éve nem kaptak béremelést, csakúgy, mint a bölcsődei dolgozók vagy az ápolónők. Milliók dolgoznak, illetve keresnek a létminimum alatt, és a kormányzóvívó kommentárja, hogy nincs több keret a béremelésre. Pedig mint látszik, volna, ha el nem lopnák, és nem szórják el saját szórakozásaikra, nagyzó, megalomán projektjeikre. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Gelencsér Attila képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoporthoz tartozik. Megadom a szót.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ikotity képviselőtársam a legőszintébb a másik oldalon, mert ő legalább bevallja, hogy nem szeretne olimpiát. A többiek egy taotörvényből csinálnak olimpiavítát, számonkérlik a kormányoldalon a szakpolitikust, miközben itt ül; ez a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz tartozik, rendnek kell lennie egyébként. Bo-

csánat, én voltam a Magyar Olimpiai Bizottság tagja, fogadjanak el engem szakpolitikusként, voltam sportegyesületi vezető is, igaz, nem vagyok sportügyi államtitkár, de a múltkor ugyanebbe botlottunk bele. Ikotity István legalább őszinte, nem akarja az LMP az olimpiát, megalomán tervnek gondolja, ami káros az országra.

(19.30)

A többi ellenzéki erő kevésbé őszinte, mert mondanak hetet-havat, kifogásokat, mindent, mert nem akarják elismerni, hogy ami jó az országnak, ami egy jelentős lépcső vagy ugródeszka lehet, egy nagy társadalmi-gazdasági robbanást okozhat, ahogy ezt tette más országokban is, azt ők nem szeretnék. Valószínűleg attól tartanak, hogy egy jelentős társadalmi-gazdasági robbanás jó volna az országnak, és ami jó az országnak, adott esetben még talán jó a Fidesz-KDNP-pártszövetségnek is, ezért minden nagy ívű tervet elutálnak. Így tettek - mondom Ikotity képviselőtársamnak -, ugyanez volt a hozzáállásuk a rezsiszökkenéshez, szerintük az is egy megalomán terv, a magyar emberek nem így gondolják, aztán ugyanígy álltak a devizahitelek megmentéséhez, nemmel szavaztak sorra-sorra, és ilyen hasonló érveléseket hallottunk, hogy átláthatatlan, hogy megalomán, hogy nem csinálható meg. Ezzel szemben ezeket sorban megcsináltuk, az emberek támogatták, sőt nagy valószínűséggel ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően adtak 2014-ben újabb felhatalmazást nekünk. De Ikotity István legalább őszinte, mert elmondja, hogy ezt sem támogatja.

Ezzel szemben például Fodor Gábor nemzetközi felmérésekre hivatkozik, hogy mitől átláthatatlan ez az egyébként rendkívül egyszerű rendszer. Neki is mondom és a többieknek is, hogy nincs az a rendszer Magyarországon, amit a Fidesz-KDNP-kormány rak össze, és az önök szerint átlátható. Nincs az a rendszer, egyszerűen képtelenség ezt kitalálni, amire önök azt mondják, hogy műszi - hogy a régi reklámból idézzek -, na végre, ez önöknek tetszik. Ez hat év alatt nem sikerült, de szerintem 106 év alatt sem sikerülne, mert ha a tao véletlenül egy kicsit átláthatóbb volna az önök számára, vagy nem tudom, mit várnak tőle, akkor egy beruházás kapcsán jönne az, hogy rossz volt a közbeszerzési kiírás, ha az nem jó, akkor rossz volt a közbeszerzési szakértő, vagy valakihez tartozott, ha az nem jön, akkor jön az, hogy rossz a közbeszerzési törvény, majd végül a legjobban az szokta önöket zavarni, hogyha egy hazai kivitelező nyeri el a munkát és nem egy külföldi. Tehát nem lehet megfelelni az önök elvárásainak az én megítélésem szerint, minden alkalommal a kákán is csomót keresnek.

Egyébként azt is mondhatnánk, hogy ez egy természetes ellenzéki magatartás, az életük része. Én egy kicsit többet gondolok az ellenzékiiségről, bár még nem voltam ellenzéki képviselő, úgyhogy nem tudok erről beszámolni önöknek. Csak 2010-től vagyok képviselő, és azóta kormányon vagyunk. De Szilágyi György képviselő úrnál is - bocsásson meg,

igyekszem nem pökhendi lenni, mert gondolom, az az aposztróf nekem szól, hiszen nem oly rég ugyan ebben a témában vitatkoztunk, ezért próbálok egy kicsit visszafogottabban fogalmazni - csak azt látom, hogy mit miért ne. Varga László pedig megsérti Felcsútot, az ott dolgozókat.

Nézze, én nem voltam ott, megmondom őszintén, azt a szakmai munkát nem volt módom megtekinteni, de amit hallottam és olvastam róla, az alapján azt hiszem, ahány száz vagy ezer gyermek, fiatal ott sportol, meg ahány szakmai ember ott dolgozik, ha a választóköri körzetében lenne, akkor valószínűleg nem venné a bátorságot, hogy mindazokat, akik ott dolgoznak, megsértse.

Egyébként a taopénzekkel való elszámolás kapcsán hadd mondjam el még önnek, hogy a választóköri körzetemben megkeresett egy sportegyesület még valamikor a tavalyi évben, mert úgy érezte, hogy elrontotta a taoszámlást, és a közbenjárásomat kérte, hogy próbáljak meg neki az MLSZ felé segítő kezét nyújtani, mert elrontott valamit. Szeretném elmondani önöknek, a szigor olyan mértékű ebben az ügyben, hogy nem lehetett elintézni, mert elrontotta, és nem számolhatta el, nem kapott rá pénzt. Ebből nem az látszott számomra, hogy ez egy annyira puha rendszer volna, mint amilyennek önök beállítják, és nem kellene szabályokat betartani. Ez hazugság, ezt a saját bőrömről tapasztaltam.

Bocsássanak meg, de ugyanazt mondom, mint néhány hete ebben a vitában: önöknek ezek jutnak eszükbe, nekem meg Kaposmérő, Toponár, Kaposfüred és Kaposszerdahely a választóköri körzetemben, amelyek alig várják, hogy hozzájuthassanak egy kis taoforráshoz, mert a szocialista kormány alatt majdnem tönkrementek, nem tudták a létesítményeiket üzemeltetni, működtetni, részben azért, mert a gazdaságból sem számíthattak forrásra, hiszen nagy válságszituáció volt, részben meg azért, mert semmilyen állami segítségre nem számíthattak, de az önkormányzatok is olyan nehéz helyzetbe kerültek 2010-re, hogy kivonultak a falvakban a sportfinanszírozás világából. Ezért ők örülnek neki, de önök erről értelemszerűen mélyen hallgatnak; tehát a dolognak arról a részéről, ami segíti a településeket az aprófalvak világától egészen a megyeszékhelyekig. Kaposváron két héttel ezelőtt Szita Károly polgármester úr egy csodálatos uszodatetót avatott fel több száz ember jelenlétében, és ott a helyszínen bejelentette, hogy ennek hány százaléka van taóból és hány százaléka önkormányzati erőből. S akkor nem hallottam, hogy ott bárki olyan mondatokat mondott volna, mint önök, és nem láttam, hogy ez ilyen problémákat okozott volna számukra.

Ebben a vitában most egy picit jobb a helyzet, mint volt két-három héttel ezelőtt, mert akkor végül is egy gazdasági minisztériumhoz tartozó, nyilvánvalóan gazdasági-pénzügyi témából egy olimpiavita kerekedett. Most ennél jobb a helyzet, mert az olimpia szükségességéről vagy nem szükségességéről egyedül az LMP beszélt, aki megtagadta vagy ellene szól, míg a többiek legalább próbáltak abban a merderben maradni, hogy mit jelent a tao. Kérem önö-

ket, hogy egy picit másként nézzenek erre az ügyre, mint egy olyan forrásra, ami a nyilvánvalóan szükséges pénzt az olimpiai pályázat előkészítéséhez előteremti. Nem hiszem, hogy ez akkora gond, probléma lenne, mint amekkora kavalkád itt ebből ellenzéki oldalon kerekedik. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity képviselőtársamat tájékoztatom, hogy kétperces felszólalásra nincs lehetőség, ezt jelezte már az ülésvezető. Öt másodperce van az időkeretéből, képviselő úr, hiszen időkeretes tárgyalásban vagyunk, de most felszólalásra következik Szilágyi György képviselő úr, Jobbik-képviselő-csoport. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha Gelencsér képviselő úr benn marad egy pár pillanatig, akkor szeretném megkérdezni tőle *(Gelencsér Attila: Csak felülök a jegyzői székbe.)* - ezért mondtam, ha bennmarad -, hogy ki viszi a Fideszben a sportpolitikát. Ön vitte eddig a Fideszben a sportpolitikát vagy Bánki Erik képviselő úr? Ki viszi a Fideszben a sportpolitikát: Cseresnyés államtitkár úr viszi, vagy pedig államtitkár asszony felelős a sportpolitikáért? Ezért kérdezem.

Tudja, a szakpolitikai kérdés azért érdekes, mert most előadott valamit úgy, hogy a Magyar Olimpiai Bizottságnak a tagja volt, de mégis nekem kell kikérni magamnak azt, amit Ikotity Istvántól hallottunk, mert önnek eszébe sem jutott, hogy kikérje magának - mint a Magyar Olimpiai Bizottság volt tagja -, hogy Ikotity István ne mondjon a magyar parlamentben olyanokat a Nemzetközi Olimpiai Bizottságról, mint amiket mondott, mert az súlyosan árt hat az egész olimpiai pályázat ügyének. Ön ezt nem tartotta fontosnak, pedig azt mondta, hogy sportpolitikusként szól hozzá.

(Hegedűs Lorántné elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Vagy elmondhatta volna azt is Ikotity Istvánnak, hogy felesleges népszavazásról beszélni, mert majd az olimpiai pályázat legfontosabb eleme, amely el fogja dönteni, hogy Magyarország sikeresen pályázik vagy nem pályázik sikeresen, pont a Nemzetközi Olimpiai Bizottság által megrendelt társadalmi támogatottság-mérés lesz. És ha nem lesz társadalmi támogatottsága az olimpiának, akkor mi beadhatunk bármilyen pályázatot, csinálhatunk bármilyen sportdiplomáciát, akkor sem lesz majd sikeres a pályázatunk. Tudja, pont ezért fontos az, hogy tudunk-e egymással normálisan beszélgetni, vagy arrogánsan és pökhendien válaszolgatunk, mert jelen pillanatban ebben az országban a Jobbik az, amelyik konstruktívan kiáll amellett, hogy pályázzunk az olimpiára. Ha mi is kilépünk e mögül az olimpiai pályázat mögül, akkor majd megnézhetik azt a nemzetközi olimpiai bizottsági felmérést, hogy mekkora lesz a társadalmi támogatottsága.

S akkor elmondom azt is pár szóban, miért gondoljuk mi még mindig úgy, hogy támogatjuk az olimpia megrendezését. Mert mi másképp gondolkunk arra, mint az LMP vagy az MSZP. Mi úgy gondoljuk, hogy ha ezt a 19 milliárd forintot jól használjuk fel és arra használjuk fel, amire a célt meghatároztuk, akkor az mindenféleképpen busásan és bőségesen visszajöhet. Mi hiszünk abban, hogy ha tisztán és átláthatóan csináljuk az egész pályázati anyagot, ha tisztán és átláthatóan próbáljuk meg ezt az egész ügyet végigvinni, akkor ez haszonnal járhat.

(19.40)

A probléma csak ott van, hogy ön azt mondja, hogy miért teszünk föl ilyen kérdéseket, és miért vagyunk ilyen gyanakvóak. Azért, kedves képviselőtársam, mert ha nem tetszettek volna az elmúlt hat évben ennyit lopni, akkor nem lennénk oly gyanakvóak. De mivel az elmúlt hat évben ilyen sokat tetszettek lopni, ezért mi gyanakvóak vagyunk. És ha ön azt mondja, hogy a tao egy átlátható rendszer, azért egy kérdésre még van ideje, válaszolhatna nekem, akkor mondja már meg nekem, legyen oly kedves, hogy kinek kellett volna, melyik az az állami szerv, melyik az az állami vállalat, amelyiknek a taót kellett volna ellenőrizni. Most nem mondom meg, mert én tudom. Majd hagyok annyi időt, hogy a végén elmondjam, ha nem tud rá válaszolni.

Ez az állami szerv semmiféle ellenőrzést nem csinált. Ön itt mondhatja azt, hogy adott esetben el tudott-e intézni valamit vagy nem. Örülök neki, hogy nem tudott elintézni ebben az ügyben semmit, mert az hatalommal való visszaélés lett volna, tehát jó is, hogy nem sikerült ezt elintéznie. De az ellenőrzésnek nincsenek meg a taóval kapcsolatban a feltételei. És mit kellett a Jobbiknak eldöntenie a taónál, a sportnál? Mérlegelni kellett, hogy a tao jó-e a sport számára. Mi azt mondtuk, hogy igen. A tao, maga az egész rendszer jó a sport számára, csak akkor lenne a legjobb, ha nem lenne visszaélés a taóval. Van visszaélés a taóval? Van.

Ha ön végignézte az elmúlt 3-4 évet, a Jobbik Magyarországért Mozgalom visszafogta magát, és nem ütötte az asztalt azoknál a visszaéléseknél, hiszen mi is támogatjuk. Hogy néz ki az egycsatornás rendszer? A MOB elvileg elosztja a pénzeket, majd leviszi a sportági szakszövetségekhez, majd az továbbutalja az egyesületek felé. És valóban, az egyesületeknél nagyon sok helyen történtek visszaélések, de most pár ilyen visszaélés vagy elég nagy számú visszaélés miatt az egész rendszert szüntessük meg? Azt mondjuk, hogy nem, mert ez egy hasznos rendszer lehetne, ha ki tudnánk szűrni belőle ezeket a negatív dolgokat.

De ezeket nem sikerült, ezért szeretnénk azt, hogy szűrjük ki legalább itt. Szűrjük ki akkor, amikor egy nemes cél van meghatározva. Mert mi egy nemes célnak tartjuk azt, hogy Magyarországon olimpiát rendezhessünk. Nemes célnak tartjuk azt is, hogy ha csak 2017 szeptemberéig olyan városokkal emlegetik együtt a nevünket, mint Róma és Párizs. Valóban,

ezek egyébként számszakilag is kimutatható hasznot tudnak hozni ennek az országnak. És akkor elmondhatnám itt, hogy miért támogatjuk mi, miért jó ez marketingből, miért jó ez beruházási szempontból, miért jó ez akár a sportdiplomáciánk erősítésére. Csak az a baj, hogy önök, ön is most itt éppen ezt mondta, hogy itt legalább Ikotity István őszinte volt.

Én is őszinte vagyok, higgye el! Őszintén mondom azt, hogy most még támogatjuk az olimpiai pályázatot, de nem állunk messze attól, hogy visszakozzunk és kilépjünk belőle. Mert ha önök nem hajlandóak nyíltan, a kártyákat kiterítve megcsinálni egy ilyen nemes cél megvalósítását, akkor mi abban nem leszünk partnerek. Ha nem fogjuk a társadalom elé tárnai azt például, és adatigénylést benyújtani annak érdekében, hogy a főváros és a MOB által létrehozott pályázati nonprofit zrt.-ben mennyit keresnek a tisztségviselők, akkor a társadalom előbb-utóbb ellene fog fordulni ennek az egésznek. Hát miért nem lehet megmondani? Hát szakemberek ülnek ebben a nonprofit zrt.-ben, állítólag olyan szakemberek, akiket meg kell fizetni. Hát miért titkos az, hogy mennyit keresnek?

Mindent el kellene mondani, és a társadalmat tájékoztatni kellene arról, hogy mit költünk, mire költünk, és az miért jó nekünk. Ha ezt nem tesszük meg az emberek felé, akkor az emberek nem fogják támogatni az olimpiát. És még egyszer mondom, ez a legfontosabb. Hiszen három fő szempontot fog a Nemzetközi Olimpiai Bizottság a pályázat elbírálásánál figyelembe venni. Először azt, hogy milyen a pályázat minősége. De súlyozás szempontjából ez fog a legkevesebbet jelenteni. A második szempont, amit figyelembe fog venni, hogy milyen a sportdiplomáciánk. Ebben erősödnünk kell, hiszen nagyon komoly sportdiplomáciát kell folytatni ahhoz, hogy a NOB-tagok, amikor szavaznak, például a magyar pályázatot tartsák a legjobbnak. És a harmadik, ez az, ami megkerülhetetlen, hogy milyen a társadalmi támogatottsága az adott olimpiai pályázatnak.

A Nemzetközi Olimpiai Bizottságot nem fogja érdekelni, hogy ki van kormányon. Az sem fogja érdekelni, hogy éppen a parlamentben hány képviselője ül, mondjuk, éppen a Fidesznek. Őt semmi nem fogja ebből érdekelni. Egy dolog fogja érdekelni, őt az fogja érdekelni, hogy az emberek támogatják-e. Ha az emberek 70-80 százalékban támogatják, az egy nagyon súlyos érv lesz amellelt, hogy Magyarország kapja meg az olimpiát, ha meg a támogatottság 30 százalék körül lesz, akkor semmi esélyünk, akármilyen pályázatot adunk be. Ezt kellene figyelembe venni. És mi ezért mondjuk azt, hogy igen, itt is kérdéseket tettünk fel, egyszerű kérdéseket, és ezekre az egyszerű kérdésekre szerintem egyszerű válaszokat lehetett volna adni. Miért nem lehetett azt mondani, hogy ha 19 milliárd forintban van meghatározva a felső plafon, akkor azt a taóból szedjük be? És ha addig, amíg nem jön be a taopénz, 2 milliárd forintot odaad a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium arra, hogy működni tudjon ez a zrt., hiszen dolgoznia kell addig is, amíg bejönnek ezek a taopénzek, akkor majd ebből a 19 milliárdból vissza fogják utalni,

mondjuk, azt a 2 milliárdot, és nem emelkedik a felső plafon. Tehát nem 21 milliárdra emelkedik, ha 2 milliárdot adnak, hanem csak 19 marad.

Ez olyan keresztkérdés, amire nem lehet normálisan válaszolni? Milyen kérdéseket tettünk fel? Hogy miért a taóból fogjuk ezt finanszírozni, mért nem volt jó úgy, hogy a kormányrendeletnek megfelelően a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium adja ezt a forrást? Ilyen kérdéseket tettünk fel. Nem hiszem, hogy ez rosszindulat lenne. Ezek a kérdések mind arra szolgáltak, hogy alapvetően tisztán lássunk ebben a kérdésben, és kifejezzük azt, hogy mi azt szeretnénk, ha átlátható és tiszta pályázat tudnánk lebonyolítani, még akkor is, ha ez 19 milliárd forintba kerül.

Azért hagyom meg az időt, és köszönöm szépen, hogy meghallgattak, hogy esetleg a végén el tudjam mondani önnek azt, hogy kinek kellett volna ellenőriznie a taopénzeket Magyarországon. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Gelencsér Attila az átláthatóságról beszél. Akkor beszél az átláthatóságról, amikor végképp átláthatatlan minden. Nézze, a következő törvény is nagyjából olyan típusú kérdésekről fog szólni, amiről most is szólhatunk, gyakorlatilag a közpénzek felhasználásának ellenőrzéséről és annak korlátozásáról, valamint ott a közérdekű adatok megismerési lehetőségéről és annak korlátozásáról.

Na most, ha átláthatóságról beszélnek önök a Parlament falai között, akkor ugye, az egy kiszámíthatósággal is kellene párosuljon. Itt viszont tényszerűen átláthatatlanság van és ellenőrizhetetlenség, ilyen értelemben, kiszámíthatatlanság is. Közpénzek - nem más, amiről beszélünk. Önök ezt mindig szívesen elfelejtik.

Felcsút vagy nem Felcsút, adományokból született források vagy nem, ezek közpénzek, hölgyeim és uraim, tisztelt képviselőtársaim. Tudomásul kellene ezt venni, és úgy, ahogy majd holnap a törvénytervezet elfogadása kapcsán, mondjuk, 200 milliárd forint nagyságrendű közpénz utolérését, ellenőrizhetőségét fogják kivenni minden lelkiismeret-furdalás nélkül abból a kosárból, ami gyakorlatilag a rátekintés lehetőségét megadná, ugyanúgy tekintenek önök erre a 19 milliárdra is és egyéb taopénzek tekintetében lévő forrásokra is.

Nézzék, nem tudok mást mondani, és nem is akarok mást mondani, a zsványság akkor is zsványság, ha törvényi keretek közé kívánják terelni a történetet, akkor is, ha legitimizálni akarják, vagy ha ezt meg is teszik. Egyszerűen vannak morális dolgok, amelyek tekintetében nem lehet csak úgy átnézni ezek felett a dolgok felett. Az a lényege ennek a történetnek, hogy minden, minden, ami közpénz, annak a felhasználásával, minden egyes fillérével el kellene

számolni. Önök pedig pont ennek az ellentettjét csinálják, azt teszik vagy azt hívják életre, hogy ne lehessen még véletlenszerűen sem rátekinteni.

Gyakorlatilag a szabad lopás lehetőségét teremtik meg és azt, hogy soha az életben ne derülhessen ki mindaz, aminek ki kellene derülni. Ez nem fog bekövetkezni, előbb-utóbb úgyminden kiderül; akkor, amikor a közbeszerzés alól mentenek ki dolgokat, akkor, amikor, ha példát kell mondjak, akkor mondom, 4-5 év leforgása alatt 260 milliárd forint volt az, ami taóban megfordult, és ebből 11 milliárd Felcsúton, azaz több mint 4 százaléka, akkor 25 felcsútnyi taopénz lefedi az országot. Közben van azért 3200 önkormányzat Magyarországon, ahol a taopénzekből, mondjuk, a tömegsport tekintetében sok mindent lehetett volna csinálni, nem csak a stadionok viszonylatában.

Egy szó mint száz, azt gondolom, nem jó és nem lenne szabad megengedni azt, hogy politikai érdekérvényesítő szerepen alapulva vagy erőn alapulva osztódjanak források, és ráadásul ezek még ellenőrizhetetlenek is legyenek. Jó példák erre Kisvárdától Felcsútig vagy Felcsúttól Kisvárdáig mindazok, amik nyomon követhetőek. Szóval, nem lehet mást mondani, csak azt, amit az utca embere mond folytonosan: az a kormányzás, amely a lopáson alapul, és amelynek adott politikai pártok végrehajtói, mondjuk, fideszesek busásan megtömik a zsebüket, nem azt az utat járja, ami ennek az országnak az érdekét szolgálja.

Érdemes lenne áttérni arra az útra, ami az ország érdekét meg az emberek érdekét szolgálja e tekintetben is. Elnök úr, köszönöm szépen.

(19.50)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr jelentkezett. Jelzem, képviselő úr, hogy nagyon rövid ideje van, tehát az a 3-5 másodperc, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Egyetlen mondatot szeretnék csak Gelencsér Attilának mondani. 1960 óta nem volt olyan olimpia, ami nyereséges lett volna, mindegyik komoly veszteséget okozott. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Ha effektíve úgy mérjük, hogy berakunk egy forintot és abból ki tudunk-e venni kettőt, akkor igaza van, csak ezt nemcsak így kell mérni, hanem sok másban.

Gelencsér úrnak elmondom, hogy az NSI volt az, akinek ellenőriznie kellett volna első körben, az az NSI több mint egy éven keresztül nem tudta megoldani ezt a feladatot, és föl is oszlatták, tehát már nincs ez a szervezet. Tehát még egyszer mondom, mi

azért támogatjuk jelen pillanatban, mert azt mondjuk, hogy jó az országnak, jó a sportnak, és hiszünk benne, hogy legalább egy ilyen nemes eszmével rendelkező célnál önök nem fogják ezt harácsolásra fölhasználni, addig támogatjuk. Ahogy úgy gondoljuk, hogy ez nem megfelelő, és önök valami másra akarják felhasználni, akkor ki fogunk hátrálni e mögül, és önök egyedül fognak maradni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. (Nincs jelzés.) Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak, aki jelezte, hogy a vita végén kíván felszólalni, és válaszolni kíván az elhangzottakra. 10 perc áll rendelkezésére, államtitkár úr. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Talán nem is kéne reagálnom az ellenzéki fölvetésekre, hisz Gelencsér Attila képviselőtársam szinte mindegyikre megválaszolt, de mégiscsak egy-két mondatot hadd mondjak.

Egy dologban Szilágyi Györggyel egyetérték, hogy egy olimpia eredményességét nem akkor kell nézni csak, amikor megnézzük azt, hogy egy forint befektetett pénzből mennyi jön vissza, hanem összességében, hosszú távon, hogy mit hoz az országnak éveken keresztül, ezt kell nézni. És ha így nézné ön is egy-egy olimpia megrendezését, akkor lehet, hogy másképp ítélné meg ezt a dolgot.

De talán azért nem érdemes részletesen reagálni minden kérdésre, mert itt nem a benyújtott törvény módosításáról volt szó, hanem ellenzéki megnyilvánulásokról, érzelmi megnyilvánulásokról többségében. Talán Schiffer Andrásnak egy Gelencsér Attila által mondott mondatra való bekiabálása volt a legjellemzőbb szerintem ebben a vitában, mikor Gelencsér Attila képviselőtársam azt mondta, hogy bármit csinálnánk, bárhogy módosítanánk ezt a törvénytervezetet, ezt a módosítást, semmiképpen sem felelne meg az ellenzéki képviselőknek, akkor azt mondta, ha jól idézem, ha jól emlékszem rá, amit Schiffer András mondott, nem is akarják ezt, hogy megfeleljen bármi is az ő igényeiknek. Szerintem ez a kákán is csomót keresés, tehát nem az a lényeg, hogy egy törvénytervezet megfelelő módon elfogadásra kerüljön, nem az az érdekes, hogy egy törvénytervezet azt a célt szolgálja, amit célként kitűztek, hanem az a lényeg önekik - mármint az ellenzéki képviselőtársaimnak -, hogy mindenbe bele tudjanak kötni.

Szilágyi Györgynek azért szeretném válaszolni, hogy a taón keresztüli támogatás indoka az, hogy az adózási támogatások, a befizetések mértékétől függően részben vagy egészben csökkenthetik a szükséges közvetlen állami forrásokat, központi költségvetési forrásokat, egy segítség tulajdonképpen ez a lehetőség.

Fodor Gábor elment, ezért öneki majd a válasszommal egészében szeretnék egy helyen válaszolni az átláthatóság kapcsán.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a pályázat lebonyolítását, támogatási kereteit tartalmazza, bevezetve a magyar társasági adózásban már működő adóössztönző eszköz új formáját, illetve a sporttörvény tekintetében lefektetve a támogatási rendszer eljárási részletszabályait. A javaslat tárgyát képező társaságiadó-kedvezmény érdekeltté teszi a piaci szereplőket abban, hogy üzleti eredményességükből támogatást nyújtsanak az olimpiai pályázat költségeire a pályázatot készítő társaság részére.

Az olimpia és a paralimbia kiemelt fontosságú, társadalmi, gazdasági szempontból is kitüntetett szereppel bíró esemény. A javaslat révén Magyarország Kormánya biztosítani kívánja azokat a feltételeket, amelyek sikerre vihetik a pályázatot, ennek pedig előfeltétele a források rendelkezésre állása. Nem elhanyagolható szempont, hogy az adózási támogatások a befizetések mértékétől függően részben vagy akár egészben csökkenthetik - ahogy már az előbb is említettem - a szükséges, közvetlen központi költségvetési forrásokat.

A javaslat az új adókedvezmény tekintetében is előírja az átláthatóság feltételének teljesítését, tehát egy előírás van erre, talán ez válasz Fodor Gábor felvetésére. Ebből az okból került előírásra az a korlát, amely meghatározza az olimpiai pályázat lebonyolításáért felelős társaság által összegyűjthető forrás maximális összegét. Szilágyi képviselőtársamnak mondom, hogy bent van a törvénytervezetben vagy a módosításban, hogy 2016-ra és 2017-re vonatkozóan együttesen számított értéke nem haladhatja meg a 19 milliárd forintnak megfelelő értéket, tehát ennyi. Utána, hogyha nem használják föl 2017. december 31-ig, be kell fizetni a költségvetésbe azt a forrást, amit nem használtak föl.

A törvényjavaslat vonatkozásában a módosító javaslat érdemi változást nem hozott, elsősorban jogtechnikai kérdések kerültek rendezésre; a TAB módosító javaslata kapcsán mondom ezt. E körben említhető ugyanakkor annak a rendelkezésnek a bevezetése, mely kimondja, hogy a szóban forgó támogatás nem minősül költségvetési támogatásnak. Ennek oka, hogy a támogató adózó nem az államháztartás részét képező szerv, ezért az államháztartásról szóló törvény rendelkezései eleve nem alkalmazhatók ebben az esetben, e módosítás tehát érdemi változást nem jelent. E kapcsán vádaskodtak szocialista képviselők itt és említettek sibilást meg lopást. Ennek azért van valami diszkrét bája, amikor szocialista képviselők beszélnek lopásról és sibilásról, főként a 2002-2010 közötti kormányzásuk tapasztalatait figyelembe véve. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Tisztelt Országgyűlés! A javaslat szerinti módosítás legfőbb célja a technikai feltételek megteremtésével annak az össznemzeti, társadalmi, gazdasági összefogásnak az előidézése, amely elérhető közelségbe hozhatja a magyarság egésze számára minden bizonnyal maradandó élményt jelentő olimpia- és paralimpiarendezést, ennek első lépése pedig egy olyan professzionális pályázati anyag benyújtása, amely sikere révén mindez valósággá válhat. Reményeink szerint a hazai társaságiadó-alanyok támoga-

tásuk révén segíteni fognak mindebben, és egy olyan sikeres olimpiát rendezhetünk majd, amit aztán majd nyugdíjas korában, ha számolgat, Ikotity képviselőtársam, akkor úgy tudja kiszámítani, hogy megtérült az országnak összességében nemcsak anyagilag, hanem erkölcsileg is.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Németh Szilárd István, Galambos Dénes, Mengyi Roland, Fidesz, képviselők által benyújtott T/8829. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának 8 perces, legfeljebb 8 perces időkeretben.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. február 25-én megtárgyalta a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról szóló T/8829. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen, 10 nem szavazat mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző javaslat a Gazdasági bizottság módosító javaslatát tartalmazza, mely indítvány az alkotmánybírói gyakorlatnak megfelelően pontosítja az adatok megismerhetőségének korlátait és arányossági követelményét, továbbá egyértelműsíti az adattartalmat mint jogszabályi védelem közvetlen tárgyát. Szeretném hangsúlyozni, hogy az így módosított normaszöveg az Alaptörvénnyel tökéletesen összhangban áll, mely tényről az Adatvédelmi Hatóság elnöke írásban nyilatkozott is információim szerint.

Felhívom a figyelmet arra, képviselőtársaim figyelmét, hogy mint ahogy az a bizottsági ülésen is elhangzott, a Magyar Posta egy nyereséges és hatékonyan működő állami vállalat, a konkurens köre azonban egyre szélesebb, a verseny kielezettebb. *(Dr. Schiffer András: És miért?)*

(20.00)

Azért, hogy ne kerüljön a Posta versenyhátrányba, szükséges a javaslat elfogadása. Kérem, támogassák az indítványt. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Dr. Varga László: Hú, ez nagyon jó érv volt! - Taps a kormánypártok soraiban. - Dr. Varga László tapsol. - Dr. Galambos Dénes: Örülünk, hogy tesszük!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tudom, hogy nagyon hosszú volt ez a délután, de megkérek mindenkit, hogy amikor rákerül a sor, fejtse ki a véleményét. Van lehetősége mindenkinek, az időkeret biztosítja.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, aki a bizottságban kialakult kisebbségi vélemény ismertetését végzi mint egyik előadó, hisz két előadó ismerteti majd a véleményt, összesen három és fél perc időkeret áll rendelkezésre. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ma a Törvényalkotási bizottság ülést tart, még mindig, ott egy másik törvényt vitat meg, épp a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodását és a Magyar Nemzeti Bank alapítványainak gazdálkodását titkosító jogszabályt vitatják meg képviselőtársaim, most mi meg a Posta által kötött szerződések és a Postánál történtek titkosítását tárgyaljuk.

Kísértetiesen hasonlít a két ügy egymáshoz. Abban biztosan, hogy mind a két társasággal szemben, az alapítványokkal és a Magyar Postával és leányvállalataival szemben összesen tíz közérdekűadatigénylési pert folytatok, tehát nem véletlen, hogy éppen egyszerre fognak majd erről szavazni. Az egyik képviselőtársam a bizottsági ülésen pont azt mondta, hogy ne nyújts már be több közérdekűadatigénylést, mert akkor minden héten kell majd tárgyalnunk valamilyen jogszabályt, ahol ellehetetlenítik azt, hogy közérdekű adatként ezek az adatok, szerződések megjelenhessenek.

Mit titkolnak a Magyar Postánál? Mit titkolnak a Magyar Nemzeti Banknál, hogy nem mernek szembenézni az alkotmányos alapelvvel és alapértékkel, alapjoggal, hogy az állami vagyont, nemzeti vagyont kezelő gazdasági társaságoknak és alapítványoknak bizony a közérdekű adatigénylés esetében ki kell adniuk az információkat, ez alkotmányos alapjog.

Még mindig alaptörvény-ellenes ez a jogszabály, hiszen sérti az Alaptörvény 39. cikkét, amely arról szól, hogy bármilyen állami vállalat, amely nemzeti vagyont kezel, annak az adatai közérdekű adatok, de abból a szempontból is alkotmányellenes, hogy visszaható hatályú a rendelkezés, és én nem láttam Péterfalvi Attila írásos nyilatkozatát, hogy most már ez a módosított javaslat így rendben van és alkotmányos, hiszen a Magyar Nemzeti Bank kapcsán hozott törvényjavaslatnál leírja, hogy a folyamatban lévő ügyekre történő korlátozás alaptörvény-ellenes és a jogalkotási törvényt is sérti, és ez most is fennáll, ennél a jogszabálynál is.

Őnök belenyúlnak az igazságszolgáltatásba, korlátozzák a bíróságok szabad mérlegelési jogát, hiszen a bíróságoknak ma is lehetőségük van mérlegelni, hogy melyek azok az üzleti titkok, amelyeket titokban kell tartani az állami vállalatoknál a piaci szereplésük során. Ettől fosztják meg a bíróságokat. Őnök nem tesznek mást, mint magánérdekeket védenek,

hiszen az FHB ügyvédjei ugyanazon érveket használják, mint amiket önök használnak, azokban a perekben, amelyekben szemben állnak velem, és védik a saját titkaikat, önök pedig asszisztálnak ahhoz, hogy magánérdekű csoportok eltitkolhassák, hogy mit művelnek a Magyar Postánál, és ugyanezt teszik a Magyar Nemzeti Banknál, de nyilván a holnapi nap folyamán sort fogunk keríteni a vitára.

Természetesen fenntartom azt az álláspontomat, hogy alaptörvény-ellenes ez a rendelkezés, a visszaható hatály tekintetében mindenképpen. Nagyon bízom a magyar bíróságban, amelynél kezdeményezni fogom az alaptörvény-ellenesség megállapítását alkotmányjogi panasz keretében. Tehát kezdeményezni fogom, hogy a bíróság forduljon Alkotmánybírósághoz, és az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata szerint meg fog ez állni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a bizottság másik kisebbségi előadójának. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megmondom őszintén, nem gondoltam volna, amikor a kisebbségi véleményt el kell mondjam, és egyébként kisebbségi véleményemben szerepel, ami a bizottság előtt is elhangzott, hiszen azt tudom elmondani, ami a bizottság előtt elhangzott, a Magyar Nemzeti Bankra való utalás, akkor nem gondoltam, hogy a bizottsági ülésen azért nem tudom elmondani a Magyar Nemzeti Bankra vonatkozó véleményemet, merthogy ide kell jönnöm a Posta-ügyben elmondani a kisebbségi véleményt. És egyébként a két javaslat lényegét tekintve a control+c, control+v megoldást választotta, és el kell mondjam önöknek, hogy pont ezért hangzott el az ellenzék részéről a Posta-törvénnyel kapcsolatosan a bizottsági ülésen, hogy várjuk, mik lesznek azok a következő törvények, amelyek bejönnek az Országgyűlés elé.

Nem gondoltuk volna, hogy ilyen gyorsan, mindig meg tudunk lepődni. Azt hittük, hogy még tart a tesztfolyamat - mert ezt is elmondtuk a bizottsági ülésen, hogy ezt egy tesztfolyamatnak tekintjük; egyébként a médiában is hasonló hírek jelentek meg -, amellyel fel tudják mérni önök, hogy milyen lesz a visszajelzés, az Alkotmánybíróság adott esetben hogyan reagál erre, mennyire sikerül, mondjuk, a saját delegáltjuk torkán is lenyomni. Már nem az a kérdés, hogy alaptörvény-ellenes vagy nem, hanem hogy esetleg az Alkotmánybíróság önök által delegált tagjain is keresztül lehet-e vinni tehát, hogy mekkora az az alaptörvény-sérelem, amit még elbír a gyomruk az alkotmánybíróknak. Nos, azt gondoltuk, hogy legalább ezeket a folyamatokat megvárjuk. Hát nem vártuk meg. És még nem is szavaztunk a javaslatról, már behozták azokat a félelmeket, amelyekről a bizottság előtt is beszéltünk, és való igaz, hogy folyamatban lévő ügyekben szeretnék ezt alkalmazni, az is

elhangzott talán a bizottsági ülésen államtitkár asszony részéről, hogy hatvan folyamatban lévő ügy van, tehát nem is lehetne úgy bevezetni, hogy ne legyen folyamatban lévő ügy.

Egyébként ez azt jelenti, hogy már eddig is túlságosan, nem kiterjesztően, hanem pont ellenkezőleg, megszorítóan értelmezték a közadatok nyilvánosságát, a Postánál is sajnos, és azt láthatjuk, hogy voltak olyan esetek - és erről is hallhattunk Tóth Bertalantól -, amikor viszont megállapították a jelenlegi szabályok alapján is, hogy nem kell kiadni bizonyos adatokat, tehát az üzleti érdekre való hivatkozás bizonyos esetekben megállhat.

Egyébként pont a Postánál még jobban megállhatna, mint a Magyar Nemzeti Banknál, hiszen a Posta sajnos módon sok szegmensben piaci szereplőként kell boldogulnia. Egyébként ez az Európai Uniónak köszönhető - idézőjelbe a köszönet -, és nyilván a Brüsszel elleni heves szabadságharcuk közepette ezt azért kifejejtették, a Posta területét, tehát ez nem volt fontos talán, vagy nem hallottam, hogy kellőképpen felleptünk volna ez ellen. Zárójel bezárva. De a lényeg az, hogy a Posta esetében még azt kell mondani, hogy bizonyos szegmensekben az üzleti titoknak nagyobb lehet a realitása, mint mondjuk, a Magyar Nemzeti Bank esetén. A bizottság előtt az is elhangzott, hogy olyan javaslatok is voltak korábban az ellenzék részéről, amelyek a kötelező nyilvánosságot tették volna alapszabállyá vagy egy alapesetté, amelynek a be nem tartása érvénytelenségi kellékként is felmerülhetett volna.

Köszönöm, elnök úr. Azt hiszem, folytatni fogom a Jobbik időkeretében. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Galambos Dénes képviselő urat, hogy most vagy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni. *(Dr. Galambos Dénes: Köszönöm szépen, a vita későbbi szakaszában.)* Köszönöm szépen, képviselő úr. Tehát a képviselő úrnak a vita későbbi szakaszában mint előterjesztőnek 10 perces időkeret áll majd rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem államtitkár asszonyt, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni a vita e szakaszában. *(Jelzésre:)* Öné a szó, államtitkár asszony.

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Urak! Az elmúlt hetekben nagyon éles politikai viták zajlottak meg zajlanak még ezekben a percekben is itt a Posta-törvény kapcsán, és ehhez most már hozzákapcsolták a Nemzeti Bankról szóló módosítást is. Szeretném jelezni, hogy arra készültem és ahhoz is fogom tartani magam, hogy most és itt önöknek még egyszer elmondom mindazokat az érveket és indokokat, amelyeket már elmondtunk akkor, amikor a módosító indítvány mellett foglaltunk állást, és azt mondtuk, hogy ez fontos számunkra és fontos annak érdekében, hogy a Posta a tevékenységét olyan módon és olyan ütemben tudja fej-

leszteni és változtatni az egész cégcsoport működési rendszerén, ahogy ezt az elmúlt időszakban tette. Tulajdonképpen ettől a pillanattól kezdve talán ismételni fogom önmagam mindazok számára, akik bizottsági üléseken meghallgatták az érvrendszerünket, de ezt mindenféleképpen szeretném megtenni.

(20.10)

Azt gondolom tehát és erről nem volt szó, javaslatok a tekintetben nem érkeztek a vita során, hogy hogyan kell azt másképpen, egyéb eszközzel beállítani, hogy ne lejtessen a Posta számára a pálya, egy ugyanolyan versenytárs lehessen ezen a nem könnyű piacon, ugyanolyan feltételek mellett dolgozhasson, mint versenytársai. Én azt gondolom, és ez például egy olyan dolog volt, amiről már beszéltünk, hogy az egyik megismerni kívánt szerződést értelmezni, illetve amennyiben annak mellékletét kiadnánk, ott egy többmilliárdos szabadalmi ügylet részleteire derül fény. Én nem gondolom, hogy itt helyénvaló eljárás, megoldás lenne.

Azt, hogy Péterfalvi úr visszajelezte, hogy a módosító indítvány megfelel a jogszabályi és alkotmányos előírásoknak, ez szintén csak valami, amit e tekintetben megismételni lehet. Azt is elmondhatom önöknek, illetve megismételhetem, hogy a Posta nyereségesen működik, nem igényel költségvetési támogatást. Annak ellenére nem igényli ezt, hogy például 2016-ra 10 százalékot meghaladó béremelést tudott biztosítani a dolgozói - a 30 ezres létszámról beszélnek - több mint 85 százalékának. Ennek fedezetét piaci tevékenységével teremti meg.

Csak versenypiaci körülmények között tudja nemcsak ennek, de a különféle folyamatban lévő beruházásainak is a fedezetét megteremteni. Én azt gondolom, hogy szintén kiemelendő és ismétlendő az, hogy ennek a módosításnak az érdekében kizárólag azoknak a szabadpiaci adatoknak a közérdekűsége változna, azokat nem kellene kiadni feltétlenül a Postának, amelyek számára aránytalan - és itt akkor hangsúlyozni szeretném a szót - érdeksérelem okoznának. Az pedig, hogy mi számít aránytalan érdeksérelemnek, a jövőben is kérhető bírósági állásfoglalás és döntés e tekintetben.

Tehát én úgy gondolom, hogy a Posta ezután sem titkolhat el semmit a jövőben, sőt ahogy ez már többször elhangzott, a közfunkciók ellátásához kapcsolódó adatok megismerhetőségének köre bővül ezáltal. Tehát befejezésül azt szeretném jelezni, hogy a kormány támogatja ennek a módosító indítványnak az elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség.

Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem tudom mással kezdeni, és azt gondolom, akkor helyes, hogyha ezzel kezdem, ha visszahivatkozom az Alaptörvény 39. § 2. cikkelyére. Ez arról szól, hogy a közpénz és a nemzeti vagyon az közérdekű adat. Még egyszer: a közpénz és a nemzeti vagyon közérdekű adat. Nem véletlen, hogy a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság elnöke, Péterfalvi Attila egyébként azt nyilatkozta és levélben is megírta Bánki Erik részére, hogy nem felel meg maradéktalanul az alkotmányos követelményeknek mindaz, ami ebben a törvénytervezetben szerepel. Csak azért, ha már hivatkozunk Péterfalvi Attilára, akkor ezek a mondatok is elhangozzanak a Parlament falai között.

Nézzék, a Posta annak a törvénytervezetnek az elfogadásával, amiről beszélünk, kikerül az infotörvény hatálya alól. Nem tudom, miért jó az, amikor mondjuk, bírósági eljárási folyamatok tekintetében is életre hívható olyan helyzet, amikor az üzleti érdek esetén nem kell közérdekű adatot nyilvánossá tenni, miért kell egy globális szabályozást tenni egy adott cég és a leányvállalatai vonatkozásában a közpénzfelhasználások titkosítása tekintetében. Nem tudom, vagy nem akarom tudni igazából, mert számomra mindezek a folyamatok azt sugallják, hogy olyan ügyek leplezéséhez kívánnak önök hozzájárulni, illetve ilyeneket kívánnak elfogadni, amelyek megismerése minden magyar állampolgárt megilletne.

Nézzék, amikor a folyamatban lévő ügyek tekintetében történeti adatigényléseket, adatkikéréseket is letiltják, meg akkor, amikor a törvény elfogadása előtti időszakra vonatkozóan keletkező adatokat is titkosítják, akkor ez üzeni azt, hogy mit és miért csinálják. A visszamenőlegesség akkor célszerű és talán elfogadható a jogalkotás tekintetében, hogyha az emberek érdekét szolgálja közvetlen formában, és nem akkor, amikor pont ellenérdekeltséget szül.

A múltkori megszólalások tekintetében én jelesül azt mondtam, hogy mi jöhet még ezután, és a hozzászólásomban jeleztem, hogy netán majd a Magyar Nemzeti Bank vagy az MVM vagy a Szerencsejáték vagy a MÁV... - na, ebből egy már bejött, tehát most már a 200 milliárd forint eltitkolását életre kívánják hívni. Most már félve ismétlem meg a másik hármát, a pénzügyi szolgáltatói szektorba sorolt MÁV-tól kezdve sok minden egyéb mást, mert meg a végén idáig is eljutnak.

Ez, amit önök csinálnak ilyen értelemben, ez abszurd módon a diktatúrák működésére, az önkényuralmi rendszerek működésére hajaz. Eddig legalább kérdezni lehetett, ki lehetett kérni adatokat, vizsgálódni lehetett, sok mindent lehetett csinálni. Most ezzel a törvénnyel, törvénytervezettel gyakorlatilag azt kívánják elérni, hogy már ezt se lehessen. Folyamatosan szűkítik gyakorlatilag, ellehetetlenítik a közpénzekkel kapcsolatos adatok kikérését, a hozzáférését. Biztosan emlékeznek néhány évvel ezelőttre,

2013-tól érdemes végigtallózni ezt a folyamatot, látható, hogy amit önök csinálnak e tekintetben, ez céltudatos.

A 444-re hivatkozni, 2013 időszakára, amikor egy cikkében úgy fogalmazott e tekintetben a titkosításokhoz illetően, hogy ez a törvény, ez a törvénytervezet, ami akkor előttünk volt, ez nem más, mint a „ne zavarjatok, mert éppen lopok” címszóba sorolható, akkor talán még kétséggel fogadtam magam is, hogy nem biztos, hogy erről van szó, de nézzék, az, amit csinálnak most folyamatában, akár komplett céget, cégeket érintően vagy épp az MNB alapítványainak a 200 milliárd forintját érintően, ez most már számomra is azzal az üzenetértékkel bír, hogy tényleg ezt a pályát futják, tényleg ezt járják.

Akkor, amikor megszüntették az anonim adatigénylés lehetőségét - biztosan emlékeznek rá, nem volt oly régen, a tavalyi esztendőben -, vagy akkor, amikor pénzt kértek magukért az adatok kikéréséért, vagy 2015 nyarán, amikor a költségvetési háttérszámítások vonatkozásában korlátozták, kitiltották gyakorlatilag a közérdekű adatokból ezeknek a sorát, akkor, amikor 2016-ban meg úgy folytatják, mint ahogy az előbbieken elmondottam ezt a történetet, akkor azt hiszem, hogy egy végképp torz, végképp rossz pályát futnak be e vonatkozásban.

Nem gondolom, hogy az a botrányos és szégyenteljes folyamat, amelyet a közpénzhasználat ellenőrzésével, illetve az ellenőrzésének a korlátozásával, valamint a közérdekű adatok megismerésének a korlátozásával kapcsolatosan végeznek, az előremutató lenne. Nem gondolom, sőt azt gondolom, hogy még mindig lehetne egy normális pályára visszajönni, és még mindig lehetne olyan folyamatot erősíteni, ami a közérdekű adatok megismerésének és a közpénzfelhasználások ellenőrzése lehetőségének a megerősítését szolgálná, és nem pont az ellentétes folyamatok kialakulását.

Szóval akkor, amikor az látszik vagy az érződik mindabból, amit csinálnak, hogy valójában olyan folyamatokat próbálnak életre hívni, amelyeken keresztül az erősödhet fel vagy az erősödhet meg, hogy soha ne derüljön ki semmi, akkor azt gondolom, hogy a lehető legrosszabb utat járják e tekintetben.

(20.20)

És hivatkozhatnak önök üzleti érdekekre, sok minden egyéb másra, ami nyilvánvaló valótlan és nyilvánvalóan nem fogható fel igazságként, hiszen mint mondtam, bírósági jelen döntések alapozhatják meg mindazt és hívhatják életre mindazt, hogy az üzleti érdekből fakadó közérdekű adatok kiadásának a megtiltására is sor kerülhessen.

És az, ami a bizottsági ülés keretei között is a Miniszterelnökség adott kollégái részéről, meg ami itt a Házban is az elmúlt percekben elhangzott, hogy ez a javaslat valójában nem is szűkíti, hanem tágítja azon adatok körét, amit közérdekűként ki lehet majd kérni, ez meg már végképp a butaság kategóriája. Nem akarok csúnyább jelzőkkel élni.

Szóval, azt szeretném kérni tisztelt kormánypárti képviselőtársaimtól, a kormány képviselőitől, hogy nem kellene hülyíteni a parlamenti képviselőket, nem kellene olyan dolgokkal traktálni őket, amelyek mögött, önök is tudják, hogy az igazság szikrája sem fedhető fel. Sokkal inkább azt az utat kellene járniuk, ami arról szól, hogy minden, ami közérdekű adatként tekinthető, megismerhető legyen, és minden, ami közpénzként értelmeződhet, annak a felhasználása pedig ellenőrizhető legyen. Tudják, ez nemcsak a Postára, nemcsak a Magyar Nemzeti Bank alapítványaira, ez ugyanúgy a taóra, ami az előbbi napirendi pontok kapcsán itt volt terítéken, ugyanúgy igaz.

Ezt az utat kellene járni, mert minden más, amit tesznek, ami ennek az eltitkolásával, ennek a hozzáférésnek a korlátozásával párosul, előbb-utóbb rá fog égni önökre, az előbb-utóbb azt a bélyeget fogja rányomni önökre, amely persze a valóságtól az én vélekedésem szerint sincs messze, hogy mindazt, amit csinálnak, azért teszik, mert olyan érdekeket szolgálnak, amely érdekek nem az emberek érdeke, hanem valami másfajta csoportosulás érdeke szerint működnek. Elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ahogy azt elkezdtem a kisebbségi hozzászólásomban, néhány ponton folytatnám. Nem szándékozom az időkeretet kitölteni. Nos, az előttünk álló postatörvény, ahogy elmondtam, kezdő akkordja annak a folyamatnak, ami, azt kell mondjam, hogy a mai nappal továbblendült, hiszen sikerült az MNB-törvénnyel továbbra is brutálisabbá tenni azt a folyamatot, ami a közpénzek elköltésének láthatatlanná tételét vagy nehezebben kiperelhetőségét megteremti, és azért is nagyon jó az MNB-párhuzam, mert ahogy elmondtam már a bizottsági ülésen is, az általános vitában itt, az Országgyűlés előtt is elmondtuk, hogy a következő akár különböző közműszolgáltató cégek, állami közműszolgáltató cégek vagy akár a Magyar Nemzeti Bank is lehet.

A Magyar Nemzeti Bank szempontjából az is elhangzott, és ez a Magyar Postára is bizonyos szempontból igaz, nem tudom, most éppen nyereségesen működik vagy veszteséggel, de attól tartok, hogy veszteséggel, ahogy az lenni szokott az állami cégeknél, de a lényeg az, hogy abban az esetben, ha ők mégis valamiféle nyereséget ki tudnak mutatni vagy egyáltalán a pénzköltéseiket valamilyen formában megteszik, ahhoz az adófizetőknek semmi közük nincsen; csak akkor van közük, amikor a veszteséget bele kell rakni ezeknek a cégeknek vagy a hiányt ki kell pótolni ezeknél a cégeknél.

Ugyanez igaz eklatánsan a Magyar Nemzeti Bankra, amely sokáig azt is tagadta, hogy ő közpénzekkel gazdálkodna, ha szabad így fogalmaznom, miközben egyébként az Alaptörvény is egyértelmű

ebben a tekintetben, és több bírósági döntés is született: a Magyar Nemzeti Bank vagyona is a nemzeti vagyon része, és azoknak a cégeknek és alapítványoknak a vagyona, amiket ő alapít - ugyanez igaz a Postára is -, bizony közvagyonnak kell minősülni. Ha nem így lenne, akkor nagyon könnyű lenne megkerülni a szabályokat, és nagyon könnyű lenne ezeket a pénzeket kilapátolni az adófizetők zsebéből, és azt láthatjuk, ahogy elmondtam, hogy amikor valami viszont balul sül el, akkor viszont rögtön lehet azt mondani, hogy adófizetői pénzekből ezt a hiányt pótolni kell.

A Postánál persze lehet azt mondani, hogy vannak vetélytársak, és ezekkel ő bizonyos szegmensekben versenyt folytat, de azt állítani, és ez is elhangzott a bizottsági ülésen, hogy egy másik cégnél egy részvényesnek is lehetnek jogai, egy piaci cégnél is, itt viszont azt látjuk, hogy a magyar állami cégeknél az államnak, az adófizetőknek és az ellenzéki országgyűlési képviselőknek a jogosultságát tulajdonképpen már egy részvényes szintje alá próbálja tolni az állam; és tulajdonképpen nem kell elszámolni azzal, hogy pontosan mire költik ezeket a pénzeket.

Annyi történt egyébként, hogy az összegző módosító javaslatban egy kicsit pofozgatták ezeket a megfogalmazásokat, egy kicsit próbálták szakszavakkal ellátni, hogy mi az, amit pontosan csinálnak, de a szabályozás tulajdonképpen ugyanarra vonatkozik. Egyébként ezt az önkormányzatok szintjén is láthattuk már, hogy akár olyan, monopolhelyzetben lévő cégeknél, mondjuk, egy temetkezési cégnél, ahol csak az a temetkezési cég volt, pontosabban az a temető - mert temetkezési cégből lehetett több is -, mondjuk az adott településen nem volt más temető, és kötelező közfeladatot látott el, ebben az esetben is próbálták az üzleti titokra hivatkozni bizonyos adatok kikérése folyamán.

Tehát láthatjuk, hogy se versenytárs, se probléma, de ezeket az adatokat mindig próbálják megfelelő módon eltitkolni. Arról nem is beszélve - és itt beszéltem a folyamatban levő ügyekről vagy arról, hogy rögtön azon nyomban végig kell az Országgyűlés előtt hajtani ezt a javaslatot, és utána nemcsak felmenő rendszerben, hanem azokban az ügyekben is, amelyek már a bíróság előtt... - vagy akár bírósági kötelezést tartalmaznak, rögtön alkalmazni kell. Ez sajnálatos módon azt jelenti, hogy itt konkrét ügyek miatt riadtak meg, ez pedig semmiképpen nem jelent jót.

Tehát azon folyamat után, *summa summarum*, amelyek korábban, tavaly év végén voltak láthatóak, amikor szellemi alkotásokra hivatkozással próbáltak közpénzből írott tanulmányokat eltitkolni, miközben nyilvánvalóan senki nem azt szerette volna megkérdőjelezni, hogy ki írta azt a tanulmányt, tehát nem a szerzők személyéhez fűződő jogait próbálta bárki elorozni, de ha az állam fizet akár több száz milliót vagy milliárdot egy tanulmányért, akkor legalább a megismerhetőségét kellene biztosítani, hiszen akkor a tulajdona annak a tanulmánynak átszállt az államra vagy ha úgy tetszik, az adófizető polgárokra. Emellett a döntés-előkészítő iratnak, sőt a jövőben döntés-előkészítő iratnak vagy arra hivatkozással is

meg lehet tagadni ezek kiadását, akár tíz évig, és lehetne sorolni azokat a lépéseket, amelyek nem abba az irányba hatnak, hogy itt bárki átláthassa az adófizetői pénzek elköltését. Zárszóként azt kell mondjam, megismételve, egy javaslat vagy a megfelelő javaslat az lenne azután, hogy ezeket a folyamatokat látjuk, hogy bizony, meg kellene azokat az adatokat határozni és azokat a szerződéseket, amelyeknél kötelező érvényességi kellék lenne az, hogy az az internetre felkerüljön.

Erre határozati javaslatunk is volt. Az állam egy adatbázist létre tudna hozni, pontosabban adatbázist még nem is neki kéne feltölteni, csak annak a háttérét, az informatikai háttérét megteremteni, és oda akár az önkormányzatok, akár az állami szervek fel tudnák tölteni a szerződéseket, és továbbmegyek: amit ők úgy gondolnak, hogy üzleti titok, azt ki lehet belőle hagyni, ki lehet húzni és utána, ha valaki ezt vitatja, akkor bíróságon el lehet azon vitatkozni, hogy a kihúzott részek valóban üzleti titoknak minősülnek vagy nem.

És azt se mondják nekem, hogy ez egy nagyon hosszadalmas folyamat lenne abban az esetben, ha mindig, akár felmenő rendszerben azt lehetne mondani, hogy ez érvényességi kellékként meg kell hogy történjen. Azt kell mondjam, hogy a korrupciós szintet és a minimum 250 milliárdnyi, '90 óta ellopott dollárnyi vagyon - és ez a minimum, és nem mi mondjuk, nemzetközi szervezetek - megér annyit, hogy valamit tegyünk az ügyben, de ne azt, hogy még átláthatatlanabbá tesszük a közpénzeknek és a közcégeknek a nemzeti vagyont érintő vagyonelemei elköltését vagy az azokkal való gazdálkodást. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

(20.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, LMP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként Staudt képviselőtársamra reagálnék, tudniillik pont a mai nap szavazta le az Igazságügyi bizottság az LMP-nek azt a javaslatát most már sokadik alkalommal, amikor most egy nagyobb antikorrupciós törvénycsomag keretén belül konkrét javaslatot tettünk le a parlament asztalára arról, hogy különböző pályázatok útján megkötött szerződések esetén a szerződéseknek igenis legyen érvényességi feltétele például az, hogy a versengő pályázati ajánlatok legyenek a határidő elteltét követően nyilvánosak. Pont arra tettünk most már ötödik alkalommal javaslatot, hogy különböző közpénzre, közvagyonra vonatkozó szerződéseknek a szerződéseknek a nyilvánosság legyen transzparens, legyen átlátható.

Látható viszont az, miután a Fidesz ezeket rendre, vita nélkül leszavazza, hogy ahhoz, hogy Magyarországon érvényesüljön az állampolgári ellenőrzés a közpénz, a közvagyon felett, ehhez szükség van egy

olyan választásra, ahol például Gelencsér képviselő úr is végre megízlelheti azt, hogy milyen lehet ellenzéki képviselőnek lenni. Akkor lesz Magyarországon átláthatóság, akkor lehet a közpénzeket nyomon követni, ha a Fidesz-KDNP végre távozik a hatalomból.

Világos a mai nap története nyomán, hogy ez a postatörvény nem szakmai indokból került ide, nem azért, mert a Postát meg kell védeni a versenytársakkal szemben. A jegybanknak nincsen versenytársa, és az e heti meglepetéscsomag laza 200 milliárd forintnak az eltitkolása volt Matolcsy György udvartartása környékén. Világos, hogy mire megy ki a játék. A közérdeknek fölébe helyezték önök már nagyon régen a magánérdeket. Egész egyszerűen az állami cégeket fejőstehénnek tartják azért, hogy a kormányközeli oligarchákat így lehessen feltőkésíteni. Ezt csinálták a Simicska-korszakban, és ezt csinálják most a poszt-Simicska-korszakban, amikor nem egy cégcsoportot, hanem több cégcsoportot a kormány körül ki akarnak tömni közpénzzel. Tudniillik amit államtitkár asszony megfogalmazott, hogy most már sok versenytárs van, hát hogyne - tetszetek volna hamarabb felébredni! Ki mondta azt, hogy be kell hajolni a postaliberalizációnak? Miért kell végrehajtani ezeket a diktátumokat? Ha Magyarországnak nemzeti kormánya lenne, akkor amiatt szállna szembe Brüsszellel, hogy a közszolgáltatások liberalizációját nem fogja Magyarország végrehajtani. Nem állnánk itt.

Kettő: ellenzéki képviselőtársaim elmondták világosan, hogy a hatályos szabályok alapján is például akkor, amikor a postai hírlapterjesztés árképzési adataira volt kíváncsi valaki, a Posta a hatályos szabályok alapján meg tudta nyerni a pert. Ez arra bizonyíték, hogy nem kéne semmit módosítani ezen a törvényen ahhoz, hogy a nem közszolgáltatásnak minősülő piaci tevékenységekre vonatkozó üzleti titkokat vagy a nem közszolgáltató piaci tevékenységre vonatkozó üzleti titkokat a Magyar Posta meg tudja óvni. A jelenlegi törvényi szabályozás erre megfelelő alapot szolgál. Jogerős bírói döntés bizonyítja ezt.

A javaslat jogi minőségén a Törvényalkotási bizottság összegző javaslata nem javít semmit. Továbbra is fennáll az a helyzet, hogy nem egyszerűen alaptörvény-ellenes ez a törvényjavaslat, egy teljes káosz keletkezik, hiszen a nemzeti vagyonról, illetve az állami vagyonról szóló törvény nyilvánossági szabályainak tökéletesen ellentmond ez a törvénymódosítás, ráadásul ellentmond az információszabadságtörvénynek is. Az információszabadságtörvény a-tól f-ig meghatározza, hogy szektorális törvények, így akár a postatörvény is milyen indokból rendelheti el az információszabadság korlátozását, például honvédelmi vagy bűnüldözési érdekből. Bűnüldözési érdekről itt szó nincsen. Bűnüldözési érdekről legfeljebb akkor beszélhetnénk, ha végre megtudnánk azt, hogy kinek az érdekében olyan rettenetesen sürgős már folyamatban lévő ügyekben is korlátozni az információszabadságot. Ha végre ezt megtudnánk, akkor el lehetne mondani azt, hogy valamilyen bűnüldözési érdek legalább kapcsolódik ehhez a törvényjavaslathoz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Még egy dolgot szeretnék hozzátenni. Önök szokták azt mondani, hogy az emberek felhatalmazása, amit megkaptak 2010-ben és '14-ben, és bár itt most nagyon kevesen vagyunk, de azért azon el kellene gondolkodni, és itt akár a salgótarjáni, ózdi eseményeket is el lehetne mondani, hogy az emberek úgy vannak vele - és ez egy fontos intő jel, hogy most kellene ezen az úton megállni -, hogy teljesen mindegy, hogy kire szavaznak, csak ne önökre. Teljesen mindegy nekik, hogy a Jobbik mögé állnak be, mondjuk, Ózdon vagy az MSZP mögé Salgótarjában, de a Fideszre nem szeretnék szavazni. Fájó, hogy ez a helyzet kialakult, és az ilyen törvényeknek köszönhetően alakul ki, a Nemzeti Bankról szóló törvénynek - amit behoznak - és hasonló törvényeknek köszönhetik. Az ilyen törvényeknek az ilyen cinikus, arrogáns magyarázatának köszönhetik azt, hogy a dolgok eddig elfajultak. Persze lehet azt mondani, hogy az ellenzéknek miért fáj, ha a kormánypártoknak csökken majd a népszerűsége vagy a hitelessége. Nekünk ez azért fáj ebben az értelemben, mert az egész politikai garnitúra vagy az abba vetett hit fog megroppanni, hogy itt valamit még az életben lehet jól csinálni vagy lehet átláthatóan csinálni. Ezért gondolom, hogy ezen az úton vissza kellene fordulni.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak mint előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Akik elmentek a felszólalók közül, azoknak a felszólalására csak röviden szeretnék reagálni. Sajnálom, hogy Tóth Bertalan képviselőtársam, Schiffer András képviselőtársam nincsenek már itt. Igaz, hogy velük a bizottsági üléseken találkoztunk már kifejtettük a véleményünket, de majd röviden szeretném összefoglalni, hogy mit mondtunk azon a diskurzuson.

Azt gondolom, hogy államtitkár asszony felszólalásában összefoglalta mindazokat a szakmai érveket, és ugyanezt tette a bizottsági ülésen is, amelyek arra irányultak, hogy igenis foglalkozni kellett a postatörvénnyel. Én a törvényjavaslat napirendre vételkor a Gazdasági bizottság ülésén azzal kezdtem a választomat Tóth Bertalan képviselőtársamnak - és ha nincs itt, akkor is mondom -, hogy a hídon akkor kell átmenni, amikor odaérünk. Ez túl triviális, de így van, és úgy látom, hogy a napirendre vétel kapcsán elhangzottak és a záróvitában az előterjesztő

válaszában elhangzottak ugyanezt az ívet futják be, ugyanezt kell mondanom.

Azok az analógiák, amelyeket ma megfogalmaztak képviselőtársaim, és ezek tulajdonképpen fantázia szüleményei, és semmi objektív alapot nem tartalmaznak, inkább nélkülöznek, analógiát tesznek egy másik bizottság mai ülésén elhangzottakkal. Azt gondolom, hogy teljesen mások azok a szakmai érvek, amelyek ennek a törvénynek az előkészítése során felmerültek. Hadd hivatkozzam arra, amit államtitkár asszony is elmondott, és ami egy fontos argumentuma volt ennek a törvényjavaslatnak, az pedig az, azon lehet vitatkozni, de nem ehhez a témához tartozik, hogy a liberalizált postai piacon való megjelenés 2013 óta olyan forgalmat generált a fél kilogramm alatti csomagoknál és az 50 gramm alatti leveleknél, amelyben igenis ádáz piaci verseny folyik. Itt jött az a szükségszerű követelmény, amely következik egyébként az Alaptörvényből is, hogy meg kell határozni azokat az eseteket, amikor méltányolható - ahogy államtitkár asszony is jelezte - annak a társaságnak az üzleti érdeke, amely állami tulajdonban van ugyan, de üzleti piacon megjelenik, illetve aránytalan érdeksérelem lenne akkor, ha ezeket ki kellene szolgáltatnia. Ez a kettő argumentum az, ami összefügg egymással, és amely egészen más szakmai vetületet ad ennek a törvénynek, mint amit az MNB-re próbálnak most a képviselőtársak ráhúzni. Azt gondolom, hogy ez a komoly piaci verseny, ami a csomagoknál és az 50 gramm alatti leveleknél megjelent, mindenképpen szükségessé tette, hogy foglalkozunk ezzel a kérdéssel.

Az pedig, hogy vulgarizálnak kérdéseket, és Gúr Nándor úrnak mondom, ő itt van, és nem követte végig vagy nem tájékoztatták képviselőtársai, Péterfalvi Attila biztos úrnak nem olvasta biztosan képviselőtársam a kettes számú levelét, amelyben ajánlást fogalmazott meg a Bánki Erik gazdasági bizottsági elnök képviselőtársunk által benyújtott módosító javaslatot illetően.

(20.40)

Ezzel összefüggésben Péterfalvi Attila úr írásban nyilatkozott, hogy összhangban van a hatályos jogszabályokkal (*Gúr Nándor: Nézzük meg az egészet!*) a módosítással kiegészített törvényjavaslat. Péterfalvi Attila úr levelét meg lehet tekinteni, én azt idéztem, amit ő leírt. Ebből a szempontból teljesen értelmezhetetlen, amit a képviselőtársaim Péterfalvi Attila úr álláspontjából kiemeltek.

Azt gondolom, hogy ugyanez igaz Schiffer András felvetésére is, aki azt mondta expressis verbis, hogy alaptörvény- és infotörvény-ellenes. Nem igaz, mert Péterfalvi Attila 2. számú levele ezt cáfolja, mint azt az előbb is jeleztem.

Azt gondolom, hogy mindazok a tárgyalási metodikusok és a módosítási javaslat, amelyet elfogadott a Törvényalkotási bizottság a Gazdasági bizottság javaslatára, helyre teszik azokat a kérdéseket, amelyeket a vitában felvetettek képviselőtársaim. Azt gondolom, pontosan az a jó ezekben a vitákban, hogy

ha születik egy jó módosító javaslat és azt elfogadja az infotörvénnyel összefüggésben a biztos úr is, akkor ezt érdemes volt megtenni, ez ellen nem is zárkoztunk el.

Azt pedig, hogy egy olyan helyzet alakult ki, amelyet mi generáltunk, cáfoltam azzal, ami az elmúlt időszak postaforgalmi adataiból megállapítható. Kérem képviselőtársaimat, hogy mindezek figyelembevételével támogassák holnap szavazataikkal a postatörvény elfogadását. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés összevont vitája. A Gulyás Gergely, Ráppásy Róbert, Vas Imre, Fidesz, képviselők által benyújtott előterjesztés T/9379. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Tájékoztatom önöket, hogy az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 15 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 10 perc, a Törvényalkotási bizottság felszólalására 6 perc, ebből a kisebbségi vélemény ismertetésére 3 perc, a képviselőcsoportok felszólalására összesen 10-10 perc, független képviselők felszólalására 3 perc áll rendelkezésre.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Tájékoztatom képviselő urat, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 15 perc időkeret áll rendelkezésére.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Nem kívánom kihasználni ezt az időt.

A törvényjavaslatunk négy paragrafusból áll. Az 1. § az egyesületekkel és az alapítványokkal, vagy ahogy hétköznapi nevén szoktuk mondani, a civil szervezetekkel foglalkozik. A Ptké. elfogadásakor úgy gondoltuk, hogy mind az alapítványoknál, mind az egyesületeknél elegendő lesz két év ahhoz, hogy ezek a szervezetek az alapszabályaikat az új Ptk.-nak megfelelően módosítsák. Az OBH adatai idén február 19-én, tehát kevesebb, mint egy hónappal a határidő lejártá előtt azt mutatták, hogy 53 ezer civil szervezet még eme kötelezettségének nem tett eleget, és ez az 53 ezer szervezet egyben a Magyarországon bejegyzett civil szervezetek 65 százalékát teszi ki. Így képviselőtársaimmal úgy gondoltuk, hogy sokkal fontosabb a méltányosság, mint a szigor. Ebben a ciklusban nem először tol ki ilyen határidőt az Országgyűlés, ha ezt holnap képviselőtársaim elfogadják.

A 2. és 3. § már a gazdasági társaságokkal foglalkozik. A 2. § azt szabályozza, hogy ha a gazdasági társaságok, szövetkezetek a Ptk.-nak megfelelően módosítják a társasági szerződésüket, alapító okira-

tukat, akkor amiatt, hogy jogszabály-módosítás tör-tént, ne kelljen külön illetéket fizetni. Így nem kell külön illetéket fizetni a törzstőkeemelésért, illetve ha a társaság a Ptk.-nak megfelelően módosítja létesítő okiratát, és ebben az a szituáció is benne van, hogy ha a Ptk. megengedő szabályai miatt kell a saját léte-sítő okiratukat módosítani. Ha viszont olyan adatot kívánnak változtatni, ami nincs összefüggésben a Ptk. módosításával, például másik ügyvezetője lesz a cégnek, vagy más tag lép be a cégbe, akkor ezen adatváltozásért fizetni kell illetéket és közzétételi költségtérítést, de csak ennek a módosításnak megfe-lelően. Tehát akkor sem kell fizetni a Ptk.-nak való megfelelés miatt.

A 3. § már nem vonatkozik az összes gazdasági társaságra, csak a korlátolt felelősségű társaságnál teszi lehetővé, hogy a törzstőkét nem 2016. március 15-ig, hanem 2017. március 15-ig kell a Ptk.-nak megfelelően módosítani.

A törvényjavaslat 4. §-a a kihirdetésre vonatkozik.

Köszönöm mindazon képviselőtársaimnak, akik lehetővé tették, hogy ezt a törvényjavaslatot házsza-bálytól való eltéréssel tárgyaljuk, és kérem képviselő-társaimat, hogy a zárószavazásnál is szavazatukkal támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisz-telt Országgyűlés! Megkérdezem Völner Pál állam-titkár urat, kíván-e a kormány nevében felszólalni. *(Dr. Völner Pál igent int.)* Igen, megadom a szót, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi ál-lamtitkár: Támogatjuk a javaslatot és kérjük az elfo-gadását.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisz-telt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 6 perces idő-keretben. Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Törvényalkotási bi-zottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Törvényalkotási bizottság rövid vita után egyhangú határozattal támogatásra javasolja a törvényjavaslatot, támogatta a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisz-telt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a frakciók-nak 10-10 perc, a független képviselőknek összesen 3 perc áll rendelkezésükre.

Először az írásban jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Elsőként felszólalásra következik Bárándy Gergely képviselő úr, MSZP-képviselő-csoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisz-

telt Képviselőtársaim! Talán mondta már ebben a vitában a bizottsági szakaszban több képviselő, hogy ez azon előterjesztések egyike, amelyet minden párt támogatni tud, és ez valóban manapság ritkaság-számba megy.

Szeretnénk megköszönni a kormánypárti frakci-ónak, hogy az a felvetés, amelyet Harangozó Tamás képviselőtársam egy házbizottsági ülésen elmondott, nem talált süket fülekre. Ugyan más szakmai megoldást választottak ugyanazon jogpolitikai cél elérése érdekében, ettől függetlenül örülünk annak, hogy e tekintetben elfogadták, befogadták és végül is meg fogjuk együtt szavazni azt a javaslatot, amit Haran-gozó képviselőtársam ott felvetett. Még egyszer mondom: a jogpolitikai irányát tekintve ugyanaz, szakmai különbségek vannak.

Továbbra is azt gondolom, és ezt fenntartom a bizottsági vita után is, hogy szakmai szempontból talán szerencsésebb lett volna, ha Harangozó képvise-lő úrnak az egyébként szintén benyújtott javaslatát tárgyalja a Ház és fogadja el. Egész egyszerűen azért van így, mert a jogalkotónak kötelessége az is, hogy amellet, hogy reagál egy olyan társadalmi jelenségre, amely tömeges problémát okoz, a jogkövető ma-gatartást tanúsító állampolgárok viselkedését hono-rálja, és valójában ne azokat juttassa előnyösebb pozícióba, akik, ha úgy tetszik, hanyagabbak voltak, és nem teljesítették határidőre azt a kötelezettséget, amit a törvény előír.

(20.50)

Az egy másik kérdés - és itt szeretnék kritikát megfogalmazni a kormánypárttal és a kormánnyal szemben -, hogy nem jó és nem szerencsés az, ha a kormány hatástanulmányok nélkül fogad el jogsza-bályokat, és emiatt olyan kötelezettségeket ró akár az állampolgárokra, akár az államapparátusra, jelen esetben a bíróságokra, ami teljesíthetetlen. Teljesít-hetetlen, hiszen az élet igazolja azt, hogy ha tömege-sen, még egyszer mondom, nem egy-két ember, ha-nem tömegesen nem tudják teljesíteni ezeket a felté-teleket az állampolgárok, jelen esetben a cégek, ak-kor valószínűleg a jogalkotásba csúszott a hiba, és nem azok a hibásak, akik ezt tömegesen nem tudják teljesíteni.

Mindazonáltal - és még egyszer itt térek vissza - azért az, aki erőn felül egy ilyen jogszabálynak eleget kíván tenni és azt teljesíti, az semmiképp sem kerül-hessen rosszabb helyzetbe, mint aki azt nem teszi. Ezért egyébként megfontolandó - Rubovszky képvise-lő úrral beszélünk, és remélem, hogy még valamilyen megoldást találunk arra, hogy az ő javaslatát az Or-szággyűlés be tudja fogadni és meg tudja szavazni -, hogy legalább azok, akik megfizették az illetéket, merthogy most majd a jogszabály alapján nem kell illetéket fizetni ugyanazért, azok azt az összeget vissza tudják kapni. Mert az mégis nonszensz, hogy azok az állampolgárok, akik a törvény betűjét betartva határ-időben teljesítették a kötelezettségüket, anyagilag rosszabbul járnak, mint aki ezt nem tette meg.

Azért is térek vissza újra Harangozó képviselő-társam javaslatára, mert ott a képviselő úr nem hozná rosszabb helyzetbe azokat, akik határidőre teljesítették a törzstőke felemelésének a kötelezettségét. Ezért úgy gondolom, ez jobb lett volna. Ha itt is tudjuk tompítani legalább vagy megszüntetni ezt a problémát, akkor sokkal szívesebben szavazom meg ezt a javaslatot, bár megmondom és megjegyzem, hogy így is, úgy is meg fogjuk szavazni, csak jó lenne még jobbá tenni, mint amilyen az eredeti előterjesztés.

Éppen ezért tehát ezen érvek alapján, kihangsúlyozva azt, hogy nyomatékosan kérem a kormányt és a kormánypártokat, hogy számoljanak le hat év után azzal a gyakorlattal, hogy statáriálisan, hatástanulmányok nélkül hoznak be törvényi rendelkezéseket, és ezt most általánosságban mondom, nem feltétlenül pont erre a problémára, de számtalanszor szembesültünk egyébként ezzel, próbáljunk meg hatástanulmányok alapján, kikérve egyébként a jogalkotási törvényben előírt szervezetek véleményét is, olyan jogszabályokat alkotni és főleg olyan határidőben hatályba léptetni, ami tartható a hatóságok és az állampolgárok számára is. Mert nem tudom egy kezemen, de szerintem, ha itt összeadjuk a képviselőknek azt a sok kezét, ami van az ülésteremben, azon sem tudnánk nagyjából megszámlálni - legalábbis ahányan most vagyunk itt az ülésteremben, azokon a kezeken biztos nem -, hogy hányszor módosítottunk már hatálybalépést ilyen okból, mert nem tudta a bíróság tartani, nem tudták a végrehajtók betartani, nem tudta a jogkereső közönség megtartani azt a határidőt.

Úgyhogy még egyszer azt kérem, hogy erre figyeljen oda a kormány, figyeljenek oda a kormánypártok, mindazonáltal ez a javaslat egy jó, előre-mutató javaslat, amelyik valóban az állampolgárok érdekeit szolgálja, ezért azt támogatni fogjuk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Rubovszky György képviselő úrnak, KDNP-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom megállni, hogy a Bárándy képviselő úr által tett általános megjegyzésre ne reagáljak. Elfogadom, volt olyan, hogy sürgősen fogadtunk el törvényt, de hogy ez a Ptk.-ra nem vonatkozik, az egészen biztos. *(Dr. Bárándy Gergely: Ezért mondtam, hogy nem erre elsősorban.)* Ha jól emlékszem, akkor ez a második vagy harmadik nekifutása a Ptk.-nak, ami végre sikerre vezetett. Hát, idevezetett, elnéztük ezt. Én nem hiszem, hogy a határidő volt rövid, ez egy általános magyar átok, hogy a kétéves határidő az utolsó hónapban kezd mindenkinek gyanússá válni. Ezt ügyvédi gyakorlatom alapján mondom.

Itt azért nem egészen erről van szó. Akkor, amikor annak idején Gyurcsány Ferenc miniszterelnöksége idején a tisztelt Ház a gazdasági társaságoknál a korlátolt felelősségű társaság törzs-

tőkéjét levitte 500 ezer forintra, akkor mi azt mondtuk, hogy ez tulajdonképpen a biztosíték megcsúfolása. Ez nulla, erre számolni kellett volna. Amióta a Ház a Ptk.-val foglalkozik, azóta ez a kérdés folyamatosan napirenden volt. Ez a kérdés, ennek a felemelése évek óta volt nyilvánvaló. Nem erről van szó, de ennek ellenére én nagyon örülök, hogy ez a törvényjavaslat így, ahogy van, előterjesztésre került, és ez a törvényjavaslat tulajdonképpen egy csomó problémát megoldhat.

Tisztelt Országgyűlés! Nekem volt egy kezdeményezésem, amiben az zavart engem, hogy azok a gazdasági társasági vagy általában módosításokat önként, jogkövető állampolgárként teljesítő gazdasági társaságok vagy civil szervezetek, akik a Ptk. hatályba léptetésével kapcsolatos jogszabály által biztosított határidőben teljesítettek, sokszor nem kapták meg az illetékmentességet. Ez csak részben jogszabályi probléma, mert részben jogértelmezési probléma is. Én elismerem azt, hogy kizárólag a jelen törvényjavaslat mondta ki szó szerint, hogy végre hogyan kell eljárni. Eddig ez nem volt elég jól megfogalmazva.

Tettünk kísérletet arra, hogy az önkéntes teljesítéseknél ne kerüljenek hátrányos helyzetbe az ügyfelek. Ez a kezdeményezés elindult. Nagyon röviden annyit szeretnék mondani, hogy elakadtunk az Igazságügyi Minisztériumban, ahol is kioktattak nagyon helyesen, és előre is köszönöm és szeretném, ha be is tartanánk, hogy ezt a kérdést nem azon a módon kell megoldani, ahogy én mint országgyűlési képviselő azt elképzeltem, hanem gazdasági jogi alapon, pénzügyi törvényi alapon kell rendezni a kérdést, mert fölveti a minisztérium, hogy a túlfizetést melyik szervtől milyen dokumentum alapján és milyen eljárási keretben adják vissza. Ezek rendezésre kerülnek, ez az, amire Bárándy képviselő úr is utalt. Tisztelettel várjuk a segítséget, és remélem, hogy ezt a gondot is megoldjuk.

Tisztelettel kérem a Házat, hogy szíveskedjen az előterjesztett törvényjavaslatot elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselőcsoportjából. Öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban rövid leszek, a javaslatot támogatni tudjuk, és nagyon örülünk neki, hogy ezzel a módosítással vagy hogy pontos legyek, egy új javaslatnak a beterjesztésével és a réginek visszavonásával bekerült az a passzus, ami a kft.-kre, korlátolt felelősségű társaságokra vonatkozik. Tehát az ő esetükben is a 2017. március 15-ét jelöli meg az új szabályozás annak a határidőnek, ameddig nekik a törzstőkeemelés meg kell tenniük. Természetesen addig, amíg ezt nem teszik meg, a régi Gt. rendelkezései vonatkoznak rájuk; amint ez megtörténik, akkor az új Ptk. az, amelyiknek a hatálya alá tartozhatnak.

Egyébként a kft.-knél ugyanúgy probléma a határidő, főleg, hogy mindenki az utolsó pillanatban próbálja ezt elintézni, és ezáltal egyébként az ügyvédeknek is egy-két nehéz percet okozva; és sok esetben egyébként, hozzáteszem, mert az állampolgárok a határidőt látják, elmennek még határidőben az ügyvédhez elintézni, de olyan sokan érkeznek egyszerre, hogy nyilvánvalóan a magyar ügyvédi kapacitások ezt nem teszik lehetővé. Persze erre lehet azt mondani, hogy sajnálatos, mert miért nem mentek előbb, de az állampolgárokon számonkérni azt, hogy ők, mondjuk, mentek időben, de nem tudták azt előre kiszámolni, hogy még esetleg mások is az utolsó hetekben fogják benyújtani ezt az igényt, ez valóban nem lenne méltó.

(21.00)

Én egyetértek azzal, ami elhangzott a bizottsági ülésen: ebben az esetben nekünk azt kell elősegíteni, hogy a törvények megfelelő módon érvényesülni tudjanak, és ha olyan helyzetek vannak, amikor ezt egy határidő-módosítással lehet megtenni, akkor ám tegyük meg, és az Országgyűlésnek ezzel is foglalkoznia kell. Ennek egyébként az egyesületek esetében is, és ahogy mondtam, a korlátolt felelősségű társaságok esetében is örülök. Az egyesületek nyilván egy még sérülékenyebb szektor, még kevesebb pénzzel rendelkeznek, a legtöbb esetben még nehezebbek a lehetőségeik, sokszor még könnyebben kifutnak a határidőkből, hiszen vannak olyan egyesületek, amelyeknek komoly stábjuk, fizetett alkalmazottjuk nincs is, csak egyfajta öntevékeny módon, az egyesületi lét valódi lehetőségeit kihasználva, mondjuk, tíz fővel működnek, és nincs komoly bevételük vagy egyéb adminisztratív segítségük. Úgyhogy ez abszolút jó.

Annak is örülök, hogy az illetékfizetési problémákat is helyre teszi a javaslat. Ez egyébként rávilágít arra, hogy a törvények sokszor még egy olyan egyszerű dolog esetében is, hogy mennyit kell fizetni, 40 ezret, 15 ezret vagy semmit, sajnos nem megfelelőképpen vagy nem minden cégbíróság által ugyanúgy értelmezhetők. Én egyébként utánakérdeztem, és a cégbíróságok esetében volt, ahol így alkalmazták, volt, ahol úgy, volt, aki már az új szabályoknak is megfelelő módon alkalmazta ezeket a passzusokat, és persze voltak olyan cégbíróságok, amelyek kirótták a magasabb díjakat, ha a kötelező törzstőkeemelés mellett megvalósult más adatmódosulás bejelentése.

Úgyhogy ez egy olyan korrekciós javaslat, amit támogatni lehet, még akkor is, ha ilyen késői órában kell róla beszélni. A Jobbik természetesen támogatni fogja a javaslatot. Elnök úr, köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem Vas Imre képviselőtársunkat mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Vas Imre: Igen.)* Öné a szó.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Köszönöm a támogató hozzászólásokat. Nyilván majd a törvényalkotónak, a kormánynak, illetve az igazságszolgáltatás szerveinek is nagyobb propagandát kell kifejteni, hogy a jövő évben ilyenkor ne kelljen újra a határidőt módosítanunk.

Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Határozathozatalra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most **napirend utáni felszólalások** következnek.

Tisztelt Országgyűlés! Varju László független képviselő napirend utáni felszólalását visszavonta.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bodó Sándor képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót 5 perces időkeretben. Felszólalásának címe: „Rekordszámú vendég Hajdúszoboszlón”, öné a szó.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Valóban úgy van, a cím tulajdonképpen mindent elárul. Egy ország gazdasági teljesítményét szerintem nagymértékben befolyásolja, hogy milyen ágazatok milyen teljesítményt tudnak hozzátenni ehhez az eredményhez. Szerencsére Magyarországon is jó néhány példa van arra, hogy több ágazat abszolút pozitív mutatókat tud produkálni, és számomra üdvöztető, hogy ebben a sorban a turizmus is szerepel. Hajdúszoboszló vonatkozásában ennek nyilván jóval nagyobb jelentősége van, mint más ágazatoknak.

A turisztikai ágazat ciklikussága ismert mindannyiunk előtt, megvannak azok a klasszikus időszakok, amikor ez hatékonyabb: iskolai szünetek, hosszú hétvégék, és nyilvánvalóan az időjárás is nagymértékben befolyásol, de természetesen nagyon sok múlik azon, hogy ennek az ágazatnak a szereplői hogyan és milyen munkát tudnak végezni. Minden teljesítmény mögött tehát emberi produkciók vannak, mindenki dicséri a maga tevékenységét, de hát mégiscsak vannak abszolút mutatószámok is, amelyekkel érdemes szembesülnünk. Nevezetesen, Hajdúszoboszló esetében elmondhatjuk, hogy az előző évben a legnépszerűbb vidéki település lett Magyarországon, és egészen megdöbbentő szám: 1 130 113 vendégéjszakát töltöttek el ott a vendégek. Ez egyébként majdhogynem rekord, a negyedik legtöbb, amióta az adatokat ismerjük, és azt hiszem, hogy ez mindenképpen egy nagyon komoly teljesítmény.

Ennek természetesen okai is vannak, hiszen ahhoz, hogy a vendég eljőjön és jól érezze magát, komoly fejlesztéseket is kell tenni, és ezt Hajdúszoboszló városa, a fürdő megtette a korábbi időszakban. Sikeresült korszerűsíteni a fürdőt, illetve az akva-

parkot, és ez mind-mind vonzóbbá tette a létesítményt. Egyébként nemcsak azon mérhető le a szolgáltatás minősége, hogy milyen számban látogatnak ide a vendégek, hanem az ő véleményüket is érdemes rögzíteni, és szintén fontos és sikeres időszaknak vagyunk a szemtanúi, ha ezt is kalkuláljuk, ugyanis az előző évben „Az év turisztikai települése” és „Az év fürdője” címet is elnyerte a város.

Erdemes megvizsgálni azt is, hogy vajon a szállóvendégek száma hogyan alakul. Ezt a több mint 1 milliós vendégéjszakát 329 888 fő töltötte el a városban, és az összetétel is abszolút kiegyensúlyozott volt és stabilitást jelent, hiszen 66 százalékban belöldi, míg 34 százalékban külföldi látogatók érkeztek hozzánk.

Természetesen ilyen eredmények után sem szabad hátradőlni, és már ezeknek az eredményeknek az elemzése kapcsán gondolni kell arra, hogy hogyan és miképpen fog alakulni a jövő. Szerencsére itt is vannak biztató lehetőségek. Az egyik ilyen fontos lehetőség lehet a területfejlesztési operatív program pályázati csokra, mert hiszen mondhatjuk így, talán összefoglaló néven. Mindenképpen fontos a zöldváros kategóriában továbbra is fejleszteni a város, illetve a fürdő belterületét, és elvégezni azokat a környezetvédelmi, szépészeti tevékenységeket, amelyek még otthonosabbá és komfortosabbá tehetik a várost.

Emellett persze több turisztikai fejlesztésre is szükség van. Ebben a kategóriában a gyógyhelyfejlesztés szintén egy olyan szakmai potenciált jelent, ami a későbbiekben növelheti az idelátogatók számát.

Nagyon sokszor elhangzik, hogy egy fejlesztéshez, egy növekedéshez még más is kell, nem csak a termálvíz, így aztán különösen öröndetes, hogy az úgynevezett brüsszeli források is megnyílnak hamarosan, illetve részben már meg is nyíltak. Ebben a kategóriában olyan programokra lehet majd pályázni, ami az itt pihenők számára is külön attrakciót, külön kikapcsolódási lehetőséget nyújt.

Van tehát eredmény és van lehetőség is a következő időszakra tekintve. Én mindenképpen elismerésemet fejezem ki mindazoknak, akik munkájukkal hozzájárultak ehhez az eredményhez, és azt kívánom mindannyiunknak, önöknek is, hogy legyenek ennek szemtanúi a jövőben, és látogassanak el minél többen Hajdúszoboszlóra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Mi fér bele 470 ezerbe?” címmel. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tőlem egy meglehetősen távoli szakterületről szeretnék pár szót váltani, hiszen egy héttel ezelőtt Orbán Viktor miniszterelnök úr, amikor itt volt éppen választ adott Schiffer András frakcióvezető úrnak, akkor megemlítette, hogy milyen jó Magyarország helyzete, merthogy a migránsokat kizártuk az országból, és ha ezt nem tettük volna és nem mentetük volna meg ilyen nagyon az országot, akkor bi-

zony Magyarországon nagy-nagy lenne a kockázata annak, hogy nőket, asszonyokat gyaláznának meg itt mindenféle. Nyilvánvalóan ez olyan dolog, ami nem történt meg, de ő ettől fél, és úgy érzi, megmentette ettől az országot. Ezt ma reggel Halász képviselő úr is megerősítette, aki a Kossuth rádió 168 perc című műsorában elmondta, hogy ha a Fidesz nem így lép fel, akkor bizonyára meggyaláznák az asszonyokat.

Amit el szerettem volna mondani, az az, milyen szép az, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr a női erőszakot megtartja a magyar embereknek, magyar embereknek büntetlenül lehet ezt tenni, a migránsoktól pedig, akik minden bizonnyal nem akartak ebben az országban maradni, hanem csak át akartak menni, megmentette a magyar nőket. S tulajdonképpen az, hogy ezt tette, hogy fenntartotta a jogot a magyar állampolgároknak, hogy nyugodtan tehetnek erőszakot a nőknél, nyugodtan verhetik az asszonyt, erősíti az a tény, hogy Balogh József korábbi fideszes országgyűlési képviselő - akit nemrég elítélt a bíróság - 420 ezer forint pénzbüntetést kapott azért, mert élettársának az arcsontját darabosra törte, a jobboldali járomcsontját is eltörte, és egyébként összeverte egy vascsővel.

(21.10)

Hozzájött a 420 ezerhez némi apró, 256 ezer forint bűnügyi eljárási költség, 7200 forint orvosi szakértői díj. Így nagyjából be lehet árazni, hogy ha megrugdosnak egy asszonyt, akkor az 200-300 ezer forintba kerül, ha jobban megverik, akkor 400-500-ból kijön, ha esetleg terhesen rugdossák meg az asszonyt, akkor olyan 600-ból lehet Magyarországon megúszni. Amikor ezen elgondolkodtam, akkor, el kell mondjam, arra jöttem rá, hogy konkrétan Orbán Viktor és a kormánya több magyar nő megerősizéséért felelős, mint az összes migráns, aki átment az országon.

Honnan vettem ezt a statisztikai tény? Gyakorlatilag ezt mutatják a számok. A legutolsó statisztikák alapján 2011 és 2013 között az uniós országokban végzett kutatás szerint Magyarországon a nők 28 százaléka, 1,2 millió fő fölött szenvedett már el valamilyen fizikai erőszakot, köztük 843 ezren a partnerük keze által. Ezekből szexuális erőszakra 9 százalékuk, 362 ezer fő számolt be Magyarországon, és szexuális zaklatást 15 éves kora óta 42 százalékuk élt át, fenyegető zaklatástól pedig 12 százalékuk szenvedett már. De ez nem zavarja a miniszterelnök urat meg Halász képviselő urat, csak azok a migráncok (*sic!*), akik nem jöttek be, és nem tették mindezt meg az asszonyokkal, amit ősszerinte megtettek volna. Mert ugye ma a Kossuth rádióban azt mondta Halász képviselő úr, hogy itt minden nap olyan lenne, mint Kölnben volt a szilveszter.

De őket nem zavarja az, ami naponta történik. Mert mi történik naponta? 6 százalék, 223 662 20-74 év közötti nő él jelenleg is erőszakos kapcsolatban. Magyarországon több mint 35 ezer lányt ért szexuális erőszak 15 éves kora előtt. Súlyos fizikai erőszakot elszendevett nőknek mindössze 14 százaléka fordul a

rendőrséghez, ennyi tud segítséget kérni. A testi erőszakot megélt nők 55 százaléka, a szexuális erőszakot megélt nők 44 százaléka a támadás során súlyos egyéb sérülést is elszenved, amiről nem tesznek bejelentést.

A nők átlag 35 verést szenvednek el, mielőtt először segítségért fordulnak a rendőrséghez, és akkor átlag 5-12 intézménynél, szervezetnél, hatóságnál kérnek segítséget, míg valaki segítséget nyújt nekik. Magyarországon minden héten legalább egy nőt meggyilkol a férje vagy élettársa vagy barátja vagy volt férje, volt élettársa, volt barátja. Minden ötödik nő olyan családban nő fel, ahol az apja verte az anyját. Mindez Magyarország miniszterelnökét nem zavarja, csak az, ami nem történt meg, és feltételeken szerint megtörténhetett volna.

Nem zavarja Orbán Viktor kormányát és képviselőtársait sem, hiszen 2014 óta, mióta az isztambuli egyezményt elfogadta Magyarország, már két év volt, mikor ratifikálhatta volna, és az intézkedési csomagokat megvalósíthatta volna Magyarországon. Széles körű tájékoztató kampányok, minden iskolatípusra kiterjedő prevenció programok, képzési csomagok, megelőzést szolgáló infrastrukturális fejlesztések, a rendőrségi érzékenységet szolgáló tréningek, hatékony távoltartó intézkedések, áldozatvédelmi intézményrendszer bővítése - egy ostoba plakátkampány árán lehetne megcsinálni a legfontosabb intézkedési csomagokat Magyarországon egy év alatt az isztambuli egyezményből, de ez nem fontos.

Ezért állítom én: Orbán Viktor és a kormánya több magyar nő megerőszakolásáért felelős, mint az összes migráns, aki átment az országon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Kész Zoltán független képviselő. Megadom a szót, 5 perces időkeretben.

KÉSZ ZOLTÁN (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A mai nap nemcsak az elmúlt hat évben a miniszterelnök elképzelése alapján tudatosan szétvert, kommunista módra központosított oktatási rendszer napja. Miközben szolidárisak vagyunk az orbáni ámokfutástól szenvedő tanárokkal, szülőkkkel és gyermekekkel, észre kell vennünk, hogy múlt kedden szimbolikusan is lezárult a magyar demokrácia 1990 és 2010 közötti története.

A kommunistáknak 1945-ben négy évre volt szükségük a szabadság szétverésére; ügyesen kiírt választások persze később is voltak, de mi volt ezeknek a jelentősége? Ma már mindenki látja és érzi, hogy O. Viktor sem vesztegette az időt 2010-ben.

A demokráciát természetesen nem O. Viktor kopaszai tették sírba egy hete a pártalapszervezetté süllyesztett, nemzetinek csúfolt Választási Iroda előtt tett fizikai erőszakkal, hanem ő maga, aki a demokratikus intézményrendszer minden egyes elemét bedarálva felépítette torz, egyszemélyes rendszerét. Ő maga, aki 2002-es választási vereségét feldolgozni

nem tudván, hidegvérrel kitervelte a demokrácia megsemmisítését, majd az ország torkán lenyomta saját rezsimjét. Mert amikor a 300 forintos vizitdíj ürügyén meg lehetett bénítani a mára összeomlott egészségügy átalakítását, vagy összevissza lehetett hazudozni a tandíjról, akkor kapóra jött a népszavazás intézménye. Amikor a hatalom végleges megragadásának eszköze lehetett a népszavazás, akkor lehetett ájtatos szónoklatokat tartani arról, hogy milyen fontos a népakarat - ami már rögtön nem volt fontos az új, pártalapú alkotmány kierőszoalásakor vagy az ország vasárnapi bezárásakor.

O. Viktor a kettővel ezelőtti rendszerváltozáskor még úgy fogalmazott, hogy a demokrácia és a kommunizmus nem egyeztethető össze. Ideje kimondanunk, hogy a demokrácia és az orbánizmus sem egyeztethető össze. És ideje észrevenni önöknek is, kedves kormánypárti képviselőtársaim, hogy mihez asszisztálnak. Az ellopott közbavonnal való elszámoláskor nem lesz elég a „parancsra tettem” mentése. Még le lehet szállni a keleti nyitás vakvágányra vezető, Felcsútról induló kisvasútról, amelynek csak olyan megállói vannak, mint Moszkva, Ankara és a vezér által csodált és őszintén irigyelt egzotikus ázsiai diktatúrák.

Erre szerződtek? Tényleg? Az omerta, a hallgatás törvénye mint a megmaradt legfőbb alapérték, még összetartja az állampártot, de nem kötelező mindenkinek az intézményesített korrupció romjai alatt rekednie majd. Nem kötelesség bűnrészességet vállalni hazánkban az Európai Unióból való kivezetésében, az ország orosz kézre játszásában, Paks II.-ben, a Ceaușescut lepipáló stadiontébolyban, a Nyugat elleni békeharcban, az oktatás, az egészségügy tönkretételében, a földek pofátlan elrablásában, a fiatalok külföldre zavarásában, az utódok állami vezetői pozíciókba terelésében, a gigantikus orbáni pénzszivattyú működtetésében.

Tényleg érdemes azért a pár morzsáért, ami a felcsúti hacienda asztaláról lehull, mindent feláldozni, tisztelt fideszes képviselőtársaim?

Változtatni azonban csak közös erővel, az egzisztenciális félelmeket legyűrve lehet. Mint minden önkényre épülő rendszernek, az orbáni rezsimnek is a félelemkeltés a legfontosabb fegyvere. Bukása akkor jön el, amikor egyre többen mondják ki: nem féllünk. És akkor mindenki előtt nevetségessé válik a külső és belső ellenséggel szembeni tébolyodott, önsorsrontó harc. Akkor már nem lehet álkérdésekkel félrevezetni és ravaszkodva egymásnak ugrasztani társadalmi csoportokat, és akkor minden magyar elgondolkodik azon is, hogy hová tűntek a fiatalok az országból.

Akkor, abban a bizonyosan eljövő történelmi pillanatban elindulhatunk egy olyan jövő felé, amelyben minden magyarnak helye van. Még nem késő, tisztelt hölgyeim és uraim! Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Én önt Kész Zoltán képviselő úrnak szólítottam. Ennyi tiszteletet ebben a Házban a magyar miniszterelnöknek is meg kell hogy adjon.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Nem erőszak a disznótor - üzenet a Fidelitasnak” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sajnos a kormány, a Fidesz és a KDNP padsorai teljesen kiürültek, pedig valóban, főleg a Fidesz és ifjúsági szervezete, a Fidelitas figyelmét kívántam felhívni arra, hogy álságos, ahogyan megfosztották ifjúsági tanácsnoki címétől Kerékgyártó Gábort az újbudai önkormányzatban csütörtökön, miután a Fidelitas wellness-disznóvágásán tömegverekedést idézett elő és folytatott. Hoffman Tamás fideszes polgármester semmilyen elmarasztalást nem tartott szükségesnek, szerinte, idézem, a fiatalos hevülettel elkövetett ballépés sem ok semmilyen szankcióra. Szerinte, idézem, azt mondja, hogy pusztán épp most jöttek rá, hogy szakmai okból praktikusabb az alpolgármesterhez tenni az ifjúságpolitika területét. Így a fojtogatással, súlyos sérüléssel járó tömegverekedés fő felelősenek egy forintról sem kell lemondania, maradhat vállalkozásfejlesztési tanácsnok, a pénzügyi és jogi bizottság elnöke, a gazdasági bizottság tagja, továbbá a budapesti Corvinus Egyetem tanára és az Újbudai Polgárok Egyesületének elnöke, ami persze csak annyira civil szervezet, hogy a XI. kerületi Fidesz-irodában van a székhelye. Kerékgyártó Gábor azt írta, hogy a verekedésre nincs mentsége, aztán mégis mentegetőzésbe kezdett, miszerint túl sokat ivott.

A botrányos újbudai önkormányzati döntés hasonló a dunaújvárosi képviselő-testület szintén fideszes többségének eljárásához, amely közfelháborodást váltott ki, ugyanis február 18-án leszavazták, hogy a gyilkossággal gyanúsított, előzetes letartóztatásban lévő képviselőjüket, Gál Rolandot megfoszadják bizottsági tagságaitól és közbiztonsági tanácsnoki posztjától. Sokat elárul a Fidesz gátlástalanságáról, hogy Dunaújvárosban épp közbiztonsági tanácsnok lehetett egy rovott múltú bűnöző, akit elítéltek már rongálásért, garázdaságért és okirat-hamisításért, jelenleg pedig előzetes letartóztatásban van gyilkosság megalapozott gyanújával.

(21.20)

Míg Újbudán épp ifjúsági tanácsnok lehetett a Fidesz ifjúsági szervezetében tömegverekedést provokáló és abban tevőlegesen részt vevő tanár, aki megtanulhatná végre: nem erőszak a disznótor.

És hát igen, Dunaújvárosra visszatérve, a közfelháborodás hatására február 22-én megismételték a szavazást, így végül legalább tisztségeitől megfosztották Gál Rolandot, de a mandátumától nem, pedig azt is el kéne venni. Azonban önök nem támogatták a politikusok visszahívhatóságának megteremtését. Bizony, a fideszes képviselők leszavazták ezt a javaslatunkat. A fideszes és gyurcsányi szálakkal is rendelkező dunaújvárosi közvilágítási mutyi miatt feljelentést tett Pintér Tamás jobbikos képviselő, nyomozás is indult, különösen nagy vagyoni hátrányt okoz-

va elkövetett költségvetési csalás gyanúja miatt. Ezért és a gyilkos képviselő megtartott mandátuma miatt képviselőnk azt is kezdeményezte, hogy a dunaújvárosi közgyűlés szavazzon saját maga feloszlatásáról, de ezt a javaslatot nem támogatták még a baloldali képviselők sem, féltve saját mandátumukat.

A visszahívhatóság megteremtését több más eset is indokolja. Itt van például a vak komondoros Balogh József, aki hajánál fogva verte párja fejét a korlátba, többek között darabos orrcsonttörést okozva. Országgyűlési képviselői mandátumáról nem mondott le, és a Fidesz sem támogatta visszahívását, pedig a Dúró Dórával benyújtott alaptörvénymódosító javaslatom lehetőséget teremtett volna rá, de a Fidesz ellenállása olyan kemény volt, mint a dunaújvárosi beton.

Tudom, a politikusbűnözés elleni javaslataink komoly érdeksérelmet okoznak a fideszesek körében is, mielőtt azonban még engem is betonba öntenének, jelzem, hogy nem kifejezetten ellenük irányul a visszahívhatóságot célzó indítványom sem. Ugyanis a balatonőszödi beszéd kiszivárgása, illetve következmények nélkül maradása, a társadalom tehetlensége már 2006 őszén széles körben igényt alakított ki a képviselők időközi, nép általi elszámoltathatóságára, ha már sajnos a legtöbb esetben a bűnöző hatóságoktól nem is kell tartaniuk a politikusbűnözőknek.

Az Orbán Viktor által korábban gránitszilárdságnak nevezett Alaptörvénynek immár a hatodik módosítását javasolja a kormány, hogy terrorveszélyhelyzetre való hivatkozással diktatórikus jogokat kapjon. Vajon nem érne meg egy módosítást az Alaptörvény a képviselők visszahívhatóságának megteremtése érdekében is? És akkor van még erre példa, hogy miért lenne erre szükség. Itt van például az az eset, amikor hétéves fegyházra ítélte a Gyulai Törvényszék a volt békéscsabai fideszes képviselőt hamis Viagrával való illegális kereskedelem miatt. A jogi és ügyrendi bizottság egykori elnöke bünszervezetben 1,6 milliárd forint értékű hamis és illegális gyógyszerkészítményt adott el. Az elsőrendű vádlott 2009-ben, amikor még a Fidesz békéscsabai önkormányzati képviselője, a jogi és ügyrendi bizottság elnöke volt, akkor hozta létre hatagú bünszervezetét.

És hát említhetnénk még a kontinenseken átívelő fideszes kémbotrányt, azokat a Fideszhez köthető személyeket, akiket az Egyesült Államok és az IMF érdekében történt kémkedés miatt tartóztattak le az elmúlt napokban. Egyikük már az első Orbán-kormány alatt a Miniszterelnöki Hivatal munkatársa volt, majd 2010-et követően a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium főosztályvezető-helyettese lett. A másik személy is szorosban köthető a kormányhoz, hiszen 630 millió forint vissza nem térítendő támogatást nyert. Ennek a pénznek az anomáliájára a Jobbik, illetve Szilágyi György képviselőtársam már 2013 májusában felhívta a figyelmet antikorrupciós küzdelmünk jegyében. A lista sajnos nem teljes, a teljesség igénye nélkül hoztam példákat arra, miért van szükség a visszahívhatóságra. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A következő napirend utáni hozzászólásra jelentkezett Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport: „A települések küzdelme a migrációs veszély ellen” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Orbán Viktor 2015. november 16-án itt a parlamentben a következőket mondta: „Amíg ez a kormány lélegzetet tud venni, addig sem kvóta, sem visszatoloncolás alapján egyetlen migráns sem jöhet Magyarországra.” Ugyanezen a napon, sőt ugyanebben az órában Szentgotthárd város önkormányzata a kormány felkérése alapján szavazott egy téliesített migránstelep létesítéséről. Ez az említett példa is annak a legendás Orbán Viktor-i önvalloásnak felel meg, ami így szól: „Ne azt figyeljétek, amit mondok, hanem azt, amit teszek!” És a migránsválság kapcsán sajnos nem ez az egyetlen ilyen példa. Gondoljunk csak arra, hány további migránstelep létesítését kezdeményezte a kormány! Most legutóbb Szentgotthárd mellett, Kőrmenden is épp erre készülnek. Nem beszélve arról, hogy a hosszú távú közfoglalkoztatásban kötelezővé tették migránsok alkalmazását, és ezzel együtt EU-s kvóta ide vagy oda, maga a kormány is meghatározott egy kvótát Magyarországra nézve akkor, amikor 59 ezerben határozta meg a hazánkban foglalkoztatott, úgynevezett harmadik országbeli állampolgárok, értsd: migránsok számát.

Ezért aztán, amikor a kormánypárt minden önkormányzatnál kezdeményezte a kötelező kvóta elutasítását, amellet, hogy természetesen magával a felvetéssel egyetértettünk, bizony vegyes érzéseink voltak a kezdeményezés őszinteségével kapcsolatban. Így érdemben kiegészíteni javasoltuk a kormánypárti indítványt a visszatoloncolás, a migránstelepek, valamint a migráns-közfoglalkoztatás kérdéskörével. És ez nagyon sok helyen sikeresen elfogadást is nyert a képviselő-testületek által.

Így például több budapesti kerületben, Karcagon, Veszprémben, Gyömrőn, Mosonmagyaróváron, Zalaegerszegen, Egerben csakúgy, mint a Heves megyei közgyűlésben, és végül, de annál meglepőbb módon, Hódmezővásárhelyen is - egyébként hozzáteszem, maga Lázár János támogatásával. Természetesen, ha valahol nem sikerült elfogadtatni, az sem a mi kudarcunk, hanem sokkal inkább a Fidesz szégyene.

Ugyanakkor egy újabb javaslattal is élünk ország-szerte, hiszen az Európai Tanács által február 19-én elfogadott és Orbán Viktor aláírásával is megerősített zárónyilatkozat egy nehezen értelmezhető és sok veszélyt rejtő helyzetet teremtett. Így kérjük, hogy a képviselő-testületek, élve az Alaptörvény 32. cikk (1) j) pontjában foglalt felhatalmazásukkal, kérjék a kormányt, hogy a 2016 márciusában esedékes európai tanácsi értekezleten, valamint azt követően a népszavazás döntésének megfelelő törvény megalkotásáig Magyarország védelmében utasítson el minden olyan kezdeményezést, amely veszélyeztetné nemzetünk biztonságát, így a kvóta, a visszatoloncolás, a relokáció

lehetőségét, valamint tagadja meg újabb befogadó-állomások létesítésének kötelezettségét.

Amellet, hogy a Jobbik felelős módon mindent megtesz azért, hogy elhárítsuk a migránszcunami végzetes következményeit, sajnos más politikai pártok döbbenetesen cinikus magatartásról tesznek tanúbizonyságot. Így például Bakó Krisztina budaörsi képviselő a következőket mondta. Idézem, tulajdonképpen szégyen is ezt idézni a parlamentben, de ennek ellenére muszáj, hogy erről beszéljünk, tehát ezt mondta a képviselő: „Ha az ezer évvel ezelőtt történetekre gondolunk, akkor Európában egy egészen messziről, Keletről, Belső-Ázsiából érkezett idegen kultúrájú erőszakos nép végigdúlta Európát, lopott, csalt, hazudott, gyújtogatott, mindent bevetett, majd még ráadásul földet is, azaz hont foglalt magának.” Szégyen!

Szégyen, hogy ez a nő még képviselő lehet Magyarországon, és ezen státuszát felhasználva gyalázhathatja azokat az embereket, akiknek a képviselőlet kéne alázattal ellátnia. De talán még ennél is nagyobb szégyen az, hogy frakciótársai, párttársai menetetik, a polgármester pedig nem szólítja fel azonnali lemondásra. Ezeknek az embereknek lenne a történelem szemétdombján a helye. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Vágó Sebestyén képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Hová lettél, rehabilitációs alap?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vagy mondhatnám úgy is, hogy tisztelt frakciótársaim, ugyanis elnök úron és jegyző úron kívül jelenleg csak a mi frakciónk tartózkodik az ülésteremben, pedig az ülés elvileg a napirend utáni felszólalások végéig tart.

Tehát tisztelt frakciótársaim, mint bizonyára sokan tudják ezt, Magyarországon létezik egy olyan, hogy rehabilitációs hozzájárulás. A rehabilitációs hozzájárulást azoknak a munkáltatóknak kell fizetniük, akik nem teljesítik a törvényi előírást, vagyis 25 főnként nem foglalkoztatnak legalább egy megváltozott munkaképességű vagy fogyatékosággal élő személyt. Régebben ez az összeg a Munkaerőpiaci Alapon belül lévő rehabilitációs alapba folyt be. Akkor sem igazán tudtuk, hogy az ebben az alapon összegyűlő pénzt mire költik el, vagyis a törvény nemcsak azt határozza meg, hogy rehabilitációs hozzájárulást kinek kell fizetnie és milyen mértékben, egyébként ez közel egymillió forintos összeget jelent éves szinten, nemcsak ezt határozza meg, hanem azt is meghatározza, hogy az így befolyt összeget mire lehet és mire kell költeni.

(21.30)

Ezt semmi másra nem kell költeni, mint megváltozott munkaképességű és fogyatékosággal élő emberek foglalkoztatására, munkahelyek kialakítására,

a munkahelyek támogatására, illetve az ilyen személyek nyílt munkaerőpiacon, illetőleg az ilyen státuszban lévő emberek, vagyis a megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatását elősegítő tevékenységre lehet költeni.

Amíg ez a rehabilitációs alap létezett, akkor addig tudtuk, hogy ide évente 65 milliárd forint az, ami befolyik. Nagyon sokszor kérdőre is vontuk a kormányt, főleg a költségvetés tárgyalásakor, hogy mi a sorsa ennek az összegnek. Nem volt még így sem nyomon követhető, hogy mire is költi el ezt a kormány. Azóta, gondolom, azért, mert túl sokat kérdeztük, ez a rehabilitációs alap meg is szűnt. Már nem igazán lehet nyomon követni, hogy mekkora ez a befolyt összeg. Bizottsági ülésen ugyanis volt egy olyan módosító javaslatom, egy határozati javaslatom, hogy ismét legyen rehabilitációs alap. Kérdésemre az ott megjelent osztályvezető úr olyan választ adott, amiket én nem tudok elfogadni. Először is kijelentette, hogy ez jelenleg is 65 milliárd forint. Itt akkor valaki nagyot füllentett. Vagy az füllentett, aki azt mondta, hogy ez 65 milliárd forint maradt, vagy az füllentett, és itt akár az összes kormánytagot felsorolhatnám, akik szinte naponta a közszolgálati médiában bejelentik egy újabb multinacionális cég óriási gyárának letelepedését, naponta bejelentik, hogy a kis- és közepes vállalkozások milyen mértékben nőttek, naponta bejelentik, hogy milyen mértékben csökkent a munkanélküliség. Közben tudjuk nagyon jól, hogy azoknak az aránya, aki inkább megfelel a törvényi kötelezettségének, azzal szemben, aki inkább befizeti a rehabilitációs hozzájárulást, nem változott. Akkor hol az igazság? Vagy nőnie kellett a befolyt rehabilitációs hozzájárulásnak, vagy nem igaz az, hogy Magyarországon olyan nagy mértékben munkahelyek jöttek létre, és hogy olyan nagy mértékben csökkent a munkanélküliség. Tehát a kettő között észlelhető az ellentét.

De akkor induljunk ki abból, hogy ez az összeg 65 milliárd forint. Bizonyíthatóan ebből az összegből a törvényben meghatározott célra 35 milliárd forintot költenek el. Kérdésemre szintén ezen a bizottsági ülésen osztályvezető úrtól megtudtam, hogy de hát 120 vagy 130 milliárd forintot költenek egyéb átalakításokra, ami a fogyatékossgal élő emberek életét könnyíti meg vagy akár közlekedését könnyíti meg, és még hasonló óriási tételeket hallottunk, csak nekem valahogy olyan érzésem volt, hogy vagy direkt félre akarnak vezetni, vagy keverik a szezont a fazonnal. Akkor én azzal a hasonlattal éltem, amit most is elmondok, mert helytállónak is tartom, mint ha mondjuk, egyik napról a másikra csökkentenék a nyugdíjakat, és arra magyarázatul, hogy de hát hol van a befizetett nyugdíjbiztosítási összeg, hogyhogy nem erre a célra költik el, akkor magyarázatként azt hallanánk, de hát felújítottuk idősök otthonait, támogattuk idősök otthonait, hogy színvonalasabban el tudják látni az ott lévő öregeket, vagy átalakították az utcákat olyan formájúvá, hogy az idős emberek könnyebben tudjanak közlekedni. Ugyanez a helyzet most itt is, befolyik egy összeg, nem lehet tudni, hogy mi annak a sorsa. Egyébként ezek a foglalkoztatók,

akik védett munkahelyeket hoznak létre és ilyen fogyatékossgal élő embereket foglalkoztatnak, nap mint nap a megélhetésükért küzdenek, a számukra nyújtott támogatás semmire nem elég, és közben nem lehet tudni, hogy a rájuk fordított összegnek majdnem a még egyszerese (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) hová lett, hová költötték el. Éppen ezért kérem itt is, ebben a formában is, hogy igenis állítsák vissza és hozzák vissza a rehabilitációs alapot. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Élve eltemetve” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Állítólag az orosz író, Ribakov adta a tömeggyilkos kommunista vezér, Sztálin szájába azt a mondatot Az Arbat gyermekei című regényében, amely szerint, ha nincs ember, akkor nincs probléma. Ami a vidékpolitikát, illetve a kistelepülésekhez való viszonyt illeti, ez a bolsevik szemlélet érvényesül Magyarországon már legalább az 1971-es gyalázatos országos településhálózat-fejlesztési koncepció elfogadása óta. Ekkor mondták ki a halálos ítéletet a szerepkör nélkülilinek nyilvánított kistelepülések hatalmas hányada fölött. Nem alaptalanul érzik magukat az ott élő emberek sokszor úgy, mint ha az út szélén hagyták vagy az árokba rugdalták volna őket, mint akit élve eltemettek - hiszen ha nincs kistelepülés, akkor nincsen probléma sem.

A zsáktelepülések elborzasztó infrastrukturális helyzetével kapcsolatban adtam be írásbeli kérdést a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz: „Zsákfalvak megyéje, siralomvölgy a neved?” címmel. Somogy megye 246 településének mintegy 25 százaléka zsákfalv, azaz számukra a világ csak egy irányból nyitott. A halmozottan hátrányos létet eredményező, csapnivalóan rossz gazdasági-társadalmi mutatókat leginkább az aprófalvas településszerkezetből adódó infrastrukturális elmaradottsággal szokták magyarázni.

A települések elzártságának feloldásához az ezredfordulón mintegy 200 kilométer út kiépítésére lett volna szükség, amely akkori árakon 23 milliárd forintot igényelt volna, ami egyes számítások szerint mostanra 50 milliárd forintot meghaladó összeget jelentene. A legtöbb falu azonban a személyforgalom céljainak megfelelő, négy méter széles gazdasági feltároló úttal is beérné, így ez esetben a költségek csupán harmadakkorák lennének. Óriási pénz lenne még ez a 17 milliárd is, de ott, ahol nevelés eredményt produkáló focicsapatoknak jár a milliárdos stadion, elfogadhatatlan válasz a forráshiány.

Sajnos a nemzeti közlekedési infrastruktúra-fejlesztési stratégiában sincs szó a zsáktelepüléseknek reményt jelentő útépítésekről, így gyakorlatilag elszorvasztanak egy sor szebb jövőre érdemes települést Somogyországban is, holott három éve egy elő-

terjesztésben még a megye közgyűlése is mellékútfejlesztéssel orvosolta volna a bajokat. De ha ezzel szemben a kormányzat úgy véli, hogy az elnéptelenedő települések pusztulása automatikusan megoldja majd ezt a kérdést, akkor jó úton járnak, hiszen községeink 40 százaléka végveszélyben forog. Az itt élő, munkanélküliségtől és gazdasági kilátástalanságtól szenvedő embereket nem is a különféle fantázianevekkel ellátott uniós programok és nemzeti stratégiák érdeklik, csupán arra kíváncsiak, hogy ha a felcsúti kisvasútra jutnak állami milliárdok, akkor akad-e a somogyi falvaknak is némi forrás.

Arra kérem éppen ezért egyéniben megválasztott somogyi kormánypárti képviselőtársaimat, Móring, Witzmann, Szászfalvi és Gelencsér képviselőtársamat, hogy lobbizzanak már egy kicsit ezekért az utakért, és merjék felemelni önök is a szavukat, merjék feltenni önök is azt a kérdést, hogy mi lesz az észak-somogyi utakkal Tikos-Szegerdő, Szegerdő-Vörs, Csákány-Nemesvid, Somogyszentpál-Táska, Pamuk-6701. számú összekötő út, Fonyód-Buzsák, Hosszúvíz-Kelevíz, Hács-Kisberény, Teleki-Nagycsepely, Karád-Kötcse, Bálványos-Pusztaszemes, Sérsekszőlős-Zala, Tab-Torvaj, Bábonymegyér-Nyim, Balatonszabadi-Enying, Somogyegres-Zics, Somogyegres-Kánya, Bedegkér-Törökkoppány, Gadács-Somogydöröcske között.

Mi lesz a közép-somogyi utakkal Újvárfalva-6702. számú összekötő út, Somogyvamos-Edde, Polány-Somogygeszti, Somogyjád-Bodrog, Várda-Magyaregres, Magyaregres-67. számú főút, Gadány-Somogyzsitfa-Szócsénypuszta, Ecseny-Mernye, Igal-Somogyacsa, Zimány-Kisgyalán, Zimány-Patalom, Inke-Kaszó, Varásló-Inke, Nemesdéd-Tapsony, Já-

kó-Kiskorpád, Kisasszond-6617. számú összekötő út, Kaposvár-Zselickislak, Patca-Szilvásszentmárton, Gige-6616. számú összekötő út, Csököly-Rinyakovácsi, Csököly-Mike, Csököly-Kisbajom, Kaposhomok-Kaposkeresztúr, Kaposkeresztúr-Gödre, Hajmás-Gödre között?

Mi lesz a dél-somogyi utakkal Órtilos-Murakeresztúr, Porrogszentpál-Nemespátró-Liszó, Berzence (Lankócpusztá)-Gyékényes, Csurgónagymarton-6801. számú összekötő út, Somogyicsicsó-Szenta, Bolhás-Somogyszob, Háromfa-Tarany, Háromfa-Vízvár, Rinyaszentkirály-6807. számú összekötő út, Bakháza-Rinyaújnép, Rinyaújlak-Rinyaújnép, Babócsa-Péterhida, Rinyabesenyő-Homokszentgyörgy, Csokonyavisonta-Homokszentgyörgy, Kálmánca-Kisdobsza... (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) - egy pillanat, elnök úr; csodálatos somogyi településnevek, mindjárt végezni fogok -, Kálmánca-Merenye, Kadarkút-Hedrehely, Visnye-Vásárosbéc, Gyékényes-határátkelő, Iharosberény-Sand között, hiszen a rendszerváltás óta mindössze hét ilyen típusú út épült, utoljára Lulla és Balatonendréd között. Miért késik a többi? Köszönöm. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés ülését reggel 9 órakor folytatja. Az **ülénapot bezárom**.

(Az ülésnap 21 óra 40 perckor ért véget.)

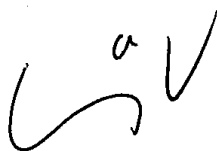
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)